

Học Viện Ma Cà Rồng (Vampire Academy)

Contents

Học Viện Ma Cà Rồng (Vampire Academy)	2
1. Chương 1 Giới Thiệu Nv	3
2. Chương 2 Truyền Thuyết Ma Cà Rồng	4
3. Chương 3 Ngôi Đèn Vampire	5
4. Chương 4 Lạc Vào Vương Quốc Vampire	7
5. Chương 5 Hợp Đồng 100 Ngày Ở Vương Quốc Vampire	9
6. Chương 6 Đến Biệt Thự Bóng Đêm	10
7. Chương 7 Gặp Gỡ - Giới Thiệu	11
8. Chương 8 Các Cô Chỉ Là Những Con Mồi Của Bọn Ta	13
9. Chương 9 Học Viện Vampire	14
10. Chương 10 Lần Đầu Của Các Cô Sẽ Là Của Bọn Ta	16
11. Chương 11 Lần Đầu Tiên Của Các Cô Sẽ Là Của Bọn Ta (2)	17
12. Chương 12 Người Đầu Tiên Của Cô Phải Là Ta	19
13. Chương 13 Những Bông Hồng Trắng	20
14. Chương 14 Cháp Đây Xóa Rối Nhé	21
15. Chương 15 Cây Đàn Piano	23
16. Chương 16 Tiếng Dương Cầm Của Yuki	25
17. Chương 17 Không Thể Thoát Khỏi	27
18. Chương 18 Nghĩ Về Quá Khứ - Tôi Muốn Thay Đổi Anh	28
19. Chương 19 Ý Nghĩa Của Những Bông Hồng	31
20. Chương 20 Kỳ Nghỉ Cùng Vampire	32
21. Chương 21 Kỳ Nghỉ Ở Anterlia	35
22. Chương 22 Kỳ Nghỉ Ở Anterlia (2)	37
23. Chương 23 Kỳ Nghỉ Ở Anterlia (3)	39
24. Chương 24 Đó Có Được Gọi Là Thay Đổi Không	41
25. Chương 25 Những Làn Sóng Của Biển	43
26. Chương 26 Cảm Giác + Nhói Đau	45
27. Chương 27 +27 Trở Về Biệt Thự - Bí Ẩn Của Quá Khứ	47
28. Chương 28 Yui - Người Con Gái Của Quá Khứ	50
29. Chương 29 Kanasa Yui - Trở Về	52
30. Chương 30 Không Thể Nào Quên	54
31. Chương 31 Cô Có Biết Tôi Lo Cho Cô Như Thế Nào Không Hả	56
32. Chương 32 Lòng Đố Kỵ	59
33. Chương 33 Biến Mất	61
34. Chương 34 Ai Là Người Quan Trọng Nhất	63
35. Chương 35 Hiện Tại Và Quá Khứ	65
36. Chương 36 Trò Chơi - Lựa Chọn	67
37. Chương 37 Trò Chơi - Lựa Chọn (2)	69
38. Chương 38 Lời Từ Biệt	71
39. Chương 39 Hoàng Hậu Bella - Thời Gian Ngắn Ngủ	73
40. Chương 40 Gặp Gỡ - Hội Trưởng Reji	76

41. Chương 41 Tiệc Khiêu Vũ Hoàng Gia	78
42. Chương 42 Tiệc Khiêu Vũ Hoàng Gia (2)	80
43. Chương 43 Hạnh Phúc Ngọt Ngào	82
44. Chương 44 Tranh Giành - Ghen .. !!	85
45. Chương 45 Tình Cảm Không Thể Kiểm Soát	87
46. Chương 46 Yuki - Cô Là Người Nắm Giữ Vận Mệnh Của 2 Đế Vương	90
47. Chương 47 Tình Cảm Của Yuki	92
48. Chương 48 Nếu Như Một Ngày Tôi Biến Mất Thì Liệu Người Ấy Có Quan Tâm Không	95
49. Chương 49 Biến Mất ... !!	97
50. Chương 50 Tình Yêu Của Reji !!	99
51. Chương 51 - Lời Tỏ Tình - Nguy Hiểm	102
52. Chương 52 - Tình Yêu Của Vampire Máu Lạnh	105
53. Chương 53 - Em Xin Lỗi .. !! - Lựa Chọn	107
54. Chương 54 - Thức Tỉnh - Tình Yêu Bé Nhỏ	109
55. Chương 55 - Tình Yêu Giản Đơn Của 1 Vị Đế Vương - Cảm Giác !!	112
56. Chương 56 - Câu Trả Lời - Mặt Trăng Máu	114
57. Chương 57 - Ngày Cuối Cùng - Đau Thương - Trái Tim Tồn Thương	117
58. Chương 58 - Linh Hồn Của Người Xưa - Còn Nhớ Hay Đã Quên	119
59. Chương 59 - Trò Chơi Nguy Hiểm - Đánh Cuộc Vs Tử Thần	121
60. Chương 60 - Hóa Gỡ Hiểu Nhầm - Lời Tạm Biệt - Nếu Như Chúng Ta Có Kiếp Sau ..!!	124
61. Chương 61 - Tạm Biệt Em !! Người Con Gái Tôi Yêu Thương Nhất Thế Gian Đây	127
62. Chương 62 - Một Ngày Nào Đó .. !! Anh Hứa Anh Quay Lại Để Tìm Em .. !!	130
63. Chương 63 - Có Duyên - Có Phận Chúng Ta Nhất Định Sẽ Trở Về Bên Nhau	134
64. Chương 64 - Trở Về - Trái Tim Đau Nhói - Ba Mẹ Trở Về	139
65. Chương 65 - Hôn Ước Của Gia Tộc - Gia Tộc Kell Henzill	143
66. Chương 66 - Chiếc Nhẫn Định Hôn - Bước Chân Tới Gia Tộc Kell Henzill	148
67. Chương 67 - Cuộc Sống Mới Ở Gia Tộc Kell Henzill - Tổng Tài Bí Ẩn	151
68. Chương 68 +69 - Cảm Giác Thân Thuộc - Tổng Tài !! Anh Là Ai ??	157
69. Chương 70 - Kết Thúc - Hạnh Phúc Trở Về	163

Học Viện Ma Cà Rồng (Vampire Academy)

Giới thiệu

(Xin chào m. người sau khi xong bộ truyện Học Viện Hoàng Gia (Royal Story) mình quyết định viết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoc-vien-ma-ca-rong-vampire-academy>

1. Chương 1 Giới Thiệu Nv

Hanasato YuKi : 1 con người nhẹ nhàng nhưng lạnh lùng y hết màu mắt của cô màu mắt màu tím đậm mê hoặc nhẹ nhàng, mái tóc màu nâu ánh đỏ cô xinh đẹp 1 cách mê hoặc người (17t, con gái của 1 nhà tài phiệt giàu có, chơi piano giỏi và giọng hát trong veo nhẹ như cánh hoa anh đào)

Kanosaki HaRuHi: 1 con người nhẹ nhàng và ấm áp y như đôi mắt màu nâu trong veo, đôi mắt đó hé hiện lên sự nhẹ nhàng tinh tế khuôn mặt nhỏ nhẹ xinh đẹp 1 cách lạ thường (17t con gái của nhà tài phiệt giàu cô có 1 đôi chân thiên thần với những điệu múa như 1 con thiên nga trắng

Hisitano Misa : 1 con người vui vẻ hòa đồng y như đôi mắt màu xanh nhạt của biển cả, nhìn nụ cười của cô thì có thể "say" luôn lúc nào không biết (17t con gái nhà tài phiệt, thích tất cả các loài hoa, và nấu ăn cực giỏi)

Yokosama Yul : 1 con người dễ thương nhẹ nhàng y như màu mắt xanh lá đó đôi môi xinh đẹp như mọi thứ nhìn chỉ muốn hôn lên đôi môi đó (17t tuy con nhà tài phiệt nhưng cô luôn gần gũi chăm sóc những chú chó nhỏ lạc , và những đứa trẻ mồ côi đặc biệt là tính cách rất cá tính và đàn ông 1 cách đáng sợ)

Kunosya Rin: 1 con người siêu quậy và nghịch ngợm đôi mắt màu ánh trắng nhìn vào đôi mắt đó chỉ là 1 sự thanh thoát và điềm tĩnh

Thử hỏi đây có phải tiểu thư của các nhà tài phiệt không sao mà khác nhau quá vậy ??

Boy đây

Kell Shou: Con trưởng của đại gia tộc Vampire dòng thuần hoàng gia 1 con người bí ẩn ít nói ít cười lạnh như băng khuôn mặt cực kỳ đẹp trai đôi mắt màu đại dương sâu thẳm điểm lạnh lùng nhất chính là đôi mắt , mái tóc nâu xen ánh đỏ, da trắng như con gái không chê vào đầu được (thích âm nhạc, chơi piano giỏi, thích ngủ)

Kell Rain : Con thứ của đại gia tộc Vampire dòng thuần hoàng gia 1 con người lịch sự trầm âm cũng hơi ít nói mái tóc màu khói bạc che phủ đôi mắt , đôi mắt màu tím hồng cực kỳ sắc lạnh, nhưng đôi mắt đó nhìn vào là như bị mê hoặc 1 cách điên cuồng (lo mọi việc trong nhà như 1 quản gia)

Kell Rui : con thứ 3 của gia tộc dòng thuần là 1 con người hoạt bát sôi động giọng nói cực kỳ kiêu đôi mắt màu xám đậm in đậm sự chiếm đoạt , mái tóc hung đỏ mềm mại (thích ngủ trên ghế, áo luôn hở phía trước ngực, thích gì là nhất định phải có bằng được

Kell Tamaki: con thứ 4 của gia tộc dòng thuần là 1 con người thích yên tĩnh im lặng ghét sự ồn ào và ồn ã đôi mắt màu xanh lá cực kỳ lạnh lùng với mái tóc ánh bạc rủ xuống (thích tất cả các loài hoa hồng đặc biệt là hoa hồng xanh trắng

Kell Fin; Con út của gia tộc 1 con người thích âm nhạc yêu Piano đôi mắt màu xanh rực rỡ sâu thẳm nụ cười sát gái 1 cách đáng sợ

5 Vampire nhưng lại không phải anh em chỉ cùng cha nhưng lại khác mẹ ??? 3 người mẹ khác nhau tuy nhiên 3 người mẹ đó là người xinh đẹp nhất vương quốc Vampire Shou và Rain là con của ng vợ thứ 1 - Bella người xinh đẹp tuyệt trần đôi mắt của Shou và mái tóc của Rain đều là của bà

Tamaki- Fin :con của ng vợ thứ 2- Julyca người mang vẻ đẹp thuần khiết và xinh đẹp

Rui: con của ng vợ thứ 3 Renlia - 1 người quyến rũ và xinh đẹp sắc bén vô cùng đôi mắt của Rui đều là của bà

3 người mẹ ba số phận đều muốn con trai mình lên làm chủ vương quốc nhưng lại bị giết bởi chính con trai của mình , nhưng linh hồn của họ lại luôn ở biệt thự bóng đêm của bọn hắn chờ cơ dịp hồi sinh !! rồi bọn nó đến chuyện gì sẽ xảy ra với bọn nó đây !!

Nào !! Hãy Đón Xem

2. Chương 2 Truyền Thuyết Ma Cà Rồng

Truyền thuyết kể rằng ma cà rồng đã tồn tại từ mấy nghìn năm trước họ sống bằng máu và thứ cung cấp lại sức mạnh cũng là máu, có rất nhiều loài ma cà rồng nhưng loài ma cà rồng được tôn sùng nhất là loài thuần chủng mang dòng máu quý hiếm ai cũng phải kính trọng họ và còn lại là loài ma cà rồng bình thường máu con người làm cho chúng mất kiểm soát và tiêu diệt con người bằng cách hút hết máu của họ chỉ còn lại những cái xác xanh lét và trơ xương, ma cà rồng thường hoạt động về ban đêm vì chúng sợ ánh sáng mặt trời, nhưng những loài thuần chủng họ có được khả năng tiếp xúc được ánh sáng mặt trời nhưng chỉ trong 12h

“Hazz đọc mà buồn ngủ quá” Yuki rót chén trà nâng lên miệng uống

“Ma cà rồng có thật chứ ” Haruhi vẫn mãi miết đọc quyển sách

“Có thể là có thật” Yuki cười nhẹ rồi đặt ly trà xuống

“Đọc mà thấy ghê quá, xem ra nếu bây giờ còn tồn tại thì không biết loài người sẽ như thế nào với chúng nó” Haruhi cầm ly trà

“Có lẽ chỉ là ảo tưởng, truyền thuyết thôi mà” Yunki đưa đôi mắt tím đậm nhìn lên bầu trời hưởng thụ làn gió mát mẻ của khí thu

“Có rất nhiều sách nói về các loại ma cà rồng đã từng tồn tại thật đó” Harihi sáng mắt lên

“Xem ra mày nghiện Vampire quá ha” Yuki vẫn nhìn lên bầu trời đầu ngả xuống thành ghế

“Không biết ra sao nhưng trong trí tưởng tượng của tao chắc chắn sẽ rất đẹp trai” Haruhi cười mắt vẫn sáng long lanh nhìn vào quyển sách dày cộp

“Chỉ có trong Anime thôi, đừng ảo tưởng quá rồi lại thật vọng” Yuki chọc chọc tay vào má Haru

“A có quyển sách này nói hay lắm này Yuki” Haru lục trong đồng sách cô vừa mới mượn trong thư viện , cuốn sách cổ này đã cũ là có những cổ tự rất khó đọc

“Sao” Yuki nhìn Haru

“3000 năm trước một thế giới tồn tại song song với trái đất của chúng ta đó là thế giới Vampire, được cai trị bởi 1 Vampire dòng thuần có sức mạnh cực mạnh thống trị và cai quản thế giới Vampire, ông ta có 3 người vợ rất xinh đẹp và quyến rũ 3 người đàn bà đó là 3 người xinh đẹp nhất thế giới vampire, người vợ thứ 1 bà ta được mệnh danh là “Nữ Hoàng Sắc Đẹp sắc đẹp của bà ta không ai có thể sánh bằng vừa có sắc đẹp lại còn có trí thông minh, trầm tĩnh ít nói ít cười bà ta có 2 đứa con trai thừa hưởng hết tất cả sắc đẹp và trí thông minh của bà, bà vợ thứ hai cũng vậy bà vợ thứ 3 cũng vậy luôn, ba người đó luôn muốn đưa con trai lên thống trị vương quốc nhưng rồi lại bị giết bởi chính tay con trai bà ta, 6 đứa con trai có sức mạnh rất khủng khiếp ngang tàn và nhẫn tâm máu lạnh” Haru run run hạ quyển sách xuống

“Đúng là một câu chuyện thú vị” Yuki rót trà

“Đúng là Vampire, đáng sợ quá” Haru xanh lét mặt gập quyển sách lại

“Ai kêu đọc cơ, vừa nãy tưởng thích làm mà ” Yunki dọa Haru “ Cẩn thận không tối nay gặp Vampire thật đấy Haru cậu nên cẩn thận thì hơn vì có thể tối nay”

“AAAAAA” Haru tái mét mặt không còn 1 giọt máu chạy 1 mạch vào trong biệt thự với tốc độ cực kỳ nhanh “Yuki tao ghét mày đồ đồ đểu cáng”

YuKi cười nhẹ rồi sắp xếp lại đồng sách rồi đứng dậy bê bình trà vào nhà, những hạt mưa bắt đầu rơi xuống bầu trời tối đen, để lại bên ngoài quyển sách của Haru sáng lên 1 ma lực xanh lạnh lẽo rồi biến mất

Ở THẾ GIỚI VAMPIRE

Trong một lâu đài lạnh lẽo ngập tràn sự chết chóc bầu trời gió bão tối đen vì nơi này không hề có ánh sáng, trong 1 căn phòng 1 người đàn ông đang nhìn quả cầu ma lực thủy tinh rồi mỉm cười có vẻ như hài lòng

“Thưa ngài Kell, liệu ngài có chuyện gì vui sao” 1 tên bá tước đứng đối diện trước mặt ông ta hỏi

“Cũng không có gì đâu, ta đã tìm được 5 cô gái đó” Ông ta chống tay bóng đen che lấp khuôn mặt chỉ lộ ra đôi mắt xanh đại dương lạnh lẽo

“5 cô gái đó, ý ngài là sao” Tên bá tước đó khó hiểu

“5 người con gái ta sẽ đưa họ đến thế giới này” Ông ta mỉm cười

“Nhưng họ là ai ????”

“Con người” Ông ta nói với giọng lạnh lẽo

“Không lẽ ngài định” Tên bá tước đó giật mình

“Phải 6 đứa con trai của ta như ông đã biết rồi đấy chúng cực kỳ máu lạnh và ngang tàn và hơn nữa là dòng thuần chúng rất mạnh và sức mạnh rất kỳ bí đến cả ta cũng không thể kiểm soát được vì vậy ta sẽ phải nhờ đến 6 đứa con gái này”

“Ngài định làm gì , ngài không biết rằng để con người sống chung với Vampire là rất nguy hiểm hay sao”

“Phải ta biết nhưng ta sẽ phá luật của thế giới Vampire này và đưa con người đến đây” Ông ta nói với giọng điềm tĩnh

“Ngài cũng biết 5 đứa con trai của ngài chúng có thể làm gì mấy cô gái đó mà”

“Ta chỉ cần chúng có thể làm cho 5 đứa con trai ta trở về là chúng lúc nhỏ là được rồi, chúng cũng sẽ không làm gì hai đến mấy cô bé đó đâu ” Ánh mắt đó vẫn không dời khỏi quả cầu thủy tinh

“Ngài định làm gì chứ”

“Đến lúc đó ông sẽ biết ta định làm gì” Bóng tối che lấp dần đi đôi mắt đó - Kell Hilia Chủ Nhân Của Vampire ông ta đã tìm được và sẽ đưa bọn nó đến đây sớm nhất có thể để thực hiện được nguyện vọng của ông

5 Cô Gái Ta Sẽ Tin Tưởng Các Cô !!! Đừng Làm Ta Phải Thất Vọng !!!

3. Chương 3 Ngôi Đèn Vampire

Sáng hôm sau bầu trời quang đặng hẳn, ánh nắng mặt trời chiếu nhẹ thẳng vào khuôn mặt thiên sứ của Yuki, cô cúi mắt tỉnh dậy nhìn ra ngoài cửa sổ rồi hít thở

“Đẹp thật” Yuki vươn vai rồi đi xuống giường, thay quần áo

Tiếng chuông điện thoại reo lên, một bản nhẹ nhàng mà lắng đọng Kiss The Rain bản nhạc hòa âm cùng Piano mà nó rất thích nó đi tới kệ tủ cầm chiếc điện thoại lên “Misa-chan”

“Alo”

“Yuki-channnnnnnnn dậy chưa ” bên đầu dây một giọng lạnh lút vang lên tận trời xanh làm Yuki phải để xa điện thoại

“Rồi Rồi”

“Tỷ nữa Rin-chan, với tao đến nhà mày nhé có gì mày gọi điện cho Yul-chan nhé tao gọi nó không nghe máy ” Giọng của Misa có vẻ rất vui hình như là có chuyện gì đó

“Ờ rồi rồi” Nói xong nó tắt máy rồi chạy vào phòng tắm thay đồ rồi sang phòng Haru kết quả là con heo Haru vẫn còn nằm trên giường ngủ li bì chắc hôm qua sau khi đọc xong mấy cuốn tiểu thuyết về Vampire kết quả là cô nàng sợ đến mức gần sáng mới ngủ được

“Haru-chan dậy dậy” Yuki lâu người Haru

“Hử hử” Haru ngóc đầu dậy kết quả hai mắt như con gấu trúc

“Sợ Vampire mà vẫn còn thích xem” Yuki ra cửa sổ kéo rèm ra ánh nắng chiếu vào căn phòng

“Hôm qua gần 1h sáng mới ngủ được” Haru ngái ngủ mắt lơ lơ như con gấu trúc

“Thay quần áo rồi xuống nhà ăn sáng đi Misa-chan và Hanna-chan và Rin-chan sắp tới đây rồi đây” Yuki nói xong rồi đi ra cửa

“Mấy con quỷ đó đến đây làm loạn biệt thự của chúng ta sao” Haru lơ lơ bước vào phòng tắm

“Nhanh rồi xuống đây Haru-chan ” Yuki đóng nhẹ cửa rồi đi xuống nhà

Yuki bước xuống nhà ngôi biệt thự yên tĩnh thật đây là cảm giác mà nó thích nhất “Quyển sách của Haru sao nó lại ở đây” YuKi chạy đến chỗ quyển sách, rõ ràng hôm qua nó còn ở hoa viên mà !! Kỳ lạ thật Yuki đặt quyển sách xuống rồi đi pha trà

“YuKi à bọn tao đến rồi đây” Cửa vang tiếng động làm rung cả căn biệt thự bước vào là những tiếng nói tiếng cười vang âm cả biệt thự Yuki điềm tĩnh bê trà ra

“Ủa Yuki Haru-chan đâu” Rin ngáo mắt tìm Haru

“Mấy con quỷ” Tiếng vang đằng sau lưng Rin

“Haru-chan của chúng ta đây rồi” Misa leo vào véo má Haru

“au au auuuu” Haru vùng vẫy, mỗi lần Misa đến là y rằng cô sẽ bị véo cho sưng hết má và kết quả là haru-chan sưng vêu má =.=

“Có chuyện gì sao” Yuki đặt từng tách xuống rót trà

“ Chúng ta đi đến đền thờ YaoMaKi thôi” Rin hào hứng đứng dậy

“Đến đó làm gì ==” Haru ôm cái má đang sưng phồng

“Cầu nguyện thôi ở đó cũng có 1 ngôi đền nhỏ có liên quan đến Vampire đấy ” Misa cười híp mắt

“Thú vị đấy chứ” Yuki cầm chén trà lên miệng

“Ủa mà Yul-chan đâu” Misa hỏi

“À nó vừa điện cho tao bảo bạn nên sẽ tới đây sau, mà suốt từ lúc 8h rồi mà nó còn chưa đến” Yuki nhìn đồng hồ

“Mọi người tới đây rồi đây” Cánh cửa mở oành ra một vọng nói vang từ ngoài cửa vào trong nhà và giọng nói đó chắc các bạn cũng đoán được là ai Yul-chan hốt hả chạy vào

“Yul-chan làm gì mà bây giờ mới tới vậy ” Haru hỏi

“À tao đi thăm viện mồ côi rồi tặng quà cho họ, dạo này bạn quá không đến thường xuyên được” Yul ngồi phịch xuống ghế lau mồ hôi

“Nhân tiện nhóm chúng ta có mặt ở đây vì vậy hôm nay quyết định chúng ta sẽ đến Yaomaki 1 chuyến” Rin sáng mắt đứng dậy hớn hở

“Được thôi” Yuki đặt tách trà xuống “Nghỉ hè rồi cũng đi chơi 1 chuyến cho nó thoải mái một chút”

“Yesss vậy chúng ta đi” Misa sáng mắt

“Được đây tao tán thành” Yul rót trà

“Ê ê đi mà không hỏi ý kiến tôi là sao” Haru chỉ vào mình

“Cậu phải đi” Misa chỉ vào Haru 1 cách không thương hoa tiếc ngọc, Haru hồn vía bay mất lên trời “Mình phải đến đó saooooooooo ời không” Tiếng hét vang âm cả biệt thự

“Nóng quá” Haru lấy tay quạt chán

“Bao giờ mới đến đền thờ” Yuki thở nặng nhọc

“Sắp đến rồi cố lên” Misa với Rin có vẻ hào hứng nên chẳng biết mệt là gì cả

“Cố lên mọi người” Yul buột áo khác ra sau hông chạy bộ lên

30p sau

“Cuối cùng cũng đến một muốn chết” Haru thở nhẹ

“Chúng ta đi đến chỗ đền thờ của vampire chứ” Misa hô to

“Đi thôi” Yuki đeo ba lô lên xách Haru đi nhấc đến Vampire à Haru lại nhớ tới chuyện hôm qua hồn vía bay mất lên trời

“Ya đến rồi” Hanna-chan nhìn tấm bản đồ

“Vào trong xem, có vẻ bí ẩn đây tuyệt thật ” Yul di chuyển nhẹ nhàng tiến vào ngôi đền

Ngôi đền cũng khá nhỏ nhắn và dễ dàng đi vào, nhưng sao mà lạnh lẽo quá , sào sạc tiếng lá bay và sự lạnh lẽo toát ra nên vẫn được thấp và có cả hoa quả có lẽ ngôi đền vẫn được ai đó chăm sóc hàng ngày, nhưng lại không có ai tới đây, bọn nó càng tiến sâu vào bên trong thì càng lạnh sống lưng bấy nhiêu

“Mọi người nên ..về .. thôi” Haru tái xanh mặt

“Đến rồi chúng ta cũng vào thử xem” Yuki nhẹ nhàng đi vào

Bọn nó cũng run run bước vào bên trong ngôi đền tối quá không 1 bóng người nào, Yuki nhìn thấy chỗ bức tường phía bên trong đền phát ra ánh sáng, Yuki và bọn nó đi nhẹ nhàng vào

“CÁI GÌ VẬY” Haru sợ hãi

“Một bức tường màu xanh ư, nó như có ma thuật vậy” Rin nói

“Bức tường ma thuật” Yuki khoanh tay nói “Sao nó lại ở đây” Yuki dúi mày nói

“Chúng ta đi thôi ” Haru kéo tay Misa cùng đi ra khỏi ngôi đền này

“Mọi người nhìn kìa” Yul chỉ tay vào bức tường ma thuật

“Cáicái gì vậy” Yuki ngừng lại

Một ma thuật màu xanh lóe sáng cuốn tất cả chúng nó vào trong bức tường ma thuật “aaaaaaaa” tất cả bọn nó hét lên trong vô thức bức tường ma thuật đóng lại

Chuyện gì đã xảy ra với bọn nó ??????

4. Chương 4 Lạc Vào Vương Quốc Vampire

Yuki dúi mắt loạn choạng tỉnh dậy, nhìn mọi thứ xung quanh đây là đâu thế này một bầu trời đen ngòm tối tăm không một chút ánh sáng xung quanh chỉ cảm thấy rất lạnh lẽo, Yuki đảo mắt tìm Misa, Haru, Rin và Yul

“Misa-chan” Cô đang nằm ngay bên cạnh Yuki lay người Miss “Misa dậy tỉnh dậy”

“Haru, Yul, Rin ” Yuki chạy tới chỗ 3 người

Tất cả cùng mở mắt tỉnh dậy ngơ ngác nhìn xung quanh

“ĐÂY LÀ ĐÂU ???” cả bọn sợ hãi nhìn bóng tối xung quanh bao phủ chỉ có ánh sáng của mặt trăng chiếu vào, nơi này ngột thở đến đáng sợ

“Chúng ta đã bị bức tường ma thuật kéo vào và đến đây” Yuki đưa mắt nhìn xung quanh

“HẢ vậy thì đây là nơi quái quỷ nào” Haru đứng phắt dậy tái mét mặt

“Có vẻ như đây là 1 tòa lâu đài” Yul-chan đứng dậy đi ra phía cửa sổ nhìn xuống phía dưới “Quả không sai đây là một tòa lâu đài quyền quý”

“Còn chúng ta thì đang ở trong 1 căn phòng tối thui ” Rin ngồi bệt dậy

“Chỗ này có vẻ như không có ai sinh sống, nhìn xem không một bóng người đi lại đây vậy nơi này còn rất âm u , có gì đó rất khác thường ” Yuki khoanh tay

”Hể vậy thì làm sao chúng ta mới trở về được đây !! bức tường chết tiệt đó >< ’yul=“” đi=“” tới=“” chỗ=“” yuki=“”>

“Có lẽ phải đi xem tình hình cứ ở nơi này thì không ổn đâu” YuKi định đi ra thì tấm màn chắn vô hình đẩy nó vào trong

“Ui da” Yuki ê mông đứng dậy “Cái quái gì vậy trời”

“Không ra được sao” Yul đi tới chỗ Yuki , cả bọn thì trở mắt ra nhìn không lẽ đã bị nhốt ở nơi này sao ???

Cánh cửa đột nhiên mở ra, một người có dáng vẻ rất cao quý chống cây gậy bước vào, ánh sáng chiếu vào mặt ông ta ánh mắt màu đỏ rực lên đáng sợ

“Ông là ai” Yuki đứng dậy cúi mắt nhìn

“5 người đã đến rồi sao” Ông ta đứng lại nói vọng vào

“Ông bắt bọn tôi tới đây sao, lão già kia, @#\$\$%^&” Yul tức giận nói rồi rửa ông ta đủ mọi thứ

“Yul-chan bình tĩnh” Rin bịt mồm Yul lại kéo cô vào trong

“Xin tự giới thiệu ta là bá tước Dacura” Ông ta cười hé ra hàm răng lạnh đôi mắt đục ngầu 1 màu máu

“D...dacura” Haru-chan lạnh sống lưng

“Phải bây giờ ta sẽ đưa các cô đến chỗ ngài Kell Hilia , phá màn chắn ra ” Ông ta ra lệnh cho hai tên người hầu phá màn chắn vô hình

Nói xong ông ta đi trước bọn nó vội đuổi theo ông ta “Ông là ai mà lại đưa bọn tôi đến đây” Yuki chạy theo rồi hỏi ông ta

“Các cô cứ đi theo ta , đây là mệnh lệnh” Ông ta nghiêm giọng rồi đi nhanh về phía 1 căn phòng lớn, ông ta dừng lại bọn nó nhìn cánh cửa có hai con quỷ Dacura đứng hai bên, Haru cứ cúi vào lưng Misa

Cánh cửa mở ra 1 màn đen tối trước mặt hơi thở lạnh lẽo bao bọc cái sự chết chóc, làm cho cả bọn xanh mặt lạnh cả xương sống

“Vào đi ” Ông ta ra lệnh rồi từ từ đi vào bóng tối, Yuki từ từ đi vào da gà nổi hết lên đột nhiên đèn sáng mở lên theo từng nhịp rồi dừng lại ở chòm đèn mưa trước mặt bọn nó đây là một người đàn ông rất cao quý đôi mắt của ông ta sắc lạnh nhưng quyến rũ một cách đáng sợ ông ta ngược lên nhìn tụi nó

Đôi mắt đó đẹp tuyệt như viên ngọc sáng được bao bọc cẩn thận khuôn mặt anh tú lộ rõ từng chi tiết ông ta quả thực rất đẹp

“Chào 5 cô gái loài người ta đã đợi ngày này để được gặp các cô lâu rồi” Ông ta chống tay lên bàn nở nụ cười

“Loài người?? Gặp bọn tôi !!! Ý ngài là sao ” Yuki cúi mắt nhìn lên ông ta

“Đây là Ngài Kell Hilia chủ nhân của vương quốc Vampire này” Ông bá tước đó cúi đầu cung kính rồi đứng sáng một bên

“Va...m..pire” Haru-chan càng ngày càng tái xanh lét mặt

“Nơi này không lẽ là” Yul sợ hãi hỏi

“Phải nơi này là Thế giới của những Vampire bóng đêm và ta là người thống trị vương quốc này , chào mừng các cô đến với thế giới của những Vampire” giọng nói của ông ta lạnh lẽo đến đáng sợ !! bọn nó đang ở thế giới Vampire sao ? Chuyện này sao có thể xảy ra đây không phải mơ chứ ????

5. Chương 5 Hợp Đồng 100 Ngày Ở Vương Quốc Vampire

“Ông là ai tại sao ông lại đưa bọn tôi đến đây” Yuki hùng hồn đi đến chỗ Kell Helia đập tay xuống bàn

“Ta chọn các cô là có chủ ý có mục đích” Ông ta cười nửa miệng nhìn lên nó

“Mục Đích ” Haru nhìn lên ông ta

“Mục đích của ông là gì hả ông già kia” Yul nắm chặt tay nhìn Kell với vẻ mặt cực kỳ tức giận

“Yuki ta nghĩ cô là người thích hợp thay đổi được con người của Shou, ánh mắt rất lạnh lùng tính cách rất nhẹ nhàng hoạt bát” Ông ta nhìn lên Yuki rồi nhìn sang bọn nó

“Yul-chan cô rất có cá tính, rất mạnh mẽ rất thích hợp với Rain, Haru-chan rất nhẹ nhàng và tinh tế cô rất thích hợp với Rui, Misa-chan cô rất thích hợp với Tamaki, Rin-chan cô rất thích hợp với Fin ” Ông ta nhìn 1 loạt mà có thể đoán được hết tính cách của con nó thậm chí còn rất chính xác

“Ê ông kia ý ông là sao tôi hợp với ai cái gì chứ” Yul nhảy cẫ lên chống tay nhìn ông ta

“Ý ông là gì bọn họ là ai, tại sao lại gán ghép tôi với những con người đó” Yuki dứ mắt chống lạnh nhìn ông ta

“Đó là 6 đứa con trai của ta” Ông ta điềm tĩnh nói

“Con trai ông ???” Haru nói

“Phải 5 đứa con trai của ta hồi nhỏ chúng là những đứa trẻ rất vui vẻ hòa đồng chưa bao giờ biết căm hận thù hận ích kỷ và căm ghét ai bao giờ, nhưng sau cái chết của 3 người vợ ta bọn chúng đã trở thành những con người hoàn toàn khác, Máu lạnh - Ngang tàn - Không một chút cảm xúc - im lặng - và luôn giữ thái độ lạnh lùng căm ghét người khác ngay cả ta cũng không thể tiếp xúc được với chúng, chúng chưa bao giờ tiếp xúc với ai ngoài giờ học chúng luôn nhốt mình trong ngôi biệt thự bóng đêm” Ông ta nói về mặt với nét u buồn

“A đúng rồi ông ta là người trong cuốn sách cổ” Haru chợt nhớ ra

“Vậy thì tại sao lại phải đưa bọn tôi đến đây” Yuki nói

“Chúng tôi thì có liên quan gì đến họ” Misa nhìn lên ông ta

“Vì các cô là con người”

“Con người, con người thì sao” Rin nói

“chính vì là con người mới có thể thay đổi được chúng và có thể làm chúng dễ gần và tiếp cận được”

“Ý ông là gì” Yuki nhú mày

“Ta đưa các cô đến đây với mục đích là làm thay đổi được con người của các con ta và làm cho chúng trở về được như ngày xưa lúc đó ta sẽ đưa các cô trở về thế giới của mình”

“HỂ KHÔNG PHẢI CHỨ ÔNG GIÀ KIAAAA” Yul hét lên

“Con người làm sao có thể sống chung được với Vampire” Rin nói

“Rất nguy hiểm bọn tôi không thể làm được” Haru nói

“Đúng vậy không thể được điều đó là không thể” Misa nói

“Ta đã chọn các cô và đưa các cô đến đây để thực hiện nguyện vọng của ta làm thay đổi được 5 đứa con trai ta trong vòng 100 ngày thì ta sẽ lập tức đưa các cô về thế giới của mình và không còn lý do gì để ta giữ các cô ở lại”

“Nếu như bọn tôi không làm được” Yuki nói

“Thì các cô sẽ bị nhốt ở thế giới Vampire này mãi mãi và không được trở về thế giới của mình” Ông ta cười nửa miệng

“HỂ không phải chứ” Haru tròn xoe mắt

“Ông già kia ông nhốt người quá đáng” Yul hầm hầm tức giận

“Ý ông là chúng tôi sẽ phải hoàn thành nhiệm vụ đó của ông sao” Yuki nói

“Đúng vậy , các cô hãy trả lời ta”

Yuki ngồi xuống cạnh Haru-chan “Chúng ta lên đồng ý chứ”

“Không được Yuki nếu sống chung cùng tụi Vampire đó chúng ta nhất định sẽ bị hút máu đó” Haru chưa hết hoảng sợ

“Chúng ta không thể ở lại được” Rin xen vào vừa nãy xanh mặt ngồi nghe cô cũng thấm dần một chút

“Nếu bây giờ không đồng ý chúng ta sẽ bị nhốt ở đây mãi mãi muốn thế sao” Misa thở dài

“Chúng ta nên đồng ý đó là ý kiến duy nhất rồi” Yul khoanh tay nói

“Mọi người chúng ta phải trở về nhà vậy nên hãy đồng ý có gì khó khăn chúng ta sẽ vượt qua được chứ” Yuki cười gượng tay ra

“Nhưng Yuki à rất nguy hiểm đó” Rin nói

“Đúng đấy không thể đâu” Haru nhìn Yuki với bộ mặt cún con

“Chúng ta mạnh mẽ chúng ta sẽ vượt qua chỉ cần thay đổi được mấy tên đó thôi mà, tin tao đi” Yul nháy mắt rồi cười nửa miệng

Cả bọn nhìn Yul bây giờ đâu còn sợ lựa chọn nào khác nữa !!! Nếu không đồng ý thì phải ở đây mãi mãi, nên đồng ý chúng ta mới có thể trở về nhà được !!!!

6. Chương 6 Đến Biệt Thự Bóng Đêm

Yuki cười nhẹ rồi đứng dậy đến chỗ ông ta nhìn thẳng vào ánh mắt của ông ta rồi chắc nịch nói

“Được chúng tôi đồng ý với thỏa thuận của ông”

“Các cô làm rất tốt” Ông ta cười thỏa mãn

“Sau khi hết hợp đồng thay đổi họ chúng tôi sẽ được trở về thế giới của mình chứ” Yuki dúi mày nói

“Ta sẽ không quên” Ông ta đẩy ra một bản hợp đồng “Đây là bản hợp đồng giữa các cô và ta, bản hợp đồng 100 ngày ”

Yuki cầm trên tay bản thỏa thuận xem ra ép buộc bọn nó phải làm hết rồi, nếu như bây giờ không đồng ý thì chắc bọn nó sẽ bị đốt lại ở đây mãi mãi

“Ta không cần chữ ký thứ ta cần là dấu ấn máu của cô”

“Dấu ấn máu ???” Yuki khó hiểu

“Phải để thỏa thuận được thành công ta cần cô đóng dấu bằng máu của cô”

Yuki chột cấn tay nhưng giọt máu ấn xuống bản hợp đồng rồi đưa lại cho ông ta, ông ta vui vẻ nhận lấy bản hợp đồng

“Rất tốt , ngay bây giờ ta sẽ cho người đưa các cô về biệt thự của các con trai ta nhưng hãy nghe đây mùi máu của các cô rất ngọt và thơm nó có thể gợi dậy lòng ham muốn máu của các con ta cho nên chúng có thể sẽ hút máu các cô các cô sẽ phải chịu đựng ta không thể làm gì được cả ta sẽ đưa cho các cô lọ thuốc này nếu uống vào máu của các cô sẽ tràn sinh lực với lại các con trai ta rất ngang tàn nên các cô sẽ phải chịu rất nhiều khó khăn ta chỉ muốn nói điều này Yuki , Misa , Haru các cô hãy cẩn thận” “Ta tin tưởng các cô ”

“HỂ ý ông là bọn tôi sẽ bị mấy tên đó hút máu sao” Yul đứng phắt dậy

“Đời chúng ta tàn rồi” Haru và Misa ngồi ôm gối

“Ông ..” Yuki quay ra ông ta đã biến mất rồi, nhưng câu cuối cùng cô ta có nói cô phải cẩn thận , câu nói đó mang ẩn ý gì làm cho Yuki cảm thấy lo sợ

“Các cô gái chúng ta đi chứ” Ông bá tước lại gần tụi nó

Tụi nó gật đầu rồi đứng dậy đi theo trong lòng ai nấy đều rất lo sợ

Xuống trước cổng của tòa lâu đài nhìn vào trong mới biết tòa lâu đài này to và rực rỡ đến mức nào nhưng xung quanh toàn bóng đêm bao phủ và những cơn gió lạnh lẽo, bọn nó bước vào xe chiếc xe bắt đầu di chuyển Yuki nhìn ra bên ngoài nơi này lúc nào cũng tối tăm và lạnh lẽo như vậy sao nhưng ánh trăng ở đây lại rất sáng chói và thanh mát nhìn mấy đứa bạn ai cũng hoang mang và lo lắng “Mọi người không sao đâu” Yuki nói rồi quay đi tất cả chỉ biết thở dài

Chiếc xe dừng lại ở 1 ngôi biệt thự màu đen và âm u đến đáng sợ nhưng ánh trăng lại chiếu rọi sáng nhất ở ngôi biệt thự này

“Các cô hãy cẩn thận” Nói xong tên bá tước đó lên xe rồi chạy đi mất

“HỂ ” cả bọn hét lên tiếng hét của bọn nó vang rất xa xem ra nơi này yên tĩnh thật không 1 giọng nói chỉ có những cơn gió lạnh thoảng qua

“Huhu Yuki chúng ta phải làm sao đây” Haru quay ra nhìn Yuki

“Chúng ta đi vào trong thôi” Yuki hít thở 1 cái rồi nhẹ nhàng bước vào cùng Yul

Tất cả dừng lại ở cánh cửa rồi nhẹ nhàng mở cửa bọn nó ló đầu vào

“Vào thôi” Yul nói

Yuki bước vào trong ôi trời ngôi biệt thự không có một ánh đèn không khí âm u chỉ còn có ánh sáng của mặt trăng rọi vào

“Có ai không” Rin lên tiếng, căn biệt thự này vang âm thật

“Xin hỏi có ai không” Yul nói vọng to

“Chắc !! Không có ai trả lời cả, chúng ta thử đi lên cái cầu thang kia xem” Yuki nói rồi đi trước, chúng nó đuổi theo sau từng bước chân vang lên rất rõ hành lang cũng khiến người ta lạnh người , Yuki mở cửa 1 căn phòng khá to bên trong mở điện sáng trưng đầu đủ những ánh đèn rực rỡ quả là một phòng khách thật đẹp

“Ở đây có ai không ” Yuki nói to và kết quả là chả ai trả lời cô cả Yuki bước vào trong cùng mọi người cánh cửa chợt đóng rầm lại, bọn nó bay mất hồn vía trên mây đứa nào đứa đây xanh hết mặt trốn vào lưng Yuki và Yul

“Ồ ồ ai đây ai đây” Một giọng nó vang lên bọn nó nhìn xung quanh nhưng không thấy ai cả thì 1 tên đôi mắt màu xanh lá xuất hiện ngay trước mặt bọn nó hét âm lên

“Ồn ào quá, im lặng ngay ” Một tên đang ngồi bên cửa sổ quay ngoắt sang nhìn bọn nó bọn nó im bật lại

“Các cô là ai ” Một tên tóc màu khói ngồi ngay trên ghế liếc đôi mắt hồng tím của anh ta nhìn bọn nó khuôn mặt không chút biểu cảm

“Thật là ầm ĩ” Một tên tóc màu xanh mặc sơ mi trắng từng cúc áo hở trước ngực ánh mắt hằn nhìn về phía bọn nó

Bọn nó nổi da gà vừa nãy rõ ràng là bọn nó có thấy ai đâu sao bây giờ lại xuất hiện nguyên 1 đám con trai còn nhìn tụi nó bằng ánh mắt không mấy chào mừng nữa những ánh mắt đó thật đáng sợ mà !!!

7. Chương 7 Gặp Gỡ - Giới Thiệu

“Các cô là ai ?? Tại sao lại đến được đây” Tên tóc màu khói nhìn bọn nó không chút cảm xúc

“Con người” Tên mắt xanh ngồi trên ghế nói rồi cười nửa miệng

“Ồ ồ các cô là con người sao, ngạc nhiên thật” tên mắt xanh đứng tựa lưng vào cửa cười

“Có một người tên là Kell Hilia ông ấy bảo bọn tôi đến đây” Yuki lấp bắp nói ánh mắt nhìn mấy tên xung quanh

“Cái gì ??? Kell Hilia” Tên tóc khói mở to mắt lạnh lùng nhìn bọn nó

“Chuyện này là sao” Tên mắt xanh đỏ nhìn chăm chăm vào tụi nó

“Ông ta đã bảo với anh” Một tên nằm trên ghế cười nửa miệng nó đôi mắt vẫn nhắm lại giọng nói lạnh lùng phát ra

“Ông ta bảo gì” Tên mắt xanh hỏi

“5 cô gái loài người này sẽ sống ở đây cùng chúng ta trong vòng 100 ngày ông ta nói không được giết hay làm hại mấy cô bé đó đối xử tử tế như khách của ông ta chỉ vậy thôi ” giọng nó nhẹ nhàng nhưng lại rất lạnh lùng hẳn ta quả thật quá đẹp và hoàn hảo

Bọn nó đơ ra nhìn 6 con người này đều rất đẹp lạnh lùng nhưng rất bí ẩn những ánh mắt sắc lạnh đến cả giọng nói, có thật đây là những Vampire không ??? Sao có thể họ đẹp như 1 con người bình thường

Một quả cầu thủy tinh to được treo trên trần nhà hiện lên ba của bọn hắn

“Ông ...” tất cả cùng nhìn lên trừ người đang nằm ngủ trên ghế

”Hãy nghe đây các cô gái này đến đây với mục đích giúp các người có thể quay trở về như lúc trước giúp các người học tình cảm của loài người và sự yêu thương quan tâm nếu như các người cứng đầu không làm theo thì các người sẽ bị nhốt dưới hầm ngục Eliber tối tăm và sẽ không bao giờ được trở về còn mấy cô gái này sẽ bị nhốt ở thế giới này mãi mãi quả cầu thủy tinh này sẽ chứa đựng những tình yêu và t.cảm các người học được từ con người

Các cô gái loài người sau khi quả cầu thủy tinh này đầy tức là các cô đã hoàn thành được nhiệm vụ của mình và đến lúc đó ta sẽ đưa các cô quay trở về thế giới của mình còn nếu không các cô sẽ phải ở đây mãi mãi , hãy nhớ các cô có 100 ngày để hoàn thành

Nói xong ông ta biến mất để lại tụi nó trống mắt lên nhìn không hiểu chuyện gì đang diễn ra

“Có vẻ như chúng tôi phải giới thiệu về mình rồi người đang nằm kia là Shou con trưởng của gia tộc còn tôi Rain con thứ người đang ngồi trên ghế là Rui con thứ 3 của gia tộc , người đang ngồi bên cửa sổ là Tamaki con thứ 4 , người đang đứng tựa lưng vào cửa kia là Fin con út”

“Các cô cũng nên tự giới thiệu ” Rain trầm giọng rồi ngả lưng xuống ghế

”Tôi là Yuki cô gái mắt nâu kia là Haruhi, cô gái mắt màu xanh nhạt là Misa , cô gái mắt màu xanh lá kia là Yul còn cô gái có đôi mắt ánh trắng kia là Rin

“Mùi máu đó thật là tuyệt” Rui nói rồi đưa mũi ngửi những mùi máu phảng phất quanh bọn nó

“Thật quyến rũ” Rui đứng dậy đi đến gần bên Haru rồi cười nửa miệng “Từ giờ cô sẽ là của ta Haru-chan”

Haru tròn xoe mắt tái xanh mặt nhìn ?? Hắn ta vừa nói gì cơ ? Cô sẽ là của hắn sao??? Không thể nào

Fin ép Rin vào tường “Thật xinh đẹp nhưng lại rất tính cách ta thích em Fin định cắn vào cổ Rin thì

Choanggg choanggg tiếng vỡ cửa kính vang lên

“Khách đến thì đừng bất lịch sự như thế ” Shou anh ta ngồi dậy mở mắt nhìn phía trước mặt, Yuki đơ ra hẳn hẳn có đôi mắt đẹp quá , rất đẹp nó lạnh lùng và nổi u buồn thẳm anh ta khác bên trong người chiếc áo sơ mi trắng bên ngoài một chiếc áo vét đồng phục rất sang trọng đôi tai đôi đôi phone màu trắng khuôn mặt đó làm Yuki đơ lại từ trước đến giờ cô chưa từng gặp bất kỳ ai đẹp như bọn hắn đã vậy còn là Vampire !! Ôi không chuyện này không phải mơ chứ

“Các cô sẽ ở các phòng ở cuối dãy hàng lang phía bên tay trái” Rain ngả đầu xuống nhắm mắt lại

Bọn nó chạy lẹ ra ngoài, hồn vẫn chưa hết hoảng, cánh cửa khép lại

“Yuki à tao sợ quá” Haru run run người, xanh lét mặt

“Bon mình sẽ phải sống cùng mấy tên này sao, không ổn chút nào cả” Yul khoanh tay nói

“Bọn mình phải cẩn thận hơn” Missa nói “Rin cậu cũng nên cẩn thận với tên Fin đó đi”

“Tao biết rồi lúc này có sợ thật nhưng còn may chán” Rin thở dài nói

Yuki cùng bọn nó đi xuống phía cuối hành lang mò mẫm tìm căn phòng của riêng mình nhưng rồi lại vô tình mở cửa vào 1 căn phòng to phía tây !! Bên trong nó rất đáng sợ và lạnh lẽo

Các bạn thử đoán xem đó là căn phòng gì ? Cửa ai ?? Có bí mật gì ẩn sâu trong căn phòng lạnh lẽo này !!!

8. Chương 8 Các Cô Chỉ Là Những Con Mồi Của Bọn Ta

Yuki cùng bọn nó khẽ mở cửa căn phòng rồi đi vào xem căn phòng này toát lên vẻ âm u đáng sợ thật , Yuki và Haru Misa đi vào trước nhìn xung quanh căn phòng này căn phòng này có đến 3 chiếc giường nhưng chúng được xếp cách xa nhau nhưng căn phòng rất rộng có đủ chứa cho hơn 12 chiếc giường ba chiếc giường được phủ màu ga khác nhau có 1 đồng sách được bày trên ngăn kệ tủ gỗ đã rất cũ tất cả đồ đạc thì được bao bọc bởi những tấm màn màu trắng , chiếc bàn trang điểm đầy những thứ trang sức 3 chiếc vương miện sáng được bày trên ngăn kệ và vòng cổ hoa tai tất cả đều rất quý và đẹp nhưng đã dính nhiều bụi bẩn và mạng nhện nếu được lau chùi thì nó sẽ rất sáng bóng và đẹp nhưng có 1 điều kỳ lạ là căn phòng này không được ai quét dọn hay ra vào Yuki mãi nhìn 3 chiếc vương miện được treo trên kệ tủ

Haru nhìn ra phía cửa sổ liền ngã xuống sợ hãi chỉ tay “Yukiii, Misaaaa”

Yuki và Misa giật mình nhìn ra phía cửa sổ có 3 người đàn bà đang đứng ngoài đó 3 mái tóc rất dài và đẹp 3 người đó khác lên mình những chiếc đầm rất đẹp nhưng rồi quay ra Yuki giật mình khuôn mặt của họ đã bị che tối đi bởi những mái tóc rồi Yuki , Haru , Misa đều cảm thấy 1 cơn đau ngực rất mạnh Yuki ngã khụy xuống nhìn lên nhưng họ đã biến mất, cái cảm giác vừa nãy nó rất đau đớn

“Ha ru , Misa, Yuki không sao chứ” Yul với Rin chạy vào

“Vừa rồi sau khi nhìn 3 người đàn bà đứng phía trước cửa sổ tim bọn tao cảm thấy rất đau đớn nhưng họ đã biến mất” Misa ôm ngực đứng dậy

“Mấy người đó là ai ???” Yul hỏi

“Các cô đứng là gan to bằng trời” Rain từ đâu xuất hiện ngồi trên chiếc ghế , không phải một mình Rain mà là tất cả bọn hắn đều có mặt ở đây

“Đây sách vô hình đã được khóa mà các cô có thể vào đây quả không tầm thường” Lee từ đâu đi tới chỗ bọn nó

“Các anh ...” Yuki tròn xoe mắt nhìn lên

“Đừng bao giờ đi tới căn phòng này nếu như còn 1 lần nữa bọn ta sẽ giết các người” Tamaki nói với giọng vô cùng lạnh lẽo

“Vào đây là không nên đâu các quý cô xinh đẹp nếu không những chiếc cổ trắng đó sẽ bị trừng phạt” Fin khoanh tay cười rồi nhìn Rin-chan “Lần tới cô sẽ không thoát đâu”

“Phải thay lại xích” Shou quay ra nhìn với ánh mắt lạnh tanh

“Phiền phức thật, Shou tôi nghĩ anh nên quan tâm hơn đến cái căn phòng này đi đúng là nguy hiểm” Rui ngửa đầu xuống thành ghế

“Ê chúng tôi và nhầm phòng tôi mà” Yul bực mình đứng dậy

Rain đi đến nắm lấy cằm Yul rồi nhìn thẳng vào mặt cô “Hãy nhớ các cô chỉ là con mồi của chúng tôi vậy nên ăn nói và cư xử thật đúng cách dù ông ta có nói như thế nào đi nữa thì bọn tôi sẽ không lưỡng tay mà giết các cô ” Yul đứng im bất lại ánh mắt đó làm cô cảm thấy sợ hãi vô cùng

“Con người chỉ là 1 kho máu của Vampire” Rain nói

“Tình cảm ? Yêu Thương của con người với vắn” Tamaki nói

“Nhưng nếu không làm thì chúng tôi sẽ không được ra khỏi đây và các anh cũng sẽ ... ” Yuki chưa nói xong Shou đi tới nhìn thẳng vào Yuki nói với giọng trầm lạnh

“Đừng giỡn mặt với bọn ta, loài người, chúng ta có thể giết chết các người và ông ta hãy ngoan ngoãn ở đây mà làm những con mồi vậy nên trước khi làm gì hãy nghĩ tới kết quả , các cô cũng sẽ vĩnh viễn không bao giờ có thể thoát khỏi đây” Nó xong Shou cười nửa miệng rồi biến mất với ánh mắt sắc lạnh

“Haru-chan ta sẽ tìm cô ” Nói xong Rui cũng biến mất

“Rin-chan gặp lại em” Rin cười

Tất cả bọn hắn đều biến mất bọn nó thì xanh hết mặt vì sợ những lời nói đó như giết người, bọn hắn quả là không đơn giản rất khó để tiếp cận ??

“Yuki à cứ như thế này e rằng chúng ta sẽ không thoát được khỏi đây đâu” Yul ngồi bệt xuống

“Họ là những Vampire rất máu lạnh ánh mắt của họ có thể chứng minh tất cả” Yuki thở dài nhưng ánh mắt vừa rồi của Shou cũng làm Yuki lo lắng

“Họ đã cấm chúng ta vào căn phòng này chắc chắn là có điều bí ẩn gì đó đằng sau căn phòng này ” Misa nói

“Chúng ta nên đi ra thôi” Misa nói rồi quay sang Rin và Haru hai cô nàng hồn bay hết lên trời và ngệt mặt ra hai tên đó sẽ không tha cho bọn nó rồi ???

“Đi ra thôi” Yuki nói xong đứng dậy ra khỏi phòng ”Mọi người nghe này bên kia có hai căn phòng tao và Haru vs Misa sẽ ở chung một phòng còn Rin,Yul, 2 người ở cùng nhau nói xong thì bọn nó tách ra trở về phòng

Yuki mở cửa phòng ra căn phòng này rất đẹp rộng và chiếc giường to đủ đến 3-4 người nằm, bên trong tủ còn có cả quần áo sẵn, Haru mệt mỏi nằm xuống giường , Misa thì ra phía cửa sổ ngắm trăng , Yuki đi thay quần áo mọi chuyện xảy ra quá nhanh và quá phức tạp từ bây giờ bọn nó phải đối mặt với những Vampire máu lạnh này như thế nào ???

Mọi Chuyện Mới Chỉ Bắt Đầu !!!

9. Chương 9 Học Viện Vampire

“Yuki-chan đến đây với ta ” ... xẹt xẹt

“Misa-chan đến đây mau ”

“Haru-chan mau đến đây với ta ta không đợi được nữa” xẹt

ĐUỖNH ĐUỖNH ĐUỖNH

Cả ba người bọn nó đều tỉnh dậy trong tiếng thở dốc vừa rồi trong giấc mơ của bọn nó hiện ra hình ảnh 3 người phụ nữ đứng ở cửa sổ ngày hôm qua, bà ta như muốn gọi chúng nó đến, Yuki bình tâm lại thở dài “Các cô cũng mơ thấy 3 bà ta sao”

Misa và Haru gật đầu !!!! Tại sao bà ta lại có mặt trong giấc mơ của bọn nó, có điều gì liên quan chẳng

“Misa-chan, Haru-chan, Yuki chan” Rin và Yul chạy vào

“Có chuyện gì vậy mọi người”Yuki ngồi dựa vào thành giường mồ hôi cứ chảy lã tã

“Mọi người nhìn ra ngoài trời xem” Yul chỉ ra ngoài, bầu trời đang chuyển sang ráng tà dần dần chuyển thành tối

“Chúng ta đã ngủ nhiều thế sao” Misa nói

“Có điều gì rất lạ ở đây ” Rin khoanh tay nó

Yuki chạy ra cửa sổ đúng thật bầu trời đang dần chuyển sang tối, chuyện gì vậy chúng nó cũng chỉ vừa chớp mắt thôi mà !

“Ồ các cô dậy rồi sao” tiếng của tên Rui vang lên đâu đó quanh căn phòng này

Bọn nó ngơ ngác nhìn xem hẳn đang ở đâu

“Tôi ở đây” Rui vẫy tay hẳn đang nằm trên chiếc ghế dài đưa mắt nhìn bọn nó và cũng có cả Rain và , Fin

“Các anh vào đây từ lúc nào vậy hả” Yul chống tay bực mình nói

“Đi đâu là quyền của bọn ta” Rain nói, Yul thì cực kỳ ghét cái tên Rain này, nghiêm khắc và đáng sợ 1 cách lạ thường

“Bọn tôi ngủ trễ như vậy sao” Yuki tựa lưng vào cửa sổ nói

“Không hề các cô chỉ vừa ngủ được 5 tiếng thôi” Fin nói

“Tại sao bầu trời lại ..” Haru nói

“Có lẽ các cô chưa biết về vương quốc Vampire này” Rain nói với đôi mắt lạnh lẽo

“Vương quốc Vampire này chưa hề có một thứ gọi là ánh sáng mặt trời xuất hiện ở đây, Vampire bọn ta không ưa và ghét ánh sáng nên nơi này chưa hề có 1 chút ánh sáng ban đêm là lúc các Vampire hoạt động cho nên các cô cũng nên làm quen đi ” Rui nói

“Hể vậy sao” Yul nói với vẻ mặt ngáo chưa từng thấy

“Không có 1 chút ánh sáng sao” Haru run run nói

“Đúng vậy các cô cũng đừng quá ngạc nhiên đây là đồng phục của 5 người các cô” Rain đặt xuống giường 6 bộ đồng phục nữ

Bọn nó nhìn 3 người bọn hẳn hình như bọn họ cũng đã mặc đồng phục , bộ đồng phục làm tôn lên vẻ đẹp và sức hút của bọn hẳn (t/g phê lời mất ><>

Đồng phục của cả nữ và nam đều rất đẹp và trang trọng

Đồng phục Nam: một chiếc áo sơ mi trắng dài tay và chiếc áo somi sale thắt cà vạt bên ngoài là chiếc áo đồng đồng phục vét trắng ở phần dưới thì có chiếc thắt lưng nang bụng ở trên cánh tay phải có chiếc huy hiệu được làm bằng vải đen buộc vào cánh tay có hình chiếc thánh giá bạc sáng

Đồng phục Nữ : Cũng giống của Nam nhưng chỉ khác là nữ thắt nơ và mặc váy còn đầu giống hệt của nam

“Các cô sẽ đến Học Viện Vampire học cùng bọn ta” Rain nói

“Chuẩn bị đi rồi xuống phòng khách hãy nhớ bọn ta ghét chậm chễ” Nói xong tất cả đều biến mất để lại bọn nó vẫn ngơ ngơ không hiểu gì

“Chúng ta phải học với lũ Vampire đó sao” Haru nói

“Không thể nào ” Misa nói

“Biết làm sao được chứ , Kell Hilia nếu để gặp tôi sẽ không tha cho ông đâu lão già kiaaaaa” Yul bực mình hét lên

“Mọi người nhanh lên” Yuki cầm bộ đồng phục đi thay, bọn nó cũng gật đầu đi theo

Xong xuôi bọn nó cùng nhau đi xuống biệt thự bọn nó khoác lên bộ đồng phục cũng rất trong trọng và dễ thương mỗi người 1 trạng thái khác nhau

Bọn nó ngồi xuống ghế không dám nhìn vào bọn hấn chỉ cầm cúi ăn

“Các cô trông thật là ngon đấy chứ” Fin nói “Nhất là em Rin-chan của ta” Không quên nhìn Rin chan rồi cười gian tà

Rin-chan vẫn điềm tĩnh ăn dù trong lòng rất sợ tên đó

Yuki lên nhìn Shou anh ta chỉ nằm ngủ khuôn mặt đỏ , ánh mắt đó lúc nào cũng thấy hé lên chút u buồn lạnh lẽo lúc nào anh ta cũng như vậy sao ???

“Chúng tôi sẽ đi bằng gì đến trường ” Yul nói

“Đi cùng xe của bọn ta” Rain đôi mắt vẫn nhìn vào đĩa thức ăn nói

“Im lặng mà ăn đi” Tamaki lạnh lùng nói

Làm bọn nó im bật lại tất cả đều rất là im lặng khi ăn làm bọn nó cảm thấy sờ sợ và lạnh xương sống

Tất cả ăn xong cùng nhau lên xe rồi đi tới học viện Vampire trên đường đi không ai nói với ai tiếng gì tất cả bọn hấn đều ngồi im mỗi người 1 việc

Yuki thì ngồi cùng Shou nên lúc nào cô chỉ biết nhìn thấy anh ngủ và yên tĩnh như vậy, 1 con người lạnh lùng, lạnh lẽo, không ai có thể hiểu được anh rất khác với 4 người kia, dù như vậy Yuki vẫn muốn được nói chuyện cùng Shou

“Shou-chan” Yuki nhẹ nhàng nói

“Yên tĩnh để ta ngủ” Shou chan anh ta hé mở mắt nhìn Yuki rồi lại nhắm mắt lại

Yuki cũng vội im bật lại rồi nhìn ra cửa sổ anh em gì mà hình như chả ai ưa ai ??? Yul chan thì ngồi cùng tên Rain đáng ghét đó,

“Haru chan phen này cô chết với ta lần tới ta sẽ không để cho thoát đâu” Rui nói nhỏ vào tai cười nụ cười tà ác làm Haru Haru nổi hết da gà rồi ngồi xích ra

Tất cả cùng tới học viện Vampire, bọn nó ngược lên nhìn !!! Trời ơi đây mà là học viện sao !! Nó như là cả 1 tòa lâu đài lộng lẫy vậy !!

10. Chương 10 Lần Đầu Của Các Cô Sẽ Là Của Bọn Ta

Học Viện này được bao bọc bởi những hàng rào sắt rất chặt chẽ bên trong là học viện với những khu dành cho những Vampire dòng thuần cao quý vào Vampire bình thường được tách ra khu dành cho dòng thuần được xây nên với rất nhiều mô hình của kiến cổ đẹp đẽ và phía sau học viện là 1 khuôn viên hoa và cây có nhiều giống cây và hoa quý hiếm và có khu viên riêng cho học viên được xây 1 chiếc hồ lớn ở giữa bọn nó càng đi sâu vào trong trường thì càng bất ngờ bấy nhiêu học viện này quả thực rất đẹp

Rồi 1 lúc sau bọn nó quay lại thì hàng loạt “Fan nữ cuồng” từ đâu chạy tới bầu kín lấy bọn hấn

“Ngài Shou à hôm nay Ngài có khỏe không” 1 đồng con gái bầu riêng lấy tên Shou, Shou không trả lời tựa lưng vào bức tường tận hưởng những dòng nhạc piano trên tai phone

“Ngài Rain à hôm nay chúng em có mang cho ngài rất nhiều cuốn sách cổ và các cuốn tiểu thuyết rất hay mà bọn em đã sưu tầm được, ngài có thể nhận nó được không ạ ” 1 đám đứa con gái trên tay cầm rất nhiều những cuốn sách cổ đại và những cuốn tiểu thuyết gia nổi tiếng

“Tamaki Ngài đẹp quá ” Một đứa nào đó đẩy nổi lên những hình trái tim, phụt máu mũi vì thích

“Ngài Rui ngài thích bánh em làm chứ”

“Ngài Fin hãy hút máu chúng em đi” Hàng loạt đám Fan nữ cuồng lên vì bọn hấn làm cả học việc ầm ĩ chưa từng thấy

“Ai bảo đẹp trai quá làm gì cho khổ” Yul đứng tựa lưng vào tường

“mấy tên đó cũng hút phái nữ ghê quá ” Haru chán nản nhìn

“ Đẹp quá cũng khổ” Yuki thở dài

Bọn nó đứng 1 lúc rồi Rain đi tới “Yuki cô sẽ học cùng lớp với Shou nên đi theo anh ta , Haru cô sẽ học cùng Rui , Misa cô học cùng Tamaki, Rin cô học cùng Fin còn cô con nhỏ kia đi theo tôi” Rain chỉ thẳng mặt Yul rồi quay lưng lạnh lùng đi trước

Shou cũng trở về lớp Yuki chạy đuổi theo anh ta “Ê đợi tôi nữa anh đi gì mà nhanh vậy hả” vừa nói vừa chạy

Shou anh ta không trả lời cứ thế mà đi chỉ nhìn Yuki lảo đảo phía sau, anh ta chợt mỉm cười nhẹ 1 cái rồi quay đi

Đến lớp Shou ngồi vào chỗ của anh ta, Yuki cũng kịp tìm chỗ in những Vampire chợt nhìn xuống phía Yuki với đôi mắt sáng rực đầy sự thèm thuồng “Con người ” , Yuki cảm thấy sợ hãi cúi mặt xuống

“Cô gái đó là của ta ” Shou nhắm mắt rồi nó vừa dứt lời tất cả liền quay trở về trạng thái ban đầu cất luôn ánh mắt, không ai quan tâm đến Yuki nữa , cô nhìn sang Shou anh ta vừa nói gì cơ? Ai là của ai ??

Giờ học cứ trôi nhanh như vậy lớp của nó đã xong rồi rời khỏi trường sớm nhất

Yuki cứ đuổi theo Shou, anh ta quay lại nhìn nó bằng ánh mắt lạnh tanh “Không muốn chết thì đừng gần lại ta” rồi bỏ đi

(Thông tin chút xíu nhé các bạn: đạt thời điểm 12h những ngày trăng sáng rực Vampire dòng thuần (ý chỉ bọn hần) sẽ không kiểm soát được mình mà có thể hút máu bất cứ ai đang ở cạnh hay đi cùng họ kể cả hút máu đồng loại ... t/g vì thế mà Shou không muốn Yuki lại gần đây >w<)=“”>

Yuki cứ đuổi theo Shou đến hồ nước lớn ở gần trường vì cô sợ những vampire ở đây cô không muốn rời khỏi Shou như vậy sẽ rất nguy hiểm

Shou dừng lại ánh mắt xanh bắt đầu rực lên, cơn khát trong người bắt đầu rực lên “ Chạy ngay khỏi đây” Shou quát lên cổ kiềm chế lại bản thân

Yuki giật mình nhưng cô vẫn không chạy đi đôi chân vẫn đứng lại, Shou đi tới đẩy Yuki xuống hồ nước, cơn khát ngày càng tăng anh không thể kiểm soát được cơ thể mình

“Shou cứu tôi tô.. i ...không biết bơi ” Yuki nhồm lên vì sặc nước

“Cứ..u tôi.. tôi không biết bơi ... làm ơn ... ” Yuki bắt đầu lặn hẫ xuống, Shou giật mình phi xuống hồ nước “Yuki Yuki” Shou nắm lấy tay Yuki, khuôn mặt vẫn nhắm nghiền mắt, cô cảm thấy 1 thứ gì đó rất mềm mại và ấm áp trên đôi môi của mình, ánh mắt khẽ mở ra Shou anh hôn cô ?? Yuki giật mình mở to mắt ra bàn tay mạnh mẽ đó đang ôm chặt lấy cơ thể cô ánh mắt đó đầy sự cuốn hút , một bên áo được cởi xuống hờ ra chiếc cổ trắng và bờ vai nhỏ nhưng rất mịn màng chiếc cổ đã bị chiếc nanh của Shou cắn lấy 1 cách điên cuồng Yuki nhắm mắt những giọt máu rơi xuống pha loãng vào nước , bờ vai được hôn lên rồi cắn nhẹ nhàng Yuki ôm ấy cổ Shou ánh mắt hé lên sự đau đớn nhưng những dòng máu của Yuki chảy trong người Shou khiến anh không thể rời bỏ cô ra được máu của Yuki đã làm anh không thể kiểm soát được mình

1 lúc sau anh đưa Yuki lên bờ chiếc áo sơ mi của Yuki vẫn hờ ra ,Yuki sặc nước rồi ngồi yên lại với ánh mắt sắc tím thần thờ

“Hôm nay đến đây thôi, khi nào ta gọi cô phải đến “ Shou vút cho Yuki chiếc khăn rồi đeo phone bỏ đi “Những giọt máu đó đã mê mẩn được ta, giỡn lắm Yuki”

Yuki ngồi lại chạm nhẹ lên đôi môi mình “Shou ” Anh ta đã hôn mình sao??? Không thể nào !!

Tất cả chỉ là mới bắt đầu thôi Yuki-chan !!!

11. Chương 11 Lần Đầu Tiên Của Các Cô Sẽ Là Của Bọn Ta (2)

Quay trở về với lớp học của Rain và Yul

Tất cả đang âm ỉ Rain bước vào tất cả im phăng phắc và không hề ho 1 tiếng đọc Yul lúu rú đi vào cùng Rain

“Muốn chết à tránh xa ta ra” Rain quay lại nhìn Yul

“Không phải tất cả ở đây là Vampire sao” Yul cứ ôm lấy cánh tay Rain

“Ta cũng là Vampire cô không sao ta sao” Rain nói với đôi mắt tím hồng sắc lạnh

“Không ... những tôi sợ ” Yul chỉ tay về những Vampire đang sáng rực mắt lên vì ngửi thấy mùi máu ngon ngọt như của loài người, Rain lạnh lùng nó “Không phải sợ bọn chúng cũng không làm gì được cô đâu ” Rain để Yul ngồi cạnh Yul cũng run run ngồi xuống

“Các người muốn nhìn cái gì” Rain sắc lạnh nhìn lên phái cả lớp

“Dạ thưa anh không có gì cả” Tất cả Vampire quay ngoắt 180 độ lên ai lấy đầu tập chung không quan tâm xung quanh nữa , Yul mới dám ngẩng mặt lên nhìn rồi quay sang Rain “Anh ta có quyền lực như thế sao”

Rain và Yul bắt đầu học quên hết mọi thứ xung quanh cô hình như chẳng có cảm giác sợ gì nữa có lẽ là vì 1 điều gì đó ??? Rain hình như anh ta rất chăm chú và dễ học hèn gì mới gặp đã thấy anh ta rất chi thức rồi 1 Vampire mà cũng học như con người thế này sao???

Sau khi tan lớp kế tiếp của Rain và Yul được về, Rain sắp xếp mọi thứ rồi đi ra ngoài , Yul cũng chạy theo nhưng bị đám Vampire chặn lại

“Hế cô em đi đâu vậy” tên ns1 chặn Yul lại

“Tránh ra cho tôi đi” Yul bực mình nói

“Ái chà mạnh mẽ quá nhỉ” tên đó cười gian xảo cầm nhẹ ngọn tóc của yul

“hay để anh thử máu cô em 1 chút được không” tên đó tới gần cổ của Yul

“cô em rất quyến rũ đó” Tên đó hơ hớ cười

“Rain cứu tôi” Yul nhắm tịt mắt như sắp khóc

Tên đó định cắn thì

Bộp cánh tay hắn đã bị 1 người nắm lại , Yul mở mắt ra “Rain”

“Anh Rain .. anh làm gì ở đây vậy ạ” Tên đó khiếp sợ nói

“Dám động đến người của ta sao, gan của người to hời nào vậy” Rain nhìn tên đó với ánh mắt cực kỳ ghê rợn rồi bẻ tay hắn

“Anh .. Rain tha cho em em không biết đó là người của anh” Tên đó gào trong đau đớn, Rain tha tay hắn xuống “ Biền đi ”

3 tên đó chạy bán sống bán chết, Rain quay đi rồi lặng yên đi tiếp , Yul vẫn chưa hết sợ vội chạy đuổi theo Rain chạy thật nhanh

“Cô chạy theo ta làm gì tránh ra đi” Rain cau mày nhìn Yul , khuôn mặt đó nhìn lên Rain

“Cảm ơn anh” Yul chạy tới ôm lấy rain nếu không có anh thì cô đã chết chắc với mấy tên đó rồi

Rain lặng thinh 1 lúc rồi “thịch thịch” Cơn khát đã bắt đầu chỗi dậy , anh khuyu xuống cổ kìm chế “biền đi” giọng nói sắc lạnh vang lên

Yul không hiểu vẫn cứ cố tiến gần hơn

“Không muốn chết thì đi ngay ” Rain nhìn lên Yul bằng ánh mắt rực sáng hồng tím rằng nanh bắt đầu lộ ra, để rồi cơn khát đạt tới đỉnh điểm thì

Rain giữ chặt hai tay Yul nhìn cô ánh mắt rực chàn cơ thềm muốn “Đây à do cô không di dừng trách ta”

Rain cởi chiếc áo xuống ngực Yul chiếc cổ đỏ càng quyến rũ anh thật sự không thể kiềm chế được chiếc răng nanh tiến sâu vào bên trong những giọt máu nóng bắt đầu chảy xuống chiếc cổ trắng của Yul , đau đơn nhưng không thể nào ra được Rain quá mạnh cô không thể thoát được, hôn nhẹ xuống đôi môi đỏ con người này đã làm anh mất kiểm soát, điên loạn cắn xuống trước ngực, Yul nhắm mắt khẽ đau đớn “Rain thả tôi ...”

Rain giật mình thả Yul ra khỏi vòng tay, vừa lúc này anh như 1 Vampire điên loạn chỉ vì máu của Yul , dòng máu hoàn hảo đánh thức lòng ham muốn của anh, từ bây giờ anh muốn nữa “Yul cô sẽ không thoát khỏi ta đâu” Anh ta quay đi cười nửa miệng , Yul ngồi xuống khoác lại chiếc áo “Nụ hôn đầu của mình ? Hẳn đã cướp đi tên đáng ghét đó

“Rainnn anh chết chắc với tôi” Yul bật mình hét lên

Rain quay lại cười nửa miệng !!! Tất cả chỉ là mới bắt đầu thôi Yul-chan !!

12. Chương 12 Người Đầu Tiên Của Cô Phải Là Ta

Tiếp tục với Rui-sama và Haru-chan nào !!!

“Con nhỏ kia cô không đi nhanh được sao” Rui bật mình quay ngoắt lại nhìn Haru

Haru vẫn nổi da gà khi đi cùng tên Rui này cảm giác không an toàn chút nào cả

Rui đi đến dí sát mặt Haru “ Cô sợ ta ăn thịt cô sao”

“Ai ai sợ anh chứ” Haru vẫn vênh mặt lên dù trong lòng rất sợ

“Ta sẽ không ăn thịt cô lúc này đâu Haru, mà là khi học xong” Rui hất ta cười nửa miệng rồi kéo Haru về phía lớp

Rui bước vào lớp 1 đồng đưa con gái chạy ào ào ra chỗ hắt “Anh Rui đây là lọ máu hương vị đào hôm qua em mới làm anh có thể nhận được không ạ” ns1 giờ ra

“Anh Rui đây là Thần dược Cotail em làm cho ngài, ngài có thể nhận được chứ”

“Ngài Rui đây là Socola nhân máu ngọt ngài rất thích nên em đã làm cho ngài”

Bla bla bla những lời nói của mấy đứa con gái vampire, Haru nhìn trù Rui “Anh ta được yêu mến như vậy sao? Mấy đứa con gái đó âm ỉ thật ” Haru kéo tạm 1 chiếc ghế rồi ngồi xuống

Những tên nam sinh lại không hề ho he ai nấy đều im lặng bởi vì vừa rồi Rui đã biết Vampire chắc chắn sẽ ngửi thấy mùi máu của Haru nên hẳn đã nhanh trí kéo tay Haru với mục đích là Haru là của ta vì thế nên thằng nào dám ho he thì chết chắc !! (t/g Rui người khôn thế == *Rui* Ta mà lại , bà muốn bị ta cắn à biến mau* T/g dạ ==)

“Ngài Rui ngài thích Huyết Sắc chứ ạ” Một đứa con gái rất xinh đẹp ánh mắt sắc nét mái tóc dài chạm đầu gối khuôn mặt thanh tú u buồn rõ nét đi tới chỗ Rui

Rui cười rồi đi về chỗ “Cảm ơn lòng thành của các em nhưng ta đã có thứ khác rồi về sau các em không cần phải làm cho ta nữa” không quên nhìn về phía Haru

Haru khó hiểu nhìn Rui anh ta nhìn mình bằng ánh mắt đó nghĩa là sao ?? Không phải hẳn ta định làm gì mình đấy chứ

Bọn con gái khó hiểu nhìn Rui “mọi hôm ngài ấy đâu có như vậy ngài ấy nói có thứ khác vậy là thứ gì” bla bla những lời xì xào Haru ngó ngán nhìn mấy nhỏ Vampire gì mà nó nhiều vậy trời ==”

Rồi giáo viên bước vào cả lớp im lặng rồi ngồi học còn Rui hẳn ta gác chân lên ngủ, Haru lườm Rui “Hẳn ta đi học hay đi ngủ vậy =.=”

Xong giờ học Rui kéo Haru đến phòng bếp

“Ê tên kia anh kéo tôi đi đâu vậy hả” Haru hét lên

“Ồn ào đi theo ta thì biết ” Rui nói xong kéo Haru đi

==’ Tên chết tiệt

Đến phòng bếp Rui thả tay Haru ra

“Ta muốn ăn bánh kem dâu siro làm cho ta”

“Hể sao tôi lại phải làm cho anh chứ” Haru bực mình

“Cô muốn chết tới ta sao” Rui lườm Haru

“Làm thì làm ” __ Tên chết tiệt ==__

Sau một hồi lục đục thì Haru mang ra 1 chiếc bánh rất ngon và dễ thương

“Nè ăn thử xem”

“ Vị của Siro rất ngon cũng như vị của máu ” “Thịch Thịch” “ Chết tiệt cơn khát nó lại đến”

“Rui anh làm sao vậy ” Haru lo lắng hỏi

Rui ngửa mặt lên ánh mắt đỏ sáng rực lên 1 màu xám u ám chiếc răng lạnh lộ rõ ra , Rui đi tiến đến gần đến Haru

“Ru..i a..nh bị làm sao vậy ” Haru đẩy rui ra rồi chạy đi

Rui nắm chặt tay Haru “Ta muốn máu của cô” Ánh mắt đỏ ngày càng rực sáng “Lần đầu đó phải là dành cho ta, cô là của ta Haruhi”

Rui đẩy Haru lên bệ cửa sổ, chiếc áo của cô bị Rui dặt ra 1 cách tàn nhẫn cái cổ đó, bờ vai đó phải là của ta

Rui ôm lấy Haru chiếc cổ trắng đó bị cắn 1 cách đau đớn chiếc răng nanh ngày càng cắn sâu hơn những giọt máu li ti chảy nhẹ xuống bờ vai trắng muốt Haru cố đẩy Rui ra nhưng không thể Haru nhắm mắt lại 1 cách đau đớn

“Đ..a..u thả tôi ra”

Rui hôn nhẹ lên chiếc môi nhỏ của Haru huyết sắc làm cho ta điên cuồng ta muốn em muốn nữa rồi nhẹ nhàng thả ra, kéo Haru dậy ôm lấy nói nhỏ vào tai Haru

“Huyết Sắc của cô ta muốn chiếm đoạt nó, cô sẽ không thoát đâu Haru” Nói xong Rui biến mất để Haru lại 1 mình, những vết máu vẫn còn dính lại cô thở dài khoác áo lên nhẹ nhàng ra khỏi phòng ăn

Nụ hôn đầu của cô là để cho người mà cô yêu mà !! Nhưng mà Rui đã lấy mất rồi

13. Chương 13 Những Bông Hồng Trắng

Quay trở về với Tamaki và Misa-chan thôi !!

Riêng Tamaki thì lại không về lớp mà ngược lại anh ta đi đến vườn hoa hồng trắng sau trường anh đi đến sở vào những bông hồng trắng ánh mắt vô cảm nhìn những bông hồng hồng trắng những vẫn luôn có những giọt máu ẩn sâu trong nó những ký ức lại luôn hiện về

Tamaki-chan con thích hoa hồng trắng chứ một người mẹ hiền dịu với mái tóc màu bạc và đôi mắt xanh sáng rực nụ cười hiền dịu và bà đang bị nhốt ở trên tòa tháp cao nhất của lâu đài giờ ra cho Tamaki một bông hoa hồng trắng

rất thích Tamaki-chan nói với giọng nói buồn ánh mắt như rủ xuống

Fin con cũng thích giống anh hai chứ Bà vừa nói vừa cử nhưng chỉ đưa được tay qua những khung sắt để nói chuyện

Con rất thích Ánh mắt màu xanh hé lên sự buồn thảm

__Hiện tại ma ma không thể ra được các con hãy chăm sóc khu vườn hoa hồng nhé__ ta rất yêu những bông hồng đó hãy thay ta chăm sóc khu vườn đó thật cẩn thận nhé được không Tamaki-Fin __ Ngay cả lúc này bà vẫn luôn mỉm cười hạnh phúc với hai người con

__Bà lúc nào cũng như vậy sao__ Những giọt nước mắt của Tamaki rơi xuống

__Lúc nào cũng cười bà thấy vui lắm sao__ Fin nắm chặt lấy những bông hồng

__Ta sẽ trở về hãy đợi ta hai đứa con trai của ta, ta sẽ không đi ta vẫn sẽ luôn ở bên các con vì vậy đừng buồn vì 1 người mẹ chẳng thể bảo vệ con mình con mình như ta __ Ta xin lỗi vì đã không thể bảo vệ hai đứa__ xoẹt xoẹt

~Đừng khóc có được không ~ !!!

Những hình ảnh đau thương hiện về trong tâm trí Tamaki người đàn bà đó vẫn có thể cười vui vẻ dù đang bị nhốt trong 1 nơi như vậy sao

Ánh mắt vô cảm đôi tay nắm chặt 1 bông hoa hồng từng giọt máu nhỏ ly ty chảy xuống

“Ra đây đi” Tamaki quay lại thì thấy Misa đang đứng bên cạnh những đóa hoa hồng

“Cô làm gì ở đây” Tamaki vô cảm nhìn Misa

“Tôi đi theo anh” Misa cầm một bông hoa hồng trắng “Anh thích hoa hồng trắng không” cô mỉm cười

Tamaki ngơ lại hình ảnh này giống như người mẹ của anh, lúc nào cũng dịu dàng thuần khiết chưa bao giờ bà tranh chấp đó kị với bất kỳ ai

Tamaki cầm lấy tay Misa ôm cô lại

“Tamaki-sama” Misa ngạc nhiên nói

“Chỉ một lúc thôi ta sẽ thả cô ra” Tamaki chợt dừng lại “THỊCH THỊCH” chết tiệt cơn khát, nó lại đến” Ánh mắt sáng lên màu xám đục ngầu

Tamaki đẩy Misa ra “Đi chỗ khác đi”

“Hả” Misa tròn mắt nhìn

“Tôi bảo cô đi không chỗ khác ” Chiếc cổ trắng của Misa đang cô gắng khiêu gọi Tamaki nhưng anh cố lắng xuống “Đi chỗ khác” Tamaki nhìn Misa bằng ánh mắt lạnh lùng rồi bỏ đi có lẽ trong 6 người thì anh là người giỏi kiềm chế được bản thân mình nhất

Misa đứng lại, anh ta bị sao vậy tại sao lại bỏ đi , có lẽ anh ta rất yêu hoa hồng trắng ở biệt thự cũng có 1 vườn hoa hồng trắng được chăm sóc rất tốt có lẽ Tamaki là người chăm sóc nó

Misa quay ra chỗ vườn hoa hồng 1 người phụ nữ với mái tóc màu xám đang đứng mân mê những cánh hoa hồng rất dịu dàng rồi bà ta quay lại

Không nhìn thấy mặt cả ngày hôm qua cô cũng gặp bà ta trong giấc mơ của cô “THỊCH THỊCH THỊCH” cơn đau lại kéo tới Misa ngồi sụp xuống nhắm nghiền mắt ôm ngực

“chuyện gì.. vậy” Cô nhìn lên bà ta đã biến mất những cánh hoa hồng trắng phất phảng bay trong gió cô ngồi tựa xuống lần nào thấy bà ta cô đều cảm thấy rất đau tim nhưng người đó rất giống với Tamaki và những bông hồng đó !! Những bông hồng có ẩn ý gì trong chuyện này

Bà ta là ai !!!

14. Chương Cháp Nay Xóa Rồi Nhé

(Cháp này t.g xóa rồi nhé các bạn đừng đọc)

Rin đi theo Fin về lớp, cái lớp này rất nhiều người u ám khiến cho Rin-chan cảm thấy khiếp sợ đúng là Vampire nhưng cái lớp này đúng thật là toàn những Vampire kỳ dị, Rin-chan cứ đứng chần chừ ở cửa lớp vẫn không dám bước vào

“Ngài Fin-chan hôm nay em đã hát rất nhiều cánh hồng xanh cho ngài” Một con nhỏ đi cạnh gần đến Fin đưa ra 1 giỏ cánh hoa hồng

“Ồ vậy sao ta cảm ơn lòng tốt của em” Fin cười rồi nhận lấy giỏ hoa

“Em cũng có nữa” 1 đám nhỏ học sinh đi tới chỗ Fin rồi đỏ mặt vì ngại ngùng

Fin-chan ngẩng nhìn rồi cười nửa miệng “Các em có biết nếu ta tặng giỏ hoa hồng cho ai thì sẽ chứng minh được điều gì không”

“Tất nhiên ạ” Đồng thanh tập 1

“Là gì vậy” Fin cười

“Chúng tỏ ngài yêu người con gái đó ạ” Áo ào lên như 1 cái chợ vỡ

“Ngài Fin không lẽ ngài định tặng cho ai sao” 1 đám nữ sinh cao lên

“Chắc chắn rồi”

“Ngài định tặng cho ai” Đồng thanh tập 2

Fin cười nửa miệng khoe miệng lóe lên 1 ý gian tà, nhìn ra chỗ Rin

Rin ngó người lên “Hắn ta định làm gì vậy”

“Rin-chan ta cho em” Hắn ta nắm tay Rin vào rồi đưa cho giỏ hoa, Rin thì đơ toàn tập “ c..ái gì vậy”

“CÁI GÌ” cả lớp ầm ầm trở mắt lên

“Ngài Fin không lẽ ngài yêu cô ta sao” đồng thanh ns với vẻ mặt VÔ CÙNG TỨC GIÂN

Rin vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra vội nói “những bông hồng này là sao??”

“Cô vẫn không hiểu sao tức là ngài Fin yêu cô ” Gào ầm lên vì quá giận dữ

“Hợ ==” “ Tôi không hiểu gì cả”

“Mà hình như đó là CON NGƯỜI” Tất cả Vampire trong lớp vội mắt sáng lên

“Cô ta là con người sao” Ánh mắt rực sáng màu máu của mọi người trong lớp

Fin ôm lấy Rin “Tránh xa cô ấy ra ta cảnh cáo rồi đây” Ánh mắt xanh sắc lạnh nhìn mọi người như muốn giết chết tất cả

Lập tức thu lại những ánh mắt sáng rực thay vào đó là những ánh mắt trở lại bình thường, đụng đến dòng thuần thì mọi người sẽ chết chắc cho nên ở cái học viện này ai cũng kính trọng và nể trọng dòng thuần chưa từng 1 ai dám ho he động vào họ

Rin đẩy Fin ra “Anh .. làm cái gì vậy hả”

“Ta không được ôm em sao, Rin-chan” Fin dí sát mặt rin

“Đúng là điên mà” Rin đẩy Fin ra rồi đi về chỗ ngồi

“Tối nay về biệt thự ta sẽ xử em sau Rin-chan” Fin cười nửa miệng rồi nó nhỏ vào tai Rin rồi đi về chỗ, Rin cúi mày nhìn lại “Tên đó đúng là đáng sợ mà”

Trên sân thượng 1 ánh mắt u buồn đang vươn xa tận hưởng những làn gió mát của bầu trời đêm trăng thanh nhưng lại không để ý rằng là có 1 người con gái vẫn ở đằng sau

“AI ra đi dừng để ta phải nói nhiều” giọng nói nhẹ nhàng mà lạnh lùng cất lên nhưng đôi mắt lại không hề quay lại

“Cứ sống như vậy liệu có tốt không ” Người con gái đó không ai khác chính là Hanna

“Sao cô lại ở đây” Lee quay lại với ánh mắt lạnh lẽo

“Tôi đi theo anh thôi, vì anh không chỉ lớp thì sao tôi đến được” Hanna dựa lưng vào tường

“Biến đi để ta yên” Lee quay đầu lại

“Từ trước đến giờ anh cứ vẫn sống trong im lặng thế sao” hanna nói

“ ...”

“Nếu sống vui vẻ và thay đổi thì có phải tốt hơn không ”

“Người thì biết cái gì về bọn ta” Lee nói

“ ...”

“Loài người các người làm sao có thể thay đổi được bọn ta, đúng là không hiểu biết Vampire vs con người là những loài khác nhau, không bao giờ có thể sống chung được” Lee trầm âm nói

“Sẽ có thể thay đổi nếu như mọi người vui vẻ và hòa thuận”

“Hòa thuận? Hòa thuận thì anh em bọn ta cũng đã không như thế này chỉ vì cùng cha khác mẹ mà đứng ngoài cuộc chiến tranh chấp ngôi báu, vì thế bao nhiêu người đã bị chính người họ muốn lên ngôi cuối cùng cũng bị giết chết 1 cách nhạt nhẽo” Lee cười nửa miệng

“3 người mẹ đó ư ”

“Ta nghĩ cô nên đi khỏi đây trước khi ta không kiểm soát được mình ” Lee nhìn lên mặt trăng

“Tại sao” Hanna đi đến

“Mặt trăng đã tròn i ngay khi còn có thể”

“ngài không muốn tiếp xúc với mọi người mà ngài luôn như vậy cách xa mọi người thế sao” Hanna nói với ánh mắt sáng

Lee ép Hanna vào tường “Ta đã cảnh cáo cô rồi tốt nhất hãy tránh xa ta ra, loài người thì làm sao có thể hiểu được Vampire đừng giỡn mặt với ta” Ánh mắt u buồn lạnh lẽo nhìn thẳng vào ánh mắt vàng rực của Hanna

“Cứ như vậy liệu có tốt không ” Hanna cực tin nhìn thẳng sâu vào đôi mắt Lee

Thịch Thịch, Ánh mắt Lee xám sáng rực lên, nhưng khuôn mặt đó vẫn lạnh lùng

Lee tháo chiếc nơ trên cổ Hanna lộ ra chiếc cổ hồng “Ta đã cảnh cáo rồi, cô không chạy đi thì bây giờ đừng trách ta” “Phập” chiếc răng nanh trắng cắn vào chiếc cổ trắng nõn của cô những giọt máu tí tách chảy từng giọt xuống chiếc áo somi trắng , Hanna đứ mắt trong đau đớn, Lee giữ chặt tay cô “Hoàn hảo quá hoàn hảo,” “Hanna cô đang quyến rũ ta sao” Chiếc răng nanh đang từ từ cảm nhận hương vị của những giọt máu

“...” Hanna vẫn đứ mắt vì ngập trong đau đớn

“Vậy thì cô thành công rồi đấy ” Lee thả Hanna ra rồi nói nhẹ vào tai nở nụ cười tà ác “ Trước khi tiếp cận ta cô nên cẩn thận thì hơn” Nói xong Lee biến mất với tiếng cười lạnh lẽo, Hanna ôm cổ, chỉnh lại áo rồi đi xuống trường, ánh mắt vàng sáng rực lên 1 nét buồn cô biết dù như thế nào bọn cô cũng chẳng thể thoát khỏi cái nơi đáng sợ này !! Cứ như vậy thì sau này sẽ ra sao

15. Chương 15 Cây Đàn Piano

Bây giờ đã là 12r đêm tất cả các lớp đã về bọn nó cứ đứng đợi mãi mà chẳng thấy bọn nó đâu tiếng chuông đồng hồ và tiếng gió xào xạc làm bọn nó cảm thấy ghê rợn hơn ngôi trường này nếu trong ban ngày sẽ rất đẹp hơn những bông hồng cũng sẽ nở rực rỡ hơn !! Mà nơi này chỉ có những bóng tối xung quanh bao phủ

“Mấy cái tên này làm gì mà lâu vậy hả” Yul chống eo bực mình

“Đã 10h rồi” Misa nhìn đồng hồ

“Xe tới kìa” Yuki chỉ ra phía chiếc xe ô tô đang tiến gần về phía này, bỗng ông QG của biệt thự đứng ngay sau phía bọn nó

“Chào các cô” Ông QG đứng đằng sau với giọng nói nhẹ như ma

“á á á” Bọn nó giật nảy mình hét lên

“Ông đứng đằng sau từ bao giờ vậy” Haru giật mình ==’

“Vừa nãy thôi thưa cô” giọng nói nhẹ nhàng khuôn mặt u ám thử xem ai không sợ được chứ

“Mà chỉ có 1 mình ông thôi sao mấy tên kia đâu” Rin nói chống hông

“Thưa cô hôm nay các hoàng tử phải đến cung điện của ngài Kell để sự tiệc nên 11h các cậu ấy sẽ về” Ông ta cung kính nói

“Vậy sao” Haru khoanh tay nói

“Vâng thưa các cô cậu Rain đã nhờ tôi chở các cô về thẳng biệt thự các cậu ấy về là phải nhìn thấy các cô nhất là cô Yul” Ông quản gia nói xong rồi mở cửa xe cho bọn nó

“Ồ ồ Yul sao, Rain quan tâm đến Yul từ bao giờ vậy” Yuki cười đều

“Cái gì chứ ai thèm quan tâm anh ta nghĩ gì chứ phiền phức” Yul chống hông rồi hùng hăng đi lên ô tô

Cả bọn cười nghiêng ngả rồi đi lên xe, trên xe bọn nó cứ inh ỏi làm ông QG ngàng càng hắc ám hơn ông ta cực kỳ thích yên tĩnh như mấy tên đó lên bọn nó thật phiền phức mà âm ỉ quá !!

Bọn nó trở về biệt thự, căn biệt thự yên tĩnh quá bình thường nó đã vốn yên tĩnh sẵn rồi mà, bước vào biệt thự lúc nào cũng tối om chỉ có những câu đèn chùm được thắp lên làm không yên thêm yên tĩnh hơn, Yuki chợt dừng lại rồi nói

“Nhân tiện không có ai trong nhà chúng ta thử chơi tìm kiếm ở căn biệt thự này xem sao”

“Ồ được đây Yuki” Yul nói

“Được” Mọi người nói xong ai nấy đều trở về phòng

“Yuki này bộ mày không sợ mấy tên đó sẽ về sao” Haru sờ sờ nói

“Sao phải sợ chứ” Yuki nói

“Chúng ta chỉ thử tìm hiểu thôi mà” Misa cười nhẹ

“Nhưng tao sợ tên Rui đó” Haru ngồi bệt lại

“Sao mày lại phải sợ chứ” Misa đi tới chỗ Haru

“nhìn đây” Haru kéo chiếc áo sơ mi xuống là 1 vết cắn nhưng máu đã khô dần

“Hắn ta ...” Misa ngạc nhiên nói

Yuki thất thần cũng kéo chiếc áo sơ mi xuống

“Yuki-chan mày cũng có này” Misa vạch cổ Yuki xuống

“Ừ đó là Shou” Yuki đi tới túm khoắc chiếc áo phông vào che đi vết cắn đó “nhưng không sao cả dù gì mọi người cũng sẽ phải chịu những cảnh này thôi Kell Hilia anh ta đã nói rồi” Haru không sao cả mọi người ai cũng sẽ như vậy thôi” đẩy uống đi” Yuki ném cho Haru một lọ thần dược giúp sinh lực máu , có cái này chúng ta sẽ không sao cả” bây giờ cô biết tất cả chỉ mới bắt đầu sau này có thể còn rất nhiều khó khăn nữa nhưng không thể nản chỉ phải cố gắng từng chút thì mọi người mới có thể trở về được thế giới của mình”

“Mọi người xong chưa” Yuki mở cửa phòng Rin và Yul ló đầu vào hỏi

“Sẵn sàng ” Tất cả hô lên

“Vậy chúng ta bắt đầu chứ” Yul nói

“Đi thôi”

Tất cả mọi người đi theo những bậc cầu thang đến từng những căn phòng, căn phòng t1 là 1 căn phòng chần ngập những mùi hương dễ chịu mê hoặc căn phòng này rất huyền bí như 1 cái mê cung vào là không thể ra được những chiếc phone được đặt trên những kệ bàn rất nhiều khối nói chắc mọi người cũng đoán được phòng của ai đó là của Anh Shou đây rồi

“Phòng của tên Shou đây sao” Yul nói

Yuki ló nhẹ vào trong căn phòng đúng là mùi hương dễ chịu thật và những bộ phone cũng đủ để biết là phòng của Shou rồi

Bọn nó tiếp tục mở căn phòng t2

Căn phòng t2 rất sạch đẹp ngập tràn màu tím và những kệ sách to được dựng đầy trong căn phòng những bộ bàn ghế salon được trang trí rất đẹp mắt những chậu cây cảnh nhỏ được treo trên những khung cửa sổ uốn lượn với những cọng sắt cong

“Ồ phòng ai đây ” Haru-chan ló đầu vào nhìn

“Tên Rain ” Yul nhắm mắt nói tựa lưng vào cửa

“Ủa sao biết hay vậy Yul” Yuki đá đầu

“Nhìn sách là biết hán ta không phải con một sách sao”

Tiếp tục mở căn phòng t3 căn phòng này rất gọn gàng phong thái yên tĩnh nhìn bức ảnh của tên Rui là biết đây là phòng của anh Rui

Căn phòng t4 căn phòng được treo rèm cửa không khí trong căn phòng yên tĩnh hơn hầu hết toàn là màu tím và mùi hương của hoa oải hương thơm lừng căn phòng khối nói cũng bt đây là phòng tên Fin

Căn phòng t4 bọn nó mở ra là 1 căn phòng khách t2 không giống với phòng khách dưới tầng 1 ở đây có 1 cây đàn Piano rất to và sạch bong không một vết bẩn cửa sổ được treo rèm trang trọng đèn được bật sáng trưng thỉnh thoảng lại tắt đi bất ngờ , có cả sàn làm bằng gỗ sạch bong như 1 sàn nhảy

“Căn phòng lý tưởng của chúng ta đây rồi” Yuki chạy vào đến ngay chỗ đàn piano đôi tay lại muốn chạm nhẹ vào phím đàn đã khá lâu rồi cô chưa được chạm vào còn Haru đây đúng là sàn múa lý tưởng cô lại có thể được nhảy 1 lần nữa

Phải nhanh lên trước khi 5 người đó trở về !!!

16. Chương 16 Tiếng Dương Cầm Của Yuki

Yuki bắt đầu đánh đàn những tiếng piano cất lên trong trẻo nghe rất sướng tai vang lên khắp biệt thự mà không biết rằng ở bên dưới biệt thự bọn hán đã trở về

“Ồ tiếng Piano sao” Fin nhìn lên trên tầng

“Mấy con nhỏ đó nhân lúc chúng ta đi vắng định làm loạn biệt thự sao” Rain nói

“Chúng ta cứ thử lên nghe xem sao, tiếng đàn này rất thú vị” Shou nhắm nhẹ mắt nói cười nửa miệng

“Cũng thú vị đó chứ” Rui cười gió tựa lưng vào chiếc xe

“Phiền phức thật” Tamaki nói

“Lần gặp anh trái tim em tỉnh giấc, lòng em bối rối không nói lên lời để trong mơ em luôn thấy anh, mỗi khi đêm về nụ cười anh xưa tan đi lạnh giá ngày đông em muốn nói yêu anh em yêu anh rồi chàng trai em cũng không muốn làm bạn bè gì đâu em chỉ muốn được hôn lên đôi môi đó thật lâu” giọng hát nhẹ nhàng

mà bay bổng của Yuki cất lên cả biệt thự trong yên ắng những tiếng piano cất lên làm cho bài hát thêm mềm mại hơn

“Noel sắp đến rồi hạnh phúc khắp muôn nơi giữa mùa đông lạnh giá em chỉ cần 1 thứ duy nhất là trái tim anh thôi có thể quá vội vàng vì chính em cũng không thể kiểm soát được hạnh phúc chỉ cần mỗi ngày được nhìn thấy anh đó là 1 niềm hạnh phúc đã rất lâu rồi em đã luôn chờ 1 bàn tay để yêu thương để chăm sóc” Yul đứng cạnh ráp lời bài hát cùng Yuki

“Em không muốn bày tỏ vì trong lòng em vẫn đang rất bối rối em viết lên bài hát này để anh có thể yêu rằng em yêu anh, mình yêu nhau nhé hãy để em làm bờ vai để khi anh buồn em sẽ bên cạnh nhẹ nhàng lau đi nước mắt rơi cầm tay chúng ta cùng bước tới hạnh phúc ngọt ngào nhé anh” Yuki đánh nốt tiếng đàn đó ngưng lại bài hát

“Yuki à hay làm đó” Rin-chan và Hana vô tay

Yuki cười nhẹ nhàng bài hát này cũng đã lâu rồi và cũng rất thích bài hát này

“Rất hay rất hay” Bốp bốp” Nghe giọng cũng biết là của tên Fin

Tất cả bọn hần đều xuất hiện trước mặt bọn nó, tất cả đều giật mình

“Ồ ồ Yuki em viết bài hát đó cho ai vậy” Tên Fin cười nhìn Yuki

“Tôi chẳng viết cho ai cả, chẳng qua thấy hay rồi hát thôi” Yuki nói

“Rất hay đàn cũng rất khá” Shou tựa lưng vào cửa nói

Yuki giật mình nấp sau lưng Yul cô không muốn nhìn Shou vì hôm nay ở hồ nước

“Sao các cô lại ở đây” Rain nói

“Bọn tôi thấy chán nên bọn tôi mới đi tìm thử từng căn phòng” Yul nói

“Mấy cô biết muốn đàn thì phải nói với tôi chứ” Fin chen vào

“Cây đàn này của anh sao” Yuki nói

“Phải phải” Fin gật đầu

“vậy lần sau tôi có thể chơi chứ” Yuki chấp tay năn nỉ Fin, khuôn mặt đáng yêu vô cùng

“Haha Yuki-chan cô cũng dễ thương đó chứ, được ta sẽ cho cô chơi” Fin gật đầu cười gian tà

“Ya vậy sao cảm ơn anh nha” Yuki cười, nhưng nụ cười đó làm 1 người bực mình và nóng máu anh Shou nhà ta chứ ai nhưng khuôn mặt đó vẫn lạnh lùng yên lặng

“ Mọi người mình về rồi này” Misa chạy lên trên tay xách 1 giỏ hoa hồng trắng

“Ừa Misa ở đây mà bây giờ mới xuất hiện vậy” Haru nói

“À Hội trưởng tặng tao giỏ hoa này lúc tao đang đi xem những bông hoa hồng trắng trong vườn của trường lúc đó vô tình gặp 1 người con trai ở đó thì mới biết đó là hội trưởng xem ra hội trưởng cũng là Vampire nhưng lại rất tri thức và một sách ” Misa cười hí hửng

“Cái tên hội trưởng đó thích Misa-chan của chúng ta sao” Fin nói bộ mặt rõ đáng ghét

“Không thể nào” Haru nói

“Cô có ý kiến gì sao Haru-chan” Rui đi đến chỗ Haru

“Hề” Haru xanh lét mặt

“Cô là của ta hiểu chưa, vậy nên yên phận là kẻ hầu hạ của ta đi ” Rui cười gian

“Cái gì hả, ai là của anh chứ” Haru cãi

“Nhân tiện ở đây Yuki cô có thể đàn 1 bài nữa được chứ” Fin nói “Ta thích Piano”

“À Được” Yuki ngồi xuống đôi tay nhanh nhẹn lướt những phím đàn cô đàn bài hát “Kiss The Rain” bài hát trong trẻo thanh nhạc lúc trầm lúc bổng thanh thoát 1 cách mê hoặc lòng người, Shou khẽ nhìn Yuki ánh mắt xanh chứa ẩn 1 điều gì đó tất cả đều im lặng lại nhìn Yuki lúc đánh đàn gương mặt thật xinh đẹp và cuốn hút

“Yuki hay đấy” Rui nói

“Ta có lời khen cho cô” Rain nói

“Anh Shou đánh rất hay đây Yuki” Fin nói

“Shou-chan” Yuki nhìn sang Shou nhưng anh lại rất yên lặng “Phiền phức” Nói xong Shou biến mất với bộ mặt lạnh lùng

“Kẻ hèn mọn, lười biếng, mọi người về phòng thôi còn các cô hãy dừng cuộc nói chuyện này ở đây đi ” Rain nói xong cũng biến mất

“Rin-chan gặp em sau” Fin nói xong rồi tất cả đều biến nhất trc khi đấy Tamaki để lại cho Misa ánh mắt lạnh như băng khiến cô nổi da gà “Mình làm gì anh ta sao???”

“Tôi thì chẳng muốn gặp anh” Rin khoanh tay nói

“Mấy tên đó thật là” Yul nói

Yuki gật đầu “VẬY RA Shou anh ta cũng biết chơi đàn sao, mình cũng rất muốn nghe” “Nó sẽ như thế nào nhỉ” ??

Yuki chúng ta đi ngủ thôi !! Ủ

Yuki áp mặt xuống gối “Shou anh ta lúc nào cũng như vậy sao, chưa bao giờ thấy anh ta mở lòng với mọi người, 1 con người quá lạnh lùng ánh mắt đó nghĩ gì mình không thể hiểu được !! Rốt cuộc anh ta là người như thế nào mình rất muốn biết”

17. Chương 17 Không Thể Thoát Khỏi

Yuki thức dậy trong tiếng chuông vang âm nhẹ nhàng của căn biệt thự, cô nhìn ra cửa sổ bầu trời đang rắng chiều tà khung cảnh yên bình và yên tĩnh nhưng hình như có cảm giác gì đó trống trống ở đây

“Á Haru và Misa đâu rồi” Yuki bật dậy chạy đến phòng Yul thì thấy Rin-chan vẫn ngủ nhưng không thấy Yul đâu

Yuki đóng nhẹ cửa vào “Chắc họ chỉ đi đâu thôi” Yuki thở dài cứ tưởng mọi người đã biến mất rồi chứ, Yuki vẫn khoác nhẹ bộ áo đồng phục trên người ải bước xuống cầu thang nhưng 1 tiếng nhạc Piano vang lên ở đâu đó trong căn biệt thự này rất hay, rất nhẹ nhàng lúc cao lúc trầm âm thanh này nó nhẹ nhàng và sâu lắng quá, Yuki nhẹ nhàng đi lên phòng Piano, cô cứ nghĩ đó là Fin nên mò mẫm lên phòng Piano thì một giọng hát nhẹ nhàng và sâu lắng vang lên

Hãy để anh lau đi nước mắt mỗi khi em thấy buồn

Hãy để cho anh được ở bên những khi em lẻ loi

Hãy để anh giang rộng vòng tay và ôm em thật chặt

Để mùa đông sẽ luôn ấm áp

Ngủ ngon nhé tình yêu của anh anh mong những giấc mơ đẹp

Sẽ ở bên em như tình yêu anh vẫn thề nguyện ước

Chẳng cần những phép nhiệm màu, ta vẫn trọn đời có nhau

Em mãi mãi là người anh yêu

Khuôn mặt đó là của Shou khuôn mặt thật nhẹ nhàng và thật lạnh lùng từng giọng hát từng tiếng nhạc cất lên đã làm cho người nghe không muốn rời đi, bài hát này như 1 chàng trai đang muốn nói với cô gái đó tình cảm của mình rất ấm áp

“Ai ở ngoài cửa” Shou dừng lại tiếng đàn nhưng ánh mắt lại không rời khỏi cây đàn

“Shou, là tôi” Yuki đi vào trong

“Có chuyện gì sao” Shou vẫn không rời mắt khỏi cây đàn

“Tôi thấy tiếng đàn nên tôi đến đây xem, ừ sao tôi cũng muốn được nhìn thấy anh đàn, hôm nay nhìn thấy được thì may quá” Yuki cười

“.....”

“Bài vừa rồi là anh sáng tác sao” Yuki khẽ nhìn bản nhạc

“Phải”

“Tôi cũng rất thích đánh đàn và hát vì khi hát tôi như được đưa vào 1 thế giới hoàn toàn khác”

“.....”

“Giọng hát của anh rất hay, đàn cũng vậy anh có thể dạy tôi không Shou” Yuki nhìn Shou

“Dạy cô ??” Shou ngược mặt lên với ánh mắt lạnh lẽo nhưng lại khiến cho Yuki cảm thấy đỏ mặt

“Phải, liệu anh có thể ..” Yuki chưa dứt lời Shou đứng dậy ôm Yuki vào lồng ngực rồi nói lạnh lùng “ Muốn ta dạy Piano không dễ đâu” Đôi tay giữ chặt lấy eo Yuki mỗi lần gần Yuki Shou chưa bao giờ kiểm soát được bản thân mình nó như bị máu của cô cuốn hút không thể rời

“Anh làm gì vậy, thả tôi ra ” Yuki cô gắng vùng vẫy cố đẩy Shou ra khỏi cô

“Ta muốn cô” Shou nói trầm lặng rồi kéo chiếc áo somi trắng xuống hôn lên chiếc cổ trắng đó cuốn rũ và ngọt ngào “Máu của cô là của ta” Chiếc răng nanh cắn nhẹ vào chiếc cổ giọt máu nhẹ bắn ra chảy xuống phần ngực của Yuki, Shou ôm lấy eo Yuki 1 cách mạnh mẽ như sắp thể mất đi 1 thứ gì đó quan trọng, còn Yuki tại sao cô lại không thể đẩy Shou ra?? Ánh mắt dúi lại vì đau đớn, Shou thả nhẹ ra rồi ngửi lên những giọt máu đó “ Ta chưa từng uống 1 thứ ngon như máu của cô” “Vậy nên từ bây giờ ta muốn nó, ta sẽ không để cô cho bất kỳ ai” Câu nói đó như muốn làm Yuki thêm đập nhanh nhịp tim anh ta nói gì vậy !! Lần đầu tiên Yuki có cảm giác như thế này mặt nóng tim đập nhanh đến như vậy

Chiếc răng lại 1 lần nữa cắn lên môi Yuki 1 cách điên cuồng, Yuki nhắm chặt mắt chịu lại cơn đau cứ như thế này cô có thể chịu được không ???

“Hãy nhớ rằng với ta cô mãi mãi chỉ là 1 con mồi, 1 trò chơi ham muốn của ta” Shou nói với ánh mắt lạnh lẽo

Yuki cô không thể cảm nhận được gì ngoài lời nói của Shou với anh cô chỉ đáng ợc như vậy thôi !!!!

Làm gió thổi bay những cánh hoa anh đào bạc mà qua cửa sổ đau đớn của 1 người và sự thỏa mãn của 1 người

Dù như thế nào em cũng chẳng thể thoát khỏi ta !! Những giọt máu của em như thiếu chảy cơ thể ta, huyết sắc đã làm ta điên cuồng vì em

18. Chương 18 Nghĩ Về Quá Khứ - Tôi Muốn Thay Đổi Anh

“Ê tên kia tôi không hiểu tại sao tôi phải đi với anh ha” Yul bực mình ôm 1 đồng hồ đằng sau, chả là sáng nay khi bà mới tỉnh dậy thì Rain kéo bà đi tưởng đi đâu thì ra là đến trường 1 lúc rồi đi mua đồ đi hết chỗ này đến chỗ khác làm Yul xuống xỉu ra trên tay cô ôm chặt đồng hồ bao nhiêu đồ và quần áo

“Anh muốn hỏi Rain tôi là hầu gái của anh sao hả” Yul hét lên vì tức

“Gần là như thế” Rain chăm chú nhìn quyển sách

“Cái gì hả” Yul tức sôi máu

“Cô yên tĩnh dùm tôi đi” Rain bực mình nhìn sang Rain

“Các người cũng là anh em mà sao lại có thể khác nhau như vậy hả” Yul ôm đồ hậm hực nói

“Như cô đã biết bọn ta không phải anh em ruột” Đôi mắt sắc lạnh vẫn nhìn quyền sách

“Thì sao chứ vẫn có thể chơi được với nhau cơ mà” Yul khسoc hiểu

“Ta và Shou là hai anh em ruột còn không thể thân được nói gì đến bọn họ”

“Tại sao” Yul ló đầu hỏi

“Shou là con trưởng của cả dòng tộc nên mẹ ta luôn cưng chiều và lo lắng quan tâm cho hắn hơn ta nên Shou thì lúc nào cũng vui vẻ còn ta luôn sống im lặng và đối lập lại, hắn ta được cưng chiều làm những gì mình muốn còn ta thì lại chẳng bao giờ được như vậy vì đối lập nhau nên bọn ta không thể nào hòa thuận được”

“Sao anh lại không thể học cách biết gần gũi với mọi người nhiều hơn” Yul nhìn ra cửa xe

“Yêu Thương là thứ quá xa vời với những Vampire dòng thuần như bọn ta, cha ta ông ta luôn muốn bọn ta trở thành 1 con người khác nhưng ông ta không bao giờ có thể làm được” “Trái tim ta đã chết rồi”

“Chỉ cần cố gắng anh sẽ làm được tôi muốn được thay đổi được con người anh, tôi tin tôi sẽ làm được vì không gì là không thể sinh ra trong 1 gia đình quyền quý lúc nào cũng phải học cách nhẹ nhàng như 1 tiểu thư nhưng tôi thì lại khác chưa bao giờ tôi tự gò bó mình vào ý thích của gia tộc tôi muốn tự làm những gì mà mình muốn sống 1 cách vô tư không phải lo lắng hay lo nghĩ gì cả” Yul nhìn Rain bằng ánh mắt chắc nịch

“Kể cả khi làm con mồi của bọn ta sao” Rain mở mắt nhìn Yul

“Vậy thì sao chứ tôi không sợ đâu” Yul tự tin

“Vậy sao” Rain đặt nhẹ quyền sách xuống ngồi gần lại Yul

“Anh ... định làm gì vậy hả” Yul nhắm tịt mắt vì sợ

Rain ghé sát vào tai Yul rồi nhếch môi nói “Vậy mà không sợ sao con nhỏ ngốc” Nói xong Rain ngửa đầu xuống thành ghệt nhắm nhẹ mắt, nghĩ lại quá khứ thật khiến anh mệt mỏi và buồn chán suốt 10 năm sống trong lạnh lẽo và cô tịch cảm giác đó anh đã quen rồi, một người đã tự tay giết chết mẹ mình làm sao có thể học được cách yêu thương quan tâm người khác, có cố gắng để mấy thì cũng vô ích thôi Yul cô sẽ không bao giờ có thể thay đổi được ta đâu, không bao giờ

“Vậy .. thì sao chứ” Yul nhìn Rain có lẽ trong quá khứ có lẽ anh đã rất mệt mỏi và cô đơn nhưng bây giờ Rain à tôi có thể thay đổi được anh không ??? Tôi rất muốn thử dù chỉ 1 lần thôi cũng được

Misa-chan đang tận hưởng những cơn gió mát lành trong vườn hoa hồng của biệt thự hoa hồng trắng cô yêu những bông hồng chúng mang lại cho cô niềm hạnh phúc và sự thoải mái, những bông hồng trong vườn nở rất to đi khắp khu vườn cũng chỉ thấy những mùi hương thoang thoảng bay theo làn gió

“Cô làm gì trong vườn hoa của ta vậy hả” Tamaki từ đâu xuất hiện trước mặt Misa

“Tôi chỉ là muốn ngắm và ngửi mùi hương của chúng” Misa nhìn kên Tamaki

“Những bông hồng trắng cô hiểu ý nghĩa của nó chứ”

“Phải đó là sự trong trắng, tinh khiết trinh bạch”

“Và là tiếng khóc của sự đau thương” Tamaki lạnh lùng nói rồi ngược mắt nhìn lên tòa tháp trước mặt ánh mắt hé lên sự buồn đau dù không bộc lộ nhưng Misa cô có thể nhìn thấy hết được tất cả

“Tại sao anh lại nghĩ như vậy”

“Vườn hoa này nó vốn là của mẹ ta” Tamaki trầm giọng

“Mẹ anh ??”

“Người đó vốn rất yêu hoa hồng trắng vườn hao này lúc mang thai ta bà đã tự tay trồng lên vườn hoa hồng này là 1 đại bá tước tiểu thư của 1 gia tộc Vampire dòng thuần chỉ vì xinh đẹp và tài năng mà họ đã gả mẹ ta cho cha ta vào tào lâu đài đó bà lúc nào cũng buồn và ít nói nhưng nhờ có những bông hoa hồng trắng mẹ ta mà đã vui trở lại ” Ánh mắt đó khi nói đến mẹ là nó lại buồn 1 cách mệt mỏi

“Bà ấy có vẻ rất yêu thích hoa hồng trắng” Misa nói

“Khi nhìn cô, ta lại nghĩ tới bà ấy” Tamaki nhìn Misa

Misa cười nhẹ ánh mắt nhìn ra khu vườn “Tôi có thể đem lại yêu thương cho anh anh được chứ ”

“Bọn ta ngay từ đầu đã không cần cái thứ tình cảm của con người”

“Con người họ vui vẻ vì họ biết yêu thương, quan tâm đến người khác chính vì cái tình cảm đó và mọi người luôn thân thiện và luôn mỉm cười” Misa nhìn lên Tamaki “Mục đích tôi đến đây là hay đổi được anh vậy nên tôi sẽ thử dù biết là không thể nhưng tôi vẫn rất muốn thử THAY-ĐỔI-ĐƯỢC-ANH TAMAKI-SAMA”

“Đó là lý do cô luôn vui vẻ sao” Tamaki nhìn Misa

“Phải, vì tôi là con người”

“Con người khác Vampire khác để yêu thương 1 người là điều không bao giờ xảy ra”

Misa đứng dậy kiễng chân lên ôm lấy cổ của Tamaki “Hãy chờ xem tôi sẽ làm được tôi sẽ khiến anh phải thay đổi” Nói xong Misa cười nhẹ rồi đi ra khỏi vườn

Tamaki đứng lại cười nhẹ “Tôi sẽ chờ xem, Misa cô có thể làm được những gì” Hình ảnh này có phải quá giống với bà không Julyca !! Nhưng cô ấy lại không yếu đuối như bà !!

“Làm bánh cho ta” Rui kéo Haru vào căn bếp của học viện

“Anh kéo tôi đến đây chỉ là để làm bánh cho anh thôi sao” Haru bực mình mới sáng dậy đã bị hấn kéo đi rồi

“Đừng có cần nhằn cô không làm thì đừng trách ta” Rui bẻ tay khuôn mặt rõ là đáng ghét

“Anh muốn tôi làm bánh gì ?” Haru buộc tạp giề lại

“Caremen Socola phủ bơ”

“VẬY thì chờ tôi 1 lát” Haru bắt tay vào làm

Rui ngồi trên cửa sổ hình ảnh này giống bà ta người mà hấn đã từng gọi là Mẹ, người hấn đã từng rất yêu quý và kính trọng nhưng rồi thời gian càng khiến người ta thay đổi bà ta sao lại có thể phạm tội tày trời như vậy, cả hai anh em hấn đã có thể ra tay giết bà ta 1 cách không ghê tay , tôi ác đó bà ta đáng phải chịu đựng

“Rui anh đang nghĩ gì vậy” Haru xoa xoa tay

“Không có gì” Ánh mắt hấn buồn quá

“vậy sao” Haru quét bột dính hết lên mặt nhem nhuốc như 1 con mèo khiến Rui phải bật cười

“Con nhỏ kia mặt cô dính hết bột rồi kia kìa”

“Hể” Haru xuống cuồn lau mặt “Mà anh cười sao” haru nhìn lên Rui

Rui chợt dừng lại kéo tay Haru ôm lấy cô Haru có thể cảm nhận được hơi thở của Rui rất rõ hơi thở nặng nhọc buồn bã

“Tôi có thể đem yêu thương lại cho anh được chứ Rui” Haru nói

“Yêu thương?? Cô không thể đâu ” Rui cười nhạt nói “Con người khác Vampire”

“Tôi sẽ làm anh vui trở lại tôi sẽ làm được thay đổi anh là nhiệm vụ của tôi tôi sẽ làm được” Haru nói rồi mỉm cười

Rui ngạc nhiên cô gái này khác xa hơn anh nghĩ, cô không biết Vampire là những loài như thế nào sao??? Con người làm sao có thể làm được nhưng cô gái này

“A bánh cháy rồi trời ơi” Haru vội chạy xuống căn bếp

Những hình ảnh đánh yêu tinh nghịch Rui cười “Để tôi xem cô có thể làm được gì Haru , thay đổi ta không dễ dàng đâu” Nhưng ta vẫn sẽ xem cô có thể làm được gì ????

19. Chương 14 Ý Nghĩa Của Những Bông Hồng

(Hiện tại mình đã xóa hai nv Hanna Và Lee nên bh chỉ còn 5 nữ chính 5 nam chính thôi nhé chap này mình viết lại nên nó bị đảo lộn các bạn lưu ý đọc xong chap 13 đến luôn chap này nhé, mong mọi người thông cảm ỉnh)

Rin đi theo Fin về lớp, cái lớp này rất nhiều người u ám khiến cho Rin-chan cảm thấy khiếp sợ đúng là Vampire nhưng cái lớp này đúng thật là toàn những Vampire kỳ dị , Rin-chan cứ đứng chân chừ ở cửa lớp vẫn không dám bước vào không khí bên trong có vẻ nghiêm trọng quá nhưng tên Fin bước vào lớp thì thay đổi 180 độ

“Ngài Fin-chan hôm nay em đã hát rất nhiều cánh hồng xanh cho ngài” Một con nhỏ đi cạnh gần đến Fin đưa ra 1 giỏ cánh hoa hồng

“Ồ vậy sao ta cảm ơn lòng tốt của em” Fin cười rồi nhận lấy giỏ hoa

“Em cũng có nữa” 1 đám nhỏ học sinh đi tới chỗ Fin đưa ra 1 giỏ hoa hồng được trang trí rất đẹp mùi hương dễ chịu lan tỏa khắp phòng học

Fin-chan ngẩng nhìn rồi cười nửa miệng “Các em có biết nếu ta tặng giỏ hoa hồng cho ai thì sẽ chứng minh được điều gì không”

“Tất nhiên ạ” Đồng thanh tập 1

“Là gì vậy, có thể cho ta biết không ” Fin cười

“Chúng tỏ ngài yêu người con gái đó ạ” Ào ào lên như 1 cái chợ vỡ

“Ngài Fin không lẽ ngài định tặng cho ai sao” 1 đám nữ sinh cao lên

“Chắc chắn rồi” Fin nháy mắt

“Ngài định tặng cho ai” Đồng thanh tập 2

Fin cười nửa miệng khoe miệng lóe lên 1 ý gian tà, nhìn ra chỗ Rin

Rin ngó người lên “Hắn ta định làm gì vậy”

“Rin-chan ta cho em” Hắn ta nắm tay Rin vào rồi đưa cho giỏ hoa, Rin thì đơ toàn tập “ c..ái gì vậy”

“CÁI GÌ” cả lớp ầm ầm trở mắt lên

“Ngài Fin không lẽ ngài yêu cô ta sao” đồng thanh ns với vẻ mặt VÔ CÙNG TỨC GIẬN nhìn Rin bằng ánh mắt không mấy thiện cảm

Rin vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra vội nói “Những bông hồng này là sao??”

“Cô vẫn không hiểu sao tức là ngài Fin yêu cô ” Gào ầm lên vì quá giận dữ

“Hợ ==” “ Tôi không hiểu gì cả” Rin lùi lại “Bọn họ bị sao vậy” ==

“Những bông hoa hồng này nếu như ai tặng nó cho người khác giới thì chứng tỏ người đó đã yêu người kia” 1 nhỏ tóc màu xanh đẩy kính lên nói

“Đó là luật ở ở đây” Fin nói “Nếu như ta tặng cho em thì chứng minh rằng tình cảm của ta dành cho em”
Miệng cười 1 cách đáng sợ

“Ngài Fin à , cô ta là ai vậy tại sao lại như thế được” Cả lớp học ồn ào lên 1 như cái chợ vỡ, Rin thì ngây ra không hiểu gì cả

“Cô gái đó rất đặc biệt với ta” Fin cười bí ẩn “ Cô gái đó có thể làm say mê cuốn hút ta ngay từ lần gặp đầu tiên”

“Mà hình như đó là CON NGƯỜI” Tất cả Vampire trong lớp nhìn về phía Rin

“Cô ta là con người sao” Ánh mắt rực sáng màu máu của mọi người trong lớp

Fin ôm lấy Rin “Tránh xa cô ấy ra ta cảnh cáo rồi đây” Ánh mắt xanh sắc lạnh nhìn mọi người như muốn giết chết tất cả

Lập tức thu lại những ánh mắt sáng rực thay vào đó là những ánh mắt trở lại bình thường, đựng đến dòng thuần thì mọi người sẽ chết chắc cho nên ở cái học viện này ai cũng kính trọng và nể trọng dòng thuần chưa từng 1 ai dám ho he động vào họ

Rin đẩy Fin ra “Anh .. làm cái gì vậy hả”

“Ta không được ôm em sao, Rin-chan” Fin dí sát mặt Rin cái bộ mặt nhìn muốn đắm

“Đúng là điên mà” Rin bực mình đẩy Fin ra rồi đi về chỗ ngồi vừa vào học đã GÂY ẤN TƯỢNG với lũ con gái mê trai đẹp rồi

“Tối nay về biệt thự ta sẽ xử em sau Rin-chan” Fin cười nửa miệng rồi nó nhỏ vào tai Rin rồi đi về chỗ, Rin cúi mày nhìn lại “Tên đó đúng là đáng sợ mà”

20. Chương 19 Kỳ Nghỉ Cùng Vampire

6 ngày tới sẽ là 6 ngày đẹp nhất trong thế giới Vampire ánh nắng mặt trời giảm nhẹ sự đốt cháy thiêu bỏng thay vào đó là những tia nắng nhẹ nhàng ấm áp hơn bao giờ hết, làn gió nhẹ mát bầu trời trong xanh không còn u ám nữa vì vậy trong tòa lâu đài ngài Kell đã lập lên kế hoạch vô cùng hoàn hảo cho bọn nó sẽ giúp con người gần Vampire hơn đó chính là ĐI BIỂN ở vương quốc Vampire này thì những ngày đẹp trời trong tháng các hòn đảo được mở rộng và thu hút những Vampire đến du lịch có lẽ hòn đảo đẹp nhất nơi này chính là hòn đảo ANTERLIA một hòn đảo nằm ở phía Nam với những làn sóng và nước biển trong xanh mát lạnh đem lại nhưng trải nghiệm vô cùng thú vị trong kỳ nghỉ này !!

Yuki khẽ mở mắt thức dậy khi ánh nắng chiếu qua cửa sổ rơi vào mặt cô, Yuki dụi mắt ngồi dậy không thể tin vào mắt mình được nữa là ánh nắng sao là 1 bầu trời sáng sủa đây sao !! Cô không nằm mơ chứ, Yuki chạy đến bên cửa sổ đúng là sáng thật rồi

“Haru-chan dậy, Misa dậy nhanh” Yuki chạy tới lay người Haru dậy

Haru dúi mắt từ từ ngồi dậy “Chuyện gì vậy Yuki ”

“Mới có 6h sáng mà Yuki” Misa ngồi dậy nhìn đồng hồ

“Nhìn ra ngoài xem bầu trời sáng rồi lại còn có ánh nắng nữa” Yuki chỉ ra ngoài cửa sổ

Misa Haru mắt chữ A mồm chữ O không thể tin vào mắt mình được nữa nơi này lúc nào cũng tối om mà sao bây giờ lại ...

“Yuki -chan” yul đẩy cửa chạy vào trong người vẫn còn đang mặc chiếc váy ngủ, Rin cũng ôm gối chạy theo sau

“Ngạc nhiên lắm đúng không” Yuki nói

“Không thể tin được” Yul nói mắt nhìn chăm chăm phía cửa sổ

“Chúng ta thay đồ rồi xuống biệt thự xem” Misa ngồi dậy vươn vai “Kể ra có ánh nắng cũng đỡ khiến chúng ta mệt mỏi”

“Được”

Cả bọn lao vào phòng thay đồ rồi đi xuống biệt thự nhưng ở dưới đây tối quá rèm cửa đã được che hết lại ánh sáng không thể len lỏi được vào, bọn nó đi đến mở tung rèm cửa ra căn biệt thự sáng chói toàn là những tia nắng ấm áp nhưng có 1 điều là bọn hần đâu rồi ??? Mọi hôm bọn hần lúc nào cũng dậy sớm nhất mà

“Mấy tên đó chắc là ở trên phòng rồi” Yul chống hông

“Sao chúng ta không thử lên gọi nhỉ” Misa nói

“Được đấy” Yuki nói

“Mấy tên đó vốn ghét ánh sáng mà” Rin nói

Nói xong tất cả bọn nó đi lên lầu mỗi người chia ra từng phòng 1

Yuki dừng lại ở cửa phòng Shou đôi tay lại rất sợ không muốn mở nhưng cuối cùng vẫn cả gan mở cửa đi vào

“Shou-chan tôi vào được chứ” Yuki ló đầu vào một mùi hương nhẹ nhàng và rất dễ chịu khiến Yuki chẳng muốn rời đi, Shou vẫn còn đang ngủ trên giường cô nhẹ nhàng tiến bước vào tới giường của anh, ôi trời nhìn hần xem như 1 thiên thần vậy làn da thì trắng như con gái hàng lông mày thanh tú chiếc mũi cao khuôn mặt hần không còn từ nào để tả được nữa Yuki đỡ ra như tượng trên đời còn có Vampire đẹp như hần nữa sao ??

“Cô đang làm gì ở đây” Ánh mắt vẫn không hé mở

“Tôi muốn gọi anh dậy” Yuki giật mình nói “hần ta dậy từ lúc nào vậy trời” (T.g/ Thật ra là ảnh dậy từ lúc chị vừa vào rồi chị đứng là ham trai thấy người ta đẹp là vô như cộp *Yuki* Bà t.g muốn ta cho bà ăn dệp à lượn *T.g* Dạ ==’)

“Hôm nay ta không muốn dậy, ta muốn ngủ đừng làm phiền ta” Shou khẽ mở mắt giọng nói vẫn trầm âm như mọi ngày

“Nhưng” Yuki chưa dứt lời thì một tiếng vang lên ở đâu đó “Con lười dậy mau rồi xuống nhà, Yuki cô cũng hãy xuống luôn đi” Yuki giật mình tiếng của ai vậy, Shou mở mắt từ từ ngồi dậy “Lại là ông ta”

Hở cửa ngài Kell sao !! Shou đứng dậy định cởi áo thì nhìn sang Yuki “Có đi ra ngoài không hay muốn nhìn ta thay quần áo”

Yuki đỏ mặt như cà chua chín “T .. ôi ra đ.ây” Nói xong Yuki chạy bốc khối 1 mạch xuống dưới nhà tìm đập thành thạch mặt đỏ như cà chua, thở dốc “M.ì...nh sao vậy”

Yul đến cửa phòng Rain khẽ mở cửa vào Rain đang ngủ trên chiếc ghế Salon bên cạnh là 1 chồng sách và 1 ly trà, Yul đi đến nhặt 1 quyển sách lên, mái tóc của anh ta che hết khuôn mặt, Yul nhẹ nhàng hất tóc giờ đây khuôn mặt hần mới được chiêm ngưỡng kỳ càng đẹp quá Yul còn tự hỏi tên này có phải là Vampire không nữa hần đẹp như 1 con người vậy làn da mềm mại quá

Bộp

Rain cầm lấy tay Yul khẽ mở mắt ra “Cô đang làm gì ở phòng tôi”

“Gọi anh dậy” Yul nói

“Hôm nay ta không muốn rời khỏi phòng” Rain thả tay Yul xuống

“Nhưng hôm nay làn ngày đẹp trời mà” Yul ngồi xuống giường

“Chính vì thế nên ta mới không thích ta chỉ thích bóng tối” Rain gấp quyển sách lại

“Nhưng ..”

“Nhưng nhị chuyện gì xuống nhà mau” Rain quay lại nhìn Yul

“Con một sách xuống nhà mau đừng bắt ta phải đợi i” Tiếng nói vang đâu đây quanh căn phòng này, Yul thì giật mình ai nói vậy

“Lại là ông ta” Rain đi cất sách rồi vào phòng tắm “Còn không xuống nhà sao”

“Tôi xuống ..đây” Yul mở cửa lao ngay xuống dưới nhà “Tên này đúng là kỳ quặc mà”

Misa đi tới cửa phòng của Tamaki, ló đầu vào phòng Tamaki anh ta vẫn còn đang ngủ trên giường trên chiếc kệ đựng 1 lọ hoa hồng trắng được cắt thành hình trái tim phía dưới là những dòng thần dược máu tría trên bề mặt cửa sổ là 1 tấm hình của 1 người phụ nữ và hai đứa con trai người phụ nữ đó giống với người phụ nữ cô đã gặp ở trong mơ và cả vườn hoa hồng .. chuyện gì xảy ra vậy Misa định đi tới gần hơn thì 1 giọng nói lạnh lùng cất lên

“Cô đang làm gì ở đây”

Misa quay ra Tamaki vẫn nhắm nghiền mắt , có lẽ cô bước vào thì anh ta đã dậy rồi ‘

Tôi muốn gọi anh xuống dưới nhà” Misa vội vàng nói

“Ngày hôm nay ta không muốn xuống không còn gì nữa thì ra khỏi phòng ta đi” Tamaki nói

“Nhưng hôm nay là 1 ngày đẹp trời mà” Misa bực mình

“Vì là như thế nên ta mới không muốn xuống” Tamaki định ngủ tiếp thì 1 giọng nói vang lên

“Tên u ám kia xuống dưới nhà mau”

“Tê..n u ...ám” Misa giật mình giọng nói đó phát ra từ đâu vậy

“Phiền phức thật lại là ông ta” Tamaki đứng dậy rời khỏi giường “Còn cô đi xuống nhà ” Tamaki giận cá chém thớt nói

“Xuống thì xuống xi” Misa bực mình dậm chân ra khỏi phòng “tên đó đúng là khó ưa mà mình gọi hần làm gì nữa không biết ???”

Haruhi mở khe cánh cửa phòng Rui ra căn phòng này ít ra là cũng có hơi nắng xen vào làm căn phòng sáng hơn 1 chút hần ta đang ngủ trên chiếc ghế Haru tiến gần lại tên này kể ra hần cũng đẹp đấy chứ làn da mịn màng chiếc mũi cao, Haruru định chạm lên thì ..

“Cô gan quá đấy ” Rui mở mắt nhìn Haru

“Hể” Haru giật mình vội rút tay lại

“Dám cả gan vào phòng ta sao” Rui ngồi dậy tựa lưng vào ghế

“Tôi chỉ muốn gọi anh xuống dưới nhà thôi mà” Haru nói

“Hôm nay ta không muốn xuống ta rất mệt mỏi” Ánh mắt vẫn không chịu mở ra

“Mệt mỏi nên càng phải xuống chứ tên cù lần kia xuống phòng khách mau ta có chuyện muốn nói cả cô nữa Haruhi ” Một giọng nó vang lên khắp căn phòng

Rui khẽ mở mắt rồi đứng dậy vào phòng tắm bây giờ chỉ những giọt nước mát mới làm Rui tỉnh táo hơn

“Ta sẽ xuống sau đi đi” Rui nói xong đóng cửa phòng tắm lại, Haru cũng đứng dậy rời khỏi phòng nhưng cô lại nghe thấy tiếng gọi vang tĩnh lặng quanh căn phòng “Rui-chan, Rui-chan” Haru quay đầu lại thì không thấy ai cả, đó là giọng nói của 1 cô gái giọng nói này chứa ẩn những nhớ nhung và nỗi buồn thắm !! Haru đóng cửa lại trong lòng thì lại giọng nói đó là của ai !!!!!!!

Rin-chan mở cửa phòng Fin ra ên trong là những màu tím sáng vì những tia nắng chiếu vào , Rin nhìn lên giường Fin vẫn đang ngủ say

“Tại sao !! Bà không thể sống, tại sao bà lại phải chết” Fin nói trong giấc mơ giọng nói đầy đau khổ

“Fin-chan, Fin-chan” Rin kéo tay Fin dậy , Fin ngồi dậy căn phòng yên ắng chỉ có những tiếng thở của Fin

“Rin-chan là em sao” Fin nhìn sang bên cạnh

“Tôi đây anh làm sao vậy” Rin nhìn Fin, Fin kéo tay ôm Rin lại giấc mơ đó thật khủng khiếp nó khiến lòng anh tan nát hơn rất nhiều “Ta xin em chỉ 1 chút thôi” Rin ngừng lại anh ta bị sao vậy giấc mơ đó là gì !!

“Tên mê nhạc xuống phòng khách mau dừng ngồi đó mà ôm nhau, Rin cô cũng xuống đi ” 1 giọng nói vang lên khắp căn phòng, Fin thả Rin ra “Lại ông ta, mệt mỏi thật” “Rin-chan cảm ơn em bây giờ ta cần 1 chút nước mát ta sẽ xuống sau” Nói xong Fin cười nhẹ rồi đi thẳng vào phòng tắm với ánh mắt buồn , Rin cũng rời khỏi phòng rồi khép cửa lại

Có Rất Nhiều Điều Bí Ẩn Mà Các Người Chưa Được Biết !! Những Bí Mật Đau Lòng Của Qúa Khứ !!

21. Chương 20 Kỳ Nghỉ Ở Anterlia

Sau khi tất cả có mặt ở phòng khách mỗi người 1 vẻ , Shou nằm tên ghế, Rain thì ngồi trên thành ghế, Rui ngồi chống tay , Tamaki ngồi cạnh phía cửa sổ, Fin thì đứng yên tựa lưng vào cửa thì 1 giọng nói vang lên, cánh cửa mở ra

“Tất cả có mặt đầy đủ rồi sao” Tên bá tước Dacula bước vào phòng khác trên tay cầm 1 quả cầu

“Bá tước Dacula sao ông lại ở đây” Rain nói ánh mắt nhìn lên phía ông ta

“Tôi đến theo lệnh của ngài Kell” Tên bá tước đó cúi đầu chào mọi người “Xin mọi người hãy lắng nghe” Ông ta đặt quả cầu xuống bàn

“5 đứa con của ta và các cô gái loài người” Hình ảnh ông ta hiện lên

Shou vẫn thản nhiên ngủ trên ghế , Tamaki vẫn nhìn ra cửa sổ

“Lý do ông gọi bọn tôi xuống đây” Rain khoanh tay nói đôi mắt màu xám đục nhìn vào quả cầu

“Được ta sẽ nói thẳng vào vấn đề bây giờ là tháng 5 tháng đẹp nhất thế giới Vampire này tuy nhiên chỉ có 6 ngày đẹp nhất nên ta muốn các con và các cô gái loài người này đến Anterlia một chuyến” Lời của ông vừa dứt thì Shou khẽ mở ánh mắt nhìn vào quả cầu hai ánh mắt này quả thực giống y như nhau , Tamaki đến gần quả cầu “Ông đùa sao”

“Anterlia là ở đâu??” Yul nói

“Các cô gái các cô sẽ đến Anterlia trong vòng 6 ngày cùng bọn nó, Anterlia là 1 hòn đảo đẹp nhất ở nơi đây đó là 1 bãi biển rất đẹp và cuốn hút hãy đến đó tận hưởng 6 ngày này ”

“Còn các con không đi thì đừng trách ta các con biết khi tức giận ta sẽ làm gì rồi đấy”

“Bá tước Dacula sẽ hướng dẫn và đưa mọi người đến đảo Anterlia, chúc 1 ngày tốt lành” Nói xong ông ta biến mất chỉ còn lại quả cầu trắng trong suốt

“Phiền phức thật” Tamaki nói

“Không đi chúng ta cũng sẽ chết” Fin nói rồi lắc đầu ngao ngán

“Bao giờ đi” Shou hỏi

“Thưa thái tử là ngay bây giờ, chúng tôi đã cho người lấy hành lý” Hành lý ủa mọi người đã được bày la liệt ở phía trước cửa

“Ừa gì mà lạ dữ vậy ==” Haru nói

“Bây giờ chúng tôi sẽ đưa Thái Tử và các hoàng tử đi xe trước còn các cô hãy đi theo Malevis cô ấy sẽ chỉ đường cho các cô” “Thưa thái tử chúng ta đi thôi” Nói xong tất cả biến mất nhanh như cắt, bọn nó ậm ừ lại với bà Malevis nhìn sang bà ta lờ lợt thấy sợ quá ==’

“Mời các cô đi theo ta” Bà ta cung kính nói rồi đưa tất cả bọn nó ra xe, hôm nay đẹp quá những ánh nắng nhạt nhòa cứ dãi theo khuôn mặt của bọn nó trên xe những làn gió của trời như đùa giỡn với những ánh nắng tất cả như hòa lại làm 1 khác hẳn những ngày còn lại tối om và lạnh lẽo

Xe của bọn nó dừng lại ở cổng sân bay Vampire Allger và trước mặt là 1 cảnh tượng 5 bọn hấn bị bắt lại như 1 đám kiến bắt mồi

“Thái tử Shou bọn em yêu ngài >w<”>

“Hoàng tử Rain ngài đẹp quá ”

“Ngài Tamaki, ngài Rui, ngài Fin chúng em yêu tất cả các ngài”

OA OA OA OA, BLA BLA những tiếng la hét của 1 đám con gái như 1 bọn Fan cuồng gặp thần tượng của mình vậy, chẳng có gì là lạ ăn mặc hợp Syle và bọn hấn còn quá đẹp nữa đã vậy còn là các đại hoàng tử ai chịu cho nổi

Bọn nó len mãi mới có thể vào trong sân bay bọn hấn cũng vậy nghệt thở vì đi đâu cũng chỉ vì bọn hấn có “Fan cuồng”

Nói mới để ý bọn hấn thay đồ từ bao giờ vậy !!!

Shou 1 chiếc quần dài trắng chiếc áo somi trắng và chiếc áo buộc cách điệu ở dưới hông dưới cũng đi giày màu trắng trên tai anh ta còn đeo đôi phone màu trắng gương mặt lạnh lùng thật hoàn hảo

Rain anh ta mặc chiếc áo đồng phục Style hoàng gia dành riêng cho hoàng tử chiếc quần màu trắng bên dĩa kẻ những sọc kẻ màu vàng ánh và chiếc giày màu trắng khuôn mặt rất cuốn hút

Rui anh ta mặc phong trắng và quần dài trắng chiếc giày trắng thể thao đội thêm chiếc mũ phớt trên đầu

Tamaki mặc chiếc áo somi bên ngoài khoác chiếc áo đồng phục hoàng gia chiếc quần dài trắng và chiếc giày mũi đen

Fin mặc chiếc áo somi trắng bên trong thắt cà vạt lỏng và chiếc quần đen đôi giày thể thao trắng

Thử hỏi thế này không mê sao được đến cả 5 chị nữ chính còn ngất ngây cơ mà !!

Yuki mặc chiếc áo phong trắng và chiếc quần Short ngắn rộng sơ vin vào trong (Vì người Yuki nhỏ lên mặc Syle này rất đẹp) trên người đeo 1 chiếc balo đen và chiếc giày đen đế cao tóc nâu ánh đỏ xòa xuống xoắn nhẹ nhàng đôi môi hồng nhẹ tự nhiên như cánh hoa anh đào

Yul thì mặc váy bèo trĩu vai màu trắng ren đi đôi giày màu trắng cao gót và chiếc túi màu đen tóc buộc bồng tự nhiên thả mái thưa thả nhẹ xuống khuôn mặt nhẹ nhàng

Haru thì mặc chiếc áo somi kẻ sọc ngắn cột tay và thêm chiếc váy đen màu đen bóng đi đôi giày đế cao và tóc búi củ tỏi cao lên đỉnh đầu chiếc mái thưa làm cho khuôn mặt hoàn hảo hơn

Haru mặc chiếc áo somi màu xanh và chiếc quần Jean đen đeo chiếc balo màu trắng tóc tết xám thái nhẹ nhàng đi đôi giày thể thao trắng

Rin mặc chiếc áo trễ vai ren trắng và chiếc quần bò đen mái tóc buộc lệch sang bên phải

Chỉ vì dùng mùi thuốc được của Malevis mà bọn nó không bị phát hiện là con người tất cả gặp nhau rồi cùng đi lên máy bay tới hòn đảo Anterlia trên máy bay Yuki mệt mỏi ngủ gục xuống vì hôm qua cô ngủ trễ , bỗng cô dựa đầu vào vai 1 người cứ tưởng đó là Yul nên cô cứ ngả đầu mà ngủ 1 giấc ngon lành nhưng bờ vai này rộng và rắn chắc quá người đó ôm lấy đôi vai nhỏ nhắn của cô dựa đầu vào lại và người đó là ai nhỉ mọi người đoán xem, ánh mắt nhìn vào Yuki như không muốn rời !!

Còn Yul thì ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm nhìn những đám mây bay bổng mây bay hạ nhẹ xuống Yul ngã ra đằng sau “á á” thì 1 bàn tay đỡ cô lại đằng sau người đó là Rain

“Ngồi hấn ơi đi cô muốn chết sao” Tiện chỗ Rain ngồi đại xuống ghế quyền sách ra đọc

“Ai cho anh ngồi đây hả” Yul bực mình nói

“Tôi thích thì tôi ngồi” Ánh mắt vẫn cứ dán vào quyển sách

Yul gạt mọi chuyện qua vẫn cứ ngồi nhồm dậy để xem những đám mây cho rõ hơn và kết quả là bị bật ngã ra đằng sau ôm lấy cổ của Rain

“Tôi cảnh cáo cô rồi mà” Rain nhìn Yul chỉ cần 2mm nữa thôi thì môi chạm môi mắt chạm mắt vậy mà hẳn ta còn rất bình thản như chẳng có chuyện gì xảy ra

Yul rút tay lại trở về chỗ ngồi lần này là cô nàng ngồi im luôn không dám ho he >

Rui và Haru thì tranh nhau những chiếc bánh ngọt không ai chịu nhường ai, Rin và Fin cùng im lặng nhìn những đám mây ngoài cửa sổ !!!

ĐÓ CÓ PHẢI LÀ DẤU HIỆU CHO NHỮNG CHÓM NỔ CỦA TÌNH YÊU KHÔNG NHỈ ?? MỜI MỌI NGƯỜI HÃY ĐÓN XEM CHẬP TIẾP THEO KỲ NGHỈ Ở ANTERLIA (2) NHÉ ^^

22. Chương 21 Kỳ Nghỉ Ở Anterlia (2)

“Yuki, cô hãy đến đây với ta ”

Một người phụ nữ mái tóc màu khói đôi mắt xanh đục ngầu đại dương sâu thẳm đưa tay ra trước mặt Yuki , người phụ nữ này cô đã thấy ở căn phòng bị phong ấn đó và ngay cả trong mơ cô cũng thấy

“Bà là ai” Những hình ảnh nhạt nhòa đi vào 1 ngày mưa to trước mặt Yuki là 1 người phụ nữ rất đẹp nhưng ánh mắt của bà ta cô thấy rất thân quen gương mặt này tại sao lại giống 1 ngườirất giống bà ta mỉm cười thật nhẹ nhàng gương mặt đó không hề hiện lên sự tàn ác nhưng đôi mắt đó rất buồn và lạnh lẽo những hình ảnh càng ngày càng nhạt nhòa

—Bà là ai !!!—

Yuki chợt tỉnh dậy mồ hôi rơi lã chã chỉ là giấc mơ bà ta là ai hết lần này đến lần khác xuất hiện trong giấc mơ của cô, cô nhìn xung quanh rồi thở nhẹ nhàng mà hình như cô đang tựa vào vai ai đó thì phải, Yuki ngẩng mặt lên

“Á Á Á Shou-sama” Tại sao lại là anh ta ?? Yuki giật bắn người ngồi dịch xa ra anh ta ngồi cạnh cô từ bao giờ vậy cô nhớ là lúc đó Yul ngồi cạnh cô mà Yuki ôm đầu tròn xoe mắt nhắm dậy nhìn xung quanh thì thấy cảnh tượng này đây Yul nằm dựa vào vai Rain còn Rain thì ngã nôt vào Yul ngủ say đến nỗi không biết gì luôn, Rin và Fin ngồi người chống 1 tay ngủ gật, Haru nằm trên đùi Rui , còn ảnh thì chống tay tựa đầu vào cửa kính máy bay ngủ

Yuki ngồi xuống đập thẳng đầu vào mặt Shou “Bốp”

“Ui da” Yuki xoa đầu ngồi phịch xuống , Shou khẽ mở mắt hình như anh ta chẳng thấy đau gì cả !! Shou nhìn thẳng vào mắt Yuki khuôn mặt vẫn không chút cảm xúc

“Ai.. cho anh ngồi cạnh tôi hả” Yuki lấp bắp chỉ tay vào mặt Shou

“Tôi thích” Shou nói xong chống tay, quay về ghế của mình ngủ tiếp

Yuki thoáng đỏ mặt nhưng cũng vẫn lén nhìn gương mặt của Shou, ngay cả lúc ngủ hẳn cũng đẹp 1 cách rạng ngời như thế sao ánh nắng nhẹ chiếu vào khuôn mặt hần và mái tóc đó, nhiều lần Yuki đã rất tự hỏi mình rằng hẳn ta là Vampire hay Angerl khuôn mặt vốn đã lạnh lùng nhưng nó lại làm cho Yuki ngơ ngẩn ra 1 lúc

“Mình nghĩ cái gì vậy” Yuki lắc đầu rồi quay đi nhìn ra cửa sổ máy bay có vẻ như máy bay đã sắp đến nơi rồi phía bên trái cô đã nhìn thấy 1 hòn đảo xanh mát được bao bọc bởi những hàng cây xanh xung quanh và những bãi cát trắng, Yuki khẽ mỉm cười “Một chuyến đi thật thú vị”

1h đồng hồ trôi qua máy bay đã chuẩn bị gần hạ cánh đáp xuống sân bay Air Anterlia “XIN THÔNG BÁO QUÝ KHÁCH MÁY BAY SẮP HẠ CÁNH NẾU CÓ CHUYỆN GÌ XIN QUÝ KHÁCH HÃY GIẢI QUYẾT THẬT NHANH CHÓNG ĐỂ MÁY BAY CÓ THỂ HẠ CÁNH 1 CÁCH AN TOÀN XIN CẢM ƠN”

Yul khẽ mở mắt vươn vai tỉnh dậy thì nhìn sang bên cạnh “Á Á Sao lại là anh hả tên kia” Yul hét ầm lên

Rain cũng từ từ ngồi dậy gập quyển sách lại hai tay xoa nhẹ đôi mắt “Mình đã ngủ từ bao giờ vậy hazz”

“Tên kia anh muốn chết sao hả ai cho anh tựa vào vai tôi hả” Yul chỉ thẳng tay vào mặt Rain nói với khuôn mặt CỰC KỲ GIẬN DỮ

“Không phải cô cũng tựa vào tôi sao vậy là hòa” Rain chống tay nhìn ra phía bên ngoài với vẻ mặt KHÔNG QUAN TÂM mọi thứ xung quanh

“Anh đồ con mọt sách” Yul bực mình không nói được câu gì trong khi đấy thì Rain ướn người sát gần Yul hé lộ rằng nanh “Không phải muốn bị hút máu ngay trên đây chứ” Anh ta nở nụ cười tàn ác

Yul giật bắn người ngồi sát vào bên trong lấy hai tay ôm lấy chiếc cổ của mình “Anh ..thử gần tôi ..xem”

Rain chống tay nhìn ra phía cửa sổ với ánh mắt hắc ám của anh ta “Không phải bây giờ, ta cũng chẳng có hứng với cô”

Yul cứ ngồi chí chèo như chim chích chèo với Rain không ngừng “Anh muốn chết sao ”

Bên này thì Fin với Rin cũng tỉnh dậy sau tiếng loa thông báo của phi cơ trường ai nấy cũng đều rất mệt mỗi còn Rui khê mắt tỉnh dậy còn Haru vẫn ngủ say trên lòng Rui, Rui mỉm cười vẫn để Haru ngủ không muốn gọi cô dậy đôi tay chạm nhẹ vào mái tóc dài mềm mại

Shou tỉnh dậy đôi mắt xanh thắm cứ nhìn vào 1 người con gái đang ngủ ngon lành ở cạnh mình hần lấy nhẹ tay chạm nhẹ vào mái tóc của cô, một mái tóc mềm mại xen lẫn với những cọng tóc màu đỏ rực anh cảm thấy khi ở bên người con gái này anh đã thay đổi được khá nhiều “Yuki em là ai vậy”

Yuki díu mắt tỉnh dậy máy bay đã hạ cánh tới nơi tất cả mọi người đứng dậy sắp xếp hành lý đi xuống sân bay, Shou điềm tỉnh đeo đôi phone rồi xách đồ đi trước Fin và Rin cũng kéo đồ theo sau 1 lát sau Yuki cũng kéo đồ xuống dưới sân bay cùng Yul mệt mỏi quá ngủ 6 tiếng đồ hồ trên máy bay chút ít gì mệt cũng là phải

Tất cả đi xuống sân bay thì đã gặp ông bá tước và bà malevis chờ sẵn vì ông ta được giao nhiệm vụ vô cùng quan trọng là bảo vệ Thái tử và các đại hoàng tử vì ít khi bọn họ đi chơi đi du lịch cùng nhau mà lúc nào cũng dốt mình trong căn biệt thự đây u ám đó nhưng cũng nhờ mấy cô gái này họ mới có thể chịu đi

“Kính chào mọi người” Malevis cúi đầu cung kính chào

“Thưa các hoàng tử bay giờ chúng ta sẽ về khách sạn Devil White” Ông ta chỉ tay cho những người vệ sỹ xách đồ cho bọn hần còn bọn nó huhu sao có thể phân biệt đối sự như thế !! Kết quả bọn nó vẫn phải xách đồ đồng hành lý cộc kệch rời khỏi sân bay

Ra đến cửa sân bay 1chiếc xe màu đen bóng đã đợi sẵn trước cửa bọn hần và bọn nó đi lên xe chiếc xe di chuyển đến thẳng khách sạn trên đường đi Yuki đã nhìn ra cửa sổ thời tiết ở đây mát và thoải mái quá từ đây có thể nhìn thấy được cái bờ biển trải dài và những hàng cây xanh mát 1 màu xanh chỉ cần tóm lại 1 câu nó quá đẹp và tuyệt vời cô đã từng theo ba mẹ đi rất nhiều nơi nhưng chưa nơi nào cô cảm thấy nó đẹp hoàn hảo như chỗ này, nhắc đến ba mẹ cô lại thấy buồn không biết họ có về nước và đến biệt thự không !! Cô vẫn đang rất lo lắng cho họ, Rin chống tay đưa ánh mắt nhìn ra phía cửa sổ tận hưởng làn nước biển trong xanh bọn hần thì yên tĩnh ngồi trên xe không ai nói ra 1 tiếng động vì bọn hần vốn đã rất ít nói rồi !! Nhưng không khí này thì cảm giác nó căng kinh khủng

Chiếc xe đỗ lại trước cửa 1 khách sạn bậc nhất ở đây “DEVIL WHITE” nó thật to lớn và đồ sộ bọn nó bước xuống xe nhìn lên nó như 1 thế giới thu nhỏ càng đi vào trong mới càng quyến rũ được người khác có tất cả là 20 tầng với nhiều thang máy hiện đại và đại sảnh bề bơi ngoài trời và những phòng nước nóng trong suốt có thể tượng hưởng được bầu không khí bên ngoài Vampire họ cũng như loài người vậy cái gì cũng giống nền lát đá thì được làm bằng gạch đá hoa cao cấp của hoàng gia những người đến đây theo bá tước Dacura thì đều là những bá tước và những bị đại tiểu thư thiếu gia của các gia tộc Vampire giàu thường hay đến đây nghỉ dưỡng và tận hưởng mùa hè vào đại sảnh có những máy lạnh thông gió cực kỳ mát lạnh ở đây nghỉ hè đúng là 1 trải nghiệm rất thú vị

Chúng ta hãy cùng chơi thôi !! Tận hưởng 1 mùa hè thật vui vẻ dù chúng ta không ở thế giới của chúng ta nhưng đã đến đây rồi hãy chơi thôi nào mọi người !!!

Liệu chuyển nghỉ hè này có phải là sợi dây của định mệnh gắn kết giữa con người và Vampire không !! Và bọn hắn có mở lòng và đón nhận nó không ???

23. Chương 22 Kỳ Nghỉ Ở Anterlia (3)

“Phòng của 5 cô là 1 căn phòng phía bên trái ở dãy hành lang phải phòng số 511” Sau khi tắt cả chúng nó lên trên tầng 20 để đặt phòng nhìn từ tầng 20 xuống khung cảnh của cả hòn đảo đẹp và rực rỡ quá của kính được làm trong suốt sạch bong không 1 vết bẩn những làn gió của biển lùa vào thật mát mẻ và thoải mái ở trên tầng 20 này có đến 30 phòng rất đẹp và rộng nhưng phòng của bọn nó thì lại cực kỳ rộng hơn những căn phòng còn lại màu xanh mạ nhạt rất sạch căn phòng như 1 ngôi nhà được thu nhỏ lại có đầy đủ nội thất phòng tắm phòng ngủ phòng thay đồ và chiếc cửa sổ to ngay trước mặt chính giữa lối đi vào nó được treo 1 chiếc rèm cửa to lớn màu vàng nhạt làm cho căn phòng thêm yên tĩnh hơn có bàn gương và 5 chiếc giường được phủ ga trắng gọn gàng ở phía bên trái là 1 bộ bàn ghế hoàng gia trên mặt bàn được dãi những chiếc khăn hoa văn màu vàng sang trọng những chiếc tách chén được sắp ngăn nắp gọn gàng còn có cả những hộp trà và bình đun nóng nước cho những khách nghỉ có một không gian đầy đủ tiện nghi nhất

“Oa căn phòng này đẹp quá” Haru chạy vào nhảy bưng bưng trên giường

Yuki cất hành lý vào tủ, Misa đi pha trà, Rin và Yul thì nằm xuống giường nghỉ ngơi sau 1 chuyến bay ài làm cô nàng có vẻ mệt mỏi

“Đầy đủ nghi thức và rất sang trọng” Misa bê bình đi pha nước nóng

Yuki sắp xếp đồ xong lại gần chiếc ghế ngồi xuống xoa đầu đã lâu rồi cô không bay 1 chuyến dài như vậy nên cô cảm thấy choáng và mệt

“Tỷ nữa chúng ta đi tắm biển chứ” Haru nhồm dầy nói với khuôn mặt cực kỳ vui vẻ nói về Haru cô không mệt mỗi cũng là phải vì cô đã bay đi rất nhiều nơi và dài tiếng với ba mẹ nên cũng không có gì gọi là mệt mỏi và lúc này cũng ngủ đủ rồi

“Chắc chắn rồi đi biển mà không bơi thì chán ngắt ấy chứ” Misa rót nước vào ấm trà mùi trà Anochico bốc mùi lên khiến cho cả căn phòng tràn ngập mùi hương nhẹ nhàng

“Vậy thì hay quá” Haru sáng mắt lên cười

“Cũng đã lâu ngày không bay nên bây giờ tao cảm thấy hơi mệt” Yuki xoa đầu tay nâng cốc trà lên miệng

“Tao cũng vậy” Rin ồm ồm nói giọng mệt mỏi

“Tại vì mày lười đi du lịch thôi Yuki lúc nào cũng chui rú ở nhà với những ly trà chán ngắt” Haru nói

“Nhưng đến đây rồi không chơi cũng không được” Yuki đặt tách trà xuống

“Đúng đó Yuki tỷ nữa chúng ta sẽ ra biển tắm” Misa cười nói

“Được thôi” Rin nói

Vừa dứt câu xong là Malevis bà ta mở cửa bước vào phòng bọn nó “Mọi người xong tất cả rồi chứ” bà ta lại gần chiếc ghế ngồi xuống

“Vâng thưa bà” Haru nói

“Mà cho tôi được hỏi 1 câu hơi khiếm nhã nhưng tôi lại thấy tò mò bà là ai vậy sao lại đi theo ngài bá tước Dacula” Misa nói

“Ta là em gái của bá tước Dacula ngày trước ta có nhiệm vụ chăm sóc cho Hoàng Hậu và Hoàng Phi, và Thương Phi vợ của ngài Kell” Bà ta nói

“Hoàng Hậu, Hoàng Phi sao??” Yuki nói

“Phải như các cô đã biết rồi đây Hoàng Hậu Bella là mẹ của thái tử Shou và hoàng tử Rain, còn Hoàng Phi Julyca là mẹ của hoàng tử Tamaki và Fin còn cuối cùng Thương Phi Relia là mẹ của hoàng tử Rui” Nói đến đây giọng bà ta trầm hẳn

“Vậy sao” Haru ngơ ngác hỏi

“Fin là con của hoàng phi Julyca mà sao phải gọi Rui bằng anh” Rin ngồi dậy nói

“Là do Thương Phi Relia đã sinh hạ được hoàng tử Rui trước hoàng tử Fin”

“Nhưng tại sao anh em họ lại ghét nhau và chưa bao giờ chúng tôi thấy họ nói chuyện được 1 cách vui vẻ với nhau” Yul nói

“Đó là vì sự cai quản gắt gao của Hoàng Hậu và Thương Phi hai người luôn ép chặt họ và khuôn khổ không cho họ được tiếp xúc với những đứa trẻ bình thường bên ngoài vì là người thừa kế của Hoàng Gia nên họ không thể tự do chơi như những đứa trẻ bình thường khác nhưng còn Hoàng Phi Julyca bà ấy rất hiền hòa và ân cần có chưa bao giờ bà ấy thù hận hay căm thù bất cứ ai bà ấy luôn để cho Tamaki và Fin chơi như những đứa trẻ khác và chưa hề cấm đoán họ điều gì cả vì quá hiền và độ lượng nên bà ấy mới bị Thương Phi Relia bắt và buộc tội đã làm tổn hại đến bà ta mà Hoàng Phi đã bị nhốt trên tòa tháp cao nhất của lâu đài và không được ra ngoài”

“Lẽ nào tòa tháp đó.....” Misa nói lúc đó Tamaki đưa mắt nhìn lên phía trên tòa tháp ánh mắt anh ta rất buồn

“Chính là tòa tháp nhốt Hoàng Phi” Bà ta đan xen hai tay vào nhau nói “Hoàng tử Fin và Tamaki đã rất đau khổ vì chuyện này lúc đó họ mới 7 tuổi mặc dù có nói với ngài Kell như thế nào thì cũng không được vì ngài không thể có bằng chứng chứ mình Hoàng Phi trong sạch điều đó là vô nghĩa”

Misa ngưng lại Rin cũng vậy ít ra hai cô cũng đã hiểu thêm được nhiều điều về quá khứ của bọn họ bọn cô rất muốn biết

“Malevis liệu bà có thể ..” Yuki nói chưa hết câu

“Ta xin lỗi ta không thể kể được vì đây là Quá Khứ bí mật chôn kín của hoàng gia ta không thể nói các cô chỉ cần hiểu được như thế thôi là đủ rồi

Còn Haru cô vẫn muốn biết thêm nhiều điều về Rui, mẹ của anh ta về người mẹ của anh ta bà ta độc ác như vậy sao nhưng anh ta thì lại không như vậy !! Còn giọng nói của người con gái trong căn phòng sáng hôm nay là ai !!

Còn với Yuki chỉ ít cô cũng biết nhiều điều về hoàng hậu Bella mẹ của Shou nhưng như thế này chưa đủ

Có lẽ còn có rất nhiều bí mật được chôn kín trong tòa lâu đài bí ẩn đó mà không ai có thể biết được, những bí mật đó là gì bọn nó quả thực rất muốn biết

“Được rồi các cô hãy thay đồ rồi đi biển chơi đi” Bà ta gác chân uống 1 ngụm trà

“Ngay bây giờ sao” Đồng thanh tập 1

“Phải ngay bây giờ có khi bây giờ các hoàng tử và lão anh trai ta đang ở biển rồi cũng nên” Bà ta điềm tĩnh nói

“Hả” Đồng thanh hét tập 2 nói xong bọn nó chạy xồng xộc đi thay đồ bơi làm cho căn phòng ảm ỉ đến nhưic đầu, bà ta vẫn ngồi yên thưởng thức ly trà đúng là thượng hạng

20p trôi qua, bọn nó bước ra khỏi phòng thay đồ khi mặc áo bơi vào thì đáng người bọn nó được tôn lên rất đẹp và nuột nà riêng Yuki thì mặc áo bơi có những tầng ren phía trước ngực buộc cổ và chiếc quần short ngắn màu trắng mái tóc búi củ tỏi cao lên đỉnh đầu hái hai bên lộ ra những mảng tóc màu đỏ chói vì cô nàng không thích hờn thái quá

“Các cô gái chúng ta đi chứ” Malevis đứng dậy phịch vào người bọn nó lộ thần được của bả “Lọ thuốc này sẽ giữ cho các cô không bị phát hiện là con người còn bây giờ chúng ta đi” Nói xong bà ta ra cửa trước bọn nó

“Lest Go” Đồng thanh tập 3 xem ra mấy chị gái nhà ta có vẻ thích biển quá nhỉ

Sau 1 hồi ngồi trên chiếc xe đến ê mông cuối cùng bọn nó cũng đến được với biển

“OA đẹp quá” Yuki nói vọng ra nhìn những làn nước biển trong xanh với những bờ cát trắng ánh nắng khẽ chiếu rọi xuống làn nước biển

Haru cũng chạy ra theo “Đẹp quá” Sáng mắt lên nhìn những làn sóng vỗ vào bờ

Mà bọn nó không để ý ánh mắt thèm thuồng của những bọn con trai xung quanh đó ai cũng nhìn bọn nó với ánh mắt ngẩn ngơ đưa tình, chỉ cần 1 nụ cười của bọn nó là đủ hút hết những trái tim mê loạn vì tình yêu của mấy tên đó rồi và phía bên kia cũng có 1 cảnh tượng nữa là

‘á á á á’ Tiếng hét vang trời vang đất của bọn con gái xen lẫn những ánh mắt ghen tỵ của bọn con trai vì mấy anh nhà ta đây body chuẩn không cần chỉnh cơ ngực đẹp rắn chắc đáng người cao và những khuôn mặt cực kỳ lạnh lùng và đẹp trai bọn con gái thì đổ như diều đổ chết mê mệt vì mấy anh nhà ta

“Ầy ầy mọi người chúng ta nên đi thôi quan tâm làm gì, nhanh lên “ Haru ==’ vẫy tay rồi chạy xuống biển

“Được té nước thôi” Yul chạy xuống hắt nước vào Haru

Yuki và Misa Rin cũng chạy xuống theo tất cả bọn nó nghịch nước chuyền bóng chơi bóng nước cười đùa như mấy thân thân đang chơi đùa ở chốn Thiên Cung Khiến cho ai cũng phải ngẩn ngơ say đắm nụ cười của Misa, ánh mắt của Yuki, giọng nói của Yul và tính cách tinh nghịch của Haru

24. Chương 23 Đó Có Được Gọi Là Thay Đổi Không

Ở dưới biển 5 thiên thần đang chơi đùa với những ánh mắt nụ cười đều khiến mọi chàng trai ngơ ngẩn cứ ngẩn nhìn bọn nó đã trở thành trung tâm của cả bãi biển lúc nào cũng không biết và bây giờ 5 anh chàng nhà ta mới bắt đầu chú ý đến bọn nó và tia mắt nhìn sang những tên Vampire xung quanh đó nhìn bọn với ánh mắt thèm thuồng đáng sợ bọn hấn thoát khỏi vòng vây của đám “Fan cuồng kịch liệt” mới đến được chỗ bọn nó nóng mắt nhìn những tên con trai đó làm cho họ giật mình, bọn nó vẫn đang chơi không biết chuyện gì, bọn hấn ngồi xuống trên bờ biển

“Misa đỡ bóng này” Yuki nhảy lên tung bóng lộ ra vòng eo nhỏ nhắn mà trắng nõn khiến ột người nào đó cảm thấy rất kích thích nhưng vẫn cố kìm nén lại với khuôn mặt lạnh lùng

Misa nhảy lên đỡ bóng nụ cười đẹp như ánh nắng nở rộ ra với mái tóc bồng bênh cùng những làn sóng nhẹ trên bờ biển cô lại khiến 1 người nào đó phải chú ý đến rồi

“Haru lấy bóng ” Misa ném qua cho Haru, Haru vươn tay lên đỡ lấy bóng rồi chuyển sang qua cho Yul khiến cho 1 ai đó mỉm cười và ngẩn ngơ vì độ dễ thương của cô

Yul đỡ lấy bóng “yes đã lấy được bóng” Gương mặt sáng lên rực rỡ 1 nụ cười của nắng , Rin nhanh nhẹn chạy tới chuyển bóng , khiến cho hai ánh mắt không thể rời đi cũng phải ngạc nhiên vì điều này

Đây có phải là sự thay đổi lớn không đã từ lúc nào bọn hấn biết quan tâm và chú đến 1 người vậy !!

Yuki-chan ôm bóng nhìn về phía bên bờ bọn hấn đã ngồi ở đó từ bao giờ ánh mắt của Shou nhìn ra phía cô khiến Yuki không dám nhìn thẳng vào đôi mắt đó

“Rain anh ngồi ở đây từ bao giờ vậy” Yul nhìn về phía Rain “Lâu rồi” ánh mắt tím hồng vẫn nhìn về phía Yul

“Rin-chan ta có lời khen cho cô” Fin mỉm cười nhìn Rin, ánh mắt đó làm Rin ngẩn ngơ 1 lúc rồi hoàn hồn lại

“Anh ở đây lâu chưa” Misa cúi xuống nhìn Tamaki, Tamaki vẫn dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Misa “ Lâu rồi” nhưng bên trong thì “Sao nhỏ này cô ta dễ thương vậy ”

“Rui-chan anh thấy tôi chưa hay chứ” Haru hí mắt cười, Rui gật đầu ánh mắt xám đục cứ nhìn Haru chăm chăm “Mình bị sao vậy @@”

Đây có phải 5 thiên thần không những thiên thần đã dần dần thay đổi được những loài ma cà rồng khát máu và rất máu lạnh nhưng liệu có thể phá tan được trái tim băng giá đó, những ánh mắt đục ngầu xanh dương, tím hồng sắc lạnh, lánh lá sôi động, xám ngầu đục rõ luôn nhìn về phái 5 người con gái đó

Yuki-chan

Yul-chan

Misa-chan

Haru-chan

Rin-chan

“Em là ai ??? Tại sao ta lại cảm thấy rằng lòng mình đã thay đổi vì nụ cười, ánh mắt của em , tất cả như quyến rũ bọn ta”

“Tất cả mọi người hôm nay chúng ta sẽ làm thịt nướng trên bãi biển này” Malevis từ đâu đi đến trong 1 bộ váy dài gần chạm chân

“Thịt nướng sao” Yuki sáng mắt lên “Món là Yuki thích nhất đâu rồi”

“Được tôi đồng ý” Yul cười gơ tay ôm bóng

“Đại hoàng tử các ngài không phải đối chứ” Bá tước Dacura đi đến ông ta đã cất bộ quần áo đen thao vào đó là đồ tắm biển và chiếc kính dâm đen

“Tất nhiên bọn ta không phản đối” Bọn hắc nó xong đứng dậy, Fin và Rin thì lại gần chỗ nướng thịt còn Tamaki Shou Rain đến những chiếc ghế trắng ngả người xuống Shou điềm tĩnh đeo nhẹ bộ Phone vào tai, Rain đọc sách, Tamaki gác tay lên chán yên lặng ngủ

Nếu như bây giờ ở chỗ của bọn nó chắc nắng cháy da cháy thịt nhưng ở đây nắng chỉ nhạt nhòa, nhẹ nhàng không hề gay gắt khiến chỗ những ngọn gió bay lượn thật thoải mái trên bầu trời

Tất cả bọn nó chụm lại loay hoay làm thịt nướng, bầu trời đã chuyển ngả sang buổi tối, cuối cùng cũng đã xong tất cả mọi người quây lại vào ăn còn Yuki cô ra bờ biển hình như đang làm 1 chuyện gì đó

“Cô không ra ăn sao”

Yuki quay lại “Shou-sama tôi đang làm 1 việc” Yuki quay lại đặt tờ giấy vào bên trong 1 chiếc lọ thủy tinh nhỏ

“Lọ thủy tinh đó là gì” Shou ngồi xuống bên cạnh Yuki

“Tôi đang muốn mình có thể hoàn thành được nhiệm vụ thật nhanh, người ta thường nói nếu như đặt tờ giấy vào 1 chiếc lọ thủy tinh đẩy nó trôi ra xa thì điều ước đó sẽ thành hiện thực” Yuki nhắm mắt chấp tay nói

“Cô muốn trở về thế giới của cô sao” Shou nói đưa ánh mắt xanh đục nhìn ra xa

Yuki khẽ gật đầu nhưng đôi mắt vẫn nhắm lại đôi tay đang nguyện cầu

Shou lạnh lùng nói trầm âm “Nếu như ta không thay đổi cô sẽ không đi chứ”

Yuki mở mắt nhìn lên Shou với khuôn mặt ngạc nhiên “Anh nói gì vậy ??”

Shou nhìn Yuki bằng ánh mắt lạnh lùng rồi điềm tĩnh đứng dậy lướt qua Yuki “Ta không muốn thay đổi, cô chỉ muốn nhanh rời khỏi đây ta nói đúng chứ” “Dù sao ta cũng sẽ trở thành Đế Vương ta cũng không muốn mình phải thay đổi” Đó là cách tốt nhất không để cô đi

Yuki ngoái lại nhìn Shou “Tại sao, anh lại không muốn chứ”, Ánh mắt Yuki nhìn những làn sóng của biển không phải là cô ích kỷ chỉ muốn trở về mà là cô cũng muốn tất cả mọi người thay đổi thôi mà để anh có thể làm 1 Đế Vương thật tốt thôi !! Vậy cũng là sai sao

“Yuki” Yul chạy tới ngồi cạnh Yuki

“Yul-chan” Yuki ngoái đầu lại

“Không ăn sao” Yul ngồi bệt xuống

“Tao đang cầu nguyện cho bọn mình sẽ nhanh chóng trở về nhà” Yuki nói

“Vậy sao, để tao cùng cầu nguyện nhé” Yul cười nói

“Mày có nghĩ rằng chúng ta sẽ làm được không” Yuki nhìn Yul nói

“Có thể chúng ta sẽ mắc kẹt ở đây khá lâu đấy nhưng chúng ta vẫn phải cố gắng được chứ, không sớm thì muộn chúng ta vẫn sẽ phải trở về thôi đừng nản lòng” Yul giơ tay lên móc ngheo với Yuki

Nhưng Yuki có biết không mặc dù biết dù ra sao chúng ta cũng vẫn sẽ phải trở về nhưng cô cũng không muốn rời khỏi đây từ bao giờ cô đã quen với cảm giác này rồi thiếu đi nó liệu có thể khiến Yul thoải mái không, cô nhìn về phía Rain anh vẫn yên tĩnh đọc sách “Nếu như không có tôi thì liệu anh có quan tâm tới không, Rain” ???

Yuki gật đầu thoáng mỉm cười dù sao cô cũng có những đứa bạn bên cạnh nên cô cũng sẽ không bỏ cuộc dù phía trước có nhiều khó khăn nhưng cô sẽ vượt qua nhiệm vụ thay đổi 1 Đế Vương tương lai của vương quốc này là nhiệm vụ rất quan trọng cô nhất định phải làm cô nhìn về phía Shou, tôi sẽ làm anh thay đổi, hãy tin tôi nhé !!

25. Chương 24 Những Làn Sóng Của Biển

Làn sóng biển nhẹ nhàng ập vào bờ biển xanh những cơn gió lạnh thổi mạnh trên bầu trời xanh mát của những ngày hè ở thế giới Vampire này !! Không gian thật yên tĩnh đến lạ lùng

Yuki thức dậy trong tiếng chuông reo nhẹ nhàng của bản nhạc không lời “Không ồn” nó thật nhẹ nhàng và sâu lắng như tâm trạng của Yuki ngồi dậy vươn hai ra phía cửa sổ hít 1 hơi thật mạnh không khí ở đây trong lành quá không gian vẫn yên tĩnh không có 1 tiếng động

“Yuki dậy sớm vậy” Yul ngồi dậy mắt díp díp nhìn xung quanh

“Mới có 7h mà ” Haru ôm gối ngồi dậy

“Dậy đi mấy côn nường rồi chúng ta còn đi ngắm sóng biển nữa” Yuki tựa lưng vào cửa sổ

“Nhìn hai con heo kia vẫn ngủ kìa” Yul chỉ tay về phía Misa và Rin vẫn đang ôm nhau ngủ say

“Để cho họ ngủ 3 chúng ta đi thôi” Yuki nói nhỏ

“Đi ngắm sóng biển vui đó chứ” Yul ngồi dậy vươn vai hít thở những làn gió mát lạnh

“Chờ 1 lát tao thay quần áo” Haru ngái ngủ đứng dậy

“Nhanh lên” Yuki nói xong đưa ánh mắt nhìn ra cửa sổ

1 lát sau 3 cô nàng đã chuẩn bị sau rón rén ra ngoài đóng nhẹ cửa lại , Misa và Rin thì ngủ không biết trời đất là gì !!

3 người nhẹ nhẹ nhàng đi xuống đại sảnh khách sạn không gian quá yên tĩnh có thể nghe nhỏ nhất tiếng bước chân của 3 người, lướt nhẹ qua căn phòng của bọn hắn, bọn vẫn nói chuyện thật nhỏ nhưng không biết rằng 3 anh nhà ta đã phát hiện và nghe thấy thực chất là bị đánh thức và phát hiện bởi mùi máu của bọn nó

3 người bọn nó bước vào thang máy thang trong suốt của khách sạn để có thể đi nhanh nhất xuống dưới đại sảnh trong vòng 3p bên trong thang máy còn có 2 chiếc điều hòa mi-ni rất dễ thương nhưng độ mát của nó thì hoạt động rất mạnh nhìn từ trên thang máy cũng thấy hết đại sảnh của khách sạn quây lể tân và toàn bộ khách sạn

3 bọn nó bước xuống tới đại sảnh khách sạn thì ngay lập tức gặp bà Malevis và bá tước Dacura đang ngồi thưởng thức trà phía dưới bọn nó định rón rén đi thì

“Các cô định đi đâu sao” Ông ta vẫn nhìn vào chén trà ánh mắt lại không hề nhìn tới chỗ bọn nó

“Chúng tôi định đi ngắm sóng biển” Yul nói

“Ngắm sóng biển sao??” Malevis nói

“Tất nhiên rồi mỗi sáng sớm sóng biển nó rất đẹp và mạnh lên chúng tôi muốn đi xem hai người đi cùng chứ” Yuki nói

“Phải đó hai người cũng đi cùng đi vì bọn ta cũng đi” Một giọng nói của tên Rui từ đâu đó xen vào giọng nói này không chệch đi đâu 1cm nào cả

Bọn nó quay lại “Shou-sama, Rain, Rui-chan mấy anh cũng đi ngắm sóng biển sao” Haru tròn xoe mắt nói

“Tất nhiên bọn ta cũng sẽ đi” Rain nói

“Hể” Yul ngơ mắt nhìn Rain “Sao đi đâu mình cũng oan gia ngõ hẹp với cái tên này vậy >.<>

“Shou anh cũng đi sao” Yuki hỏi

“Ừ” Ánh mắt đó không nhìn Yuki chỉ nhìn ra phía bên ngoài

“Tại sao anh lại không nhìn thẳng vào mắt tôi” Trong lòng Yuki luôn muốn hỏi câu đó nhưng lại không dám mở miệng ánh mắt của Shou lạnh lùng đến vô kể

“Vậy chúng ta đi chứ” bá tước Dacura đặt chén trà xuống đứng dậy cùng Malevis

“Tất nhiên rồi” Haru cười híp mắt

Tất cả cùng ra biển đi dạo chơi đùa cùng với những làn sóng trắng làn gió thổi mát lạnh trên bầu trời xanh phía bên kia biển cũng có lác đác 1 vài người

Yuki chạy 1 mạch ra phía biển chơi cùng làn gió đã lâu rồi cô chưa vui vẻ như thế này khuôn mặt ngược lên tận hưởng những cơn gió mát, Yul cũng chạy ra cùng với 1 trái bóng gọi với vào “3 tên kia các anh chơi cùng bọn này chứ” Khuôn mặt mang đầy thách thức

“Ta phải sử chết con nhỏ ngạo mạn này” Rain nói xong chạy tới chỗ Yul

“Shou tôi cũng thách đấu bóng chuyền với anh, anh dám chơi không ” Rui hồng hách nhìn lên phía Shou

Shou đáp trả lại bằng ánh mắt lạnh tanh “Đã bao giờ cậu thắng được anh chưa Rui”

“Nhưng lần này tôi sẽ thắng tôi chính thức tuyên bố tôi thách đấu với anh” Rui tức giận ngọn lửa rực trong người vì thất sự chưa lần nào anh thắng được Shou cả cả 100 lần thì cả 100 đều thua

“Được thôi Anh sẽ đấu với cậu” Shou nói bằng giọng trầm âm rồi bước tới chỗ sân chơi

“Được tôi sẽ thắng anh chờ mà xem” Rui hùng hực chạy đến chỗ sân bóng bây giờ muujch tiêu duy nhất của Rui là ĐÁNH BẠI SHOU (t/g hờ -_- anh toàn thua ảnh mà có bao giờ thắng được ảnh đâu *Rui* ta sẽ thắng chờ đây *hùng hực* t/g: Ôi trời hy vọng nhiều thất vọng bấy nhiêu đó cứng ==’)

Yuki và Haru đứng bên rìa để xem 4 người đấu với nhau trông mà tội nghiệp dễ sợ Rui đang cố gắng đập trả lại những trái bóng về phía Shou nhưng đã bị đánh trả lại không thương tiếc, Rui thì mồ hôi nhễ nhại ước hết mái tóc, Shou thì rất bình thường điềm tĩnh đánh trả lại, Yuki nhìn theo những hành động cử chỉ ấy nó như thu hút lại ánh mắt của Yuki chỉ nhìn về 1 người, Haru cũng mỉm cười vì chỉ ít Rui đã thay đổi

Bến này Yul và Rain đang hết sức căng thẳng và không ai chịu nhường ai

Sau một hồi thì kết quả lại Yul bị sưng vù mấy cục ở trên chán và thua thảm hại còn Rain thì lại điềm tĩnh thấy sợ như không hề có áp lực đến với anh

“Lại thua trời ơi ” Rui vò đầu bứt tai tức giận “Tại sao mình lại không thắng nổi hần cái gì cũng thua thật thảm hại”

“Thì từ nhỏ cậu đã bao giờ thắng được Shou đâu Rui” Một giọng nói vang lên đoán không sai thì đó là tên Fin tiếp theo hần là Tamaki, Rin-chan, Misa-chan

“Cái gì hả, ta cho người nói lại đây ” Rui tức giận đến hét vào mặt Fin

“Sự thật mà cho dù có cố gắng thì cậu cũng không thắng nổi Shou đâu” Fin lắc đầu thở dài

“Tên khốn anh chờ đó tôi sẽ thắng anh Rui này sẽ không bao giờ chịu thua anh đâu” Rui chỉ tay về phía Shou

“Anh sẽ đợi ngày cậu thắng anh” Mồ hôi trên trán Shou cũng dần dần chảy xuống khuôn mặt ánh mắt lúc nào cũng như hút hồn người khác, Yuki đi tới ném cho Shou 1 chiếc khăn “Của anh”

“Cảm ơn cô” giọng nói trầm âm cùng với ánh mắt xanh thăm nhìn Yuki

“Không có gì” Yuki vội quay mặt đi, cô bị làm sao thế này mặt nóng bừng lên khi nhìn vào khuôn mặt đó cái cảm giác này là gì vậy !!! Tỉnh lại đi Yuki >

“Con nhỏ ngạo mạn cô còn dám kiêu ngạo nữa không” Rain cười khuôn mặt lộ rõ chữ đáng đời cho Yul

“Cái gì hả ai ngạo mạn chứ” “Ui” Yul xoa mấy cục u trên đầu

Rain cười nửa miệng cổ tình cốc vào đầu Yul thêm vài cái nữa

“Tên khốn anh muốn chết sao” Yul đau khổ xoa cái trán tội nghiệp

“Đáng đời ai bảo không biết tự lượng sức mình còn than với ai” Rain nói xong đứng dậy ra chiếc ghế nghỉ nằm đọc sách để lại Yul với những cục tức khổng lồ nghiến răng rửa Rain “Con một sách chết tiệt T^T”

“Ui a, đau quá”

“Mọi người sao chúng ta không thử lướt sóng nhỉ phải không Tamaki” Fin huých tay Tamaki nói

“Cũng được không thôi” Tamaki khoanh tay nói

“Hê được đấy” Rui bật dậy nói

“Rain, Shou chúng ta chơi chứ” Fin nói

“Bọn ta một ” Đồng thanh tập 1

“Vậy sao??? Anh không chơi khi trở về biệt thự không được vào căn phòng máu của tôi” Fin cố giả giọng khiêu khích Rain và Shou

“Được anh sẽ chơi cậu cũng giỏi đấy” Shou dứt tay vào túi rồi ngồi dậy

“Tôi không phản đối” Rain đặt quyển sách xuống đứng dậy

“Được chơi thôi” Fin lia ra 5 tấm ván mời người chọn một tấm ván rồi đi ra xa “Cuộc đấu bắt đầu”

Bọn hần như 5 thiên thần vậy ai nấy đều rất đẹp và cuốn hút bọn con gái trên bờ la um sùm lên như gặp siêu sao ai nấy đều mất máu vì bọn hần cơ ngực rắn chắc khuôn mặt đẹp rạng rỡ nào không mê đứa đấy chắc hẳn là 3D rồi !! Cách lướt sóng nhanh và điêu luyện

Mấy chị nhà ta ngơ như con nai tơ nhìn các ảnh bằng ánh mắt vô cùng ái mộ và 1 chút xiu rung động !!Liệu có ai tin đó là những Vampire không !!

“Bọn họ đã gần thay đổi rồi” giọng nói của Bá tước Dacura cất lên với nụ cười thỏa mãn !!

26. Chương 25 Cảm Giác + Nhớ Đau

Buổi tối trời trở gió lạnh và mát ban đêm ở biển thật yên tĩnh và yên ắng nhìn từ trên tầng 20 của khách sạn sẽ thấy hết những quanh cảnh của biển nhưng ngọn đèn được thắp ở bên rìa biển và phía bên trên mặt nước là ánh trắng sáng chiếu xuống và những ngôi nhà thấp đèn sáng lung linh làm rực rỡ cả một bờ biển mọi người chọn inh những nhà hàng bên cạnh biển để ăn uống và trò chuyện rôm rả nhóm bọn nó thì ăn luôn ở tại khách sạn được phục vụ rất tử tế chu đáo đủ hết tất cả mọi thứ, Yuki ăn xong liền đứng dậy lên tầng thượng của khách sạn để hóng mát, Yuki bước lên trên sân thượng vừa mở cánh cửa thì làn gió mát đã thổi phả vào mặt bầu trời hôm nay đẹp quá những vì sao tinh tú lung linh chiếu sáng trên 1 bầu trời đen

ngật, Yuki nhìn sang bên phải cô nhìn thấy Shou anh đang ngược mắt lên nhìn những vì sao với ánh mắt buồn và sâu thẳm khuôn mặt vẫn lạnh lùng như thế không một chút thay đổi, Yuki định bước đến thì ..

“Yui em có khỏe không” giọng nói của Shou cất lên làm Yuki dừng lại

“Yui ???” Yuki vẫn nhìn về phía Shou, ánh mắt hé lên sự tò mò

“Em có biết không ở nơi này ta vẫn không thể ngừng nhớ về em, tại sao em lại bỏ ta đi, ta biết ta không phải người em yêu ta đã rất cố gắng để có thể kéo em về phía ta nhưng tại sao em lại không hề quan tâm đến ta, có phải ta thua kém Rui không Yui, ta đã yêu em con người máu lạnh này đã rất yêu em mà” giọng nói trầm ấm cất lên ánh mắt vẫn nhìn lên bầu trời

Yuki chôn chân lại cổ họng như nghẹn một thứ gì đó cố gắng nuốt nhưng không thể, Yui là ai ??

“Ngày kia là ngày đầu tiên em bước chân đến căn biệt thự của bọn ta, 1 cô gái loài người nhẹ nhàng và mạnh mẽ ta đã đối xử rất tàn nhẫn mà em vẫn có thể tha thứ và mỉm cười và dạy ta tất cả mọi thứ về thế giới bên ngoài bằng tình cảm và sự chân thành của em,ta đã yêu em Yui rất nhiều nhưng tại sao tình cảm của em lại không dành cho ta ?? Ngày mà em đi cũng chính là ngày trái tim ta đóng băng mọi thứ gần như sụp đổ ta đã không còn hy vọng gì lúc đó ta đã rất sợ sợ mất đi người mình yêu thương mất em mãi mãi vậy mà cuối cùng người em gọi tên lại không phải là ta mà là ... Rui , Yui em có biết em độc ác như thế nào không ???” giọt nước chảy nhẹ trên khóe mắt rơi xuống khuôn mặt lạnh lùng đó của Shou những hình ảnh của Yui vẫn luôn hiện lên trong tâm trí Shou người con gái mà anh đã yêu rất nhiều !!

Yuki cố kìm nén lại cố để cho nước mắt không rơi, cô bị làm sao vậy , cô cảm thấy tim mình rất nhói và đau đến tột cùng, Shou đã có người còn gái anh ấy yêu, chắc cô ấy là người rất hoàn hảo Yuki chạnh lòng đau nhói, cảm giác này là ghen tỵ. sao không phải đâu mà, cô không ghen với ai cả, cô không thích anh mà, tại sao cô lại khóc giọt nước nóng này là gì vậy ??? Cô bị điên sao, cô là cái gì với anh mà cô lại khóc thật vỡ vụn mà ...

“Yui à ta nhớ em” Một câu nói như giết chết Yuki nếu ở lại cô sẽ khóc mất cô sẽ gào lên mà khóc mất, Yuki vội vã chạy xuống dưới, nếu không .. chạy xuống nhanh cô sợ mình sẽ không thể kiềm chế được bản thân mình !! Cảm giác nhói đau này là gì !! Đó có phải là sự dằn vặt của 1 người con gái không !!

Shou nghe thấy tiếng anh quay khuôn mặt trở lại lạnh tanh nhìn ra phía cửa đi không có ai cả, nhưng tiếng động vừa này là gì vậy

“Shou anh cũng có lúc như vậy sao” giọng nó vang lên của Rain xuất hiện ở gần cánh cửa

“Tiếng động vừa này là anh sao” Shou lạnh lùng nói

“Không phải tôi là mà Yuki” Rain điềm tĩnh tựa lưng vào cửa khoanh tay nói

“Yuki” Shou cúi mắt nói

“Có lẽ Yuki đã nghe hết những gì anh nói rồi hình như tôi nhìn không nhầm cô bé đó khóc thì phải” Rain nói

“Khóc??” Shou vẫn lạnh tanh nhìn lên bầu trời, sao con nhỏ đó lại khóc “Ta không biết”

“Tàn nhẫn thật đấy Shou” Fin cũng xuất hiện

Shou không trả lời nhìn lên bầu trời thở dài cảm giác của anh bây giờ chỉ còn có tên Yui, Yuki anh không biết phải làm gì cho cô nữa cả !! Cô đừng quan tâm đến ta sẽ bị đau đấy Yuki !! Ta không muốn cô phải quan tâm tới ta

Yuki chạy về phòng đóng cửa lại mọi người chưa về lúc này tâm trạng mới được bộc lộ rõ ràng nhất trái tim cô đau lắm, Cô đã thích anh rồi sao, cô không thể mà con người không thể yêu Vampire được, cô không được phép thích Shou, mãi mãi không thể được càng gần càng đau

Yui?? Cô gái đó cũng là con người sao, cô gái đó chắc hoàn hảo lắm và cũng hạnh phúc nữa, giọt nước mắt chảy nhẹ trên khuôn mặt nhỏ nhắm chặt vào bờ môi hồng , mặn quá mà cũng đau nữa !! Yuki đến gần bên cửa sổ làn gió lạnh làm khô lại khóe mắt, từ bao giờ cô trở nên như thế này, Yui à đừng như vậy nữa !!

“Yuki à có ở trong đó không” Yul gõ cửa

“Có đấy” Yuki trở lại với khuôn mặt vui vẻ

“Mai chúng ta sẽ về đấy” Tất cả bọn nó bước vào

“Vậy sao” Yuki đóng cửa lại

“Hôm nay ăn nó ghê á” Haru ôm cái bụng no căng của cô

“Tao đi tắm đấy” Rin mở tủ lấy quần áo

Misa lấy hộp trà ngồi xuống ghế pha trà, Yuki tựa lưng vào cửa sổ nói

“Cảm giác thích 1 người là như thế nào vậy”

Tất cả bọn nó dừng lại ánh mắt nhìn chăm chăm vào Yuki một con người chưa bao giờ quan tâm đến mấy chuyện tình cảm này bây giờ hỏi là sao ??

“Sao tự nhiên mà lại hỏi chuyện đó” Misa dừng lại nói

“Cũng chẳng biết nữa tự nhiên muốn hỏi” Yuki cười nhạt

“Thích một người là biết quan tâm đến ý và lo lắng và cảm thấy khó chịu khi thấy họ bên người khác sao” Yul nói

“Sao biết rõ vậy Yul” Haru nói

“Bà thích tên Rain rồi” Rin thản nhiên lấy quần áo

“HỂ” Tất cả bọn nó nhìn về phía Yul

Yul ôm gối cổ kìm mặt xuống “Không phải đâu .. nói vớ vẩn gì vậy”

“Ồ không phải sao cho là không phải” Rin kích dử Yul

“Ồ nếu không phải vậy thì một trong số bọn mình sẽ đi quyến rũ Rain ai quyến rũ được Rain là của người đó” Misa vất chân lên đổ nước vào bình trà

“Ồ tao thích tên đó đó” Yul nói mặt đỏ bừng lên, tại sao cô lại thích Rain một con người máu lạnh như vậy sao cô lại có thể thích nhưng cô yêu ánh mắt cô cô thích tính cách lạnh lùng đó và cô cũng thích khuôn mặt đó nó đẹp như ánh trăng sáng vậy khi ở cạnh Rain cô có cảm giác như mình được bảo vệ như không sợ 1 thứ gì cả, còn anh Rain liệu anh có nghĩ đến cảm xúc của tôi không ??

Yuki quay mặt nhìn ra ngoài còn cô thì sao thích một người dù biết là không thể nhưng sao cô vẫn cứ không thể ngừng lại “Tình cảm này là không thể đâu Yuki” cô luôn tự nói với mình như vậy, người còn gái cô luôn muốn biết Yui là ai ???

Misa cầm trên tay 1 lọ thủy tinh bên trong chứa những con sò biển lấp lánh của Tamaki cho cô con người đó dù lạnh lùng nhưng cô lại cảm thấy không phải như vậy một nụ cười hiện lên trên môi

Haruhi nhìn lên bầu trời , Rui đôi lúc rất lạnh lùng nhưng có khi lại thật trẻ con, cô thích tính cách đó từ ngày cô đến anh khác hoàn toàn bây giờ

Rin ngồi trong phòng tắm ánh mắt nhìn thơ thẩn cho đến bây giờ cô vẫn không thể quên Furo mỗi tình đầu của cô đã rất khó khăn nhưng cô vẫn không thể làm mờ nhạt hình ảnh của Furo nhưng khi ở bên Fin cô lại cảm thấy động lòng anh có thể chữa lành được trái tim bị tổn thương này của cô không !! Tình yêu là thứ cô không thể tin tưởng vì nó đã làm cô đau đủ rồi

27. Chương 26 +27 Trở Về Biệt Thự - Bí Ẩn Của Quá Khứ

Mùi trà của Misa thoang thoảng trong căn phòng dễ chịu quá và những làn gió khẽ ùa vào cửa sổ cả không gian như tĩnh lặng, Yuki mở mắt tỉnh dậy bên cạnh là Yul vẫn đang ngủ, Rin thì đang sắp xếp hành lý cho

cả bọn, Haru đi thay đồ, Misa đang ngồi thưởng thức trà ánh mắt đu đưa theo những ngọn gió trên bầu trời xanh nhạt

“Mọi người dậy sớm vậy” Yuki rời khỏi giường tới ngồi cạnh Misa

“Hôm nay chúng ta về nên mọi người dậy sớm thay đồ rồi sắp xếp hành lý luôn” Misa nói

“Yul dậy đi” Haru đi tới giường gọi, Yul vẫn ngủ say lỵ bì không biết gì

“YUL CON HEO KIA MÀY CÓ DÂY KHÔNG” tiếng hét của Haru làm cho căn phòng như sụp đổ, Yul hốt hoảng ngồi dậy

“Động đất động đất hả” Yul cuống cuống cuồn cuộn chạy xuống giường

“Ngủ như chết mà cũng biết có động đất á” Haru kích đầu Yul rồi cười cái nụ cười đều chưa từng thấy

“MÀY CHẾT CHẮC HARUUUU” Yul hùng hổ chạy tới vật haru xuống cù léc

Cánh cửa mở ra Malevis bước vào trên tay xách chiếc Vali màu sữa với khuôn mặt cực kỳ nghiêm túc

“Các cô đi thay đồ rồi chúng ta sẽ xuống khách sạn ăn sáng rồi sẽ bay về Vương Quốc”

Cả lũ gật đầu rồi đi thay quần áo rồi sắp xếp lại đồ đạc

Yuki mặc chiếc áo ren trễ vai với chiếc quần short bó ngắn trên người đeo chiếc balo đen trên đầu đội 1 chiếc mũ màu trắng ngược đi đôi giày đế giày màu đen bóng, mái tóc ánh đỏ xoăn làn sóng nhẹ thả xuống phía ngực

Yul mặc chiếc váy Maxi chạm chân đi đôi giày đế àu trắng mái tóc búi cao thả nhẹ vài cọng tóc xuống

Haru mặc chiếc áo sơ mi trắng khoác bên ngoài chiếc da và chiếc quần đen bó dài mái tóc xõa bồng bềnh tự nhiên kết hợp với đôi giày àu trắng

Misa mặc chiếc áo phông trắng và chiếc quần trắng bó mái tóc tết sam thái nhẹ

Rin mặc chiếc áo dài bó ngực khoác bên ngoài chiếc áo da ngắn lửng cùng với chiếc quần bó sát đi cùng đôi giày cao gót mái tóc buộc lới lỏng

Bọn nó bước xuống cùng với Malevis xách hàng lý xuống phía dưới đại sảnh gửi đồ rồi vào ăn sáng, Yuki chọn ình chỗ gần cửa sổ, thả hồn theo cơn gió cô không muốn nghĩ về chuyện hôm qua nữa, Misa và Haru đi mua đồ ăn, Yul ngồi xuống cạnh Yuki, Rin trầm tĩnh đọc sách

Vừa đứng lúc bọn hần cũng xách vali xuống dưới đại sảnh bước vào trong bọn nó không ai nói chuyện gì tất cả như 1 không gian yên lặng, Yuki cô không thể nhìn vào Shou cô sợ cô sẽ không thể kìm được cảm xúc của mình khuôn mặt vẫn lạnh tanh nhìn ra phía cửa sổ và còn một điều ngược lại Shou cũng không hề chú ý tới Yuki

Bọn hần ngồi riêng 1 bàn bọn nó ngồi riêng 1 bàn không khí căng thẳng chưa từng thấy

Bá tước Dacura và Malevis bước vào cũng phải lạnh sống gáy vì cái không khí nặng nề này

“Mọi người chúng ta có 30p để xong xuôi việc rồi đến sân bay” Ông ta lên tiếng phá tan bầu không khí yên tĩnh này

“Vâng thưa ông” Tất cả bọn nó nói rồi đưa nào đưa đấy ăn nhanh hết sức có thể còn bọn hần vẫn điềm tĩnh ăn chả ai nói chuyện gì trong khi bọn nó thì lại lên tiếng rôm rả nói chuyện

30p sau khi hoàn tất các thủ tục trả phòng lấy hành lý rồi rời khỏi khách sạn rời xa nơi này, bọn nó cũng có chút nuối tiếc những vẫn nhìn lại quang cảnh 1 lúc rồi lên xe ra tới sân bay

Ra tới sân bay Yuki từ từ dãi bước vào trong sân bay hỗn loạn người cô có cảm giác như được lạc vào 1 biển người chợt có 1 bàn tay kéo cô đi, cô cũng không biết là ai ánh mắt vẫn thất thần như không để ý, Yul, Misa, Haru, Rin mọi người đâu rồi ?? Trước mặt cô là mọi người đang nói chuyện

“Yuki đi đâu mà bây giờ mới tới” Yul chống nạnh hỏi

“Hở” Yuki chợt nhớ lại lúc này cô nhớ rõ ràng là có 1 bàn tay nắm lấy tay cô nhưng cô lại không nhìn lên, là ai vậy ai đã nắm tay cô kéo cô đi ??

Shou đứng tựa vào cột ánh mắt sắc lạnh nhìn thoáng qua Yuki, vừa rồi 1 nửa linh hồn của anh đã kéo cô đi, từ lúc nào anh lại như vậy !!

1 lát sau tất cả đã ngồi trên máy bay và bay về Vương Quốc Yuki chọn ình chỗ thoáng nhất ánh mắt ngấm nhìn những đám mây đầu khê ngã xuống chiếc ghế, khuôn mặt ngay lúc ngủ cũng rất đẹp như 1 tiên nữ gương mặt nhỏ nhắn đôi mắt màu tím to đẹp chiếc mũi cao đôi môi đỏ nhẹ như cánh hoa anh dạo mái tóc nâu đỏ che đi gương mặt đẹp đó chỉ còn lại là một dáng người nhỏ nhắn đang say trong giấc ngủ như không muốn tỉnh lại , Shou ngồi đối diện Yuki ánh mắt lạnh tanh nhưng trong nó vẫn có cảm xúc, người con gái này đã dần khiến anh quan tâm muốn bảo vệ cô nhưng tại sao lại vậy từ trước đến giờ ngoài Yui Shoi chưa bao giờ để ý hay quan tâm bất kỳ ai có phải cảm xúc của anh đã dành cho người con gái này rồi sao ???

—“Ngài Shou à, hihi ngài thấy em có giỏi không em làm được món bánh mà ngài muốn rồi này ” ——

—“Cho dù ngài không muốn em cũng vẫn sẽ dạy, cho dù có ra sao thì em cũng sẽ không bao giờ rời khỏi căn biệt thự này cho tới khi dạy ọi người biết yêu thương biết suy nghĩ lúc đó em sẽ đi còn bây giờ nếu ngài muốn em đi ngài phải học thôi, nếu ngài muốn em sẽ chơi với ngài cho tới cùng”—

Ta vẫn không thể ngừng nhớ không thể quên dù ta đã biết Người Con Gái Ngày Xưa Đã Không Còn !!! Có phải định mệnh đã sắp đặt cho ta đến với người con gái này ! Ánh mắt nhìn về phía Yuki khuôn mặt vẫn trong giấc ngủ, liệu cô có biết rằng trò đùa này đã được định mệnh sắp đặt

Rui vẫn chống cằm nhìn ra phía ngoài ngày mai là ngày anh đã thay đổi cuộc đời của mình, người con gái đã mang cho anh sắc màu của cuộc sống người con gái anh yêu rất nhiều Kanasa Yui !! Bây giờ ở nơi đó em có hạnh phúc không, em có vui vẻ không, em có tha thứ cho ta không, tình yêu của em ta vẫn chôn sâu nó ta vẫn chưa con, EM- người đã thay đổi được tất cả bọn ta 1 mình mạnh mẽ 1 mình chống chọi chịu đựng bị bọn ta hút máu chơi đùa nhưng em vẫn luôn nghĩ đến bọn ta, **ĐÃ CÓ BAO GIỜ EM NGHĨ ĐẾN BẢN THÂN CỦA MÌNH** còn bây giờ người khiến ta quan tâm HARUHI, ta xin lỗi có phải em giận ta lắm phải không ??

“Rui, anh có sao không” Haru cúi xuống xoa xoa trước mặt Rui

“À..ờ ta không sao” Rui chợt giật mình nhìn sang Haru, cô nở nụ cười chính nụ cười này rất giống Yui ... , Rui bất chợt ôm lấy Haru trong lòng cô thất lại “Chỉ 1 lúc thôi” Haru giật mình tròn xoe mắt người không phản ứng lại “Anh .. bị saao vậy ” đáp trả lại Haru chỉ là hơi thở của Rui

5 tiếng sau tất cả có mặt tại sân bay của vương quốc và về biệt thự

“Ngày mai mọi người sẽ đến trường lại như bình thường” Bá tước nói trên tay cầm 1 quyển sách cổ ông vừa lấy ở phòng sách của biệt thự

“Được rồi ông có thể trở về tòa lâu đài” Rain nói

“Vậy ta xin phép” Ông cung kính nói định đi ra thì đâm sầm vào Haru và khung cảnh như thế này đây ông bá tước gã lùn lùn, Haru ngã soài ra

“Ui da” Haru đứng dậy xoa cái đầu của mình trước mặt cô là 1 bức ảnh, nó là gì vậy

“Haru hậu đầu quá” Rin nói

Ông bá tước ngồi dậy chỉnh tề lại trang phục rồi lễ phép cúi chào rồi rời khỏi căn biệt thự, Haru cầm bức ảnh đó vừa xoa đầu vừa đứng dậy

Một không gian yên tĩnh bao trùm lên cả căn phòng 1 giọng nó hẹ nhàng cất lên “KANASA YUI”

Tất cả bọn mắt giật mình quay lại nhìn thẳng về phía Haru cô vừa nói gì vậy ???

“Haru cô vừa nói gì vậy” Rui giật mình nó nhịp tim như không khống chế lại được nó

Haru trở về như ban đầu lắc đầu nói “T..ôi không biết.. mình vừa nói gì nữa”

Bọn nó nhìn sang bọn hắc khuôn mặt ai nấy đều hiện lên 1 ẩn ý gì đó , không thể hiểu nổi, ánh mắt lóe lên sự mệt mỏi

“Tay cô đang cầm gì vậy đưa cho tôi” Rui chạy đến lấy lại bức ảnh trên tay Haru

Ánh mắt ngạc nhiên khuôn mặt u buồn của Rui đã hiện ra là bức ảnh của Yui mà, Rui đã cất ó đi rồi tại sao bây giờ nó lại ở đây không lẽ quyển sách ban nãy của bá tước chính là quyển sách hắc đã dấu bức ảnh này

Rain đi tới anh cũng không thể tin được đó là Yui mà, Yuki chần chừ lại khẽ nhìn vào bức ảnh người con gái xinh đẹp đó chính là Yui sao??

“Yui là ai” Tất cả bọn nó cất lên giọng nói nhìn về phái bọn hắc với ánh mắt như muốn biết hết mọi chuyện

Ở TRONG NGỒI BIỆT THỰ BỎ HOANG Ở NGOẠI THÀNH VƯƠNG QUỐC

“Yui !!!! cô là do chính ta hại và cũng chính do ta đã cứu linh hồn của cô, cô có hận ta không” Căn phòng cũ phía tây hiện lên 2 linh hồn rất xinh đẹp

“Tôi không hận người”

“Vậy thì người có định trả ơn cho ta không Yui”

“NGƯỜI MUỐN TÔI PHẢI LÀM GÌ” Giọng nói trong trẻo nhưng cũng đầy sự đau thương cất lên

“Hãy trở về căn biệt thự đó” giọng nói của 1 người đàn bà cất lên với nụ cười xảo quyệt

Đối diện với bà ta là một cô gái mái tóc màu vàng ánh kim đôi mắt màu đỏ chứa đầy u buồn lạnh lẽo

“Người có muốn được quay trở về với Rui không Yui”

“Tôi rất muốn, rất muốn trở về gặp lại ngài ” giọng nói nhẹ nhàng nhưng lạnh lẽo

“Người hãy nhìn cô gái này xem, cô gái đó đã gần thay đổi được Rui của người rồi” một quả cầu hiện lên trước mặt cô gái

“Không thể được KHÔNG THỂ ĐƯỢC RUI LÀM SAO CÓ THỂ QUÊN TÔI NHANH NHƯ VẬY KHÔNG THỂ” cô gái đó gào thét lên trong sự đau thương

“Vậy cô có thể về lại căn biệt thự đó để có được ước mong của mình chứ” Nụ cười lạnh lẽo hiện lên

“Được tôi sẽ về, để giành lại Rui” Ánh mắt lạnh lẽo của Yui kèm theo sự tức giận hai tay nắm chặt “Mọi người chắc hẳn sẽ CHƯA THỂ NÀO QUÊN YUI NÀY ĐÂU” Nụ cười lạnh lùng cất lên vang khắp căn biệt thự

“Ta sẽ để cô nhập vào cái thân xác kia hãy trở về như 1 người bình thường đến học viện Vampire tiếp cận bọn chúng”

Yui nhắm mắt lại linh hồn của cô nhập vào thể xác của 1 cô gái mái tóc màu tím than ánh mắt màu tím lại sự cuốn hút lạ thường

“Còn 1 việc nữa về cô gái đó hãy dẫn cô ta đến đây ta sẽ chiếm lấy linh hồn cả thể xác của cô ta để trả thù KELL HILIA và gặp lại đứa con trai cưng của ta” “Ta sẽ ở đây chờ tin tốt của người Yui còn bây giờ hãy đi đi”

“Tôi sẽ trở về và dẫn cô ta đến đây Thương Phi Relia” Yui cúi đầu cung kính lạnh lùng bước ra khỏi đây !! Nụ cười như chiếm đoạt hết mọi thứ

Rui ngài hãy đợi em nhé, em trở về với ngài đây !! Người em yêu hơn tất cả !!

28. Chương 28 Yui - Người Con Gái Của Quá Khứ

Trong căn phòng ngập tràn sự căng thẳng những ánh mắt âu lo và mệt mỏi ...!!

“Yui là ai” Haru hỏi nhưng đáp trả lại câu hỏi của Haru chỉ là những hơi thở những im lặng của bọn hắn

“Bọn tôi có quyền được biết không” Yuki nói phá tan sự im lặng đó

Rui đâm mạnh vào tường khuôn mặt tràn đầy sự đau buồn “Chuyện đó các cô không cần biết”

“Tại sao” Haru nói ánh mắt nhìn thẳng vào ánh mắt xám lạnh của Rui

Rầm bàn tay Rui đâm thật mạnh vào tường trầm giọng nói nhỏ đủ để bọn nó nghe thấy “Các cô không cần phải biết đừng hỏi nữa không lên biết gì thì tốt hơn biết rồi thì giải quyết được gì”

Bọn nó im lặng nhìn Rui, hắn ta làm sao vậy chưa bao giờ bọn nó thấy Rui tức giận như vậy, Haru cô thì rất muốn biết Yui là ai tại sao khi nhắc đến cô ta Rui lại trở lên như vậy

Rui khẽ thở dài rồi biến mất trong sự yên tĩnh “Tôi cần được nghỉ ngơi”

Yuki nhìn sang Shou ánh mắt Shou dù lạnh lùng nhưng vẫn hé lên sự đau thương khuôn mặt không thay đổi vẫn như vậy nhưng trong trái tim anh lại hé lên sự đau buồn sau đó Shou cũng biến mất để lại cho bọn nó dấu hỏi chấm to lớn, bọn nó muốn biết mà muốn biết người con gái đó là ai đã khiến bọn hắn trở lên như vậy

“Các cô muốn biết về Yui sao” Fin nói tựa người vào ghế anh cũng từng rất buồn đau khi mất đi Yui

“Chúng tôi muốn biết” Haru nhìn thẳng vào Fin với ánh mắt chắc nịch

“Các cô biết thì liệu có giải quyết được gì không” Tamaki khoanh tay nói dựa lưng vào cửa

“Dù vậy tôi cũng rất muốn biết anh hãy nói đi” Haru vẫn cố chấp vì cô thật sự muốn biết

“Kanasa Yui là một cô gái loài người” Rain trầm tĩnh nói

“CON NGƯỜI” Bọn nó giật mình, cô gái loài người cũng giống như bọn nó sao ??

“Cô ấy là đứa con nuôi của ngài bá tước Kanasa Kill, cha mẹ của Yui là con người họ đã bị lạc vào thế giới này khi đó cô ấy mới được sinh ra họ đã bị Vampire giết chết và chỉ còn lại Yui sống sót cô ấy đã được ngài Kill cứu và nhận và nuôi nấng, ngài Kill dù là Vampire nhưng ngài ấy khác hẳn với mọi người luôn âm áp nuôi nấng cô ấy rồi một ngày ông ấy lâm trọng bệnh nặng thứ duy nhất để cứu giúp ngài ấy chính là lọ được thần của Đế Vương Kell chỉ vì muốn cứu giúp ngài ấy mà Yui đã kí hợp đồng với cha bọn ta chuyển đến căn biệt thự này để thay đổi giúp bọn ta hiểu được cái thứ gọi là tình cảm của loài người cô ấy đã phải chịu bao đau khổ vì sự tàn nhẫn độc ác của bọn ta cô ấy như một món đồ chơi thỏa mãn bọn ta nhưng cô gái đó lại rất mạnh mẽ và liều lĩnh sẵn sàng chống lại bọn ta và cô ấy đã giúp bọn ta hiểu rằng cô ấy không phải là 1 con người dễ dàng chịu thua bất kỳ ai trong số bọn ta cô gái đó luôn vui vẻ và âm áp và rồi bọn ta đã thay đổi lúc nào cũng không thể ngờ hình bóng cô ấy đã bắt đầu quan trọng trong căn biệt thự này và RUI - cậu ấy đã yêu Yui nhiều đến mức chính bản thân cậu ta còn không biết, cô ấy cũng đã yêu Rui bọn tôi cũng chỉ biết lặng thầm chúc phúc dù biết nguy hiểm sẽ đến bên Yui nhưng cô ấy vẫn cố chấp vẫn yêu Rui rồi ngày định mệnh đó đã đến ngày linh hồn của cô ấy đã bị Thương Phi Relia chiếm đoạt cô ấy bà ấy đã dùng chính tay Yui cầm thanh kiếm đâm lấy 1 bên vai phải của Rui cậu ta đã mất rất nhiều máu tưởng chừng như không thể sống được, Yui đã tự đâm chết mình đẩy linh hồn của bà ta ra khỏi thân thể cô ấy dùng giọt máu của cô ấy hồi sinh lại Rui, cô ấy đã nói “Hãy chờ em chờ về ngài Rui vì em yêu ngài .. xin ngài đừng tự trách bản thân mình hãy sống tốt nhé.. đến 1 lúc nào đó em sẽ quay trở lại .. mọi người cảm ơn vì những ngày tháng qua...” Ngay cả khi chết Yui vẫn cười, Rui đã rất đau khổ cậu ta đã tự trách mình không thể bảo vệ được người con gái mình yêu cậu ta sống trong lạnh lùng và sự dằn vặt và cả SHOU cũng vậy cậu ấy yêu Yui không thua kém gì Rui nhưng cảm xúc anh ấy vẫn dẫu đi hai người đó đã rất đau khổ vì cái chết của Yui thời gian qua cứ tưởng chừng như đã quên được người con gái đó nhưng lại không thể , tôi vẫn luôn có cảm giác Yui vẫn luôn ở bên bọn tôi, đó chính là một quá khứ rất đau buồn mà chúng tôi không muốn nhắc lại” Fin trầm giọng nói khuôn mặt anh cũng hé lên sự mất mát đau thương có vẻ như Yui cũng rất quan trọng với anh

“Mọi chuyện là như vậy sao” Yul nói

Haru cô cảm thấy trong người rất khó chịu và buồn bực, cô gái đó quan trọng với Rui như vậy sao ?? Ánh mắt chứa đựng sự ghen tỵ và buồn bã

Còn Yuki cô còn biết làm gì khác ngoài nụ cười nhạt ngày hôm đó trên sân thượng cô nhớ rõ cử chỉ hành động đó Shou đã rất đau đớn vì không thể quên được Yui nhưng Shou à quá khứ tôi không kịp xen vào liệu bây giờ tôi còn có chỗ trong trái tim của anh không, hay là nó đã đóng băng mất rồi !!

“Vì chưa thể quên được nên Rui mới như vậy thôi ” Rain nói

Haru cô cảm thấy mình khó chịu khi Fin nói đến người con gái đó, nhưng đó chỉ là quá khứ thôi bây giờ người con gái đó không còn nữa rồi mà, từ bao giờ vậy từ bao giờ cô trở nên ích kỷ như vậy có phải cô đã lỡ yêu Rui rồi không !!

Rui trở về căn phòng, nằm xuống chiếc ghế dài cánh tay gác lên trên trán lúc này hình ảnh của Yui tràn ngập về trong tâm trí anh

—Anh hãy nghe đây nếu anh nhất định không chịu thay đổi thì tôi sẽ không rời đi cho dù có phải đổi đầu hãy bị anh hút máu tôi cũng vẫn sẽ ở lại, muốn đuổi tôi đi không dễ đâu, từ bây giờ tôi tuyên chiến với các anh——

—Muốn tôi đi thì hãy thay đổi đi—

—Rui à liệu em có phải là người mà ngài thích không—

Yui à ta xin lỗi, xin lỗi em rất nhiều có phải em giận ta vì ta đã quên em nhanh như vậy không !! Một mình ở trong căn phòng yên tĩnh khiến Rui càng thêm đau lòng

“Ngài Rui , Ngài Rui à, Ngài còn nhớ em chứ” Một giọng nói nhẹ nhàng thoang thoảng đâu đây, Rui giật mình ngồi dậy giọng nói này Yui là em sao ??? Nhưng đáp trả lại anh chỉ là một màn đen tĩnh lặng, Rui tự cười nhạt, anh bị làm soa vậy, Yui đã chết hơn 2 năm rồi mà !!

—Rui, xin ngài đừng quên em !!— !!

Shou nằm trong chiếc ghế dài ở phòng bị ánh mắt lúc nhắm lúc khẽ mở anh đang nghĩ gì ai có biết, anh đau lòng vì cô liệu cô có bao giờ biết, và có bao giờ cô quan tâm đến cảm xúc của một người máu lạnh như anh

“Yui à có phải đã đến lúc ta thật sự phải quên đi hình bóng của em rồi không !!”

————— KHÔNG THỂ NHỚ CŨNG KHÔNG THỂ HY VỌNG NGƯỜI CON GÁI NGÀY XƯA CŨNG KHÔNG CÒN —————

Liệu có phải Yui đã thật sự chết như mọi người đã nghĩ không ??? Cô sẽ xuất hiện trở lại và lập lại những quá khứ đau thương của 2 năm trước !! bọn hắn sẽ làm gì khi NGƯỜI CON GÁI NGÀY XƯA LẠI QUAY VỀ ??

29. Chương 29 Kanasa Yui - Trở Về

VƯỜN HOA Ở TRONG HOÀNG CUNG

Ngài Kell đang thưởng thức những ly trà và tận hưởng làn gió mát của khí trời cũng ánh trắng sáng thanh mát ở trong vườn hoa cây hoa nào cũng nở rộ và ngập tràn hương thơm khắp khu vườn

“Thưa ngài Đại Quân Tước đã tới rồi ” Ngài bá tước cúi đầu cung kính nói

“Được cho cô ta vào” Ngài Kell vẫn thong thả uống trà đưa ánh mắt nhìn lên bầu trời

“Kính chào ngài Đế Vương Kell” Một giọng nói xuất hiện đằng sau lưng ông, nhưng ông vẫn không quay lại vẫn điềm tĩnh nói

“Hình như cô không phải Đại Quân Tước Yisaka”

“Hôm nay tôi đi thay thế bà ấy bà ấy bận việc thưa ngài”

“Chuyển những số thần được đó tới biệt thự bóng đêm” Ông nhắm nhẹ mắt

“Vâng thưa ngài” Nói xong cô gái đó cười lạnh lẽo rồi quay đi giọng nói nhỏ nhưng đủ để ông nghe thấy “Ngài đã quên tôi rồi sao ngài Kell” nói xong cô gái đó biến mất để lại ngài Kell với một nụ cười ẩn trên môi “Sao ta có thể quên được cô bé ngày xưa Kanasa Yui, nhưng ta sẽ chờ xem cô sẽ định làm gì khi quay trở về đây” !!

“Rui, tại sao ngài có thể quên em nhanh như vậy ...” Hình ảnh 1 cô gái với mái tóc màu vàng ánh kim đôi mắt màu đỏ u buồn

“Yui ... em .. sao em lại ”

“Ngài nói đi có phải ngài đã quên em rồi không ...?? Ngài đã quên em và yêu 1 cô gái khác rồi đúng không ... ngài hãy trả lời em đi” Giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt cô gái đó nhưng không thể nhìn rõ được hình ảnh càng ngày càng mờ dần nhạt nhòa đi

“Yui ..ta xin lỗi ta xin em đừng đi ” Rui cố với tay nhưng cô gái đó càng ngày càng xa anh dần

“YUI ” Rui ngồi bật dậy thở dốc ánh mắt xám lạnh đục ngầu sự lạnh lẽo anh đã hét lên tên của Yui, anh lại mơ thấy cô mơ thấy cô đang rời xa anh xa anh dần dần cố níu cũng không thể níu lại, Rui gác tay lên chán khuôn mặt lộ rõ sự mệt mỏi trong từng tiếng thở “Phải làm sao mới được đây”

“Lại mơ đến giấc mơ đó à” Rain xuất hiện tựa lưng trước cửa sổ

“Ừ thật mệt mỏi” Ánh mắt Rui buồn thắm nói ra từng chữ

“Vậy nghỉ ở nhà đi” Rain nói xong biến mất rui nhìn ra cửa sổ ánh trăng sáng hắt vào căn phòng tối tại sao nỗi đau này nó cứ theo anh mà anh không thể nào quên được

Tất cả lên xe rồi đi tới trường học trên đường đi không ai nói 1 câu gì

“Rui không đi học sao” Haru lên tiếng phá tan sự ngột ngạt này

“Cậu ta không được khỏe” Rain khoanh tay nói

Haru nắm chặt chiếc cặp, từ hôm qua Rui đã như vậy rồi, có phải là vì Yui không ?? Yuki lặng lẽ nhìn Haru, nhìn là có thể biết Haru đã yêu Rui nhưng vẫn phải cố kìm nén lại tình cảm như cô không dám nó không dám đến gần chỉ dám nhìn từ xa lặng nhìn người ấy !!

“Không sao đâu Haru-chan cô cũng đừng lo” Fin ngửa đầu ra sau ghế nói

“Ừm tôi biết” Haru gật đầu nhưng cô vẫn rất lo cho Rui, anh có sao không Rui???

Đến trường mỗi người trở về lớp của họ, Yuki lặng lẽ đi lên sân thượng tận hưởng ánh trăng thanh như vậy mới không mệt mỏi bấy giờ vào lớp chạm mặt Shou cô sẽ lại không còn là mình, Yuki thở dài cất lên bài hát Fall in love giọng hát của Yuki trong veo và thanh cao nhưng nó cũng thật buồn và thật lặng lẽ cô gửi tất cả những suy nghĩ và tình cảm của mình vào bài hát này

“Cô mà cũng có lúc như vậy sao” giọng nói phát ra từ trên lan can của sân thượng, Yuki vội quay lại là Shou đang nằm trên đó

Yuki không trả lời chỉ biết lặng im , Shou ngồi dậy mở ánh mắt xanh đỏ nhìn Yuki “Sao cô không trả lời ta”

Yuki khẽ cười gió “Tôi là như vậy đó, lúc buồn thì buồn đến mức không ai có thể làm tôi vui được còn lúc tôi vui thì vui đến tột độ”

“Bài hát này không phải là Fall in Love sao” Shou nói

“Phải chính là nó” Yuki đưa ánh mắt ra xa cùng những làn gió

“Hình như cô đã yêu một người nào đó”

Yuki không trả lời chỉ biết mỉm cười nếu tôi nói tôi yêu anh anh có tin không nếu tôi nói tôi đã yêu anh mất rồi thì anh có chạy đến bên tôi không !!

“Ta cũng đã thích một người con gái và người con gái đó đã từ lúc nào rất quan trọng với ta ” Shou nói giọng trầm ấm đưa ánh mắt lên bầu trời đầy sao

“Là Yui sao??” Yuki chợt nói, Shou quay ra nhìn về phía Yuki nhưng anh lại im lặng anh lại không nói một lời nào tại sao anh lại không nói rằng không phải Yui mà là cô Yuki

“Tôi vào lớp đây” Yuki cười nhạt nhẹ nhàng sách cặp bước xuống dưới cầu thang, cô cảm thấy lòng mình đau thắt lại, hình bóng của Yui quá to lớn với Shou, cô biết mình sẽ không có chỗ trong tim Shou nhưng trái tim cô nó không chịu nghe vì nó đã vô tình yêu anh mất rồi, giờ cô phải làm sao khi anh lúc nào cũng chỉ nghĩ về Yui ... !!

Shou ngồi lại vậy ra Yuki vẫn nghĩ rằng anh vẫn còn yêu Yui, anh phủ nhận điều đó rằng trong trái tim anh vẫn còn Yui nhưng bây giờ người mà anh quan tâm nhất lại là cô Yuki, liệu cô có hiểu không !!

Haru không thể tập cô chỉ suy nghĩ đến Rui và cô muốn trở về biệt thự với Rui tại sao trong lòng cô lại lo lắng như sắp có chuyện gì xảy ra vậy, nôn nao khó thở, lo lắng

Thời gian nhanh chóng qua đi đồng hồ đã điểm 12h tất cả học viện ra về với tiếng chuông vang lạnh của ngôi trường với tiếng lá cây xào xạc

Mọi người lên xe trở về biệt thự bọn hắn có cảm giác rất quen thuộc và có linh cảm như có chuyện gì đó sắp xảy ra và hắc khí này chính là từ ngôi biệt thự của bọn hắn

“Chúng ta nhanh về thôi có chuyện gì đó đang xảy ra ở biệt thự ” Rain nói với khuôn mặt rất nghiêm trọng

Bọn nó giật mình nhìn sang bọn hắn đang rất căng thẳng có chuyện gì sao ?? Haru nắm chặt ống váy cảm giác của cô lúc này là đúng sao “RUI ???”

Ở BIỆT THỰ

Cánh cửa biệt thự chợt mở ra một cô gái bước vào trên tay sách 1 chiếc túi chứa thần dược của bọn hắn ánh mắt màu tím sáng lên miệng nở nụ cười bí ẩn

“Ta về rồi đây ngôi biệt thự thân yêu” Cô gái bước theo chiếc cầu thang to lớn dài thăm đở che phủ, nơi này vẫn như vậy vẫn rất thân quen mọi thứ dường như không thay đổi cô dừng lại ở một căn phòng hình như có người đang ở bên trong cô mở nhẹ cửa bước vào căn phòng tối đen nhưng vì có ánh trăng chiếu vào mà căn phòng sáng hơn cô tiến đến gần chiếc ghế dài thẳng chiếc cửa sổ lớn

MỘT BÓNG HÌNH THÂN QUEN , MỘT TÌNH YÊU CŨ LẠI TRỞ VỀ, NGƯỜI CON TRAI EM YÊU THƯƠNG NHẤT ĐANG Ở TRƯỚC MẶT EM !!!!

Yui như không kìm lại được nước mắt mình, Rui đây rồi ngài đang ở trước mặt em, khuôn mặt đó vẫn như lúc xưa không thay đổi phong cách đó đáng người đó nhưng ký ức lại ùa về trong em bao năm qua em đã rất nhớ ngài, Rui à em về với ngài rồi đây ngài còn nhớ em không, Yui đặt chiếc túi xuống đến gần bên Rui bàn tay chạm vào gương mặt ánh mắt màu tím của cơ thể này u buồn đến đáng sợ, chợt Rui cúi đầu miệng khẽ gọi “Yui ... !!”, cô mỉm cười cúi xuống hôn nhẹ vào đôi môi của Rui “Là em Yui đây !! Yui của ngài đã trở về rồi đây” !!! Lần này em sẽ không đi đâu nữa sẽ ở bên cạnh ngài mãi mãi !

30. Chương 30 Không Thể Nào Quên

Bộp

Cánh tay của cô đã bị Rui cầm lại, ánh mắt màu xám lạnh lẽo nhìn lên cô “Cô là ai tại sao lại vào được đây” cánh tay bóp mạnh vào cổ tay cô ta “Dám hôn cả ta cô đúng là người không tầm thường” Khóe miệng Rui nhếch lên 1 nụ cười , cô khư khư nhìn lên ánh mắt ấy của Rui, ánh mắt thân thuộc bỗng chốc lại tìm về

“Ngài không nhận ra em sao ??” Giọng nói của cô gái này vang lên nó như thấm dằm sâu trong trái tim Rui, Rui đờ ra nhưng cánh tay vẫn giữ chắc cổ tay của cô

“Rui” Haru đẩy cánh cửa ra chạy vào căn phòng trong tiếng thở dốc trước mặt cô bây giờ Rui đang nắm chặt tay cô gái cô ta đẹp quá mái tóc màu tím thẫm, ánh tím sắc lạnh nhìn lên Haru

“Haru” Rui thả lỏng nhẹ cổ tay của cô ta xuống nhìn lên phía Haru

“Cô gái đó là ai” từ lúc nào bọn hắn đã xuất hiện trong phòng mỗi người ở 1 chiếc Shou ngồi quay lưng trên bàn bìa ánh mắt xanh lạnh lùng quay lại nhìn cô gái đó

Rain ngồi trên chiếc ghế salon, Tamaki ngồi trên bệ cửa sổ cùng Fin ánh mắt xanh rực nhìn xuống phía người con gái đó, bọn nó cũng không biết cô gái đó là ai trước mặt chỉ là dấu hỏi chấm lớn

“Sao tôi biết được” Rui nói

“Cô gái cô là ai” Rain tia ánh mắt lạnh hồng nhìn cô

“Rain ngài vẫn không thay đổi vẫn ánh mắt đó vẫn phong thái đó” Cô gái đó đứng dậy cười nhìn Rain

Rain không trả lời khuôn mặt vẫn như vậy chỉ dúi mày nhìn cô ta

“Cô là ai” Shou lạnh lùng nói nhìn cô ánh mắt xanh sáng lên thật sắc lạnh

“MỘT NGƯỜI ĐÃ TỪNG Ở TRONG CẢ BIỆT THỰ NÀY, NGƯỜI ĐÃ LUÔN Ở BÊN CÁC NGÀI 2 NĂM VỀ TRƯỚC YUI !!” Lời nói của cô ta vừa dứt thì tất cả bọn hắn rơi vào trạng thái vô hồn ánh mắt đã chuyển đổi, tất cả như rơi về quá khứ một lần nữa !! Bọn hắn không tin không thể tin được Người Con Gái đang đứng trước mặt bọn hắn KANASA YUI

Cả căn phòng lại một lần nữa rơi vào trạng thái tĩnh lặng nghệt thở đến vô cùng, bọn nó tròn xoe mắt lên nhìn Yui đầy sao cô gái này là Yui sao, không phải người này đâu phải Yui người bọn nó nhìn thấy trong bức ảnh cô ta không giống như thế này

“Đây không phải chỗ cho cô đùa giỡn xin mời ra khỏi đây” Rui nắm lấy cổ tay cô ta kéo dịch vào người Rui dí sát gần mặt cô ta “Đừng đùa giỡn với ta” Ánh mắt lạnh lẽo tràn ngập sự tức giận

“Đây không phải đùa giỡn đây là sự thật em đã trở về với ngài rồi đây Rui” giọng nói đó nụ cười đó là Yui đúng là Yui rồi

“Yui có thật là em không” Fin nói vào

“Là em YUI” Không sai là ánh mắt này nụ cười này chỉ có thể là Yui ..

Rui như không tin được vào mắt mình nữa người đang ở trước mặt anh là Yui cô đã trở về đã trở về lời hứa 2 năm trước cô đã thực hiện cô đã trở về , Rui kéo lấy tay Yui ôm lấy cô thật chặt mái tóc che mắt đi khuôn mặt “Ta cứ tưởng em đã không còn nữa ... bao nhiêu năm qua em đã ở đâu..., em đã làm gì ” giọng nói run run cộng với những âm áp và Rui dành hết cho Yui khiến Haru như bị nghẹn lại anh yêu thương người con gái khác trước mặt cô, cô đứng chôn chân lại không thể chạy đi, ánh mắt Yui nhìn vào Haru đầy sự thách thức và khinh khi giọng nói nhẹ như gió nhưng Haru vẫn có thể hiểu được “Rui- Là- Cửa- Tôi”

Tim Haru đau nhói lại người con gái Rui yêu đã trở về bên cạnh anh đáng lẽ cô phải vui khi anh vui chứ nhưng không cô chỉ có cảm giác mình bị rơi xuống 1 cái hố sâu đen tối không có lối thoát, cô không muốn nhìn thấy anh bên cạnh người con gái khác, càng không muốn nhìn thấy ánh mắt anh dành cho Yui khi xưa lại dành cho cô

Yuki chợt nhìn về phía Shou, anh vẫn vậy khuôn mặt không bộc lộ cảm xúc ánh mắt cứ dõi theo Yui, có phải anh đang vui mừng không Shou vì cô ấy đã trở về mà người anh yêu đã trở về nhưng Yuki vẫn không muốn Yui trở về, cô ích kỷ chỉ muốn giữ Shou bên cạnh .. Yuki không muốn mất Shou

“Bao năm qua em đã sống trong cơ thể này sao” Rui buông Yui ra

“Phải em đã sống sống trong cái thân xác này” Ánh mắt đau buồn hé lên

Bọn nó vẫn không hiểu chuyện gì những cũng lui ra ngoài cánh cửa khép lại

“Cô ..ta là Yui sao” Misa ấp úng nói cô vẫn chưa thể tin vào mắt mình

“Chắc là vậy” Yul điềm tĩnh nói

“Có một điều lạ ở đây tại sao cô ta lại quay về trong thể xác mới người đã chết lâu như cô ta nhập vào một thân thể khác quả thật không phải chuyện dễ dàng ” Rin khoanh tay ói khuôn mặt đầy sự đa nghi

Còn Haru lúc này cô biết nói gì nữa chỉ biết im lặng dù trong lòng cô rất tổn thương

“Haru không sao chứ” Yuki lay người Haru

Haru thần thờ ánh mắt như vô hồn “Không sao đâu” Haru mỉm cười nhưng lại là nụ cười mặn đắng

“Chúng ta nên tránh khỏi nơi này 1 lát” Misa nói rồi dẫn cả bọn theo cùng

Yuki gạt đầu cánh tay lôi Haru đi cùng, Haru vô thức đi theo bọn nó

Đi đâu để thoát khỏi sự đau khổ

Đi đâu để ta không phải nghĩ suy

Nơi nào đem lại cho ta nụ cười

Và nơi nào là nơi ta tìm được hạnh phúc thật sự

Thả hồn vào làn gió trong khu vườn hoa hồng ánh mắt nhìn lên ánh trăng sáng của đêm nay, Haru cầm một bông hồng của Misa đưa cho cô giọng hát của Yuki hát lên vang khắp khu vườn cùng những cánh hoa hồng trắng nhẹ bay “Đã tự nói rằng đó không phải là tình yêu nhưng sao con tim em vẫn không nghe lời ý chí khê nhói đau khi nhìn anh bên người khác, chỉ biết nhìn xa đứng trông 1 bóng hình sẽ không bao giờ yêu em, tại sao em lại phải chờ đợi, chờ đợi tình yêu của người” Nhẹ nhàng quá mà cũng thật sâu lắng quá, giọng hát thật ngọt ngào khiến ai nghe cũng sẽ yêu giọng hát của Yuki vang lên trên căn phòng của bọn hần

“Đúng là Yuki lúc nào cũng biết quyến rũ lòng người” Fin nói

Shou đến gần bên cửa sổ nhìn xuống phía dưới anh bị sao vậy anh đã rất mong chờ được gặp lại Yui và được ôm lấy cô mà bây giờ cô đang ở trước mặt anh thì cảm xúc của anh lại dành cho người khác lại không phải là Yui vì anh đã nhận ra Yui thay đổi rồi không còn là Yui mà anh yêu của hai năm về trước nữa

“Mọi người các cô gái đó là ai vậy” Yui nắm chặt tay hỏi

“Như em thôi Yui ” Rain điềm tĩnh nói

Yui giật mình vậy là mấy cô gái đó cũng đến đây để dậy bọn hần tình cảm sự quan tâm của loài người sao tức là bọn họ cũng là loài người như cô sao ???

“Hai năm qua em đã ở đâu Yui, tại sao bây giờ em lại quay về” Rui nói đan xen hai tay vào nhau anh muốn biết hết mọi thứ

Bây giờ đã là 1h sáng Haru đi theo lối cầu thang dẫn tới phòng ngủ một giọng nói cất lên ở cánh cửa sổ phòng “Cô là Haru cô gái loại người” Là Yui cô ta ở trong phòng cô từ lúc nào vậy

“Sao cô lại vào đây” Haru nói

“Tránh xa Rui ra vậy thôi” Cô ta nhìn thẳng vào Haru

“Cô có quyền gì”

“Vì tôi là người Rui yêu mãi mãi là như vậy”

Haru không trả lời cô biết chứ cô biết Yui là người mà Rui yêu rất nhiều nhưng chỉ là quá khứ thôi còn bây giờ thì khác

“Tôi sẽ giành lại Rui từ từ, tôi sẽ cho cô thấy ai là người Rui yêu, 2 năm xa ngài ấy với tôi đã là quá đủ rồi” Nói xong cô ta mỉm cười rồi biến mất khỏi căn phòng, Haru ngồi lại tựa lưng vào cánh cửa cô cảm thấy bất lực vô cùng mệt mỏi, nhìn cảnh cô ta bên Rui liệu cô có thể chịu đựng được không ??? Ý đồ của cô ta là gì

31. Chương 31 Cô Có Biết Tôi Lo Cho Cô Như Thế Nào Không Hả

Một đêm mệt mỏi suy nghĩ về nhiều chuyện Yui đã trở về trong sự ngạc nhiên và bất ngờ của bọn hần người đặc biệt là Rui có lẽ giờ anh đang rất vui vì cô ấy đã quay lại người anh đã yêu hơn cả cuộc sống của mình quay lại Haru khẽ cười nhặt còn tình cảm của cô thì sao cô biết phải làm gì tâm trí của cô bây giờ thật rối

ren không muốn suy nghĩ nữa mệt mỏi lắm có ai hiểu cho cô không, cô ngồi dậy trong mệt mỏi lần gió bên ngoài khe len lỏi vào căn phòng yên tĩnh ánh mắt thật nhạt nhòa cũng thật buồn

“Haru dậy rồi sao” Yuki đi từ phòng thay đồ ra trên người đã mặc sẵn bộ đồng phục mái tóc của cô được buộc cao lên bằng chiếc vòng ngọc

“Ừ” Haru mệt mỏi nói “Chờ tao thay đồ” Nói xong Haru bước ra khỏi giường đi tới phòng thay đồ, cánh cửa đóng lại bên ngoài là những suy nghĩ của Yuki từ hôm qua cô đã như vậy rồi cảm giác đâu khác gì Yuki cũng buồn cũng khó chịu nhưng dù vậy thì có thể làm được gì ngoài im lặng !! Chúng ta không có quyền được xen vào chuyện của bọn họ chỉ là người lạ thôi đi ngang qua đời rồi cũng biến mất nhanh như 1 cơn gió

Bọn nó bước xuống căn bếp mọi người đã dậy sớm và bên cạnh họ là cô gái đó có vẻ như rất vui vẻ, cũng không có gì là ngạc nhiên cô gái đó đã vốn rất quan trọng với bọn họ còn Haru cô chỉ nhìn lướt qua Rui, anh vẫn không để ý đến cô ánh mắt chỉ hướng về Yui còn gì lạ khi người ta là người đến trước và được hạnh phúc còn cô tình cảm này chỉ là đơn phương ... đơn phương mà thôi đừng ảo tưởng nữa

“Mọi người chúng ta ra xe đến trường trước thôi” Yul chán nản khi phải nhìn bầu không khí căng thẳng này của chúng nó rồi

“Đi thôi” Rin nói, tất cả chúng nó vội ra khỏi biệt thự tản bộ đến trường con đường được thắp đèn sáng rực những chiếc lá xào xạc trên những cành cây từ đây tới học viên cũng không xa nhưng bọn nó vẫn có cảm giác lạnh hết sống lưng vì chưa bao giờ bọn nó ra ngoài vào buổi tối như thế này

“Uả mà sao chưa thấy bọn họ xuống nhỉ” Fin dừng lại nói

“ Chắc là vẫn còn ngủ ” Rain điềm tĩnh nói

“Thưa các cậu” Ông quản gia hắc ám từ đâu xuất hiện trong bóng tối

“Có chuyện gì sao” Shou tựa lưng vào chiếc ghế trầm giọng nói

“Các cô ấy đã tới trường trước rồi ạ” Ông QG nói

“CÁI GÌ” Tamaki tỷ nửa thì sắc nước

“Bọn họ đi bằng gì” Rain bật dậy nói

“Đi bộ thưa các cậu ” Ông quản gia dứt lời giọng bọn hắn ngưng ngay lại hành động, Yui cúi mắt nhìn xung quanh bọn hắn thái độ này là gì

“Rin-chan của tôi đi buổi tối nguy hiểm như vậy bao nhiêu Vampire còn ở xung quanh những con đường đó bọn họ còn là con người” Fin lo lắng đứng dậy

Shou đứng dậy “Đi tìm” Nói xong anh khoác Vest đồng phục vào chạy ra ngoài trước “Yuki em đang ở đâu” Tâm trí anh bây giờ chỉ lo lắng cho cô mà thôi

“Haru” Rui cũng đứng bật dậy giọng nói nhỏ nhưng cũng đủ để Yui nghe thấy, nói xong anh cũng chạy theo bọn hắn, Yui cũng chạy theo trong lòng cô cảm thấy rất khó chịu, Rui anh bị làm sao vậy, sao anh có thể quan tâm người con gái khác trước mặt em”

Bọn nó vẫn đang trên đường đến trường chợt dừng lại khi nghe thấy 1 tiếng cười của 1 thằng con trai không không phải 1 người mà là 5 người càng ngày càng tiếng gần bọn nó

“Yuki à .. tiếng gì vậy” Misa nổi da gà nói , bọn nó sợ hãi nhìn xung quanh chỉ là những tiếng lá cây và ngọn gió lạnh thổi lướt qua phía trước là con đường tối vắng vẻ

“Ta..o khô....ng biết” Yuki cúi mắt nhìn sắc lạnh xung quanh, rõ ràng là bọn chúng đang ở rất gần nhưng tại sao cô lại không nhìn thấy, chợt có một thứ gì đó đằng sau ôm lấy người Yuki

“He he mấy cô em đang đi đến trường sao” 1 tên tóc xanh đằng sau hắn ôm lấy người Yuki

“Á” Misa đang bị một tên phái trước cầm lấy bàn tay, Rin cũng bị 1 tên phía sau ôm lại

“Thả tôi ra thằng khốn kiếp kia” Yul cố giật tay ra nhưng cả người bị tên tóc đỏ ôm lại rất mạnh khiến Yul rất đau đớn

“Cô em rất xinh đấy” Một tên tóc nâu cầm lấy cổ tay Haru mà ve vãn

“Thả ra ” Haru sắc lạnh nhìn lên tên đang đứng trước mặt

“Cô em rất xinh rất có tính, anh rất thích” Tên đó cười rất gian và xảo quyệt tiến gần sát người cô khiến Haru cảm thấy sợ hãi

“Nhìn xem co bé này thật xinh đẹp và lạnh lùng, con người ” Tên đó cầm lấy cằm của Yuki ánh mắt sáng rực lên sự thèm thuồng, khao khát

“Chết tiệt thả tôi ra” Yuki cô gắng hất tay ra nhưng cơn khát đã làm hấn lên cơn dại cầm chặt lấy tay của Yuki khiến cô đau đớn ánh mắt đú lại “Tên.. khốn”

Hắn ta vẫn cười chiếc răng nanh sắc hiện ra hấn hấn nắm chặt bàn tay Yuki, cô sợ hãi cô thật sự rất sợ “Shou !! Cứu tôi với anh đang ở đâu cứu tôi” Yuki đú mắt lại khuôn mặt tràn ngập sự sợ hãi thì có một ai đó gọi tên cô “Yuki” cô vẫn không dám mở mắt cho tới khi tên đó ngã xuống trước mặt cô, hấn đã nằm gọn ở dưới chân cô, cô từ từ nhìn lên “Shou, anh cứu tôi sao”, trước mặt cô là Shou với khuôn mặt vô cùng lo lắng cho cô anh đi tới ôm lấy cô vào lồng ngực “Cô không sao rồi, đừng sợ nữa” Anh ôm chặt lấy cô như thể cô sắp rời xa khỏi anh vậy , Yuki mở to mắt tràn ngập sự ngạc nhiên, Shou anh đã cứu cô ? Chạy đến bên cô ? Là anh sao, cô không mơ chứ và tại sao anh lại nói như vậy với cô

“Haru mở mắt ra nhìn tôi đấy” Rui lả người Haru, cô sợ hãi từ từ mở mắt ra trước mặt cô là Rui “ Sao anh lại ở đây” Haru nói

Rui ôm chầm lấy Haru “ Cô đi tại sao không nói cho tôi biết hả, cô có biết tôi lo cho cô lắm không sợ cô sẽ xảy ra chuyện gì rồi” Giọng nói của Rui như pha thêm sự tức giận nhưng cũng rất lo lắng

“Anh lo cho tôi” Haru tròn xoe mắt nhìn lên Rui

“Phải tôi rất lo, lần sau đừng như vậy nữa, đừng làm tôi lo nữa cô hiểu chưa hả, nếu muốn đi đâu hãy cùng tôi đi ” Rui tức giận nói ánh mắt nhìn thẳng vào cô

Haru cúi đầu xuống sao anh lại lo cho tôi chứ, tôi có là gì của anh đâu mà anh lại lo như vậy , anh làm như vậy chỉ càng làm tôi thêm ảo tưởng thôi, xin anh đừng đối xử tốt với tôi như vậy tôi sẽ yếu lòng mất !!

Rain bóp chặt tay tên tóc đỏ khiến hấn cảm thấy đau đớn như sắp chết “Dám động VÀO người con gái của ta người ăn gan hùm sao” Ánh mắt sắc lạnh của Rain đâm thẳm vào trái tim hấn “Hoàng tử Rain tôi .. không biết đó.. là người của ngài ..” Tên sợ hãi nói 1 nửa sinh mệnh của hấn đã bị Rain lấy mất đi nếu bây giờ lấy nốt thì hấn chỉ còn con đường chết

“Rain tôi không sao thả anh ta ra đi” Yul ôm lấy phía sau lưng Rain, anh buông tay hấn xuống “CÚT ĐI” Bọn hấn xanh lét mặt tên nào tên đấy chạy hết đi trong bóng tối

“Cô không sao chứ” Rain nói

Yul gật đầu “Tôi không sao” Yul buông Rain ra

“Cô có biết tôi lo lắng không hả con nhỏ kia” Rain cầm lấy tay của Yul ánh mắt tràn ngập sự lo lắng vô cùng Yul ngẩng mặt lên “Anh nói sao”

“Đừng như vậy nữa”Rain kéo tay Yul ôm lấy cô, lần đầu tiên anh biết quan tâm 1 người con gái và cũng lần đầu anh biết lo lắng cho 1 người là như thế nào là sợ mất sợ nhiều đều, Yul không trả lời nhưng tim cô lại đập rộn lên vì anh, việc cô thích anh cô phủ nhận nhưng thái độ này của anh khiến cô cảm thấy rất ấm lòng có phải anh đã bắt đầu học hết được những tình cảm của con người rồi không

“Ta đã rất lo lắng em có biết không” Tamaki lạnh lùng nhìn Misa ôm lấy cô “Đừng xa khỏi ta, ta sẽ không chịu được mất” Khi ở bên cạnh cô có cảm giác như mình được bảo vệ mình được yêu thương che chở đây đây là có phải là định mệnh của cô không !!

Rin rất sợ vì cô đã từng bị Furo bỏ rơi nhưng cô lại được bàn tay Fin ôm lấy anh đã chạy đi tìm cô đã lo lắng vì cô, người con trai này đã làm cô lại thêm 1 lần nữa yếu lòng và quên mất cảm giác bị bỏ rơi là như thế nào

32. Chương 32 Lòng Đồ Kỵ

Yui ngồi trên xa tâm can cô như bị giằng xé đã từ bao giờ bọn họ lại thay đổi như vậy lúc trước cô luôn là nhất với họ họ luôn yêu thương bảo vệ cô nhưng giờ đây sau 2 năm cô quay trở lại 5 cô gái đó đã thay thế vị trí của cô đã trở thành những người quan trọng nhất với bọn họ nhất là con nhỏ Haru cô ta đã cướp Rui đi khỏi cô, cô ta đã dám tuyên chiến với Yui này, tôi sẽ không để cô có được Rui đâu không thể, ánh mắt màu tím đậm nhìn về phía Haru bằng ánh mắt lạnh lẽo "Cô không thắng nổi tôi đâu Haru, Rui là của tôi thì mãi mãi anh ấy vẫn sẽ là của tôi chuyện này chưa xong đâu

Một lúc sau tất cả đều đến trường bay giờ đã là 10h rồi lớp học cũng đã bắt đầu trong không gian yên tĩnh của những tiếng chuông reo ngân vang, không có 1 tiếng động

Lớp của Yuki đã kết thúc tiết âm nhạc cô rời khỏi phòng nhạc nhưng chợt thấy Shou đang ngồi tựa lưng trên cửa sổ, Yuki dừng lại chợt đi tới cạnh Shou

"Chuyện hôm nay cảm ơn anh"

Shou khẽ liếc đôi mắt mê hoặc lòng người nhìn Yuki "Không có gì đó cũng là việc ta phải làm"

"Yui về rồi sao anh có vẻ buồn như vậy" Yuki buột miệng nói cúi mặt xuống

Shou không trả lời làm cả căn phòng yên ắng cô chỉ nghe thấy từng hơi thở của Shou

Cô vội nói "Xin lỗi anh tôi .. tôi vô ý quá tôi đi đây" Yuki nhanh nhẩu rời khỏi phòng thoát khỏi ánh mắt của Shou, cô đi đến cửa giọng nói của Shou vang lên thật trầm ấm "Với ta tình cảm đó chỉ còn là quá khứ, bây giờ không còn nữa", Yuki quay lại gương mặt anh nhìn ra cửa sổ, cô có nghe nhầm không, anh vừa nói gì vậy rõ ràng tình cảm của Shou với Yui rất nhiều cơ mà, sao anh lại có thể nói như vậy được Shou !! Có phải anh nói như vậy là chỉ muốn che giấu cảm xúc của anh đi thôi phải không, đừng nói dối tôi, tôi .. không tin đâu, không tin rằng anh đã hết yêu cô ấy

Yuki chạy ra khỏi phòng nhạc, Shou ngồi lại chạm tay lên những phím Piano những tiếng nhạc trong trẻo vang lên trong không gian yên ắng ánh mắt anh vẫn không thay đổi, đôi môi của Shou cất lên lời nói của anh "Ta đã rung động vì 1 người con gái, ta đã biết lo lắng và quan tâm và lo lắng cho 1 người con gái ấy như thế nào, cái đó của được gọi là TÌNH YÊU hay không"

Haru đang đứng tận hưởng những làn gió của ban đêm cùng ánh trăng sáng thật thoải mái, bỗng có 1 bước chân đi tới gần đến bên Haru nhưng cô không quay lại nhìn ánh mắt cứ khư khư nhìn ánh trăng

"Từ lúc nào cô đã trở nên đặc biệt với Rui như vậy"

Haru nhìn sang bên cạnh ánh mắt màu nâu khẽ mở to ra "Ý cô là gì"

"Cô còn giả vờ được sao" Yui khoanh tay nói

"Rui yêu ai và quan tâm ai là quyền của anh ấy và tôi cũng sẽ không bao giờ muốn nhường Rui lại cho cô đâu" Ánh mắt của Haru như nói lên tất cả

"Cô thật kiêu ngạo cũng thật tự tin" Yui cười gió

"Có phải cô sợ tôi cướp Rui khỏi tay cô không" Haru cười nửa miệng

"Sao tôi phải sợ" Yui nói

"Vậy thì đừng kiếm chuyện với tôi, hãy nhớ cô chỉ là quá khứ của Rui còn bây giờ tôi mới là hiện tại" Điều gì đã khiến Haru quyết đoán như vậy rõ ràng sáng nay cô còn rất yếu lòng nhưng ngay bây giờ cô lại nói 1 cách chắc nịch là sẽ giành lại Rui !! Nói rồi nhưng liệu cô có thể không

"Vậy sao, tôi sẽ chờ xem ai là HIỆN TẠI và AI LÀ QUÁ KHỨ" Yui nhếch miệng nói

Haru không trả lời đi lướt qua Yui, cô ta nói đúng cô ta rất quan trọng với Rui đó là điều cô không phủ nhận còn cô chưa biết rõ tình cảm của Rui mà đã có thể tự tin nói như vậy, đó có phải là sai không cô chỉ là người đến sau thôi, quan trọng sao được bằng người đến trước nhưng cô vẫn muốn giành lấy lại tình cảm của Rui

12h bọn nó và bọn hần trở về biệt thự , chiếc xe đỗ lại trước cổng biệt thự rồi chạy mất

“Mọi người đợi trời sáng rồi chúng ta làm tiệc nướng chứ” Fin nói

“Được đấy, ta đồng ý” Rui nói

“Được thôi, còn Rain Shou hai anh tham gia chứ” Tamaki nói

“Được bọn ta sẽ tham gia ’ Shou đeo tai nghe rồi đi thẳng vào nhà, để lại Yui nhìn theo Shou, ngài Shou sao ngài lại lạnh lùng với em như vậy lúc trước ngài đâu có như vậy, chuyện gì đã khiến ngài như vậy !!

Yuki ngồi trên thềm cửa sổ ngắm nhìn những bông hoa trong căn phòng Piano, Haru ngồi trong căn phòng yên tĩnh, Misa xuống vườn hoa hồng trắng mỗi người 1 việc thời gian cứ thế trôi nhanh, Yui bước ra khỏi căn phòng Rui đang đứng trước ô cửa sổ lớn đối diện với hành lang và cũng đúng lúc Haru cũng chuẩn bị bước ra cô ta cười nửa miệng, ông trời đã giúp cô rồi cô đi tới ôm sau lưng Rui, khung cảnh này đập thẳng vào đôi mắt của Haru khẽ run lên, bọn họ đang làm gì vậy ??

“Yui là em sao” Rui vẫn không quay lại

“Bao nhiêu năm qua ngài nhớ em chứ” Yui khẽ nói đôi tay vẫn ôm lấy Rui

“Phải ta đã rất nhớ ta đã sống trong đau khổ em có biết lúc đó ta đã đau như thế nào ta cũng không thể bảo vệ được em người mà ta yêu 2 năm qua chưa lúc nào ta ngừng nhớ về em và thôi dần vật mình ” Lời nói của Rui như đâm chết trái tim của Haru cô cố bịt chặt mồm lại cô gắng không để mình khóc

Vậy ra Yui vẫn quan trọng với anh như vậy sao, vậy thì tại sao tại sao hã anh lại quan tâm tới tôi ah lại nói lo lắng cho tôi, anh là đồ dối trá rõ ràng anh đang thương hại tôi phải không, Haru đóng chặt cửa lại cô không muốn nghe không muốn nữa chỉ sợ rằng nếu nghe tiếp tim cô sẽ đau đến chết mất, giọt nước mắt lăn dài trên khóe mi, cô tự dần vật mình trong vô thức, cái thứ tình cảm ngay từ đầu không nên có, người con trai đó ngay từ đầu đã không nên gặp.....!!!

Yui chợt mỉm cười thỏa mãn !! Cô nghe thấy chưa Haru với Rui tôi mãi mãi là người quan trọng nhất !

“Nhưng bây giờ ta lại đang quan tâm cho 1 người con gái ta có cảm giác hạnh phúc và là chính mình khi ở bên cô ấy” Rui từ từ nói

Yui giật mình buông Rui ra “Ngài nói gì vậy” cô nhìn thẳng lên ánh mắt Rui

“Em cũng từng là người con gái rất quan trọng với ta nhưng bây giờ ta lại muốn bảo vệ và che chở cho Haru và cô ấy cũng là người con gái rất quan trọng đối với ta” Rui nói ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ

Yui nắm chặt tay lại “Sao ngài có thể nói như vậy, ngài nói đi em đã không còn quan trọng với ngài nữa rồi có đúng không” Yui rưng nước mắt cô cảm thấy đau nhói

Rui không trả lời anh sợ nhất là nước mắt của cô nhìn thấy nó khiến anh như tê liệt lại

“Có phải em đã không tốt không hay em đã không còn vị trí gì trong tim của ngài nữa” Yui ôm lấy Rui “Em không muốn nhường ngài cho ai cả, em yêu ngài xin ngài đừng yêu ai, đừng yêu ai” Nước mắt cô rơi xuống bàn tay Rui, An đặt tay lên mái tóc của Yui, ta không muốn làm tổn thương em nhưng tình cảm của ta đã thật sự thay đổi rồi ..

“Ngài đã từng nói em là báu vật là sinh mạng của ngài tại sao bây giờ ngài lại nói như vậy” Yui ôm chặt lấy Rui “Em không muốn mất ngài em không muốn phải nhìn thấy ngài yêu thương người con gái khác mà không phải em” Nước mắt hòa lẫn cùng niềm đau của 1 tình yêu dở dang bị chia ly trong quá khứ

Rui ôm lấy Yui bao năm qua sống trong đau khổ chỉ mong ngày Yui có thể chở về bên anh vì anh nợ cô 1 mạng sống để có thể dành trọn cả cuộc đời để chăm sóc yêu thương bảo vệ cô nhưng khi cô đã thật

sự trở về anh lại không như trước định mệnh đã dẫn lối cho anh vô tình gặp được Haruhi người con gái đã làm anh rung động ngay từ lần gặp đầu tiên 1 cô gái rất dịu dàng mang vẻ đẹp tinh khiết trong trắng chính vì nụ cười của cô đã làm cuộc sống của anh trở lên đẹp hơn nhiều tiếng cười từ khi Yui chết, anh nợ cô nợ cô rất nhiều, anh cúi xuống tai Yui, giọng anh trầm lại ánh mắt xám thẫn thờ nhưng cũng đủ để Yui nghe thấy hết

”Yui à ta xin lỗi em nhưng ta đã chót yêu Haruhi, ta nợ cô ấy nợ cô ấy rất nhiều, cô ấy đã đến với ta làm ta thay đổi, ta xin lỗi em em cứ hận cứ trách móc ta đi ... vì ta đã không giữ lời hứa với em là ở bên em yêu em ... !! TA XIN LỖI YUI !!

33. Chương 33 Biến Mất

Yui ngưng lại nước mắt ”Rui à có phải ngài đang đùa em thôi có phải không“ Cô cầm chặt lấy hai bàn tay Rui khuôn mặt cúi xuống dưới trong vô thức ”Ngài đùa vậy không vui đâu Rui, đừng đùa em nữa”

Anh chỉ biết cúi xuống mà nhìn người con gái đứng trước mặt, đấy là sự thật quá đau với Yui anh biết anh thật tàn nhẫn khi nói những ra những lời như vậy nhưng anh không muốn lời dối Yui và lừa dối bản thân mình anh không muốn cô nuôi hy vọng vào anh khi tình cảm của anh đã thay đổi anh đứng là 1 thằng tồi

”Ngài nói đi ngài chỉ đùa em thôi rằng ngài hay nói đi rằng ngài vẫn rất yêu em rằng em là người quan trọng nhất với ngài” Yui ngẩng mặt lên khóa mắt chợt rơi xuống 1 giọt nước khiến trái tim Rui đau nhói, anh sợ nước mắt của Yui rất sợ, khuôn mặt Yui như nuôi hy vọng hy vọng anh nói rằng anh vẫn mãi luôn yêu cô

”Đừng khóc, ta xin em, YUI đừng khóc nữa, ta xin lỗi em xin lỗi em vì tất cả“ Anh cắn chặt môi ôm lấy Yui, người con gái này lại 1 lần nữa khóc vì anh lại khiến anh nhớ về những kỷ niệm xưa nhưng tình cảm của anh vẫn không thể thay đổi với cô thì anh chỉ là ”Thương, yêu trân trọng” và tình cảm của anh thì lại thuộc về Haruhi mất rồi, Yui gục đầu ướm đi một bên ngực áo của Rui nhưng bên trong căn phòng lạnh đó Rui có biết một người con gái cũng nghe được cũng chứng kiến tất cả

”Rui à em sẽ quên những lời ngài vừa nói nhé, hãy coi như ngài chưa từng nói đi em sẽ không nghe không biết gì hết em vẫn sẽ ở bên ngài sẽ không xa ngài đâu” Yui cười gió rồi thoáng quay bước đi

”Yui à ta xin em đừng làm mình đau thêm vì một người như ta nữa” Rui nắm chặt tay

Yui vẫn chạy đi trong vô thức, cô không muốn nghe ghe rằng tình cảm của anh đã thuộc về người con gái khác rằng anh đã hết yêu cô rồi chưa bao giờ cô nghĩ đến giây phút anh rời xa cô cô sẽ mất đi anh tất cả chỉ vì Haruhi cô ta đã cướp anh đi khỏi cô, nếu như cô ta không đến thì Rui đã không thay đổi và Rui đã không làm vậy với cô, cô chạy về phòng đóng cửa lại bóng tối làm sáng rực lên đôi mắt tím đậm của thân xác này, cô tự nhìn đối diện vào gương thân xác này không phải cô, đôi mắt khi xưa của cô đã mê mẩn Rui và bây giờ đôi mắt đó không còn liệu có phải tình cảm của ngài cũng thay đổi không ????

Trong gương xuất hiện 1 linh hồn người đàn bà đang ngồi trên ghế với ánh mắt mê hoặc và nụ cười ẩn dật nhìn vào Yui cánh tay chống lên chiếc cằm thon gọn ” Yui cô định chịu thua cô ta như vậy sao”

”Tôi không thể thua cô ta, nhưng bây giờ tôi phải làm sao” Yui nhìn về phía bà ta như muốn tìm kiếm chút hy vọng

”Từ bao giờ cô trở nên ngốc nghếch như vậy hả Yui” Bà ta nở nụ cười quỷ quyệt

Yui nắm chặt tay cúi đầu xuống ”Thương Phi xin hãy chỉ tôi cách, tôi không muốn mất đi ngài người mà tôi yêu thương hơn cả sinh mệnh này”

”Đơn giản thôi, dùng thần dược bóng tối để điều khiển linh hồn của cô ta”

”Người nói sao?” Yui nhìn lên bà ta

”Hãy dùng nó và bí mật đưa cô ta ra khỏi tòa biệt thự này và đến chỗ ta lúc đó cô ta sẽ bị ta chiếm đoạt linh hồn và chết trong vô thức, ta vừa có được thân xác mới cô vừa có được thứ mình muốn đó là CON TRAI TA” Nụ cười quỷ quyệt đến đáng sợ đằng sau 1 linh hồn xinh đẹp là là người vô cùng thủ đoạn như vậy

“Được tôi sẽ làm như vậy, để có được ngài dùng bất cứ thủ đoạn nào tôi cũng sẽ làm” Ánh mắt tím vẫn rực lên màu đỏ của linh hồn

“Ta sẽ chờ cô” Nói xong bà ta biến mất trong bóng tối, Yui nắm chặt tay ánh mắt đã sáng rực thành màu đỏ, cô ta uống lọ thần dược đỏ tươi vẫn đục chỉ như vậy cô mới có thể điều khiển được ý chí của Haruhi, bàn tay quệt khô môi nhếch lên nụ cười đáng sợ

“MỌI NGƯỜI CHUẨN BỊ XONG CHƯA CHÚNG TA XUỐNG NHÀ LÀM THỊT NƯỚNG THÔI” Fin gọi vọng lên trên tầng

Shou mở cửa đeo Phone bước ra, Rain bước ra khỏi thư viện điềm tĩnh nhẹ nhàng đi xuống tất cả đã xuống hết nhà Yuki và Yul thì làm thịt bên dưới, Misa và Rin ở bên trong vườn hoa không ai biết rằng sẽ có một chuyện rất khủng khiếp sắp xảy đến với Haruhi

Cô ngồi gục trong căn phòng với khuôn mặt vô hồn, mệt mỏi, chìm trong suy nghĩ, không thể bước ra

“Haru đâu” Yuki lên tiếng hỏi khi nhìn xung quanh không thấy Haru đâu

“Ừa nó đâu rồi mọi khi nghe thấy thịt là sáng mắt lắm mà” Yul bê nồi thịt ra ngoài

“Để tôi lên gọi cô ấy” Rui nói xong đi về phía phòng chính đi thẳng lên lầu

“VẬY NHỜ ANH” Yuki gọi vọng theo nhưng sao lòng cô cảm thấy bất an như thế này

Rui dừng lại ở cửa phòng Haru “Haru em xuống nhà đi mọi người chuẩn bị xong rồi ” Rui gọi vọng vào nhưng đáp lại Rui chỉ là 1 tiếng im lặng

“Haru à em bị sao vậy” Rui đập rầm cửa nhưng Haru vẫn không trả lời lại, cô ngồi bên trong bịt chặt lấy đôi tai ngay bây giờ cô không muốn nhìn thấy anh ta xin anh đừng ép tôi phải nhìn thấy anh

“Haru à mở cửa ra đi em bị sao vậy hả, em không mở thì tôi sẽ phá cửa đấy ” Rui quát lên trong lòng anh đang rất lo sợ, sao cô lại không trả lời anh

“Biến đi” Từ trong phòng vọng ra 1 tiếng thất thần của Haru nhưng Rui vẫn nghe thấy nghe rất rõ

“Cái gì, em nói tôi sao” Rui vẫn đập cửa

“TÔI BẢO ANH BIẾN ĐI ANH KHÔNG NGHE SAO” Haru nổi giận quát lên như 1 con hổ bị dồn đến mức đường cùng

“Em bị làm sao vậy, tại sao em lại nói như vậy với tôi em nói đi” Rui vẫn cô chấp đứng bên ngoài anh hét vào trong

“TÔI KHÔNG MUỐN NHÌN THẤY ANH ANH HIỂU CHƯA BIẾN ĐI CÚT ĐI ĐỪNG ĐỂ TÔI NHÌN THẤY ANH, TÔI KHÔNG MUỐN TÔI RẤT GHÉT ANH HIỂU CHƯA” Nước mắt chọt trào ra cô không thể kìm lại những câu nói vừa rồi của cô như đâm vào trái tim Rui “Em .. nói gì vậy Haru em đuổi ta đi sao” Rui đâm vào cửa cô bị làm sao vậy, tại sao lại đuổi anh đi

“Biến đi tôi không muốn nhìn thấy anh” lời nói của Haru khê nhỏ dần, Rui đâm thật mạnh vào cửa rồi rời đi, Haru cười nhạt trong căn phòng kín “Với anh ai là người quan trọng hay tất cả chỉ là để ah đùa giỡn tôi đúng thật ngu ngốc và đáng thương giọt nước mắt lần đi hết tã cả, cánh cửa phòng cô mở ra, cô nhìn thấy 1 cô gái mắt màu đỏ đang tiến về phía cô, nhưng cô không còn sức lực nữa, Yui giơ tay ra 1 ma thuật đen bao trùm lấy cả thân thể Haruhi “Đi theo ta Haruhi” Ánh mắt của Haru như mất đi hồn, cô vô thức đứng dậy đôi mắt nhìn vào hư vô chỉ biết đi theo người phía trước mặt từ từ ra khỏi căn biệt thự bằng cánh cửa bí mật đằng sau căn biệt thự này Yui từng ở đây 2 năm nên cô biết rất rõ nơi ra vào của biệt thự

Rui đi đến chỗ bọn nó ánh mắt xám rử xuống thật buồn thảm

“Rui, Haru đâu” Yuki chạy tới

“Cô ấy đuổi tôi đi” Rui chống tay xuống mặt bàn, trái tim anh đang rất đau, bàn tay nắm chặt lại

“Sao” Yul giật mình

“Haru đuổi anh đi sao” Rin nói

“Phải”

“Yuki cô lên gọi Haru đi, chắc cô ấy có chuyện gì rồi” Fin nói

“Để tôi” Yuki tháo tạp giề ra chhạy 1 mạch vào trong đi thẳng lên lầu trong lồng ngực cảm thấy rất bất an

“Haruhi mày đâu rồi” Cô mở cửa phòng Haru nhưng không thấy cô ở bên trong cô chạy đi tìm khắp căn biệt thự miệng vô thức gọi tên “HARU MÀY Ở ĐÂU TRẢ LỜI ĐI HARUUUU” đáp lại cũng chỉ là những tiếng vang lớn

Cô chạy ra chỗ bọn hấn, bọn hấn ngược mặt nhìn lên Yuki ánh mắt như muốn hỏi có chuyện gì xảy ra

“Yuki, Haru đâu” Yul lay người Yuki thật mạnh

Yuki giật mình nói khuôn mặt hết hoảng lo sợ “Haru, Haru BIẾN MẤT RỒI” !!!!

34. Chương 34 Ai Là Người Quan Trọng Nhất

Chiếc xe đỗ lại trước cổng 1 căn biệt hoang tàn và lạnh lẽo nó nằm ở ngoại thành vương quốc ngôi biệt thự này đã được bỏ trống 6-7 chưa từng một ai đến ở và cũng chính ở nơi này Yui đã được Relia cứu sống, Cô mở cửa căn biệt thự lạnh lùng bước vào theo sau là Harhi vô thức đi theo, càng vào bên trong càng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi vì nó quá lạnh lẽo và u ám, Yui mở cửa một căn phòng khóa nằm sâu bên trong căn biệt thự, bước sâu vào trong cùng với Haru, đối diện trước mặt hai người là 1 người đàn bà đang ngồi trên chiếc ghế đỏ ánh mắt xám đục thỏa mãn nhìn Yui - Thương Phi Relia

“Cô tới rồi sao Yui” Bà ta nở nụ cười thỏa mãn trề tay lắc lư ly rượu máu

“Vâng tôi đã tới rồi” Yui cúi đầu cung kính chào bà ta

“Cô đã hoàn thành nhiệm vụ ta có lời khen giành cho cô ” Bà ta chống tay lên chiếc cằm đôi môi đỏ như mận man ly rượu đỏ

“Cảm ơn lời khen của người” Cô ta mỉm cười

“Cô gái đó quả thật rất xinh đẹp và thuần khiết” Bà ta nhìn sang Haruhi “Đôi mắt nâu trong veo, mái tóc dài đẹp như của Nữ Vương Salia, đôi môi nhỏ như cánh hoa anh đào ,khuôn mặt trong trắng thuần khiết” Cô gái này đã khiến con trai bà yên thêm 1 lần nữa phá tan trái tim băng lạnh của Rui, quả thật không phải là một cô gái tầm thường, ta đánh giá cao sự dũng cảm của cô, cô gái loài người !!

Nói xong bà ta đứng dậy giơ tay ra về phía Haru “Nào ! Haruhi hãy đến đây với ta” Lời nói đó như 1 một ma lực thôi miên kéo Haru ngoan ngoãn đến gần lại bà ta nắm lấy bàn tay đó, linh hồn của bà ta đã xâm nhập vào thể xác của Haruhi chiếm đoạt nó 1 cách dễ dàng linh hồn con bé này rất yếu đuối nó như không hề muốn chống lại ta, một mỗi và đau đớn là cảm xúc của nó sao ?? Bà ta cứ thế mà ôm lấy linh hồn của Haru chiếm đoạt nó 1 cách trọn vẹn

“Thương Phi có phải là người không” Yui cố gắng khê gọi

Haruhi à không đó là bà ta THƯƠNG PHI RELIA bà ta đã chiếm trọn được thể xác của cô, ánh mắt tinh khiết đã chuyển sang sắc lạnh thâm hiểm, làn môi như cong lên nụ cười xảo trá “Con bé này nó như không muốn có suy nghĩ chống lại ta, thật ngoan ngoãn”

“ý người là sao” Yui dứu mày khó hiểu

“Không lâu nữa khi chủ nhân của thân xác này cô ta không thể ý thức được bản thân mình nữa thì linh hồn của cô ta sẽ biến mất thay vào đó ta sẽ chiếm chon cơ thể này để thực hiện kế hoạch trả thù và gặp lại đứa con trai yêu quý của mình ” Bà ta bước lên trên ghế nụ cười lạnh lẽo vang khắp cả căn biệt thự “Nào ! Bây giờ trò chơi của chúng ta mới bắt đầu, hãy cùng thưởng thức nó thôi !!”

Yui tựa lưng vào cửa miệng hai tay ôm chặt lấy khuỷu tay nở nụ cười thỏa mãn chỉ cần cô ta biến mất thì Rui sẽ là của cô mãi mãi !!

“Haru, Haru đâu Yuki” Yul làm rơi đĩa thịt hớt hã chạy tới chỗ Yuki

“Tao.. tao không biết tao đã cô tìm khắp căn biệt thự nhưng không hề thấy dấu vết của nó” Yuki hoảng loạn nói ngay bây giờ cô không thể bình tĩnh lại được vì cô đang rất lo sợ Haru sẽ xảy ra chuyện gì nếu như Haru xảy ra chuyện gì thì cô sẽ phải làm sao với cô nó là người bạn quan trọng nhất

“Yuki.....Haru.. Haru cô ấy đâu” Rui run run đi tới lay mạnh cánh tay Yuki, anh sợ hãi lẽ ra anh không nên bỏ mặc cô 1 mình trong căn phòng đó nếu như anh ở lại thì cô đã không biến mất

“Tôi không biết...” Yuki lắc đầu nói trong lòng đang nóng ran lên

“Ngoài căn biệt thự này ra Haru nó có thể đi đâu được chứ” Rin lo lắng nói

“Cô đã tìm kỹ chưa” Rain nói

“Tôi đã tìm rất kỹ nhưng tôi vẫn không thấy nó đâu cả” Yuki run run nói

“Bây giờ chúng ta thử ra ngoài xem sao chứ ở đây nói những điều vớ vẩn thì có tìm được ra Haru không” Shou đứng dậy khoác áo, tay anh cầm sẵn chiếc chìa khóa xe thì Rui đi tới lấy chiếc chìa khóa “Tôi muốn đi tìm cô ấy một mình có thể tôi lại biết được chỗ cô ấy hay tới còn mọi người hãy đi xe chung nhé nếu có tin gì xin hãy báo cho tôi” Nói xong Rui chạy thật nhanh ra ga xe để lấy xe, ngau bây giờ anh muốn đi tìm cô tìm cô ngay lập tức, tại sao vậy Haru em cứ làm tôi phải lo lắng, làm tôi phải phát điên lên vì em, em đang ở đâu đừng trốn tránh tôi nữa tôi sẽ chết mất, Haru em đang ở đâu !!! Có biết tôi lo lắng lắm không

Tất cả mọi người cùng lên xe cùng nhau ra thành phố tìm Haru, hỏi thăm tất cả mọi người về Haru nhưng chỉ toàn nhận lại những cái lắc đầu nhạt nhẽo, bây giờ cơ hội để tìm kiếm Haru chỉ còn lại con số 0% ai cũng thất vọng, mệt mỏi trong lòng đang lo lắng đứng ngồi không yên

Rui phi xe thật nhanh tới học viện, vì anh biết Haru cô rất hay tới nơi này để làm bánh đọc sách hy vọng nhỏ nhoi đang rực sáng kên trong lòng anh nhưng tìm khắp các gian bếp và phòng thư viện điều không có 1 ai cả sân trường vắng tanh không một bóng người, Anh vội vã chạy xe khắp thành phố khắp nơi mà Haru đến nhưng vẫn không thể tìm thấy được cô, anh mệt mỏi ngồi trong xe, Haru à tôi xin em hãy xuất hiện đi đừng lẩn tránh tôi nữa, tôi phát điên lên mất tôi sẽ chết mất em có hiểu không, em muốn chửi tôi hay đánh tôi thậm chí em bảo tôi chết đi hay khổ nạn cũng không sao tôi chỉ cần em bình an trở về chỉ cần nhìn thấy em tôi có thể làm bất cứ chuyện gì tôi có thể làm tất cả, Haruhi à tôi mệt mỏi thật rồi ... Hãy trở về với tôi đi, tôi nhớ em !!

Trời nổi dông những tia sét và sấm mạnh đến nỗi như muốn xé tan cả bầu trời đen ngịt gió nổi lên như cuốn trôi hết đi mọi vật bên ngoài những hạt mưa bắt đầu rơi xuống càng ngày càng nặng dần, Bọn nó ngồi trong phòng khách tay run run đứng ngồi không yên vì quá lo lắng những hạt mưa càng làm cho không khí trở nên căng thẳng ngột ngào đến khó chịu, không ai nói với ai một lời nào

Cánh cửa mở ra Rui bước vào trong trạng thái ướt hết quần áo mái tóc ước rử xuống khuôn mặt lạnh che đi đôi mắt xám lạnh người anh như không còn sức lực anh mệt mỏi gục xuống chiếc ghế dài

“Ryui à cậu có tìm thấy Haru không tìm thấy nó không” Yuki đi tới chỗ Rui lòng ngập tràn lo lắng nhưng chỉ nhận thấy được cái lắc đầu vô thức của Rui, anh đã rất cố gắng nhưng vẫn không tìm được Haru vào ngày này 2 năm trước trời cũng mưa to ngày đó anh đã mất đi Yui, định mệnh sao nó vẫn cứ muốn trêu đùa anh đã cướp đi tình yêu đầu tiên của anh và bây giờ lại nhẫn tâm muốn cướp đi người con gái anh yêu nữa sao !! Nước mắt hay nước mưa chảy dài xuống khuôn mặt anh tú đó nhưng khuôn mặt anh vẫn không bộc lộ cảm xúc, thứ đau duy nhất là trái tim lần t2 anh khóc vì 1 người con gái và cũng là lần t2 anh đã yêu một người nhiều như thế nào ??? Xin định mệnh đừng cướp cô đi khỏi anh

Một bóng hình thân thuộc hiện lên trên quả cầu thủy tinh, ánh mắt màu nâu sắc lạnh đôi môi cong cong của nụ cười nửa miệng !! Người này là ai !! Haru, Haruhi

Tất cả bọn nó như không tin vào mắt mình trước mặt bọn nó là Haruhi đúng là cô rồi

Yuki nhìn thẳng vào quả cầu “Haru à đó có phải là mày không” nhưng người trong quả cầu không hề đáp trả lại chỉ nở 1 nụ cười bí ẩn

“Không phải, đó không phải Haru mà là người khác” Yul cúi mày nhìn thẳng vào ánh mắt người ở bên trong quả cầu, ánh mắt này quá lạnh lẽo và tàn nhẫn

“Relia” Shou trầm giọng nói ánh mắt khế hướng về quả cầu

“Oh Shou của chúng ta đại hoàng tử trưởng đã lâu rồi không gặp con, con thật đẹp và cuốn hút và cũng thật lạnh lùng như y Bella, và ánh mắt tuyệt đẹp đó rất giống cha con Kell Hilia” Bà ta nhìn Shou với nụ cười tàn nhẫn

“Ha..ru” Rui lết bước chân tê dại tới về phía quả cầu ánh mắt xám lạnh lẽo nhìn quả cầu với những tia hy vọng nhưng không ánh mắt này không phải là Haru

“Con trai của ta, con đã trở lên tàn tạ như thế này từ khi nào vậy” Giọng nói cất lên với nhiều khinh rẻ cũng đủ để mọi người nhìn rõ được bản chất

“Tại sao bà ...” Rui tối sầm mặt nói hai tay nắm chặt

“Ý của con là con bé này sao” Bà ta cười nửa miệng

“Tại sao bà lại bắt cô ấy đi và tại sao bà lại ở bên trong cơn thể của cô ấy” Rui gào lên như điên dại người đàn bà độc ác này lại quay trở về nữa rồi anh sẽ không bao giờ yên với bà ta

“Hình như hình ảnh này chúng ta đã được chứng kiến 2 năm trước rồi phải không Rui, và quan trọng bây giờ ta cũng đang có trong tay người con gái mang tên YUI của con” Khóe miệng đỏ chót hiện lên nụ cười

“Yui sao ?? Tại sao bà lại bắt cô ấy đi, cô ấy có liên quan gì trong chuyện này” Ánh mắt Rui tràn ngập sự căm hận và tức giận

“Cô ta cũng là 1 phần trong trò chơi này hai cô gái mà con yêu và TA MUỐN XEM CON SẼ CHỌN AI VÀ AI LÀ NGƯỜI QUAN TRỌNG VỚI CON LÀ HIỆN TẠI HAY LÀ QUÁ KHỨ ,trò chơi này chỉ mới bắt đầu thôi còn rất nhiều phần thú vị nữa ta sẽ chờ bọn con ở ngôi biệt thự hoang ở ngoại thành vương quốc, hãy đến đó sớm nhất có thể đi, CON TRAI TA” Nói xong bà ta biến mất với ánh mắt lạnh lẽo và nụ cười quỷ quyệt

“Khốn kiếp tôi sẽ không để bà làm hại ai nữa đâu ” Rui đâm thật mạnh vào tường ánh mắt đỏ ngầu bộc lộ rõ nỗi đau của mình, 2 năm trước chính bà ta đã cướp mất đi sinh mạng người con gái anh yêu và bây giờ bà ta muốn quá khứ lập lại nữa sao !! Bà ta thật tàn nhẫn và độc ác và thâm hiểm anh cũng rất hận vì anh là con trai của 1 người phụ nữ độc địa đến như vậy !! Bà ta sẽ lại làm gì đây !! Anh quá hiểu rõ bản chất của bà ta !!!

LÀ HIỆN TẠI HAY QUÁ KHỨ ————— LÀ HARUHI HAY YUI————— CẬU CHỈ ĐƯỢC PHÉP CHỌN 1 NGƯỜI CON GÁI, NẾU CẬU CHỌN NGƯỜI NÀY NGƯỜI KIA SẼ PHẢI TRẢ 1 CÁI GIÁ RẤT ĐẮT ĐÓ CHÍNH LÀ CHẾT !!!

35. Chương 35 Hiện Tại Và Quá Khứ

“Mi...nh đang ở đâu đây” Haruhi cô đang ở đâu đây, là biệt thự là biệt thự của bọn hắn đây mà sao cô lại ở đây và cô đang làm gì đây ...!!

Những cánh hoa anh đào mơ mộng cứ thổi theo cùng làn gió nhẹ của một bầu trời trong xanh trước mặt là hai bóng hình thân quen một cô gái rất xinh đẹp với mái tóc màu bạch kim xõa dài sau lưng ánh mắt màu đỏ rực sáng lên niềm vui và hạnh phúc và 1 người con trai mái tóc đỏ và đôi mắt xám lạnh nhưng ánh mắt đó tràn ngập niềm vui, anh đang cười khi nhìn cô gái đó họ đang ở trong khu vườn hoa hồng cùng những cánh hoa anh đào bay lượn cùng làn gió

Cô ngưng mắt lại là Rui và Yui, chuyện gì xảy ra vậy, sao cô lại ở đây và lý do gì cô phải chứng kiến cảnh như vậy, và có lẽ cô không biết rằng Relia đã cho cô trở về quá khứ muốn cô chứng kiến tất cả, hạnh phúc, tình yêu của Yui và Rui trong quá khứ, tại sao tại sao bà ta .. lại làm vậy, lúc này Rui rất khác, ánh mắt đó cười rất nhiều, khuôn mặt đó ngập tràn niềm vui khi có Yui bên cạnh, tim cô xe lại lòng nhói đau, nhưng ánh mắt vẫn khư khư nhìn mọi việc trước mặt ...

“Ngài Rui à” Yui ngồi bệt xuống chỗ Rui đang ngồi mân mê những cánh hoa anh đào hồng rực cả 1 bầu trời

“Sao vậy” Rui nhìn sang Yui

“Ngài đã từng thích 1 ai đó chưa” Yui chống cằm híp mắt cười như 1 đứa trẻ con

“Ngay bây giờ ta đã và đang yêu 1 người con gái, rất xinh đẹp rất thông minh rất nhân hậu và dịu dàng cô gái đó đã chinh phục được trái tim ta làm ta say mê mất rồi” Rui cười bí ẩn đưa anh mắt xám đục nhìn Yui

“Đó là ai vậy, Ngài Rui” Yui tròn xoe mắt nhìn lên ánh mắt Rui

“Ta cũng không biết phải nói sao với em, nhưng đó là cô gái bí mật ta không thể nói cho em biết được” Rui nháy mắt với nụ cười quỷ quái

“Vậy em có thể đoán không” Mái tóc yui bay theo làn gió miệng nở nụ cười nhỏ ánh mắt trực diện nhìn Rui , Rui gật đầu ngược mặt lên khuôn mặt tuấn tú của anh hòa cùng cánh hoa miệng nở nụ cười nhìn người con gái trước mặt anh

“Rui à, liệu em có phải là người mà ngài thích không” Yui dơ tay ra mắt híp lại nụ cười của cô như 1 thiên thần trắng rực rỡ trong gió

“Phải, người ta yêu LÀ EM KANASA YUI” Rui cười, nụ cười anh lúc nào sao mà đẹp sao mà hạnh phúc đến như thế anh ôm lấy Yui vào lòng khuôn mặt đó lộ diện rõ cảm xúc

“Ta yêu em, người con gái của ta, em là sinh mệnh là cuộc sống của ta” Lời nói đó ấm nhưng rất chân thành, cô gái đó mỉm cười thỏa mãn ngoan ngoan trong ngực Rui !! Khung cảnh đó như đại diện cho 1 mối tình đẹp đẽ trong sáng và ngập tràn sự hạnh phúc

Đã bao giờ, đã bao giờ Haru cô được nhìn thấy nụ cười này của anh và đã bao giờ anh nở 1 nụ cười gấp tràn hạnh phúc như vậy với cô chưa, không sao có thể được nụ cười đó là của quá khứ và nụ cười đó dành cho người con gái của quá khứ, ngày cô bước đến là ngày anh thật máu lạnh và tàn nhẫn trên đùa cô sắc mùi giả tạo và trên đùa nhưng với cô gái này nó thật chân thành và ấm áp ánh mắt đó như 1 tia hy vọng của cuộc sống còn ánh mắt anh nhìn cô nó đầy sự thèm khát huyết sắc và đục ngầu lạnh lẽo không thể hiểu nổi, đây có phải là 1 con người không, HIỆN TẠI VÀ QUÁ KHỨ sao nó lại có thể khác nhau xa đến như vậy !! Ấm áp hay ngang tàn đầu mới là con người thật của anh

Những cánh hoa hồng che phủ đi hình ảnh trước mặt Haru thay vào đó là 1 hình ảnh rất đau lòng bầu trời đen ngịt mặt trắng đỏ như máu sắc huyết, rừng rợn đáng sợ, kinh khiếp hình ảnh trước mặt cô trong 1 khu vườn hoa hồng 1 Rui đang ôm trên tay người con gái xinh đẹp đó - Kanasa Yui , bên cạnh là bọn hắc Shou, Tamaki, Rain, Fin họ đang làm gì vậy cô gái đó bị làm sao vậy trên ngực cô ta đỏ thẫm 1 mảng máu màu đỏ trên chiếc váy trắng tinh khiết

“Yui, Yui mở mắt ra mở ra em đừng làm ta sợ Yui mở mắt ra ta xin em” Rui vô thức lắc người con gái anh đang bế, cô ấy yếu quá ánh mắt chỉ khe mở ra chỉ toàn 1 màu đỏ của máu ... !!

“Ng..ài Rui” Cô gái đó nhìn lên Rui bàn tay ướt đẫm máu cầm lên bàn tay của Rui thật yếu đuối

“Yui à em sẽ không sao đâu em hãy tin ta đi ta ” Nói đến đây giọng Rui nghẹn lại mái tóc đỏ che lấp đi ánh mắt xám, đau thương

“Sẽ không .. kịp đâu, em xin ... ngài .. xin ngài đừng.. như vậy nữa” Yui cố nói nhưng chút từng hơi thở nặng nề

“Tại sao em lại cứu ta, tại sao em phải tự giết chính bản thân mình để cứu lấy 1 người như ta” Rui nói tay ah run run nắm lấy bờ vai nhỏ của Yui

“Ng..ài ngốc.. quá, đúng .. là ngốc.. thật .. mà, em muốn.. ngài được sống .. em muốn.. ngài phải sống ... vì.. ngài là .. người... em yêu nhất.. thế gian này ...” giọng yui càng yếu càng nhỏ dần

“Yui à ta xin em đừng bỏ ta đi đừng bỏ ta lại ở thế gian này 1 mình em đi rồi còn ta ta sẽ ra sao ta sẽ phải sống những ngày tháng đau khổ sao” Rui ôm chặt người Yui, khuôn mặt bị che lấp đó rơi xuống 1 hàng nước, đó là gì vậy ?? Nước mắt, nước mắt của Vampire sao

“Xin ngài... hãy vì.. em mà sống.. tốt hơn ... là niềm hy vọng ... và là ánh sáng.. của cuộc đời em.. ” Yui vẫn mỉm cười nhưng là nụ cười đầy đau đớn

“Ta đã từng sống 1 cuộc sống rất vô vị và lạnh lẽo cô độc bao trùm ta tất cả là bóng đen vô tận nhưng ngày em đến là ngày ánh sáng của cuộc đời lại xuất hiện với ta, ta đã có mục đích để tiếp tục sống để bảo vệ em yêu thương em chăm sóc em và chỉ để nhìn thấy em cười, em là ánh sáng là cuộc sống của ta .. vì vậy đừng bỏ rơi ta ... ” giọng nói của Rui lạnh lẽo đến thấu xương mang đầy đau đớn, đau thương và bi ai

“Rui à .. em cảm ơn ngài vì đã cho tình yêu và sự bảo vệ quan tâm của ngài ... Duyên phân sẽ cho chúng ta chở về bên nhau, em hứa .. một ngày nào .. đó em sẽ... quay trở về bên ngài.. tiếp tục” Nói đến đâu miệng Yui chầu xuống 1 dòng máu đỏ xuống khuôn miệng nhỏ nhắn

“Yui à, không được không được mà, em phải cô lên ta xin em đừng bỏ ta” Rui gào lên trong đau đớn bàn tay anh run run bế cô, cô mỉm cười sờ lên khuôn mặt tuần tú đã làm cô say mê

“Rui !! Em yêu ngài rất .. rất nhiều” Nói xong nụ cười tắt hẳn trên môi Yui bàn tay cô vô thức rơi xuống

Rui à !! Em đã nói là ngài quan trọng với em như thế nào chưa

Ngày em đến ngài cứ lạnh lùng như vậy cứ vô tâm với tất cả mọi thứ lúc đó khi nhìn ánh mắt xám lạnh lẽo đục ngầu khuôn mặt lạnh lùng nhưng quá tàn nhẫn khi đó em đã yêu ngài

Tình yêu của ngài em sẽ không quên em sẽ luôn nhớ và em xin hứa 1 điều dù thế nào chắc chắn em sẽ trở về bên ngài

Tình yêu của em, Sinh mệnh của em , Cuộc sống của em, Niềm tin và hy vọng của em tất cả điều là ngài !!

Đừng buồn nhé em sẽ trở về và xin ngài đừng tư lẫn vặt mình trong đau khổ nữa !!! Ai có thể nhìn người mình yêu như vậy

Tạm biệt ngài !! Ta có duyên nếu có phận chúng ta chắc chắn sẽ trở về bên nhau

“YUHHHHHHHHHHH À TỈNH DẬY TỈNH DẬY TA XIN EM TA , EM ĐÃ HỨA DỪ CÓ CHUYỆN GÌ XẢY RA EM CŨNG KHÔNG BAO GIỜ BỎ MẶC TA MÀ EM NÓI DỐI NÓI DỐI ”Rui gào thét lên trong đau đớn dần vật hòa cùng vào vào mặt máu, đó là bi kịch của tình yêu Vampire dành cho loài người, tất cả chìm trong đau đớn giọt nước mắt này lần đầu tiên là vì con người lần đầu đơn đau vì 1 người con gái, xé tan màn đêm tĩnh lặng chỉ còn lại những giọt nước mắt đau đớn của tình yêu !!!

36. Chương 36 Trò Chơi - Lựa Chọn

Haru thẫn thờ nhìn khung cảnh toàn đau thương là đau thương bao trùm, Rui đã khóc , một con người máu lạnh ngang tàn cũng đã có lúc yêu đuối và đau đớn như vậy, và cỡ lẽ anh đã yêu Yui rất nhiều tưởng chừng như nhiều đến mức không có ai có thể thay thế được vị trí của Yui, ngay cả cô cũng không thể, Yui đã hy sinh mạng sống của mình để cứu Yui vậy có làm sao có thể so bì với Yui được, và quan trọng với Rui cô đâu là gì , anh cũng chưa từng nói anh thích cô và cũng chưa từng nói cô là là gì với anh, có phải cô chỉ là người thay thế cho Yui để anh có thể lấp đầy nỗi đau mất Yui không, bóng tối xóa nhòa đi tất cả Haru ôm lấy trái tim mình cô ngắt đi xoay quanh trong bóng tối “Mình bị làm sao, mình sao vậy”

Bên ngoài Relia nở nụ cười thảo mãn tay chống lên khuôn mặt

“Có chuyện gì khiến người vui sao Thương Phi” Yui tựa lưng ánh mắt nhìn lên mặt trăng thanh mát sáng rực

“Ta vừa cho linh hồn của Haru quay trở về quá khứ” Bà ta mỉm cười ánh mắt nâu lạnh lẽo nhìn thấu mọi chuyện, cơ thể này là của Haruhi nên tim bà cũng bị ảnh hưởng bởi trái tim của Haru

“Quá khứ, ý người là sao” Yui đưa ánh mắt nhìn bà ta.

“Để cô ta chứng kiến hết tình yêu, hạnh phúc lúc trước của người và Rui, và ta có thể cảm nhận được tim cô ta rất đau rất nhói, thân thể này của cô ta như run lên” Bà ta cười

Yui không nói gì chỉ khẽ nở nụ cười nhắc đến quá khứ cô lại đau từng 1 thời đã từng rất yêu nhau được ở bên nhau và hạnh phúc nhưng rồi nặng cũng tàn định mệnh đẩy anh đi xa khỏi cô, cô đã chết cô độc trong bóng tối linh hồn cô vẫn luôn luôn nhớ thương về Rui không thể ngừng cứ ngỡ rằng anh sẽ đợi cô chờ cô quay trở về cùng nhau xây dựng lại hạnh phúc nhưng khi cô trở về anh đã yêu 1 người khác tình cảm của anh đã dành hết cho ô gái đó, cô ta đã thay thế Yui ở bên Rui, anh quá tàn nhẫn cô đã rất đau khi nhìn anh bên cô gái đó nhìn anh lo lắng khi không tìm được Haru làm cô phải dối kỹ vì những điều này anh từng làm với cô từng dành hết yêu thương cho cô để rồi khi cô trở về cô đã nhận được gì ngoài hai chữ THAY LÒNG của anh, cô cũng ích kỷ cũng rất hẹp hòi nhưng cũng chỉ vì muốn giữ anh thôi, điều đó có gọi là sai trái không !! Cô hận Haruhi cô hận cô ta, vì đã cướp Rui đi khỏi cô cô chỉ muốn Haru biến mất khỏi cuộc đời Rui trả anh lại cho cô, vì Rui vốn là của cô rồi, cô ngược nhìn lên Relia bên trong thân xác của Haru, phải cô cũng thừa nhận rằng Haru cô ta rất xinh đẹp không kém gì cô, nếu đó không phải Relia thì có lẽ cô ta đã không kiềm chế được mà giết chết cô rồi

“Trò chơi này ngày càng thú vị” Relia cười lạnh mái tóc che khuất đi khuôn mặt

“Chúng ta, chúng ta phải đi tìm Haru” Yuki run run nói trong lòng cô đang rối loạn lắm rồi

“Phải chúng ta phải đi tìm nó ” Misa nói

“Ngôi biệt thự ở ngoại thành vương quốc tôi biết” Shou mở ánh mắt xanh đục sâu thẳm từ từ nói

“Rui chúng ta sẽ tìm được Haru, sẽ không sao cả ” Fin nói lên

Mái tóc đỏ che lấp đi khuôn mặt Rui anh đang rất lo lo rằng Relia bà ta sẽ có thể làm gì Haru nhưng còn Yui thì sao cô không quan trọng với anh sao cô cũng đã chết vì bảo vệ anh nhưng anh lại chỉ nghĩ về Haru, rối quá ... !!

“Rui cậu bình tĩnh đi, bọn anh sẽ cùng cậu tới ” Shou đứng dậy khoác chiếc áo đồng phục hoàng gia cầm chiếc chìa khóa xe “các cô hãy ở nhà, bọn ta sẽ đưa bạn của các cô về” Shou quay lại nhìn bọn nó

“Nhưng” Bọn nó cũng muốn đi cũng muốn đi mà

“Các cô yên tâm đi sẽ không sao cả” Rain đứng dậy

Tamaki lôi Rui ra ngoài cùng Shou bây giờ cũng đã 10h rồi bọn hấn còn 2 tiếng đồng hồ nữa nếu không nhanh cũng sẽ không kịp mất

“Sẽ không sao đâu, hãy yên tâm” Fin nở nụ cười rồi đóng cửa biệt thự lại ra ngoài cùng Rain, bọn nó ngồi phịch xuống chiếc ghế dài, ánh mắt thần thờ, thờ dài, mệt mỏi, lo lắng không nguôi HARU Ặ ĐỪNG XÂY RA CHUYỆN GÌ, HÃY BÌNH AN TRỞ VỀ NHÉ

Shou đang cố gắng hết sức tăng ga 1 cách rất chóng mặt, trên xe không khí thật ngột ngạt khó chịu, mọi người đều nhìn về phía Rui, bà ta quá độc ác 1 lần đã cướp đi người con gái con trai mình yêu và bây giờ bà ta còn bắt cậu ta chọn 1 người bà ta cũng biết rằng cả hai người ai cũng đều rất quan trọng với Rui mà ??? Mục đích của bà ta là gì

Rui cười nhạt đó là lý do cha chưa bao giờ yêu bà ta và nên không vì hôn ước quý tộc của dòng thuần với những hôn ước từ xa xưa của Hoàng Gia Quý Tộc Thuần Chủng thì có lẽ anh cũng chẳng được có cơ hội có mặt trên thế gian này và cha cũng sẽ không bao giờ gặp bà ta, anh là kết quả của 1 tình yêu đính ước người được mang danh là mẹ anh thử hỏi có bao giờ bà ta nghĩ đến cảm giác của anh và lúc bị chính tay anh giết bà ta có biết anh đã đau đớn như thế nào không

Ah cũng đã quyết định , anh sẽ để bà ta đi anh sẽ 1 lần nữa giết chết bà ta

Chiếc xe dừng lại trước cổng biệt thự, nó thật u ám hoang tàn đến đáng sợ, Shou đưa đôi mắt lạnh tanh nhìn vào trong, Rui xuống khỏi xe chạy thẳng vào căn biệt thự, bọn hấn cũng từ từ theo sau càng vào trong bóng tối càng lan rộng, từng bước chạy của Rui vang lên tiếng động trong căn biệt thự hoang tàn mọi thứ thật rùng rợn và đáng kinh sợ

Bà ta đang ở đâu, bà ta cất giấu Yui và Haru ở đâu “Relia bà đang ở đây ra đây đi bà định trốn tôi sao” Rui hét âm lên vang khắp căn biệt thự nhưng chẳng ai đáp trả lại anh, anh chạy đến hàng lang phía tây trước mắt anh là 1 căn phòng to lớn cánh cửa cao lên tận trên đỉnh hai bên cửa sổ được phủ xuống 1 lớp rèm màu đỏ cánh cửa to chợt mở ra bên trong nó rất tối, Rui chạy vào bên trong “RELIA BÀ ĐANG Ở Đâu HẢ LÊN TIẾNG CHO TÔI” Rui gào lên khuôn mặt chảy lã lã mồ hôi, bọn hắn cũng vừa đuổi theo đến nhìn xung quanh cánh cửa sổ to mở ra làn gió lạnh khe ừa vào, ánh trăng sáng hắt vào căn phòng làm cho nó sáng rực hơn

“Con ồn ào quá đây Rui” Relia bà ta đã nằm trên chiếc ghế dài từ bao giờ trên người bà ta vẫn khoác bộ đồng phục mái tóc dài xõa xuống ngang vai ánh mắt nâu to khẽ mở ra nhìn 5 người con trai

Rui như như khựng lại trước mặt anh bây giờ là Relia hay Haruhi, ánh mắt sắc lạnh đó không thể nhầm đó là của bà ta đôi môi đỏ quỳnh quật đó cũng là của bà ta, nhưng đó lại là thân hình của Haruhi

Bà ta ngồi dậy ánh mắt nhìn thẳng vào Rui môi nở nụ cười “Sao hả Rui, ta khác lắm sao”

“Trả Yui và Haruhi lại cho bọn tôi” Rui trừng mắt nhìn bà ta

“Ồ !! Rui đâu có dễ như thế trò chơi của chúng ta đang đến phần hay mà” Ánh mắt nâu sáng lên nụ cười của bà ta như 1 Hell Anger!

“Bà muốn gì” Rui nhìn bà ta ánh mắt xám đục lại

“Trước khi biết ta muốn biết gì thì ta muốn hỏi người con yêu là ai Rui ???” Miệng bà ta nở nụ cười lạnh lẽo

Rui ngưng lại ánh mắt xám bị che đi, anh không thể trả lời được, anh yêu ai chính bản thân anh còn không biết !! Anh yêu ai nữa ??

“Không trả lời được sao, Rui vậy thì ta cũng muốn cho con biết là con bé này ĐÃ YÊU CON” Bà ta cố nhấn mạnh từ yêu như đâm vào ánh mắt Rui

“YÊU ??” Rui nhướn mày nhìn lên bà ta nói Haruhi yêu anh sao, sao có thể được !!! “Đừng đùa giỡn với cảm xúc của tôi” Ánh mắt xám lạnh nhìn lên đôi mắt nâu đỏ của bà ta, là bà ta hay Haruhi đang nhìn anh rồi quá, anh phải làm sao mới tốt đây, Haruhi yêu anh ư !! Chuyện đó làm sao có thể được

”Đây là sự thật cảm xúc của con bé này nó đau khi nhìn thấy con bên Yui và nhìn thấy con cười đùa vui vẻ với Yui trái tim như đau lại khốc liệt như bật khóc ta có thể cảm nhận được cảm xúc của trái tim nó !!! Đó là TÌNH YÊU của con bé đó HARUHI ... dành cho con RUI !! Đó là sự thật ...

37. Chương 37 Trò Chơi - Lựa Chọn (2)

Trong căn biệt thự 1 khung cảnh như lật lại quá khứ 2 năm trước bóng tối nhấn chìm tất cả, những ký ức đau thương chợt ứa về quá đau thương trước mặt anh là người mang danh mẹ anh hay là Haruhi và anh yêu ai, cô gái nào thật sự quan trọng là tất cả với anh ...

“Ai là người quan trọng con chỉ được chọn 1 thôi Rui, không thể chọn cả hai” Bà ta chống tay đưa ánh mắt theo dõi hành động của Rui

Sao anh có thể chọn được 1 trong khi cả hai đều quan trọng với anh, lời hứa của anh với Yui anh vẫn nhớ đến đáp cô ở bên cô mãi mãi nhưng trái tim anh bây giờ chỉ có hình bóng của Haru, phải làm sao mới tốt, nắm chặt tay mình lại ánh mắt xám se lại

“Hãy nhìn đây” Bà ta cười rồi tấm rèm đỏ được hất lên một cô gái đang bị chói chết trong ghế ánh mắt tím nhìn lên Rui khuôn mặt đó buồn quá, ánh mắt của Yui lơ phờ nhìn về hướng Rui

“Yui à .. ” Rui giơ tay ra hướng về phía Yui những hình ảnh hạnh phúc của hai người trong quá khứ của hai người ứa thật nhanh về tâm trí anh, anh đã nói gì hứa gì anh nhớ rất rõ nhớ những lúc Yui nằm trong vòng tay anh hai người đã thề hẹn gì và anh đã đau thế nào khi mất đi Yui

“Rui, đây là người con gái mà con đã yêu rất nhiều phải không vậy thì tại sao phải do dự tại sao phải lưỡng lự mà không chọn Yui” Bà ta chống cằm nói

Rui vẫn không trả lời đôi tay run run, bọn hắn đứng bên ngoài nhưng không thể nói được câu gì tất cả chỉ biết lặng thinh nhìn mọi việc đang xảy ra trước mắt

“Rui ngài nhớ chứ ngài đã nói ngài sẽ ở bên em mà, ngài nói em là sinh mệnh của ngài là tình yêu là cuộc sống của ngài liệu ngài còn nhớ không, hay ngài đã vội vàng quên nhanh ..” Yui chợt cười đắng ánh mắt u buồn lộ rõ lên hướng về phía Rui

“Ta nhớ, ta nhớ rất rõ sao ta có thể quên được” Rui cười nhạt nơi khóe miệng ánh mắt thần thờ lại

“Trái tim ngài còn em không hay nó đã giành cho người khác mất rồi” Yui cúi gập đầu xuống mái tóc tím che mất đi ánh mắt tím sáng lự cô không muốn tin, cô không dám tin rằng trái tim anh đã thay đổi và nó đã không cần cô nữa

“Trái tim ta nó vẫn còn em vẫn còn hình bóng của em nhưng” Rui khựng lại

“À ta quên không nói luật của trò chơi này nhỉ” Bà ta nói chen vào, Rui quay ngoắt lại chân chân nhìn bà ta “Luật của trò chơi ???”

“Phải là luật trò chơi nào cũng phải có luật lệ của nó” Bà ta cười lạnh lẽo

“Luật là gì” Rui cắn răng nắm chặt lấy bàn tay

“Đơn giản thôi đó là trao đổi cái chết”

“Ý bà là sao, bà lại muốn cái gì nữa đây” Rui nhìn bà ta ánh mắt chứa đầy thù hận người này có phải là MẸ anh không hay là 1 CON NGƯỜI MÁU LẠNH VỚI TẤT CẢ MỌI THỨ KỂ CẢ CON TRAI MÌNH

”Nếu như con chọn Yui thì con bé này sẽ chết và thể xác này của nó sẽ thuộc về ta mãi mãi, còn nếu như người con chọn là Haruhi thì Yui sẽ chết và linh hồn của con bé sẽ tan biến mãi mãi và không bao giờ trở lại được nữa

Ánh mắt xám như đờ lại mở mỗi ngày 1 to 1 sắc, bà nói gì ?? Chọn người này người kia sẽ phải chết ?? Sao có thể được, làm sao anh có thể làm được ???

“Bà quá nhẫn tâm” Rui tối sầm mặt chiếc rãnh nanh ngày càng được lộ ra cơn tức giận của anh ngày càng được lộ rõ bàn tay anh nắm thật mạnh vào tường

“Độc ác, nhẫn tâm nó in sâu vào trong ta rồi, CON TRAI” Bà ta cười khẩy ánh mắt ve vãn nhìn Rui

“Và đó chính là lý do mà cha tôi chưa hề yêu bà BÁ TƯỚC YUJIKI RELIA và chưa bao giờ bà có được tình yêu của cha cũng chỉ bà quá độc ác” Rui tối sầm mặt cười nhếch khóe môi khi nói ra điều này anh đau biết nhường nào

Bà ta ngưng lại cười khẩy nhìn Rui “Con đừng chọc ta nổi giận Rui, khi ta nổi giận con biết là ta sẽ làm gì rồi đấy”

“Bà khao khát lắm sao, khao khát được tình yêu của cha và sự quan tâm của ông ấy nhưng rồi bà được gì ngoài hai chữ LẠNH LÙNG của ông ấy, ông ấy chưa hề yêu bà người mà ông ấy yêu chỉ có một mình, một mình HOÀNG HẬU BELLA chứ KHÔNG PHẢI BÀ” Rui gào lên ánh mắt xám lạnh tanh, nhẫn tâm nhìn bà ta, đôi môi anh nở nụ cười đắng

“RUI ĐỪNG CHỌC TA GIẬN” Bà ta đứng dậy đi xuống bậc trên tay cầm thanh kiếm bạc của hoàng gia lê bước chân kéo theo tiếng lạch cạch của đầu kiếm “Ta đánh giá cao sự dũng cảm của con khi chọc giận ta, con bé này không phải quan trọng với con lắm sao vậy thì ta sẽ cho con xem cảnh , cái cảnh mà hai năm trước con đã từng chứng kiến nhé, cảnh mà BỊ NGƯỜI MÌNH YÊU ĐÂM CHẾT MÌNH LÀ NHƯ THẾ NÀO NHÉ HA HA HA ” Bà ta cười to giọng cười đó thật độc ác - lạnh lẽo- nhẫn tâm bà ta đã từng là 1 Thiên Thần nhưng Thiên Thần đó đã bị gãy cánh mà rơi xuống địa ngục mất rồi, đôi cánh đó đã nhuộm thành màu của quỷ mất rồi, một ÁC QUỶ mang hình dạng THIÊN THẦN !!!

“Rui à chạy đi em xin ngài ” Yui hét lên

“Ta .. sẽ không sao .. không sao cả em đừng lo hãy tin ta” Rui quay lại cười với Yui

“Ngài .. Rui .. em xin ngài” Yui yếu giọng nói nhưng Rui vẫn đứng đó nhìn MỆ ANH - Bên trong thân xác của người con gái anh yêu cầm thanh kiếm từ từ đi tới phía anh

“Rui à chạy đi, cậu nghe không” Tamaki gọi vươn lên chạy tới phía chỗ Rui, thì một ma lực trong suốt nhất bọn hấn lại trong 1 chiếc hộp vô hình, bọn hấn không thể rời khỏi không thể ra khỏi

“Khốn kiếp thả bọn tôi ra” Tamaki lạnh tanh nói

“Mọi người tôi không sao, đừng lo cho tôi” Rui nhìn bọn hấn bằng ánh mắt chắc nịch, sẽ không sao cả hãy yên tâm

“Hãy chờ xem cậu ấy sẽ làm gì” Shou trầm giọng nói nhìn Tamaki, một khi nó đã quyết định thì chắc chắn nó sẽ làm được điều này đã bộc lộ rõ ra từ cậu ta còn nhỏ rồi ... ngay cả khi lớn rồi vẫn không hề thay đổi

Bà ta đi tới ánh mắt lạnh tanh giờ kiếm lên trước mặt Rui “Con vẫn không thay đổi nhỉ, vẫn gan dạ như ngày nào ”

Rui nhìn thẳng mắt vào bà ta miệng hé nụ cười “Bà đã giết tôi một lần rồi, tôi còn sợ cái gì nữa”

Bà ta giờ thanh kiếm lên, lưỡi kiếm bạc sáng chột dừng lại, ánh mắt nâu hiền hòa lại trở về đôi tay bà ta run run không thể dịch chuyển được thanh kiếm

~ Rui à !! Chạy đi hãy chạy đi, tôi xin anh đừng ở đây tôi sẽ không kiểm soát được mắt ~ Ánh mắt nâu vô thức gọi tên Rui

“Haruhi ... là em sao” Rui chột dừng lại nhìn lên ánh mắt đó, ánh mắt đó là của Haruhi ngay cả linh hồn của cô ấy cũng hiện ra sâu trong đôi mắt

Bà ta khựng lại chết tiệt con bé đó nó đã kiểm soát được ta, trái tim nó đã thức tỉnh nó đã bắt đầu phản kháng lại ta, như thế này rất bất lợi, ta không thể dịch chuyển được không lẽ ... đây là tình yêu của nó đã giúp nó chống cự lại được ta sao ?? Không thể nào ...

“Haru trở về với tôi đi, ta đã rất lo lắng cho em lo nhiều như thế nào em có biết, em nói tại sao phải quan tâm em tại sao phải lo lắng cho em làm gì đó là vì TÔI YÊU EM, TÔI YÊU EM NHIỀU LẮM EM CÓ BIẾT KHÔNG HẢ, tôi yêu em đến mức như phát điên lên khi không tìm thấy em, và cũng chỉ muốn được làm 1 con người bình thường để được sống bên em tự bỏ đi sự lạnh lùng luôn tỏ ra thái độ ngốc nghếch trẻ con cũng chỉ vì muốn em chú ý tới ta, em cũng nói em yêu ta mà có phải không Haruhi vậy thì hãy trở về với tôi đi tôi cần em ..Haruhi” Rui cười đưa đôi tay ra trước mặt Haruhi khuôn mặt tuần tú rục sáng như ánh mắt trời sớm mai nó đẹp và ấm áp quá !!

Cả thân hình bỗng dừng dừng lại thanh kiếm bạc rơi xuống chiếc thảm đỏ ,đôi mắt nâu mở to chảy xuống hai hàng nước mắt ngập tràn khóe mi “Rui ... ” Đôi mắt mắt nâu trong veo tròn tròn nhìn Rui như 1 niềm hạnh phúc sắp vỡ òa Rui nói yêu cô, anh yêu cô thật rồi cuối cùng cô .. cũng đã được nghe lời nói xuất phát từ trái tim anh rằng anh yêu cô, anh cần cô

38. Chương 38 Lời Từ Biệt

Chết tiệt linh hồn con nhỏ đó nó đã trở lại, ta không thể kiểm soát được nữa chết tiệt có phải đây là vì tình yêu của nó dành cho Rui không .. ta ... ta không thể không thể ra được ... chết tiệt ...

Linh hồn của bà ta đã được đẩy ra khỏi người Haruhi cô ngất đi trong vô thức không thể nhớ được điều gì chìm say trong giấc ngủ miên man, Rui chạy tới đỡ lấy Haru ôm lấy thân thể nhỏ nhắn thật chặt ánh mắt dúi lại cọ vào mái tóc nâu của cô, anh cứ sợ rằng anh đã mất cô rồi lần này anh sẽ ôm thật chặt ôm thật chặt để cô không thể nào rời đi được nữa

Còn Yui thì sao chứng kiến tất cả mọi thứ trước mắt giường như cô không muốn tin một chút nào người con trai cô yêu giờ đã yêu người khác, tim cô đau thắt lại lời hứa của ngài ngài đã không thực hiện được có phải từ ngày em đi ngài đã chết rồi không, đâu còn là Rui của ngày xưa ngày đã hứa yêu em bên em chăm sóc

em suốt quãng đời còn lại, ai hứa ngài đã hứa lời hứa đã chợt bay theo 1 cơn gió, nước mắt em lại vô thức rơi xuống ngài đã thay đổi rồi không còn là .. Rui của riêng em nữa bây giờ ngài đã là của cô gái đó mất rồi, làm sao em có thể cứ giữ 1 cơn gió khi nó cứ muốn bay đuổi theo khắp phương trời, một cơn gió đã thổi ngang quang đời em, cơn gió đó thật đẹp .. nhưng giờ thì hết rồi tìm em đâu .. liệu ngài có biết .. em khóc liệu ngài có quan tâm ???

Linh hồn bà ta hiện rõ lên một người phụ nữ mái tóc màu đỏ rực như huyết sắc, ánh mắt xám lạnh lẽo hàng mi cong 1 cách hoàn mỹ bà ta nhìn xuống phía Rui đang ôm lấy Haruhi cười nhạt

“Cho dù đã linh hồn nữa ta sẽ đưa con đi theo ta RUI ???”

Rui không trả lời hai đôi mắt xám nhìn thẳng vào nhau họ giống nhau từng nét gương mặt, mái tóc , đôi mắt lạnh lẽo xám đục như sinh đôi vậy nét đẹp này của anh, anh phủ nhận nó là của người đàn bà này, bà ta là mẹ anh điều đó sẽ không bao giờ thay đổi

“Bà làm vậy , bà có vui không ” Rui cắn chặt răng nói

Bà ta không trả lời ánh mắt vẫn lạnh lẽo nhìn xuống

“Còn tôi tôi không phủ nhận việc bà đã làm với tôi hai năm trước và ngay bây giờ, tại sao bà cứ phải sống như vậy hay là vì bà đã thay đổi khi không nhận được tình yêu của cha”

“Con thì biết cái gì im đi RUI” Bà ta hét lên

“Ngày bà sinh tôi ra tôi vẫn cảm nhận được tình yêu thương của bà, sự chăm sóc của bà cho tôi từng chút, giọng hát của bà tôi vẫn nhớ nó nhẹ nhàng me hoặc bài Mother’s Love là bà viết cho tôi từng giọng hát nó cất lên 1 niềm hạnh phúc sự yêu thương bà dành cho tôi lúc đó bà là một thiên thần ánh sáng là người bảo vệ tôi khỏi bóng tối đáng sợ nhưng rồi thời gian cứ trôi bà đã phạm phải nhiều tội lỗi khiến cha ngày càng căm hận bà bà đã nhốt và cũng như giết chết đi người mẹ của Tamaki và Fin 1 Hoàng Phi hiền hậu và đức hạnh điều đó đã khiến tôi không thể nào tha thứ cho bà sức chịu đựng của tôi cũng đã có giới hạn càng ngày nỗi hận đó càng tăng dần đến khi tôi 17 tôi đã ủ sức để giết chết bà- một thân thân đã rơi xuống địa ngục đây tội lỗi bà đã là Hell Angerl mất rồi .. sẽ không bao giờ thay đổi được”

Bà ta ngưng lại giọt nước mắt chảy xuống khuôn mặt lạnh lùng tưởng chừng như chưa bao giờ có 1 giọt nước mắt

“Hãy về nơi bà thuộc về nơi đó bà sẽ được tha thứ hết tội lỗi và .. cũng sẽ lại là 1 THIÊN THẦN một lần nữa ” Nói đến đây giọng Rui như nghẹn lại như 1 vật gì đó chần ngag ở cổ

“Ma ma hãy yên nghỉ đi hãy để linh hồn mẫu hậu được thanh thản cùng tỏa sáng như những vì sao lấp lánh trên bầu trời nhé, ngôi sao đẹp nhất với con ” Lời nói này anh chưa bao giờ dám nghĩ tới huống chi là nói những kỷ niệm ngày bé nhưng tình yêu thương của bà dành cho anh, anh không thể nào quên được nó ám áp lắm ... đây sự giản đơn của 1 người mẹ

“Ta đã chờ câu nói này từ rất lâu rồi Rui” Bà ta cười dịu lại nụ cười đó không còn độc ác cũng không còn đầy sự nham hiểm nữa

“Chờ sao ???”

“Ta đã phạm phải quá nhiều sai lầm trong quá khứ và cũng như bây giờ ta cũng chờ có ngày con sẽ gọi ta là mẹ là ma ma như ngày bé con đã từng gọi ta sẽ rửa sạch tội ác này và cũng sẽ trở về Ơi mà ta thuộc về nơi này đã không còn chỗ dành cho ta nữa rồi, tình yêu của cha con là thứ ta chưa bao giờ dám mong cũng chẳng thể nào hy vọng tình yêu của ông ấy sẽ dành ột người độc ác như ta. nếu như có kiếp sau ta vẫn mong được gặp lại ông ấy vì ta đã quá yêu ông ấy rồi” Bà ta nhìn ngược lên ánh mắt u buồn miệng nở nụ cười như giải tỏa được hết tâm trạng

“Thương Phi, tôi sẽ đi cùng người” Giọng nói của Yui vang lên đến gần linh hồn của bà ta, chút bỏ cái xác không hồn đó trở về là cô linh hồn này mới thực sự là cô Yui-san

“Yui, em định đi đâu ” Rui thần thờ nói trên tay vẫn đang ôm Haruhi

“Nơi này đã không còn dành cho em nữa rồi và thứ quan trọng là tình yêu của ngài cũng không dành cho em nữa rồi” Yui cười gượng dấu đi nỗi đau

“Ta .. xin lỗi .. em cứ oán hận ta , cứ trách móc ta ta là 1 thằng đáng chết .. một thằng tồi , một thằng không biết giữ lời hứa” Rui cười đắng thật chua xót

“Không em không hận ngài cũng không lên oán hận ngài em đã phạm phải sai lầm của thượng giới không được trở về nữa, 2 năm trước thật sự cảm ơn ngài vì đã ở bên em cho em niềm vui và hạnh phúc để em biết rằng mình không cô độc trong thế giới này và được nhìn thấy ngài cười thấy ngài hạnh phúc đó cũng là điều em thật sự muốn và ngay bao giờ cũng vậy ngài đã lừa dối chính bản thân ép buộc mình phải bên em vì ngài còn nợ em ngài không muốn em tổn thương chỉ vì sự ích kỷ của ngài ngài cũng đã vì em mà cố gắng làm mọi việc vậy là em thỏa mãn rồi không còn gì để luyến tiếc nơi này nữa, hãy dành tình yêu của ngài cho cô gái đó nhé cô ấy đã rất yêu ngài cũng như em vậy nếu như ngài cảm thấy có lỗi thì hãy hết mực yêu thương người con gái này nhé rồi ngài sẽ cảm thấy thanh thản hơn, Shou- sama em đã biết tình yêu của ngài dành cho em Yuki- chan cô ấy đã nói hết mọi chuyện với em rồi tình yêu này của hai ngài em xin được mang đi và giữa riêng nó là của mình để biết rằng em không cô độc và bên cạnh em vẫn có mọi người, quãng thời đó em sẽ không quên, Tam biệt nhé 5 người con trai đã thay đổi cuộc đời em ...!! Vĩnh Biệt nếu có kiếp sau chúng ta nhất định sẽ gặp lại đến lúc đó xin mọi người đừng quên YUI này !!.....

Nói xong cô và Reia tan thành những giọt sáng lấp lánh gió cuốn trôi về phía bầu trời sâu thẳm, Shou ngược mắt lên bầu trời đầy những vì sao sáng lấp lánh “Yui-chan .. tạm biệt em tình yêu đầu đời của ta ” , Rui mỉm cười cảm ơn em Yui và cũng cảm ơn tình yêu của em đã dành cho ta ... ta sẽ không bao giờ .. quên em !!

Haru cúi mày tỉnh dậy cô đang ở đâu đây, trước mặt cô là Rui cô đứng dậy “chuyện gì đã xảy ra với tôi vậy .. đây là đâu”

“Em hư thật cuối cùng cũng đã trở về rồi sao, em có biết là tôi lo lắng cho em như thế nào không, tôi sợ rằng sẽ không được nhìn thấy ánh mắt của em nụ cười của em nữa” Ánh mắt Rui sao mà buồn quá, nhưng lại rất lo lắng

“Tôi ” Haru ngập ngừng nói đôi mắt nâu trong veo se lại

“Đừng xa khỏi ta nữa , Haruhi em có thể đi bất cứ đâu hay làm gì miễn là đừng đi quá xa khỏi tầm mắt của ta ... em là sinh mệnh của Kell Rui này em hiểu không” giọng nói Rui chột buồn chột đáng cảm xúc lẫn lộn hòa vào nhau

Haru vô thức chảy nước mắt, trong lúc mê mẩn cô nghe thấy anh gọi tên cô nói yêu cô cần cô lúc đó cô tự hỏi rằng đó có phải là sự thật không hay chỉ là 1 giấc mơ thôi .. cô không dám tin vào mắt mình nữa

Rui kéo tay ôm chặt lấy Haru ánh mắt buồn in sâu đậm có lẽ anh vẫn chưa cảm thấy tội lỗi của mình được xóa nhòa đi, nhưng bây giờ đã có cô bên anh chăm sóc anh anh chỉ cần tình yêu như vậy tình yêu bé nhỏ của ta ... Haru nhắm lại dòng nước mắt chảy xuống thật ngọt ngào đây là giọt nước mắt của 1 tình yêu hạnh phúc !!

39. Chương 39 Hoàng Hậu Bella - Thời Gian Ngắn Ngủ

Ở SÂU BÊN TRONG CĂN PHÒNG PHÍA TÂY Ở LÂU ĐÀI

Ngài Kell đang trân trân nhìn vào quả cầu thủy tinh trắng và những viên pha lê chứa đựng bên trong nó quả cầu đã sắp gần đầy, ngài thở dài quan sát mọi chuyện ánh mắt xanh dương sâu thẳm mệt mỏi vì suy nghĩ

“Không lẽ có chuyện gì làm người lo đến như vậy sao” Bá tước Dacula ngồi ghé đối diện ngài nhìn về phía quả cầu chậm rãi nói

“Mấy đứa con của ta có lẽ .. chúng đã quá yêu mấy cô gái loài người đó rồi” Ngài tựa lưng vào ghế từ từ nói ánh mắt nhắm lại

“Đó không phải là kế hoạch của ngài sao” Ông ta cầm ly trà đưa lên miệng

“Đã sắp hết thời gian các cô gái đó ở lại đây sức lực của ta chỉ còn có thể chịu đựng được 1 tuần nữa thôi là hết hạn” Khuôn mặt ngài Kell tràn đầy những lo lắng

“Nhanh như vậy sao” Ông ta giật mình ngưng lại ly trà

“Ông hãy nhìn cái quả cầu này xem những viên pha lê bên trong là những tình cảm và sự yêu thương của loài người mà bọn chúng đã học được, Rain, Fin, Tamaki, quan trọng là Rui nó đã học được rất nhiều và còn 1 người nữa là SHOU nó có vẻ chưa học được nhiều gì về cái thứ tình cảm đó quả cầu này đã sắp được đổ đầy và nếu như Shou học được và hiểu hết được quả cầu này sẽ vỡ ra và lúc đó cũng chính là lúc ta phải đưa mấy cô gái loài người đó trở về thế giới của họ” Ông đan hay tay vào nhau chống cằm suy nghĩ

“Họ đã yêu những cô gái đó thì sẽ không dễ dàng gì để mấy cô gái đó đi đâu” Ngài bá tước nhìn trân trân mân mê ly trà

“Phải đó là chuyện ta đang rất lo và ta quyết định sẽ để tự tay bọn chúng đưa mấy cô gái đó trở về thế giới của họ”

“Nếu như họ không làm theo ý định của ngài thì sao”

“Thì mấy cô gái đó sẽ chết vốn dĩ loài người không thể sống được trong thế giới của Vampire ta đã phá luật dùng sức mạnh của mình để đưa họ đến đây lúc đó sức mạnh của ta không còn trụ được nữa được thần cũng biến mất thì lúc đó tất cả các Vampire sẽ nổi dậy và làm loạn cả Vương Quốc bọn chúng cũng không thể bảo vệ được mấy cô gái đó các đại thần tối cao sẽ trừng phạt chúng và sẽ nhốt chúng xuống tầng hầm bóng đêm mãi mãi không thể nào thoát ra được và tương lai của vương quốc trông chờ hết vào bọn chúng vì vậy dù có chuyện gì xảy ra ta nhất định phải đưa mấy cô gái đó trở về dù bọn chúng có phản đối thì nhất định ta vẫn sẽ phải làm ..” Ánh mắt ông nhìn qua cửa sổ ông biết nếu như mất đi người mà mình yêu thương chắc chắn sẽ rất đau đớn cũng như ông đã mất đi người vợ mà mình yêu thương nhất ,người mà ông không thể bảo vệ, ông biết bà ấy đã rất hận nỗi hận này 10 năm qua ông vẫn không thể xóa bỏ HOÀNG HẬU BELLA nàng chắc chắn vẫn rất hận ta có phải không ???

“Hoàng Hậu Bella lý do gì khiến linh hồn người không thể về với thiên giới và tại sao người lại không trở về” Trong bóng tối 1 người con trai đang đứng đối diện với 1 người nằm trên ghế mái tóc bà ta đẹp quá nó dài và bồng bênh như 1 đám mây làn môi cong đỏ như màu của huyết sắc thật quyến rũ một người phụ nữ quá xinh đẹp mang danh Hoàng Hậu Bella

“Ta không thể đi cũng chẳng thể về vì ta còn những mối thù và những luyến tiếc chưa thể làm nổi ở nơi trần gian này”

“Vậy đây cũng là lý do người gọi tôi tới đây sao”

“Phải ta đang cần người ĐẾ VƯƠNG REJI, bây giờ ta vẫn đang là một linh hồn ta không thể làm bất cứ việc gì trừ khi có thể xác mới và ta cần người giúp”

“Người muốn tôi phải làm gì”

“Vì Hai đứa con giết hại chính mẹ của chúng và làm sao ta có thể yên lòng khi còn mối hận chưa giải quyết với Kell Hilia người hãy nhìn đây nhìn người con gái này” Bà ta dùng ma lực vô hình hiện lên hình ảnh của 1 người con gái mang vẻ đẹp của ánh mặt trời rực rỡ mái tóc nâu xen đỏ ánh mắt tím thật xinh đẹp và cũng thật lạnh lùng cô gái này như muốn mê hoặc hết mọi thứ xung quanh cô ta

“Cô ta đẹp chứ, cô ta là con người ta thử hỏi tại sao cô ta lại có thể vào được thế giới của Vampire này thì ra là do Kell, ông ấy vẫn như vậy thật không thay đổi ” Bà ta nhếch miệng cười

Reji không trả lời ánh mắt xanh nhạt cứ khư khư nhìn vào bóng hình đó, cô ta thật xinh đẹp cũng thật lạnh lùng ... ánh mắt tím đỏ giống như mẫu hậu của anh rất lạnh lùng nhưng bên trong thì lại là 1 con người hoàn toàn khác ấm áp và ôn hòa

”Ta cần người hãy tiếp cận cô ta và hãy luôn bên cạnh cô ta rồi đến thời khắc quyết định mặt trăng máu xuất hiện thì lúc đó hãy đưa cô ta đến đây và ta sẽ trở về để GẶP LẠI NHỮNG NGƯỜI TA ĐÁNG CẦN PHẢI GẶP ĐỂ TRẢ MÓN NỢ MÀ HỌ ĐÃ GÂY RA CHO TA KHI ĐÓ CHÍNH NGƯỜI SẼ PHẢI GIẾT CHẾT CÔ TA VÀ THAY VÀO ĐÓ LÀ NGƯỜI BỌN CHÚNG KHÔNG THỂ QUÊN ĐƯỢC

Reji cúi đầu “Nhiệm vụ này tôi sẽ hoàn thành tôi sẽ coi nó như là một ơn huệ”

“Làm tốt lắm Đế Vương Reji ta tin tưởng người đừng làm cho ta phải thất vọng, đến thời khắc quyết định hãy đưa cô ta đến đây và giết chết .. cô ta ” Nụ cười mê hoặc che lấp dần bởi bóng tối lạnh lẽo và u ám

Người con trai đó cúi đầu cung kính rồi biến mất khỏi Dinh Thư lạnh lẽo của Dòng Tộc Stan để lại bà ta với ánh mắt xanh thăm thẳm đục ngầu làn môi đỏ cong cong nụ cười bí ẩn luôn hiện lên trên khuôn mặt bà ta “Ta tin tưởng người” Vào ngày mặt trăng máu xuất hiện ta sẽ trở về gặp người Kell Hilia chắc ngài vẫn chưa quên ta đâu nhỉ ??? Còn ta thì chưa thể nào quên được

Chuyện gì lại sắp xảy ra nữa đây !! Hoàng Hậu Bella bà ta lại trở về nữa sao !! Bà ta định làm gì, trả thù ?? .. Bà ta định trả thù ai..... bà ta oán hận ai

Bọn hắn trở về biệt thự trong đêm khuya lạnh bọn nói ngồi bên trong phòng khách đứng ngồi không yên, lo lắng khôn nguôi, Yuki ngưng lại đột nhiên cô cảm giác rất lạ như 1 chuyện gì đó sắp xảy ra với cô vậy, cô lắc đầu thật mạnh bây giờ trong lòng cô còn gì ngoài lo cho Haruhi nữa chứ , Yul đứng tựa lưng vào chiếc cửa sổ thở từng tiếng nặng nhọc không khí căng thẳng không ai hé miệng lời nào tất cả chỉ là 1 không gian lặng thinh như nói lên được tâm trạng của từng người

Cánh cửa phòng khách mở ra, bọn hắn xuất hiện trên tay đang bế Haruhi cô đang say ngủ trên tay Rui, bọn hắn ai nấy đều rất mệt mỏi thì phải ai nấy đều rất bơ phờ và thần thờ, bọn nó chạy đến bên Rui thật nhanh

“Haruhi không sao đâu cô đừng lo Yuki, mọi người ở lại đi tôi đưa cô ấy lên phòng” Rui mỉm cười rồi bế Haruhi đi thẳng lên lầu

“May quá Haruhi không sao cả” Yul thở dài

“Bọn này lo lắm đó may mà nó không sao” Rin thở nhọc

“Không sao đâu cô ấy ổn chỉ là mệt mỏi quá thôi” Rain tựa lưng xuống ghế

“Các cô không phải lo đâu có Rui bên cạnh Haru rồi ” Fin cười nói

“VẬY còn Yui-chan cô ấy .. đâu” Yuki chột miệng hỏi và nhận lại những ánh mắt buồn của bọn hắn có vẻ như đã có chuyện gì xảy ra với Yui

“Yui-chan cô ấy ...” Fin ngập ngừng định nói nhưng Shou đã chen vào

“Cô ấy sẽ không bao giờ về đây nữa cô ấy sẽ về với thiên giới nơi cô ấy vốn dĩ thuộc về ở nơi đó đó cô ấy sẽ được hạnh phúc và bình yên” Shou trầm lạnh nói ánh mắt ánh hưởng về chiếc cửa sổ ánh mắt nhìn lên những ngôi sao lấp lánh sáng trên bầu trời đen ngịt khuôn mặt ánh tú đó như 1 ánh sáng rạng ngời , ánh mắt xanh đậm sao mà nó buồn quá nhưng có 1 niềm hạnh phúc nào đó len lỏi trong ánh mắt anh tin rằng Yui sẽ hạnh phúc khi ở nơi đó và sẽ được thanh thản, hình ảnh Yui hiện lên trên bầu trời ngàn vạn ngôi sao trong tâm trí anh là cô gái lúc nào cũng xinh đẹp lúc nào cũng mạnh mẽ như vậy ... Hạnh phúc nhé Yui !! Tôi sẽ không bao giờ quên em

Yuki chột nhìn về phía Shou cảm xúc buồn bã lẫn lộn hòa vào nhau Shou anh đã yêu Yui rất nhiều cô hiểu cô biết nhưng lòng cô đau tim cô thất còn tình cảm của cô thì sao có bao giờ anh quan tâm anh để ý tới dù chỉ 1 chút không Shou, càng ngày tình cảm này nó càng lớn nhưng cô biết rằng trong trái tim anh vẫn chỉ có hình bóng Yui hình như có lẽ cô sẽ không thể thay thế được nhưng chỉ cần 1 chút thôi anh quan tâm tới cô cũng không thể sao lần đó anh cứu cô cô đã rất hạnh phúc nhưng liệu đó có phải chỉ là 1 nhiệm vụ bảo vệ tôi là nhiệm vụ mà anh phải làm .. liệu đó có phải là cảm xúc thật xuất phát từ trái tim bằng giá của

anh không Yuki nhìn theo Shou ánh mắt tím se lại nó hiện lên 1 ý nghĩ ... Tôi yêu anh - Vampire máu lạnh !!

40. Chương 40 Gặp Gỡ - Hội Trưởng Reji

Ráng chiều tà hiện lên trên bầu trời ánh bình minh thật yên tĩnh mà cũng thật buồn, Yuki nhìn ngang qua cửa sổ phòng khách, khoác lên người chiếc áo đồng phục rồi tự dãi bước tới học viện 1 mình, Yul đang ở trong thư viện phòng cùng Rain, Misa đang chăm sóc hoa cùng Tamaki mỗi người 1 việc, tâm trạng cô bây giờ có cảm giác rất buồn rất trống vắng, vì lý do gì mà cô lại trở nên như vậy, ánh mắt thất thần nhìn những khung cảnh xung quanh ở trường sao mà yên ắng các học viên ở trường này hầu hết là con là có địa vị được đưa đón bằng những chiếc xe ô tô đẹp đẽ, họ như những con người bình thường nói chuyện rôm rả dãi bước vào bên trong trường, Yuki đi tới khu vườn hoa hồng của trường đằng sau học viện thật yên tĩnh chỉ thoang thoảng những làn gió mát của mùa thu, cả 1 vườn hoa hồng nở rộ đủ các loại hoa những hương thơm mát làm mê hoặc lòng người, Yuki miễn cưỡng tránh hoa hồng đỏ nụ cười thoang thoảng lúc vui lúc buồn

“Đây là một loài hoa hồng tượng trưng cho 1 tình yêu lãng mạn và nồng cháy nó là 1 loài hoa hồng thuần quý hiếm nó chỉ nở rộ vào khí trời mùa thu loại hoa hồng này đã được các công tước, bá tước và ngay cả trong lâu đài hoàng gia được trồng rất nhiều” Một giọng nó ấm áp xuất hiện ngay đằng sau lưng Yuki

Cô quay đầu lại nhìn 1 chàng trai đẹp, không phải phải nói là hấn rất đẹp khuôn mặt đó đẹp như ánh mặt trời đôi mắt màu xanh nhạt hút hồn người hàng lông mi dài chiếc mũi cao đến lạ lùng, làn da đó đôi môi đó tất cả đều rất hoàn hảo

“Anh là ai” Yuki ngơ ra hỏi “ trời ơi đây có phải thế giới Vampire không vậy, người này.. sao mà ... đẹp quá ... ”

“À tôi quên không giới thiệu với em tôi là Kazato Reji hội trưởng mới của học viện, tôi học khối 12A” Reji cười

“ Em là Hanasato Yuki chào anh” Yuki đứng dậy cúi đầu chào Reji

“Em cứ gọi tôi là Reji tôi có thể làm quen với em được chứ” Reji giơ tay ra trước mặt Yuki

Yuki giật mình anh ấy khác với mọi người quá rất gần vui rất dễ hòa đồng, đây có phải là Vampire không ??

“Vâng” Yuki nắm lấy bàn tay đó chợt mỉm cười, bàn tay này rất ấm áp ánh mắt xanh đó cũng không có gì là xấu xa là khó gần ngược lại rất gần gũi

“Anh Reji, chúng ta có việc cần bàn ở hội học sinh anh đến được chứ ạ” 1 đám nữ sinh chạy tới chỗ Yuki và Reji

“Vậy sao” Reji quay lại chợt mỉm cười làm ấy nhỏ đó phụt hết máu mũi hét loạn lên

Yuki vội thả tay Reji ra “Vậ chào anh” cô cúi đầu chào rồi khoác cặp rời đi

“Chúng ta sẽ còn gặp nhau chứ Yuki” Reji gọi vọng ra cười híp mắt với Yuki, cô quay lại mỉm cười rồi gật đầu “Chắc chắn rồi”

Reji mỉm cười rồi quay bước đi “Hanasato Yuki tôi sẽ còn tìm em” Người con gái này rất ấm áp và xinh đẹp anh có cảm giác như đang đứng đối diện với người mẹ của anh ngay cả nụ cười đó cũng rất thân thuộc nó như làm ấm lên trái tim anh Định mệnh đã sắp đặt cho chúng ta gặp nhau ... Hanasato Yuki ...!!

Yuki dãi bước về lớp trên môi nở nụ cười gió người con trai đó thật kỳ lạ dù chỉ mới 1 lần gặp nhau, cô có cảm giác như hai người đã quen từ trước người đó rất ấm áp khác hẳn với mọi người, khác hẳn Shou anh lúc nào cũng lạnh lùng lúc nào cũng đứng đưng với mọi thứ phải chi anh có thể ấm áp hơn 1 chút ...?

“Yukiiiiii” Misa vẫy tay chạy tới chỗ Yuki cùng với bọn nó

“Misa-chan” Yuki khoác cặp chạy tới

“Sao hôm nay đi sớm vậy” Yul khoanh tay nói

“Hề đi sớm nhưng mà gặp được một người rất thú vị” Yuki cười bí ẩn

“Hề ai vậy” Haru từ đầu xen vào, sau một ngày mệt mỏi cô cũng đã khỏe hơn vì nhờ có Rui chăm sóc

“Hội trưởng hội học sinh ” Yuki hí hóp mắt cười

“Con một sách đồ á” Rin ngó vào

“Không phải hình như là học viện đã thay đổi hội trưởng mới rồi” Misa nhìn bản tài liệu mà giáo viên thường đưa cho cô phụ trách về vấn đề các học sinh mới nhập học và các học sinh chuyển học của học viện
“ Kazato Reji - hội trưởng hội học sinh là một Vampire dòng tộc hoàng gia ” Misa gặp vào “ Trong tài liệu chỉ có bấy nhiêu đó thôi còn đâu anh ta không tiết lộ thêm bất cứ thông tin nào nữa”

“Vampire dòng thuần hoàng gia sao” Yuki chống cằm hên chi nhìn anh ta toát lên vẻ đẹp quý phái của những người trong thương giới quý tộc

“ Cũng giống như ngài Kell vậy” Rin nói

“Anh ta thật bí ẩn” Haru nói

“Kazato Reji anh ta mang dòng máu hoàng gia là con trai trưởng của Đế Vương Qinza ở 1 thế giới Vampire khác song song cùng thế giới Vampire của chúng tôi” Rain từ đầu vọng vào nói, bọn nó quay lại tất cả bọn hần đều đang ở phía sau lưng

“Sao mấy người lại ở đây” Yul giật mình nói

“Điều đó bọn tôi hỏi mới phải” Rain tia mắt nhìn Yul

“Sao mọi người lại hỏi về anh ta có chuyện gì về anh ta sao” Fin đi tới chỗ bọn nó hỏi

“Tôi vừa gặp anh ấy ở vườn hoa hồng của học viện” Yuki ngơ ngác nói

“Cô gặp hần ta sao” Fin bắt ngờ hỏi

“Phải anh ấy rất thân thiết và còn rất ấm áp nữa” Yuki hí hóp mắt cười

“Lạ thật tôi có nghe nó rằng là con trai trưởng của ngài đế vương Qinza hần ta rất lạnh lùng và tàn nhẫn hần chưa bao giờ nói chuyện hay tiếp xúc với bất cứ ai trừ bạn hần và người trong hoàng tộc, ánh mắt xanh đỏ của anh ta có sức mạnh rất kinh khủng ngang ngửa với Shou” Tamaki dúm mồm nói

“Nhưng người vừa rồi là hoàn toàn khác ngược lại còn rất ấm áp nữa kìa” Yuki tròn xoe mắt

“Mà Shou anh có biết hần ta không” Rui ngó sang SHou nói

“Anh biết” Shou điềm tĩnh nói ánh mắt xanh khê mở lạnh lùng nghe Yuki nói đến tên hần độ nhiên anh cảm thấy khó chịu, là vì cái gì vì sự xuất hiện của hần hay vì hần ở bên cạnh Yuki ...

Ting Ting Ting Ting Ting tiếng chuông nhẹ nhàng kêu lên tất cả học viện vội vã về lớp trả lại cho ngôi trời 1 không gian yên ắng, Yuki chợt nhìn Shou rồi rời về lớp học, cô thần thờ suy nghĩ nhiều lúc muốn lại gần anh nhưng tôi không thể như có một khoảng cách nào đó cứ muốn đưa anh xa khỏi tôi và chưa bao giờ anh lại gần tôi ... có phải anh ghét tôi không hay là vì một lý do nào khác

Bọn nó về lớp mỗi người 1 phòng những gió gió bên ngoài chợt thổi qua khe cửa sổ, tiếng lá xào xạc đung đưa làm cho sân trường thêm yên tĩnh, giữa hai con người mỗi 1 suy nghĩ khác nhau không thể nói chuyện cũng không dám lại gần nhau ... liệu rằng đây có phải là trò đùa của tình yêu không ... và họ có biết rằng thời gian còn rất ngắn ngủi chỉ cần ngoảnh đi ngoảnh lại là vĩnh viễn không thấy được nhau hay thậm chí là có thể mất nhau mãi mãi !!!

Tới giờ tan học tất cả mọi người cùng nhau ra về, Yuki đứng dậy ôm tập vở đi ra khỏi lớp, Shou cũng từ từ đứng dậy nhưng lại bị bao vây bởi lũ con gái phiền phức

“Yuki em về cùng tôi được chứ” Reji từ đầu xuất hiện chạy ngay đến lớp Yuki xoa đầu hí hóp mắt nói

“Anh Rejiuuuuuu” Lũ con gái xung quanh đó hét ầm lên mắt nổi đóa hình trái tim, máu mũi từ đầu phụt tung tóe ra không thể cưỡng được cái gọi là nụ cười của Reji

“Sao anh lại ở đây” Yuki ngạc nhiên nói

“Tôi muốn về cùng em, em đi cùng tôi được không” Reji nhìn thẳng vào ánh mắt của Yuki rồi chột cười

“Cảm ơn anh” Yuki ôm tập vở ngẩng mặt lên cười với Reji

Ánh mắt Reji gặp phải ánh mắt sắc lạnh của Shou như muốn nói rằng “Tránh xa cô ấy ra”, Reji nhếch mép cười “Có giỏi thì đấu lại tôi đi, Đế Vương Shou còn Yuki tôi sẽ không bao giờ nhường cô ấy cho anh, cái gì tôi đã muốn thì nhất định tôi phải chiếm bằng được” Nói xong Reji đưa Yuki ra khỏi lớp để lại Shou với ánh mắt đục ngầu xanh lạnh, xem ra anh muốn tuyên chiến với tôi rồi !!! ReJi !!

41. Chương 41 Tiệc Khiêu Vũ Hoàng Gia

Tan học xong tất cả bọn nó cùng trở về biệt thự với nhau nhưng chỉ có Yuki là đi chung xe cùng với Reji nên về chậm hơn

“Reji cảm ơn anh” Yuki bước xuống xe rồi cúi đầu chào Reji

“Nếu được tôi sẽ đưa em về mỗi ngày” Reji nháy mắt cười

“Dạ thôi không cần đâu ạ em làm phiền anh rồi” Yuki đóng cửa xe lại

“Mai gặp nhé anh đi đây” Reji cười rồi phóng xe thẳng đi Yuki đứng lại mỉm cười 1 lúc rồi dãi bộ vào trong biệt thự

Chợt có 1 chiếc xe ô tô đen xuất hiện dừng lại trước cổng biệt thự

“Yuki cô chờ ta với” Bá tước Dacula bước xuống khỏi chiếc xe

“Ủa ngài Dacula muộn rồi sao ngài đến đây ạ” Yuki quay lại

“Ta có việc muốn nói chuyện với mọi người nên mới đến đây gấp như vậy” Ông mở cửa rồi chống chiếc gậy bước vào

“Chuyện quan trọng sao ??” Yuki ngơ ngác nhìn ông

“Mà liệu người vừa rồi có phải là Ngài ReJi” Ông đíu mày nhìn Yuki

“Ngài biết anh ấy sao” Yuki ngạc nhiên

“Sao cô lại gặp được ngài ấy”

“Anh ấy là hội trưởng hội học sinh ở học viện, chúng tôi vừa gặp nhau sáng nay” Yuki ngẫm lại nói

“À vậy sao” Ngài bá tước thở dài ngài Đế Vương ReJi đến đây từ bao giờ vậy, ngài chỉ nghe qua ngài Kell nói chứ chưa hề gặp cậu ta, cậu ta còn trẻ như vậy đã là một đế vương rồi sao????? y

“Không lẽ ngài biết anh ấy sao” Yuki chột nhìn về mặt của ông

“À không sao, chúng ta vào nhà rồi nói chuyện” Nói xong ông đi thẳng vào bên trong biệt thự để lại Yuki với dấu hỏi chấm lớn ở đằng sau

Bên trong phòng khách tất cả đã có mặt đầy đủ không gian không những không yên lặng mà còn ồn ào hơn thường ngày, có vẻ như bọn hắn cũng dễ chịu và mở lòng hơn nhiều rồi

“Yuki nó đi đâu mà bây giờ còn chưa về nữa” Yul chống hông bực mình đi đi lại lại

“Hình như là đi cùng hội trưởng Reji đây” Haru tựa lưng vào ghế nói

“Sao hả thằng cha đó dám ...” Yul hầm hầm mặt nhìn Haru với ánh mắt cực kỳ đáng sợ

“Ê ê làm gì nhìn tao ghê vậy” Haru xua tay ra trước mặt ngồi cách xa Yul 1m

“Mày có nghĩ rằng Hội trưởng thích Yuki-chan của chúng ta rồi không” Misa tựa lưng vào thành ghế nháy mắt nói

“Cũng rất có thể” Rin-chan gật gật đầu

“Không thể nào” Yul phản đối ngay đầu tiên

“Mà tên hội trưởng đó cũng cool boy lắm đấy chứ” Haru chống cằm nói

“Thằng đó thì có gì gọi là đẹp trai hả” Rui đập tay ầm xuống bàn sát khi nhìn Haru

“Hể đó chỉ là ý kiến của tôi thôi mà” Haru nổi gai ốc đúng là không thể trên người được ác ma mà

Shou điềm tĩnh tựa lưng vào ghế tâm trí không khỏi lo cho Yuki, sao giờ này cô ta còn chưa về nữa, thằng khốn đó đưa cô ta đi đâu vậy ánh mắt xanh sáng rực lên, ReJi người muốn tuyên chiến với ta sao, được ta sẽ cho người biết thế nào là tuyên chiến với Shou này cả người Shou toát lên sát khí nhưng khuôn mặt vẫn không biểu lộ cảm xúc vẫn lạnh tanh cùng với đôi mắt xanh trầm lạnh

“Mọi người tôi về rồi đây” Yuki đẩy cửa bước vào tên tay ôm 1 đồng sách

“Mày vừa đi đâu? Với ai?” Yul hằm hằm nhảy bổ ra trước mặt Yuki hằm hằm sát khí nói

Yuki xua tay trước mặt đỏ mồ hôi nói “gì mà ghê dữ vậy chỉ là về trễ chút thôi mà ==”

“Nói mau thằng hội trưởng đó đưa mày về à” Yul nhìn Yuki ánh mắt tia một lượt

“Ừ ừ anh ấy bảo đưa về tao dù sao tao cũng không có ý định từ chối lòng tốt của anh ấy” Yuki ôm sách nói

Yuki hé nhìn sang Shou, anh ngồi thẳng mặt cô tuy ánh mắt không nhìn vào cô nhưng tại sao .. người anh ta lại toát lên toàn sát khí lạnh thế kia Có chuyện gì xảy ra sao ???

“E hèm mọi người quên sự có mặt của ta rồi sao” Bá tước Dacula từ đâu bước vào đã ngồi xuống ghế từ bao giờ

“Ngài bá tước ngài đến từ bao giờ vậy” Yul ngạc nhiên quay lại nhìn ông

“Ta đến từ lâu rồi” Ông ngồi tựa lưng vào thành ghế nghiêm nghị nói

“Có chuyện gì sao” Shou trầm giọng nói

“Ngài mai ngài Kell sẽ tổ chức 1 buổi khiêu vũ ở cung điện” Ông nnosi

“Khiêu vũ sao ???” Đồng thanh tập 1

“Sao tự nhiên ông ấy lại tổ chức khiêu vũ, có đại lễ gì quan trọng hay sao” Rain tựa lưng vào cửa sổ khoanh tay nói

“Ngài ấy tổ chức tiệc khiêu vũ là có 2 việc rất quan trọng thứ 1 là các đại thần muốn gặp nhau và bàn bạc cùng nhau phát triển mở rộng Vương Quốc và giao lưu với những đại thần cao quý ở nơi khác và cái thứ 2 là để chào mừng Đế Vương ReJi đã tới đây”

“Đế Vương ReJi” Yuki trở mắt lên hỏi

“Đúng vậy ngài ấy cũng đã tới gặp ngài Kell vào đã xin được vào Học Viện Vampire học như những học viên bình thường để hiểu biết được thêm những điều thú vị ở vương quốc chúng ta và để ngài ấy có thể được tận tình và học nhiều hơn về những điều thú vị ở nơi này và trên hết ngài ấy có thể lãnh đạo và có quyền lực trong chuyện bàn bạc và giao lưu cũng như rất được sự ủng hộ của mọi người nên ngài Kell đã để ReJi vào chức vị Hội Trưởng ở học viện”

“Phiên phức thật ” Shou khoanh tay nói ánh mắt vô cảm nhìn xung quanh

“Ể vậy là chúng ta sẽ phải đến bữa tiệc chán ngắt đó sao” Fin lắc đầu thở dài

“Biết vậy thôi từ chối sao được” Tamaki nói

“Lần nào cũng đến rồi lại bỏ về sớm nhất chán ngắt chẳng có gì khiến bọn ta vui” Rui chán nản nói

“VẬY còn chúng tôi ... ” Yul định nói thì ông ta đã chen ngang “Các cô cũng sẽ phải có mặt”

“CHÚNG TÔI SAO” Đồng thanh tập 2

“Phải đây là lệnh của ngài Kell các cô cũng sẽ phải đến và ngày mai chúng tôi sẽ chuyển 5 bộ đầm dạ hội và các chuyên viên trang điểm của hoàng gia sẽ đến chuẩn bị cho các cô, còn các ngài xin hãy chuẩn bị ngày mai chúng tôi sẽ cho người tới đón tất cả”

“Được thôi ngài cứ về báo rằng mai bọn ta sẽ tới” Rain nói

“Vậy bây giờ tôi xin phép về lâu đài, chúc mọi người một đêm thật ngon giấc” Nói xong ông ta đứng dậy cúi đầu chào bọn hắn rồi biến mất ngay tức khắc

Bọn nó ngơ ngác, chôn chân lại, mai bọn nó cũng phải đến đó sao, sao có thể được chứ ?? Ở đó sẽ có rất nhiều các vị đại thần và những người khác trong giới thượng lưu và Sẽ rất nguy hiểm nếu như bị phát hiện là con người

“Đã có thần được hương của ta các cô sẽ không bị phát hiện vì vậy không phải lo lắng ” Shou bất chợt nói làm bọn nó rợn tóc gáy ”Hắn .. hắn ta đọc được suy nghĩ của bọn mình sao !!!

“Được rồi mọi người đi ngủ đi cũng đã khuya rồi” Rain nói xong thì mở cửa ra trước cùng Rui và Tamaki, bọn nó cũng lần lượt theo sau , Yuki vội vã sắp xếp lại sách vở cũng vội vã bước ra, Shou đi tới lướt ngang qua Yuki ánh mắt xanh quay lại nhìn ”Lần sau đừng đi cùng xe với tên đấy cùng đừng gần hắn quá mức” nói xong anh đi thẳng về phòng, Yuki chợt dừng lại, anh ta vừa nói cái gì vậy ?? Tại sao lại không cho cô đi cùng ReJi, tại sao không cho cô gần anh chứ ??? Yuki khó hiểu đôi mắt vẫn cứ nhìn theo bóng lưng Shou ”Shou !! Anh nói vậy là có ý gì” ?????

42. Chương 42 Tiệc Khiêu Vũ Hoàng Gia (2)

Ráng chiều ta xuống che lấp bầu trời trong xanh thay vào đó là 1 bầu trời yên tĩnh một màu đỏ cam, tất cả học sinh rộn rã ra về những thiếu gia đại tiểu thư úy tộc họ cùng nhau vội vã về nhà đến đến thật kịp bữa tiệc khiêu vũ của hoàng gia ai nấy đều rất háo hức, Yuki thở dài sải bước từng bước ra khỏi sân trường cũng đã khá lâu rồi cô không biết ba mẹ cô sẽ ra sao nếu như không thấy cô và còn trường học cô cũng đã bỏ lỡ quá nhiều bài học nhưng cô lại không muốn rời khỏi nơi này vì cô đã quen có cảm giác có được bọn hắn bên cạnh và quan trọng là Shou cô càng không muốn rời xa biết là vậy nhưng còn gia đình cô sẽ ra sao nếu như cô không trở về... vừa một mỗi vì rồi bây giờ cô phải làm sao ??? Từ xa có một tiếng gọi vang rất quen thuộc hình như đó là

“Yuki-channnnn” Yul chạy nhanh 1 mạch tới chỗ Yuki với bộ dạng thở dốc

“Yul có chuyện gì vậy” Yuki chợt quay lại

“Chạy ... chạy nhanh ... bọn .. họ tới bắt .. bọn mình” Yul cúi xuống thở hổn hển

“Ai .. ai bắt” Yuki ngạc nhiên nói

“Có 1 chiếc ô tô đen họ đã bắt Misa, Rin và Haru rồi bọn tao .. tao chạy được còn bọn họ .. vẫn đang đuổi tao ở sau ” Yul sờ sờ kể lại

“HỂ SAO HẢ” Yuki hét lên, mấy người đó là ai tại sao lại truy đuổi bọn nó ??? “chạy nhanh” Yuki nắm lấy tay Yul chuẩn bị chạy thật nhanh thì chiếc ô tô đen xuất hiện ngay trước mặt bước xuống hai 2 tên mặc đồ đen kính đen với gương mặt vô cùng “Hắc Ám” làm hai đứa nó giật mình lùi lại chuẩn bị chạy thì

“THẢ BỌN TÔI RA AAAAAA” Yul hét lên vang cả học viện nhưng tất cả chỉ là 1 không gian yên ắng, bọn họ túm gọn hai đứa nó chỉ trong 2p và tóm cổ lôi lên xe ném vào trong không hề biết “thương hoa tiếc ngọc” bên trong là Misa và Haru và Rin đang ngồi yên ắng bên trong cùng với 5 cô gái rất trẻ và còn rất xinh đẹp họ mặc cùng 1 bộ trang phục hoàng gia được thiết kế rất đẹp và sang trọng

“Thế này .. là thế nào” Yuki ngạc nhiên nói

“Mấy chị ấy là những chuyên viên trang điểm của hoàng gia do bá tước Dacura đưa tới họ sẽ đưa chúng ta tới thẳng Lâu Đài” Rin ngồi chống cằm đọc quyển tạp chí

“Kể ra bắt người kiểu này ai chả sợ” Haru vẫn chưa hết hoàn hồn

“Bay giờ chúng ta cần chuẩn bị cho bữa tiệc hoàng gia” Misa thở dài lắc đầu nói

“Vậy sao làm hết hồn à tưởng chuyện gì xảy ra chứ” Yul thở phào nhẹ nhõm

Mấy cô gái đó tím tím cười “Hôm nay bọn tôi sẽ làm các em xinh đẹp như 1 nàng công chúa trong chuyện cổ tích vậy, chúng tôi sẽ làm cho vẻ đẹp đó phải khiến bao nhiêu người ước mong !! Những nàng công chúa

“Trời ạ bây giờ là mấy giờ rồi mà mấy con nhỏ đó còn chưa về nữa” Rain đi đi lại lại

“Cũng sắp gần 7h rồi” Fin nói

“Haru-chan em đang ở đâu vậy hả” Rui nhìn ra cửa sổ phút chốc lại đi đi lại lại

“Misa cũng chưa về” Tamaki nói

Shou tựa lưng vào ghế trên người vẫn khoác bộ đồng phục hoàng gia và chiếc tai phone trắng ánh mắt đó thoàng chút lại khẽ mở khuôn mặt tuần tú đó trong tất cả mọi lúc nó như làm vạ người mê vì những chi tiết trên gương mặt thật lạnh lùng cũng thật u buồn, bữa tiệc này lúc nào cũng làm anh nhớ tới 10 năm trước có 1 thiên thần đã từng ở bên cạnh anh phải gọi đó là thiên thần hay ác quỷ đây ??? Khuôn mặt này cũng là của bà ta ánh mắt này cũng vậy Người anh đã từng rất yêu thương, kính trọng từng chút ... một mỗi thật !!

“Mọi người” Bá tước Dacura bước vào theo sau là 5 tên mặc đồng phục hoàng gia

“Chào ngài bá tước” Rain chợt quay lại

“Cũng đã sắp đến giờ vào hoàng cung xin các ngài hãy chuẩn bị ạ đây là những nam chuyên Make up của hoàng gia họ được giao nhiệm vụ tới đây để chuẩn bị cho các ngài” Ông đứng sang 1 bên

“Vậy sao, bọn ta làm phiền ngài quá rồi” Rui khoanh tay nói

“Đó là nhiệm vụ của tôi” Ông kính trọng nói

“Nhưng còn ...” Fin định nói thì

“Còn về những cô gái đó họ đã được các nữ chuyên Make up của hoàng gia đưa vào Hoàng Cung xin các ngài đừng lo” Ông ngồi tựa xuống chiếc ghế

“Xin mời các ngài vào trong” Bọn họ nói rồi đi trước

“Được” Rain nói

Shou cũng từ từ đứng dậy rồi tiến bước vào trong căn phòng, bọn hắn cũng lắc đầu chán nản đi vào biết sao được nếu như không đi bọn hắn sẽ chết chắc với ngài Kell đã bao nhiêu lần chạy trốn khỏi những bữa tiệc hoàng gia và kết quả là bị phạt thảm hại

7h đúng tiếng chuông to nhất Vương Quốc kêu lên những tiếng chuông thật nhẹ nhàng và sâu lắng vang khắp những nơi xa vang vào căn biệt thự bóng đêm ngài Dacura mỉm cười hài lòng vì bọn hắn

Nhìn xem thử hỏi đây có phải là Vampire không hay những thiên thần cánh trắng ẩn mình sau lớp vỏ bọc Vampire họ thật sự quá đẹp những ánh mắt hút hồn người khác bọn hắn thật sang trọng và quý phái trong những bộ trang phục của hoàng gia màu trắng xen vàng óng và đôi giày mồm dài màu trắng mái tóc được làm đẹp lên 5 đại hoàng tử của Vương Quốc Vampire họ đẹp rạng ngời như ánh nắng ban mai của mặt trời thuần khiết và lịch lãm lãng tử vô cùng

“Các ngài làm rất tốt vậy bây giờ chúng ta sẽ ra xe nhé đến nơi các ngài sẽ gặp các cô ấy” Ngài bá tước đứng dậy rồi từ từ tiến ra về phía cửa, bọn hắn cũng từ từ theo sau chiếc xe di chuyển thẳng tới Lâu Đài Hoàng Gia, các bá tước và công tước từ khắp nơi kéo tới với những bộ trang phục quý phái nhưng nàng tiểu thư kiều diễm thướt tha cùng với những chiếc váy được thiết kế dành riêng cho họ, ai cũng đẹp và sang trọng cả lâu đài như ngập tràn những viên ngọc lấp lánh

Chiếc xe của bọn hắn đỗ lại trước đại sảnh bọn hắn bước xuống tất cả mọi thứ như bệ mê hoặc bởi sự cuốn hút của bọn hắn 5 đại hoàng tử mà ngàn người mê tất cả những đại tiểu thư bầu vào bọn hắn ngó ý chào hỏi làm quen và những bá tước cũng dừng lại để trò chuyện họ như 5 viên kim cương rực sáng cả 1 lâu đài

Bọn hắn bước vào trong ngôi yên vị tại vị trí của bọn hắn trên bậc thềm tối cao dành riêng cho người của Hoàng Gia, cầu thang phía tây bước xuống là 5 tiên nữ họ quá xinh đẹp khoác lên người những bộ đầm sang trọng bậc nhất được thiết kế riêng cho hoàng gia và những gương mặt thuần khiết và xinh đẹp tựa mặt trăng họ như là Ngọc Hằng Nga của trời cung trăng ai nấy đều rất đẹp những ánh mắt mê mẩn những con người phía dưới

Bọn hắn cũng phải rất ngạc nhiên mà mê mẩn cái nhan sắc đó, bọn nó chột đi xuống dưới đại sảnh nhìn lên phía trên những bậc thềm đó là ai họ đẹp quá khiến bọn nó phải ngơ ngác ngẩn nhìn lịch lãm, lãng tử, sang trọng, quý phái, phong cách mỗi người 1 vẻ đẹp riêng

Shou nhìn xuống Yuki, em như là một thiên thần vậy Yuki, khuôn mặt thanh khiết đó, ánh mắt tím đó khiến tôi điên loạn vì em .. chỉ muốn giữ em lại cho riêng mình người con gái của Thiên Giới, Yuki !! Em càng mê hoặc tôi em sẽ chẳng thể nào dứt được khỏi tôi ...

Yuki ngẩn nhìn Shou 1 lúc, anh đẹp quá anh như 1 viên ngọc được bảo vệ trong lồng kính vẻ đẹp lạnh lùng đó đã khiến tôi say mê .. không thể nào dứt được... khiến tôi càng không thích nhìn những cô gái khác bên anh ..

Ngài Kell đứng ở trên thượng bậc cao ông nhìn xuống phái dưới 10 viên ngọc của Vương Quốc các người thật đẹp tựa như những thiên thần vẻ đẹp mê hoặc đó đã được thần thánh ban tặng các người sinh ra đã phải sẵn sàng đối mặt với định mệnh định mệnh cho các người gặp nhau .. nhưng cũng có thể đem các người rời xa nhau mãi mãi ... Thời gian còn lại là quá ngắn .. Vậy nên đừng quá hy vọng .. vào thứ gọi là TÌNH YÊU NÀY !! Nó sẽ chỉ đem cho các người cái gọi là NIỀM ĐAU mà thôi !!

43. Chương 43 Hạnh Phúc Ngọt Ngào

“Tất cả mọi người cảm ơn vì đã dành thời gian để tới vũ hội của ta” Ngài Kell từ bậc thềm tối cao đi xuống ngồi lên chiếc ngai vàng

Những tiếng vỗ tay vang lên rộn rã khắp lâu đài ai ai cũng phải ngược lên trên ngắm nhìn những viên kim cương tuyệt đẹp họ như được bảo vệ ở trong lồng kính trong suốt, những khuôn mặt tuần tú họ như là 1 người những vẻ đẹp lịch lãm quyến rũ khiến cho người ta không thể kìm lòng được

“Mục đích bữa tiệc này diễn ra là vì thứ nhất ta muốn gửi lời cảm ơn Đế Vương ReJi đến thăm Vương Quốc của chúng ta” Ngài Kell cười rồi bước đến theo sau ngài là ReJi trong bộ trang phục rất lịch lãm

“Kính chào tất cả mọi người ta là Đế Vương ReJi thật vinh hạnh khi được đến thăm Vương Quốc này, mục đích ta đến đây là vì muốn học hỏi những điều thú vị ở nơi này và quan trọng ta đã vô tình gặp được ĐỊNH MỆNH CỦA MÌNH” ReJi cúi đầu cười bí ẩn khiến cho tất cả mọi người ai nấy đều rất ngạc nhiên và những dấu hỏi chấm to đùng, bọn hắn cũng khẽ nhìn sang ReJi, Shou chống tay khẽ dúi mày ánh mắt xanh nhìn về phía ReJi

“Kia chẳng phải là tên Hội Trưởng đó sao” Yul chỉ tay lên

“Đúng rồi đấy” Misa gật gù nói

Yuki ngược mắt nhìn lên ReJi “ Anh là đế vương sao ... ??” Quả nhiên là thật lần đầu gặp anh, anh đã tỏ ra 1 con nười rất lịch lãm của sang trọng ngay cả những cử chỉ hành động của anh cũng hiện rõ lên, cô cũng rất bất ngờ

“Hể hắn nói hắn đã tìm được định mệnh của hắn ý hắn là gì ta” Haru chống tay cười gian nói

“Cô gái nào đã làm cho Đế Vương ReJi phải gục ngã vậy nhỉ ” Rin nói ánh mắt đều cảng liếc sang Yuki

Yuki tròn xoe mắt ngạc nhiên, ReJi nhìn xuống phía cô từ khi nào mỉm cười thật dịu dàng với cô, cô cũng khẽ híp cười lại

“Vậy nên buổi tối ngày hôm nay hãy cùng khiêu vũ cùng người mà mọi người đã chọn sẵn nếu như tìm được nhau trong vũ hội này thì có nghĩ là MỌI NGƯỜI SẼ LÀ CỦA NHAU MÃI MÃI ” Ngài Kell hô to

Tất cả mọi người trong hội trường ồn ào náo nhiệt sau câu nói của ngài Kell, nếu như tìm được nhau trong vũ hội này sẽ là của nhau mãi mãi có phải như vậy thật không ??? Ai nấy đều tìm chọn những bạn nhảy lành và cùng nhau bước ra chính giữa đại sảnh, những đại thiếu gia vẫn đang đi tìm những tiểu thư riêng lành, rất ngại ngùng mà cũng thật là ngọt ngào và đáng yêu

Yul ngồi mân mê cốc nước cam khẽ nhìn ra cửa sổ thì đằng trước mặt có người đi tới gọi tên cô “Yul”

Cô ngẩng mặt lên là Rain, sao anh ta lại tới chỗ cô “ Sao anh lại tới đây”

Rain tựa người vào chiếc bàn thủy tinh “ Cô không nghe ngài ấy nói gì sao nếu như trốn được người bạn nhảy trong đêm nay của mình thì tức là ” Rain chưa nói hết câu Yul đã chen vào “Là của nhau mãi mãi ?? Ý anh là vậy đó hả” Yul ngược mặt lên với nụ cười ẩn

“Ngài Rainnnnnn” Một đám tiểu thư chạy tới chỗ Rain với khuôn mặt ngại ngùng

“Có chuyện gì vậy” Rain ngạc nhiên nói

“Liệu bọn em có thể ... nhảy cùng ngài được không ạ” Đồng thanh tập 1

“Ngài ấy nhảy cùng ta rồi” Nhỏ tiểu thư tóc dài nói với giọng đanh đá

“Ngài ấy phải nhảy cùng tôi”

“Ngài ấy phải nhảy cùng tôi”

“Ngài ấy phải nhảy cùng ta”

Tất cả chỉ chốe với nhau không ai chịu nhường ai hằm hằm sát khí nhìn nhau

“Ồ này .. các cô” Rain lắc đầu thở dài với tay ra nói

“Ngài định nhảy cùng ai ạ” Đồng thanh tập 2 vẫn hằm hằm nhìn nhau như 1 đám kẻ thù không đội trời chung

“Này này các cô, ngài ấy đã nhảy cùng tôi rồi” Yul điềm tĩnh đặt cốc nước xuống đi tới bên Rain

Tất cả bọn họ đều quay lại ngơ ngác và kinh ngạc ngắm nhìn vẻ đẹp của Yul, cô ta đẹp quá sắc đẹp nhẹ nhàng như tiên nữ vậy, ánh mắt đẹp như vì tinh tú

Rain ngạc nhiên nhìn Yul, nhưng Yul đã kéo Rain ra giữa đại sảnh để lại mấy con nhỏ tiểu thư ngơ ngác nhìn vì tiếc nuối

“Phù bây giờ mới thoát” Yul thả tay Rain ra rồi thở nhẹ nhõm

“Sao cô lại kéo ta đi” Rain nói

“Tôi đã cứu anh đấy” Yul ngược mặt lên hằm hằm nhìn Rain “Anh còn không cảm ơn tôi à”

Rain kéo tay Yul lại sát vào người anh “Hay là cô ghen .. ” Rain nhếch miệng cười

“cái .. cái gì ai ghen chứ” Yul đỏ chín lịm mặt tên đó nói trúng tim đen của cô rồi ,cô định vội vã chạy đi nhưng Rain đã kéo tay cô lại ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn của cô “Ta đã tìm được cô rồi, cô đừng hồng trần khỏi ta nữa Yul” giọng nói của anh tuy trầm nhưng cũng đủ để Yul nghe thấy hết

Yul tròn xoe mắt nói “Tại sao lại là tôi”

“Là bởi vì cô là - Người mà ta yêu, vì cô là người con gái của ta” Lời nói của Rain làm Yul như ngơ lại không dám tin vào tai mình nữa những điều vừa rồi cô nghe là thật sao, có thật là Rain yêu cô không !! Có thật không Rain ??

Từ ngày em bước tới trái tim ta thật tàn nhẫn thật máu lạnh, ta chán ghét con người sau cái chết của Yui thì tất cả trở lên nhạt nhòa mọi thứ với ta chẳng còn quan trọng nữa nhưng rồi ngày em bước tới, Yul em thật mạnh mẽ em dám chống lại ta người mà chưa từng ai dám chống lại ta đã dần dần yêu em càng ngày

càng nhiều thêm từ lúc nào ta đã quen với cuộc sống có em bên mình, ta sẽ không dám chắc ta sẽ ổn nếu như không còn em bên cạnh, người con gái đầu tiên ta yêu người con gái đầu tiên khiến ta thay đổi, vì em là mục đích để ta sống và tiếp tục tồn tại em là tình yêu là ánh sáng nơi địa ngục tối tăm lạnh lẽo của ta .. là người quan trọng nhất với Rain này ... Ta yêu em

Nói xong Rain cười rồi mím đưa Yul ra đến đại sảnh trước ánh đèn ngập tràn những hương vị của tình yêu của hạnh phúc nhưng bước chân bắt đầu di chuyển thật nhẹ nhàng, Yul khẽ tựa đầu vào ngực anh, còn niềm hạnh phúc nào to lớn bằng hạnh phúc được người mình thương yêu cũng rất yêu mình, yêu 1 cách điên cuồng .. “Rain à ... Tôi yêu anh” Từng lời nói của Yul như hòa vào dòng nhạc mang âm hưởng opera thật nhẹ nhàng thật sâu lắng, Rain chợt dừng lại

“Em yêu tôi ???”

Yul chợt gạt đầu lòng cô bây giờ rồi lẩm không dám nhìn thẳng lên đôi mắt đó, Rain hôn thật nhẹ lên bờ môi đỏ của Yul thật ngọt ngào mà hạnh phúc quá tất cả mọi người dừng lại chợt nhìn vào cặp đôi đó, họ đã tìm thấy nhau rồi cặp đôi được định mệnh sắp đặt, chỉ mong thời gian này xin đừng trôi đi để tôi có thể chìm vào trong hạnh phúc và nếu hạnh phúc này chỉ là 1 giấc mơ thì tôi xin được thiếp đi mãi mãi để có thể bên anh trọn kiếp ... Rain... !!

“Rin-chan chúng ta có thể nhảy chứ” Fin bước tới ô cửa sổ chỗ mà Rin đang ngồi ngắm những vì sao tinh tú sáng rực trên bầu trời

“Nhảy cùng tôi ???” Rin chợt quay lại “ Sao lại là tôi, còn rất nhiều người khác muốn nhảy với anh cơ mà” Rin nói rồi chỉ tay về phía đại sảnh bao nhiêu cô gái nhìn Fin bằng những ánh mắt đỏ bừng e thẹn vì muốn anh làm bạn nhảy của họ đêm nay

“Nhưng tôi lại không muốn nhảy cùng họ, người tôi muốn nhảy cùng là em” Fin đi tới kéo tay Rin dậy

“Ê ê ... tôi không muốn nhảy” Rin loạng choạng bước theo Fin

“Đêm nay sẽ là đêm của những người yêu nhau và là của nhau mãi mãi” Fin cười rồi nhìn thẳng vào ánh mắt của Rin

Rin ngơ ngác trả lời “ Nhưng tôi với anh làm gì có gì chứ”

“Nhưng hôm nay thì có đây” Fin đưa Rin đến ô cửa sổ lớn nhất của Cung Điện, chiếc cửa sổ màu trắng ngọc và được thiết kế rất tinh xảo và tuyệt đẹp nó như 1 cánh cổng để mở ra 1 thiên đường vậy

“Cửa sổ lớn này là chiếc cửa sổ Nguyệt Thề Của Tình Yêu” Ánh mắt Rin nhìn theo Fin, cả một bầu trời đầy những vì tinh tú nó như cả một dải ngân hà long lanh tuyệt đẹp có thể nhìn rõ hết những vị trí của các ngôi sao, khung cảnh này cứ ngỡ như chỉ có trong truyện cổ tích

“Đêm nay ta muốn tỏ tình với người con gái mà ta yêu thương nhất là em RIN” Hai ánh mắt nhìn thẳng xoáy vào tâm tư nhau

Rin khựng lại Fin nói yêu cô, anh đã nói yêu cô rồi lời nói mà cô đã trông mong từ rất lâu, từ ngày đầu tiên đến biệt thự Fin đã muốn cô là của riêng anh nhưng trong mắt Rin thì đầy sự giả tạo của Fin không có 1 cái gì gọi là tình cảm chân thật cả tất cả chỉ là chiếm đoạt và trêu đùa như một món đồ chơi cô chưa bao giờ tin được vào cái thứ gọi là tình yêu đích thực cả

“Từ sau khi anh ấy đi tình yêu với tôi nó đã không còn ý nghĩa gì nữa” Ánh mắt Rin chợt buồn thoáng nhìn ra cửa sổ

“Tôi thì lại không quan tâm đâu Rin à, tôi cũng đã có một tình yêu, tôi đã yêu 1 người con gái nhưng tất cả chỉ là 1 tình cảm đơn phương của 1 Vampire rồi người đó cũng biến mất không còn trên thế gian này nữa , trái tim tôi đóng lại chẳng còn 1 thứ gì được gọi là TÌNH YÊU - CẢM XÚC nhưng ngày em đến tôi đã biết thế nào là 1 tình yêu thật sự, tôi đã yêu em theo dõi em từng cử chỉ hành động của em chưa một lúc nào tôi để em xa tầm nhìn của tôi và tôi chỉ muốn giữ em làm của riêng mình .. không muốn em rời xa tôi dù chỉ 1 lúc” Fin cầm lấy tay Rin đặt lên ngực mình “Lý do trái tim này đập là vì em, em là cuộc sống của ta Rin, tình yêu này của ta dành cho em nó là sự thật chưa bao giờ ta coi nó là giả dối ”

Rin ngơ lại nước mắt cô như không thể kìm lại, đã bao lâu rồi vậy đã bao lâu rồi cô mới có thể được nghe những lời yêu thương ngọt ngào như vậy của 1 người con trai, ánh mắt thần thần đó là Fin lần này cô không cảm thấy nó giả dối nữa, nó rất chân thành

Fin ôm lấy Rin “Hãy quên hết quá khứ vì nó chỉ đem lại cho em đau khổ vì bên cạnh em giờ đã có tôi, tôi sẽ bảo vệ em Rin à .. hãy tin tôi nhé” Hai dòng nước mắt nó cứ trực tuôn trào ra ngay giờ phút này cô cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất thế gian còn gì hạnh phúc hơn được như vậy nữa, lần này trái tim cô đã thật sự thuộc về anh rồi Fin “ Cảm ơn anh - Vì đã ở bên em ... ”, một ngôi sao băng chợt vụt qua giữa ngàn vì sao trước ô cửa sổ trước đại sảnh tiệc những cặp đôi hạnh phúc đang ở bên nhau cùng hòa quyện và sự say đắm của tình yêu, tất cả đã được định mệnh sắp đặt hết Những tình yêu giữa con người và Vampire một lần nữa lại xuất hiện ở Vương Quốc này .. Là tình yêu của 5 vị đại hoàng tử Vampire ... Ngang tàn - Lạnh Lùng - Tàn Nhẫn - Khinh Khi - Máu Lạnh

Còn Yuki, Yuki thì sao ?? Cô đang ở đâu trong bữa tiệc này ??? Và chuyện gì sẽ lại sắp xảy ra ?? Lòng ghen ghét, tranh giành bắt đầu nổi lên ?? ReJin và Shou hai Đế Vương của hai Vương Quốc, sức mạnh của họ quá khủng khiếp thậm chí có thể tiêu hủy hết cả 1 Vương Quốc, họ tranh giành nhau 1 cô gái loài người

Yuki cô nắm trong tay vận mệnh của hai Vương Quốc !!! Cô là người làm chủ trái tim của hai vị Đế Vương MÁU LẠNH - TÀN NHẪN !! Cô sẽ làm gì Yuki ?? Khi biết họ tranh giành, ghen ghét nhau, thù hận nhau là chỉ vì muốn CÓ ĐƯỢC TRÁI TIM CỦA CÔ MÀ THÔI !!!

(Cháp dài .n nhé xl mọi người vì mấy ngày qua t.g bận nhiều vc quá nên không vt được nhiều mong mọi người thứ lỗi icho tg nhé,tg sẽ cố gắng ra nhiều hơn không để mọi người chờ nữa nhé, mong mọi người thông cảm nha ^^)

44. Chương 44 Tranh Giành - Ghen .. !!

Yuki chợt cảm thấy lạc lõng trong một không gian như vậy ai cũng có người mình yêu bên cạnh ai cũng được bên nhau và tìm được nhau còn cô thì sao ... Yuki chợt ngược lên trên nhưng lại không thấy Shou ngồi bên trên trước mặt cô Shou đang nhâm nhi ly rượu đỏ và trước mặt anh là 1 đám con gái tiểu thư quý tộc ai cũng sum lấy, ngại ngừng nhìn anh, không ai dám mở miệng có những người thì nấp sau những chiếc cột to ngượng ngừng nhìn anh, Shou anh đẹp như 1 ngôi sao sáng rực trên bầu trời anh rất lịch lãm tửu ngay cả cách ngồi đến cách cầm ly rượu, ánh mắt Shou như chú ý đi đâu không hề để ý những ai đang ở trước mặt mình đôi mắt xanh thăm thẳm thật lạnh lẽo

“Ngài .. Shou .. liệu em có thể .. cùng ngài nhảy có được không” Cuối cùng cũng có 1 cô gái bước tới mở miệng, cô gái này đẹp thật mái tóc màu nâu dài mượt đôi mắt nâu to tròn rất đáng yêu trên người cô khoác 1 bộ đầm dạ hội rất đẹp và sang trọng 1 đính những viên ngọc lấp lánh và những tầng váy được làm bằng loại vải cao quý, hai ta cô ta đan xen vào nhau cúi xuống không dám nhìn thẳng vào Shou

“Xin lỗi cô, ta không muốn nhảy” Shou tựa lưng xuống chiếc ghế như bỏ những lời nói lướt qua tai, nhưng cô gái đó vẫn đứng đó không rời đi, Shou chợt nhìn sang bên phải Yuki cô đang nhìn anh nhưng đáp lại cô chỉ là 1 ánh mắt lạnh lùng của anh, ánh mắt đó vẫn nhắm lại

Yuki chợt khựng lại, sao anh lại tránh ánh mắt tôi anh ghét tôi như vậy sao, soa trong lòng cô cảm thấy thật nặng trĩu và cũng thật đau thể này, cô muốn cô cứ ngỡ sẽ cùng anh nhảy những bài hát này nhưng tất cả cũng chỉ là do cô ảo tưởng thôi ... Đã bao giờ Shou nói là anh thích cô, hay yêu cô đâu và cô có quyền gì để được cùng anh nhảy ... Cô thật là điên khùng mà .. Cứ mơ những thứ chẳng bao giờ có thực cả, nhưng trái tim vẫn cứ nhói chỉ một chút gọi là quan tâm tôi thôi dù 1 chút thôi cũng để tôi cảm thấy hạnh phúc rồi

Đặng sau có 1 bàn tay cầm lấy cổ tay Yuki, cô giật mình chợt quay lại

“ReJi” Cô tròn xoe mắt nói

“Đi theo tôi” ReJi nháy mắt rồi cười ẩn nhìn Yuki rồi kéo tay cô đi thật nhanh, Yuki cũng vội chạy theo ReJi, và lúc này Shou khẽ mở ánh mắt ra trên khuôn mặt lạnh giá “ReJi”

ReJi kéo Yuki đến một gốc cây cổ thụ thật đẹp ở đằng sau Cung Điện những con đom đóm bay vi vu quanh đo làm cho khung cảnh thật thơ mộng trên trời là 1 bầu trời ngàn đầy vì sao, những ánh đèn của thành phố thấp lên từng chiếc

“ReJi .. anh .. có chuyện .. gì hả” Yuki thở dốc dừng lại nói

“Ha ha ha .. cũng không có gì đâu chẳng qua là tôi bị một đám đứa con gái đuổi thôi” ReJi chột bật cười vì nhìn bộ dạng lúc này của Yuki thật buồn cười

“Sao anh lại không nhảy với họ” Yuki ngồi xuống chiếc xích đu trắng

“Tôi đã chọn được người để tôi nhảy cùng rồi nhưng người đó không phải là bọn họ” ReJi chống tay ngồi khuyu xuống ánh mắt nhìn lên Yuki thật ấm áp

“Nhưng sao anh không đi tìm cô ấy” Yuki đu đưa nói

“Cô ấy đang ở trước mặt tôi” ReJi chột cười nụ cười của anh nhìn kỹ mới biết nó đẹp và có sức hút đến nhường nào

Yuki chột đỏ mặt không phải người ReJi vừa nói là cô sao, ánh mắt tím tròn xoe nhìn ngược lên “Là em sao ???”

ReJi đứng dậy đứng đằng sau Yuki hai tay anh cầm lấy hai bàn tay nhỏ của Yuki “Lần đầu tôi tới đây trong lúc dạo chơi trong hoàng cung ta đã vô tình phát hiện ra khu vườn thơ mộng này, qua tìm hiểu ta mới biết khu vườn này là của Ngài Kell giành cho Hoàng Hậu Bella chiếc xích đu này ngài ấy tặng riêng cho bà ta cũng là ngày này ngài ấy đã tỏ tình với hoàng hậu bella, cho bà ấy biết tình yêu của ngài ấy nên khu vườn này đã được đặt tên là Love’s Garden và hôm nay ta cũng như vậy ta muốn tỏ tình với người con gái mà ta yêu nhất”

Yuki chột ngưng lại, ý của ReJi có nghĩ là anh sẽ tỏ tình với cô sao, không thể nào , là một Đế Vương của 1 Vương Quốc lớn vừa sang trọng vừa lịch lãm lại còn có tài năng của 1 vị Đế Vương làm sao anh có thể thích được 1 đứa con gái loài người tầm thường như cô .. Cô đang nghe lầm sao ??

ReJi tới trước mặt Yuki miệng anh nở nụ cười thật đẹp “Tôi yêu em, Yuki” Ngọn gió thổi lướt qua trên bầu trời giữa những vì sao, 1 vị Đế Vương cao quý đang tỏ tình với một cô gái loài người, một chuyện mà chưa anh từng dám nghĩ tới

Yuki tròn xoe mắt đơ ra nhìn ReJi, cô không nghe lầm mà đây mà sự thật, ah nói yêu cô sao ??? Nhưng tại sao lại là cô

“Nhưng ... ” Yuki định nói thì ReJi ngăn lại

“Tôi không bắt em phải trả lời tôi luôn, thời gian sẽ trả lời tôi, em có biết không Yuki tôi đã yêu em từ ngay ánh mắt đầu tiên của em, em thật thà và lúc nào tôi cũng thấy em cười, một nụ cười đẹp rạng rỡ như ánh mặt trời như không có một thứ gì có thể khiến em buồn được cả, nhân hậu, xinh đẹp và mạnh mẽ em đã khiến tôi phải điên lên vì em lúc nào tôi cũng chỉ muốn giữ chặt lấy em, ôm em vào lòng để em không thể rời khỏi tôi, Cô gái loài người đầu tiên khiến ta yêu đến như vậy, khi nhìn vào trong ánh mắt đó của em tôi chỉ toàn nhìn thấy những niềm tin và hy vọng sự mạnh mẽ của 1 cô gái loài người cũng như lần đầu tôi gặp em ở khu vườn hoa hồng vậy, tôi muốn được bên cạnh, được nhìn thấy em mỗi ngày đó là hạnh phúc của tôi” Những lời nói của ReJi khiến Yuki rất ngỡ ngàng, trong mắt anh cô hoàn hảo tuyệt vời đến như vậy sao, và cô quan trọng với anh như vậy sao

Rei cười ấm áp chạm nhẹ đến khuôn mặt Yuki “Em như là một thiên thần ... một thiên thần xinh đẹp tôi muốn là của riêng tôi có được không Yuki”

“ReJi” Ánh mắt Yuki không lay động sắc tím cứ hòa lẫn vào nhau như mọi tâm trạng, cô rối quá như không như mở được miệng, những cánh anh đào khẽ thổi lướt bay qua theo từng ngọn gió giữa 1 bầu trời ngàn vì sao của 1 tình yêu thầm kín chôn chặt

“ReJi cậu có vẻ quan tâm đến người của tôi quá vậy” Shou từ đâu đi tới với ánh mắt lạnh băng

“Người của cậu sao ???” Miệng ReJi nhếch lên

“Shou” Yuki chợt đứng dậy đưa mắt nhìn về phía Shou, Shou đi tới phía Yuki nắm lấy cổ tay cô lôi về phía anh

“Thả cô ấy ra” Ánh mắt xanh nhạt tàn nhẫn nhìn thẳng vào ánh mắt xanh thăm lạnh lẽo của Shou

“Cô ấy là người của tôi” Giọng nói của Shou đáp trả lời ánh mắt của ReJi

“Cậu có quyền gì mà nói cô ấy là người của cậu” ReJi khoanh tay nhếch khóe miệng nói

“Vì đơn giản, cô ấy sống cùng tôi cô ấy là người của tôi, tôi không muốn người của tôi dây dưa đến người khác, và 1 điều quan trọng nữa TRÁNH XA YUKI RA” Shou gần giọng từng chữ lạnh lùng nói

“Nếu như tôi không tránh thì cậu sẽ làm gì tôi ĐỂ VƯƠNG SHOU” Đôi mắt xanh của ReJi thật máu lạnh nụ cười tràn ngập sự tà ác chiếm đoạt

Shou không trả lời dùng đôi mắt và nụ cười nhếch miệng nói lên tất cả như muốn nói “VẬY THÌ CỨ THỬ ĐI”

“Nếu như tôi giành lại được Yuki, tôi sẽ đưa cô ấy về Qinzen và biến cô ấy trở thành HOÀNG HẬU CỦA QINZEN”

“VẬY THÌ TÔI SẼ CHỜ XEM , chờ ngày cậu giành được, chờ ngày cô ấy lên làm HOÀNG HẬU CỦA QINZEN” Khóe miệng Shou gợn lên 1 nụ cười thật tàn nhẫn, nói xong Shou kéo Yuki rời khỏi khu vườn để lại ReJi với gương mặt lạnh giá “NẾU NHƯ TÔI KHÔNG CÓ ĐƯỢC YUKI THÌ SẼ CHẴNG AI CÓ ĐƯỢC CÔ ẤY ĐÂU, CHỜ MÀ XEM SHOU, XEM TÔI SẼ ĐÁNH BẠI CẬU NHƯ THẾ NÀO, HANASATO YUKI CHỈ LÀ CỦA 1 MÌNH, MỘT MÌNH TÔI THÔI”

Yuki vội vã chạy theo Shou, khuôn mặt tràn ngập sự lo lắng chưa bao giờ cô cảm thấy anh tức giận và đáng sợ đến như vậy, cô có là gì mà khiến anh phải tức như vậy, nếu như cứ tình hình như vậy thì chính cô sẽ làm tổn hại đến Qinza và Vampire .. !! Phải làm sao đây

Shou kéo Yuki theo lên trên thượng bậc cao nhất của Cung Điện, Yuki thở dốc như cảm thấy không thể chạy nổi được nữa, Shou dừng lại đưa ánh mắt lạnh nhìn Yuki

“Tại sao.... sao .. anh lại .. kéo tôi đi” Yuki ngáp ngừng nói, hơi thở vẫn chút nặng nề

Anh kéo tay Yuki ép chặt cô vào tường đầu anh cúi thấp xuống nhìn thẳng vào gương mặt nhỏ nhắn của cô, Yuki có thể cảm nhận hết hết những mùi hương trên người anh nó tràn ngập sự nam tính và rất dễ chịu như chỉ muốn được ngửi mùi hương đó mãi, khuôn mặt anh thật gần, từng nét đẹp lộ rõ trên gương mặt, làn da mịn, ánh mắt xanh lạnh lẽo, đôi môi như không hề có nụ cười, giọng anh nhỏ trầm lạnh nhưng Yuki nghe thấy lại rất rõ

“Đừng tới gần hần, cũng đừng ở bên cạnh hần, cũng đừng thân thiết với hần, đừng bao giờ cười với hần và quan trọng ĐỪNG BAO GIỜ YÊU HẦN CÔ HIỂU KHÔNG ??? Nếu như để cô ta nhìn thấy cô cười với hần, ở bên cạnh hần thì ta sẽ không kìm được sự tức giận mà giết chết hần mất ... !!”

45. Chương 45 Tình Cảm Không Thể Kiểm Soát

Cả không gian như ngưng lại sau câu nói của Shou tất cả như tĩnh lặng chỉ nghe và cảm thấy được duy nhất hơi thở của hai người

Yuki tròn to mắt, sắc tím ngưng lại, Shou !! Anh nói gì vậy ?? Anh nói rằng cô không được ở bên ReJi không được đi cùng ReJi ?? Tại sao. Tại sao lại cấm cô như vậy ..

“Anh nói gì vậy”

Ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng vào ánh mắt tím của Yuki nói từng chữ “TRÁNH - XA - HẦN - RA” Bàn tay Shou giữ chặt lấy cổ tay Yuki cô dường như không thể thoát khỏi được

“Tại sao ?? Tại sao anh lại cấm tôi chứ” Yuki như muốn cố tìm câu trả lời

Shou không trả lời ánh mắt xanh lại, đứng rồi tại sao anh lại cầm cô, cầm cô đi với ReJi anh chỉ là người ngoài cuộc thôi mà, anh đâu có quan tâm cô, anh đâu có phải người yêu của cô, từ trước đến giờ có bao giờ anh xen vào hay quan tâm những chuyện vô bổ nhằm nhĩ như thế này đâu tại sao bây giờ lại .. lại cảm thấy khó chịu khi nhìn thấy cô ở bên ReJi, cảm thấy tức giận, khó chịu đến vô cùng

Lý do gì vậy ??? Từ bao giờ anh lại trở nên như vậy, vừa lúc này anh đã không thể kiểm soát được tình cảm của mình, anh như muốn điên lên khi nhìn thấy nụ cười của cô dành cho ReJi, tại sao anh lại chỉ muốn nó dành riêng cho anh thôi, chỉ muốn cô không đi đâu lúc nào cũng chỉ bên cạnh anh thôi, anh đã quen với cảm giác khi nhìn thấy Yuki kể cả khi anh không đến gần cho nhưng anh vẫn luôn dõi theo cô !! Nhưng anh lại chưa bao giờ đến gần là thứ gọi là Tình Cảm ... Là tình yêu Anh không phủ nhận anh đã bị người con gái này quyến rũ .. khiến cho anh muốn điên lên ... Đây không phải tình yêu đâu !! Chắc chắn không phải mà .. Anh không thể lại một lần nữa có tình cảm với con người được Để rồi lại một ngày nào đó .. họ lại bỏ anh đi !! Nhưng anh vẫn cứ như vậy .. không thể hiểu được tình cảm của chính bản thân mình là gì ?? Không biết mục đích của mình là gì

“Chuyện vừa này hãy coi như chưa nghe đi” Nói xong Shou thả Yuki ra rồi từ từ bước về phía trước không nói lại một lời

Yuki ngồi xuống !! Vừa này tim cô còn đập rất nhanh, nó như không thể kiểm soát được khi nghe anh nói như vậy, anh có biết cô vui như thế nào không ít ra anh cũng còn quan tâm cô vẫn coi cô như là 1 thứ gì đó trong cuộc đời của anh, cứ ngỡ rằng đó là ghen .. cứ ngỡ rằng anh thích cô

Nhưng sự thật thật đau đớn, anh đâu có thích cô.... thích cô bao giờ tất cả cũng chỉ là do cô tự suy diễn tự cho rằng anh thích cô, nhưng cô lại chỉ muốn hỏi rằng tại sao anh lại hành động như vậy ??? Nếu như anh không quan tâm cô .. thì việc gì phải xen vào, việc gì phải nói cô tránh xa ReJi ra !! Một con người máu lạnh như anh làm sao có thể yêu được !! Thậm chí là không có 1 chút cảm xúc trong đôi mắt xanh, lúc nào cũng lạnh lùng, khép kín tự thu mình lại trong 1 thế giới của riêng mình .. không có bất cứ 1 ai có thể vào được thế giới đó của anh cả

Phải phải là đến bây giờ anh vẫn không thể quên được Yui không ?? Có phải không Shou ?? Liệu có bao giờ anh chú ý tới tình cảm của tôi không .. Có bao giờ anh hiểu không ...

Shou chợt thở ài bước xuống đại sảnh cung điện nhìn mọi thứ xung quanh bằng ánh mắt vô hồn không nụ cười, có vẻ như Rain, Tamaki, Fin và Rui đã tìm được người bọn chúng cần rồi sánh bước cùng những bản nhạc khiêu vũ ngọt ngào như chẳng để ý bất cứ thứ gì xung quanh, còn anh tới giờ vẫn vậy vẫn chỉ muốn 1 mình sống tách riêng ra 1 thế giới, rõ ràng anh đã dần dần thích Yuki rồi nhưng chẳng thể nào nói được thành lời nói rằng cô đừng xa anh, đừng đi tới những nơi anh không tìm thấy, đừng bao giờ rời khỏi tầm mắt của anh .. đừng yêu bất cứ 1 ai ... ngoài anh

Shou ngồi xuống ánh mắt khẽ nhắm lại gương mặt thật mệt mỏi, tại sao lại không thể nói cho cô biết được anh đang nghĩ gì, cô có biết cô đã dần dần rất quan trọng với anh rồi, nhìn những hình ảnh đó của cô và hẳn anh như muốn điên lên chỉ muốn giết chết người muốn đem cô đi khỏi anh .. điều đó anh không cho phép !! Anh thật thật hèn nhát, không thể chủ động nói với cô mà tất cả chỉ biết im lặng không dám nói bất cứ 1 lời nào, chỉ biết cầm nín chôn sâu trong lòng

12h tiệc tàn tất cả mọi người đi tới kính chào ngài Kell

“Bữa tiệc khiêu vũ hôm nay chúng tôi rất cảm ơn ngài đã đem tới ọi người những giây phút thật vui vẻ nhất và hạnh phúc nhất” Tất cả mọi người ai nấy đều nở nụ cười trên môi

“Nhờ ngài cuối cùng chúng tôi cũng đã tìm được định mệnh của mình, thật sự rất cảm ơn ngài” 1 đám thiếu gia nọ cung kính cảm ơn ngài

Bla bla bla vô vàn lời nói của mọi người có thể nói rằng hôm nay là 1 buổi tiệc khiêu vũ hay nhất từ trước đến giờ

Ngài Kell cũng mỉm cười ngày hôm nay chính là ngày Tinh Tú xuất hiện như dải ngân hà vô vàn rất đẹp và thật tình cờ có mặt của ReJi nên ngài đã làm luôn 1 thế vừa để chúc mừng cũng là vừa để mọi người có được 1 đêm hạnh phúc, ai đâu ngờ cũng chính ngày hôm nay là ngài ông đã tỏ tình và cùng Bellla nhảy lên những khúc nhạc khiêu vũ nghĩ tới khi đó ông như là 1 người hạnh phúc nhất thế gian này, được cầm tay

người mình yêu thương được yêu 1 người phụ nữ xinh đẹp nhất cõi đời. HOÀNG HẬU CỦA ÔNG - Người ông yêu thương nhất, nghĩ tới trong lòng thật đau xót và nặng nề

Bella à !! Cũng đã hơn 10 năm rồi nhưng những hình ảnh hạnh phúc đó trong ta vẫn không thể phai mờ cứ ngỡ như ngày hôm qua, ngoảnh lại ta đã không thể tin rằng ta đã mất nàng mãi mãi, nàng ở nơi đó có nhớ không nhớ rằng ngày hôm nay là ngày ta với nàng thuộc về nhau !! Cho đến bây giờ nàng vẫn là người ta yêu thương nhất, vẫn là người ta không thể quên được !! Liệu rằng nàng còn nhớ .. Hãy vô tình đã quên ta rồi

Ông cũng vô tình nhìn thấy những đứa con của ông, chúng đã thay đổi rồi chúng đã học được cách yêu thương tình cảm của loài người, không còn máu lạnh như của quá khứ nữa, nắm trong tay người mình yêu ... Còn Shou anh thật giống bà, lúc nào cũng lạnh lùng lẩn át hết đi cảm xúc của trái tim chưa từng 1 lần lộ ra bên ngoài, chỉ cần nhìn Shou thì chắc chắn hình ảnh của hoàng hậu Bella lại hiện về ào ạt trong tâm trí ông

Bọn hắn cũng tiến tới chỗ ông cung kính cúi chào rồi ngẩng mặt lên

“Vậy bọn con cũng xin phép trở về Dinh Thự” Rain nói

“Người hãy nghỉ ngơi, hôm nay người cũng mệt rồi” SHou chợt nói

“Được rồi, các con lui đi” Ông mỉm cười

“Chúc ngài 1 đêm thật ngon giấc thưa Đế Vương và xin ngài giữ gìn sức khỏe ” Yuki từ đâu đi tới cúi chào nói, bọn nó cũng chào theo

“Ta cảm ơn, các cô lui đi”

Bọn nó gật đầu cũng vội đi ra theo bọn hắn, ai nấy đều nói chuyện nhưng ông lại để ý riêng Shou vs Yuki hai người đó lại không hề nói chuyện với nhau cứ lặng lẽ bước đi, khuôn mặt nhỏ của yuki như chan chứa 1 nỗi buồn nào đó còn Shou vẫn cứ vô cảm như vậy

Yuki có lẽ cô sẽ cần phải cố gắng rất nhiều nhưng chỉ còn 6 ngày nữa mọi chuyện sẽ kết thúc đến lúc đó ta sẽ phải đưa các cô quay trở lại thế giới của mình, vì các cô không thể ở đâu mãi mãi được .. ta biết nếu làm như vậy các cô và các con ta cũng sẽ rất đau nhưng ta ép buộc phải làm vậy, vì tương lai của nơi này ta nhất định phải đưa các cô trở về !! Ông vô tình nhìn thấy những khuôn mặt vui vẻ những nụ cười của bọn hắn trong lòng ông lại càng xót xa hơn

“Shou, Rain, Tamaki, Rui, Fin ta ... thật sự xin lỗi .. trong những ngày cuối cùng còn lại hãy cố gắng thật hạnh phúc nhé ta không thể làm khác được” Gương mặt ông thật u buồn, đôi mắt nhìn lên bầu trời xa thẳm kia trong lòng hé lên những giọt đắng mặn chát

“ReJi ngài đến rồi sao” Tiếng nói của người phụ nữ xinh đẹp mag tên - Bella vang lên trong Dinh Thự Lạnh Lẽo

“Phải tôi đến rồi” ReJi ngồi xuống chiếc ghế với vẻ không được vui

“Hình như Ngài đang gặp chuyện gì thì phải” Linh hồn xinh đẹp bước đến bên chiếc cửa kính lớn

“Ta với con trai bà - Shou, đang gây bất hòa với nhau thì phải” ReJi nhếch miệng cười

“Con trai ta ?? Shou sao” Bà ta chợt quay lại

“Phải phải, hắn càng nhìn ta càng thấy hắn thật giống bà rất giống, hắn Vô Cảm - Nhẫn Tâm - Lạnh Lùng y như bản sao của bà, ta thử hỏi với 1 người như vậy lại có thể quan tâm đến một cô gái loài người quá mức tới như vậy” Ánh mắt ReJi nhìn về phía linh hồn của bà

“Ý ngài là con bé loài người - Yuki sao” Bà ta quay lại khoanh tay nói

“Phải phải” ReJi nói

“Ta cũng cảm thấy rằng ngài cũng đang rất quan tâm tới cô gái loài người đó”

“Ta yêu cô ấy” ReJi chợt nói lại một lần nữa khiến cho bà ta phải quay lại

“Ngài yêu loài người sao ?? Ta tự hỏi rằng là đã từ bao giờ ngài quan tâm đến thứ tình cảm loài người thấp kém đo vậy”

“Bà nói sai rồi Bella !! Tình cảm đó ta thấy thật trong sáng thuần khiết, và rất đáng yêu vậy nên ta sẽ không bao giờ từ bỏ cô gái đó kể cả khi TA CÓ THỂ GIẾT CHẾT CON TRAI BÀ” Ánh mắt sắc lạnh của ReJi thật lạnh lẽo

“Ta mong ngài không quên sự hợp tác giữa ta và ngài”

ReJi chợt dừng lại, anh làm sao cô thể quên được nhưng dù có làm gì đi nữa anh vẫn không thể giết Yuki , không thể giết chính người con gái anh yêu được

“Hãy cất cái thứ gọi là tình cảm đó của ngài đo ReJi vì ngài vẫn phải GIẾT CÔ TA để hồi sinh ta, mong ngài đừng quên điều này, ta sẽ chờ về gặp hai đứa con trai thân yêu của ta ... và người mang danh là **CHỒNG CỬA TA - KELL HILIA**” Từng giọng nói như đâm vào trái tim người nghe 1 cách tàn nhẫn

“Ta hiểu rồi” ReJi đứng dậy biến mất rời khỏi dinh thự, gương mặt xinh đẹp đó chợt nhìn lên bầu trời, ngày hôm nay vào 17 năm trước là ngày hạnh phúc nhất cuộc đời bà, được người mình yêu tỏ tình được khiêu vũ giữa những vì sao đêm 1 hạnh phúc hoàng gia mà bà chưa bao giờ nghĩ tới, thật chua xót khi nhìn thấy những cảnh ông đã vô tâm cho tới phút cuối cũng không thể đến bên bà thậm chí bà còn không biết, ông ở đâu hay đang làm gì, liệu có lo lắng cho bà một chút nào không và những cảnh 2 đứa con trai mình yêu thương giết hại, cũng chỉ vì quá thù hận bà

“Chắc là chàng chưa quên ngày hôm nay đâu nhỉ ?? Kell Hilia” Bà ta nở nụ cười thật chua xót dưới làn môi đỏ, một ánh mắt thật buồn, thật đau đớn lặng lẽ nhìn lên 1 bầu trời đầy sao

46. Chương 46 Yuki - Cô Là Người Nắm Giữ Vận Mệnh Của 2 Đế Vương

Tất cả rời khỏi Cung Điện bước lên chiếc xe trở về Dinh Thự, trên xe ai nấy đều rất hạnh phúc và vui vẻ, Yul tựa đầu vào vai của Rain rộng mà rất ấm áp như được che chở vậy, Rui và Haruhi chỉ chốc như trẻ con rồi 1 lúc lại lăn ra cười, Rin thì nằm gọn trong lòng Fin, Misa với Tamaki ngồi đọc tạp chí 1 cách yên tĩnh còn riêng Yuki cô nhìn ra phía bên ngoài cửa sổ với ánh mắt vô cảm như không muốn suy nghĩ đôi môi nhỏ không hề hé lên 1 niềm vui nào còn Shou tựa lưng vào ghế sau vừa trầm ngâm vừa mệt mỏi, không thể hiểu được hai người này đang nghĩ gì nữa sao mà lạnh lùng sao mà xa cách quá vậy

Thời gian đâu còn nhiều nữa, Yuki - Shou hai người có biết chỉ cần hai người quay lưng lại và vĩnh viễn không thể nhìn thấy nhau nữa không, thời gian sẽ đưa hai người trở về với cuộc sống ban đầu, không còn được nhìn thấy nhau nữa liệu có ổn không ?? Không còn được bên nhau nữa !! Thì ai sẽ đau nhiều hơn ai, và ai là người chịu tổn thương nhiều nhất, có lẽ định mệnh muốn đùa giỡn tình yêu của hai người nữa rồi

6 ngày nữa chỉ còn lại 6 ngày nữa, sẽ ra sao đây khi 1 trong hai người không ai dám mở miệng nói rằng cần nhau, và yêu nhau .. Thời gian còn lại quá ngắn ngủi...

Mọi người trở về Dinh Thự rồi tách riêng ai về phòng nấy, Yuki thần thờ lê bước vào chiếc giường lớn phủ ga trắng, cô mệt mỏi nằm xuống ánh mắt vô cảm vẫn cứ hé mở rồi chợt nhắm lại hai hàng lông mi đen dày dúi lại 1 đôi mắt đẹp như thiên sứ chiếc môi nhỏ nhắm khẽ run lại

Trong lòng cô đau quá, phải làm sao anh mới hiểu được tình cảm của cô, phải làm sao anh mới biết cô yêu anh cần anh như thế nào hả Shou ?? Anh là 1 vị Đế Vương trẻ tuổi, anh có 1 gương mặt quá đẹp và tài năng của tạo hóa đã ban cho vì anh mà bao nhiêu người khát khao muốn có được anh có anh trong tay họ ngay cả những vị tiểu thư và bá tước cao sang quyền quý đẹp lộng lẫy anh không 1 chút để ý tới thì tôi là cái gì chứ !! Không là gì cả chỉ là 1 con người bình thường vô tình lạc vào thế giới này định mệnh vẫn lôi đưa tôi tới bên anh !! Phải chăng là để nhìn anh như vậy, tôi chỉ muốn được bên anh nhưng điều đó thật xa quá thậm chí 1 câu nói anh cũng không nói với tôi, cứ thu mình lại trong thế giới riêng, có phải từ sau khi Yui đi trái tim anh đã chết rồi không

Anh là 1 Thiên Thần của Thượng giới trong vỏ bọc của Vampire một con người thấp hèn như tôi sao có thể với tới được anh ... Khi anh còn đang ở quá xa tôi .. Nhưng có 1 điều không bao giờ thay đổi là chính là ... Tình Cảm của tôi - Tình cảm của 1 con người dành cho Vampire

Chìm vào trong giấc ngủ thật sâu, ánh hàng lông mi cong vút gương mặt nhỏ nhắn xinh đẹp vô cùng nhưng gương mặt đó thật buồn

Shou đi tới bên chiếc giường của Yuki, nhẹ nhàng ngồi xuống, bàn tay to khỏe chạm vào gương mặt nhỏ nhắn mịn màng, ánh mắt xanh khẽ dao động

Những lúc như vậy tôi chỉ muốn được ôm em vào lòng, để em có thể cảm nhận được tình yêu của tôi, em khiến trái tim này khẽ dao động khiến ánh mắt này vẫn cứ phải dõi theo em, tôi không thể chịu nổi nếu như nhìn thấy em bên cạnh người con gái khác, nhưng tôi có quyền gì mà xen vào ta thật hèn nhát phải không không thể nói cho người con gái mình yêu rằng tôi yêu em rất nhiều, nhưng tôi hứa sẽ đến lúc tôi sẽ nói cho em biết tình cảm thật sự của tôi, xin em đến lúc đó hãy bên cạnh tôi, đừng rời đi đâu ... Ta chỉ muốn nói trái tim này thuộc về em nó yêu em

Đôi mắt Yuki khẽ lay động hàng mi cong, khiến anh chợt giật mình rồi lại mỉm cười “Tôi nhất định sẽ không để ai cướp em khỏi tôi, tôi sẽ giết chết tên đó mất, Người Con Gái Của Riêng Tôi - Tôi yêu em” Đôi môi của anh chạm vào bờ môi nhỏ nhắn hồng hào đó của Yuki ánh mắt chợt khép lại.. 1 nụ hôn nồng nhiệt mà Yuki không thể tỉnh dậy cũng không thể thoát khỏi

“Yuki-chan dậy thôi” Yul kéo chiếc rèm cửa ra, ráng chiều tà hiện lên trên bầu trời ngày càng rõ

Yuki chợt dụi mắt tỉnh dậy trong tiếng gọi của Yul “Mọi người đâu hết rồi”

“Chúng nó xuống nhà trước rồi, thay đồng phục đi” Yul buộc hai tấm rèm thật gọn gàng đặt lên trên giường bộ đồng phục của Yuki

“Chờ tao tí tao với mày cùng xuống” Yuki đứng dậy lê bước vào phòng tắm, những giọt nước nóng làm cô như tỉnh táo hơn, mái tóc nâu đỏ ướt nhèm, sắc tim vẫn thất thần

Yuiki bước ra mái tóc dài được tết vòng hai bên thả xuống 1 mái tóc bồng bênh với mùi hương thật dễ chịu “Chúng ta đi”, Yul khẽ gạt đầu rồi cả hai rời khỏi căn phòng, bước xuống nhà 1 không gian thật yên vui không còn yên tĩnh đến ngạt thở như trước nữa, bọn họ đã thay đổi rồi bây giờ khác xa với lúc bọn nó vừa bước tới căn biệt thự này, lúc đó chỉ cảm thấy lạnh lẽo - ngạt thở đến vô cùng, chỉ muốn thoát khỏi nơi này thật nhanh nhưng giờ thì không chẳng muốn ai là muốn rời khỏi nơi này vì nơi này có những người mà bọn nó yêu thương nhất thế gian Nhưng rồi sẽ được bao lâu ... Rồi sẽ lại phải trở về trở về thế giới của mình, rời xa người đó không còn được gặp lại nữa, phải quên đi hết những kỷ niệm những tình yêu ... Bọn nó không bao giờ muốn điều đó xảy ra ... không muốn nghĩ chỉ biết rằng là bây giờ hãy hạnh phúc nhất có thể, đừng suy nghĩ bất cứ chuyện gì nữa

“Yuki-chan, Yul-chan hai người xuống rồi sao” Haru gọi với lên bậc cầu thang

“Ừ .. ờ” Yuki chợt thả mình xuống chiếc ghế dài, đôi mắt không dám nhìn thẳng vào Shou, anh ngồi phía trái đối diện cô, ánh mắt lạnh lùng vẫn nhắm lại

“Nhanh lên rồi chúng ta còn phải đến học viện nữa” Rain cầm trên tay ly trà thảo dược nóng đằm tĩnh nói

“Được” Cả bọn ăn tới tấp rồi nhanh chóng xách cặp ra xe đi thẳng tới học viện, chiếc xe đỗ lại bọn hấn và bọn nó bước xuống xe

Bọn hấn đi vào trường theo sau là bọn nó, 1 đám nữ sinh từ đâu chạy ào ào ra như kiến đã tìm được mồi bám dính lấy bọn hấn, đá bọn nó phăng ra ngoài không thương tiếc

“Ui da cái móng của tui” Yuki ê móng dụi mắt

“Em không sao chứ, Yuki” Từ đâu xuất hiện 1 giọng nói ấm áp

Yuki chợt nhìn lên “ ReJi-sama là anh sao”

“Nào đứng dậy” ReJi đưa đôi tay của anh ta trước mặt Yuki

Yuki mỉm cười cầm lấy tay ReJi đứng dậy “ ReJi à anh lúc nào cũng ầm áp hết trơn á” Yuki híp mắt nói

“Vậy sao, vinh hạnh cho tôi quá” ReJi xoa đầu mình nói

“Nhưng mà.....” Yuki quay sang bên cạnh hàng ngàn ash mắt của bọn con gái đăm đăm khói chịu, rục mùi sát khi nhìn cô như hàng ngàn mũi dao “Phập, phập, phập” Đâm vào không chút thương tiếc

“Đi theo tôi” ReJi nháy mắt cầm lấy cánh tay của Yuki mà đưa cô theo

Shou quay lại, lạnh lùng nhìn theo bóng dáng hai người, ReJi xem ra hẳn muốn chọc tức anh rồi !!

“Buổi tiệc khiêu vũ hôm qua thật vui phải không” ReJi nói hai người đang đi dọc tản bộ trong khuôn viên của trường

“Vâng” Yuki ngược lên cười nói

“Câu hỏi của tôi chắc chắn em sẽ trả lời chứ” ReJi dừng lại

“ReJi-sama” Yuki ngập ngừng không biết trả lời ra sao ?? Phải trả lời anh như thế nào, không dám từ chối chỉ vì anh lúc nào cũng ầm áp với cô là người luôn dịu dàng và cô cảm thấy thật an toàn, là 1 vị đế vương nhưng anh lại vô cùng giản dị và dễ gần như những người bình thường không có 1 chút gọi là khó gần và kiêu ngạo , cô chỉ muốn cứ mãi như thế này vì cô sợ nếu cô trả lời mối quan hệ này sẽ bị phá hủy mất .. Anh là 1 người con trai tốt !! ReJi Phải làm sao để giải thích cho anh hiểu được tình cảm của cô đây anh khác với Shou tình cảm cô dành cho anh chỉ là tình yêu thương của 1 cô em gái đối với người anh trai của mình mà thôi .. ReJi

“Không sao em không cần phải tl luôn đâu Yuki, tôi sẽ đợi em, đợi ngày em chấp nhận tôi” ReJi mỉm cười ầm áp đôi mắt xanh nhạt nhìn vào sâu trong ánh mắt Yuki, cô cũng ngạc nhiên không kém rồi chợt đôi môi cũng chợt nở 1 nụ cười trở lại

Em biết không, tôi rất muốn nghe câu trả lời của em là gì ?? Trong lòng em đang nghĩ gì em yêu ai, em cần ai ?? Nhìn đôi mắt đỏ của em gương mặt đỏ của em tôi lại càng cảm thấy mình yêu em hơn, tôi bị em mê hoặc từ ngay phút giây tôi nhìn thấy hình ảnh của em, trái tim tôi khê dao động gặp được em và yêu em đó có phải là do định mệnh sắp đặt không, Tôi sẽ không để hân dành được em cướp em khỏi tôi, tôi không có phép vì em chỉ là người con gái của riêng tôi thôi, ngoài tôi ra không ai có thể có được em, tôi đã từng sống 1 cuộc sống vô vị không có niềm vui từ sau khi mẫu hậu ta qua đời ta luôn sống trong lạnh lùng khép kín lòng mình lại, tưởng chừng như không thể có được 1 chút ánh sáng nhưng khi gặp được em - Ánh sáng lại 1 lần nữa đến với tôi, người đã khiến tôi yêu ngay từ cái nhìn đầu, mạnh mẽ, xinh đẹp, lạnh lùng lại chính là điểm khiến tôi say mê và bây giờ tôi đã có 1 hy vọng để tiếp tục sống tiếp tục tồn tại là vì em, trái tim này nó đã quá yêu em rồi Yuki, ta sẽ giành lại em cướp em làm của riêng mình, HÃY TRỞ THÀNH HOÀNG HẬU CỦA TA NHÉ YUKI, LÀ HOÀNG HẬU CỦA QINZEN !! TA YÊU EM ! !VÀ TA SẼ KHÔNG TỪ BỎ BẤT CỨ THỦ ĐOẠN NÀO... ĐỂ CÓ ĐƯỢC EM .. TA CHẮC CHẮN !!

47. Chương 47 Tình Cảm Của Yuki

Tiếng chuông nhẹ nhàng kết thúc giờ học của khóa 1, tất cả các học viên xuống sân trường rồi đi vào căn teen, vừa đi vừa tán chuyện rồi hỏi bài đủ các kiểu, cả lớp đều xuống hết Canteen chỉ còn mình Yuki ở lại, quái lạ sao cô không thấy Shou đâu cả, chỉ là vừa hết tiết thôi mà, anh ta đi đâu mà nhanh quá vậy ??

Yuki ôm tập bản nhạc bước tới phòng nhạc tiến tới cây đàn Piano to đen bóng không có 1 chút dính bẩn, có lẽ là do nó luôn được cô thanh nhạc lau cẩn thận

Yuki mở to cánh cửa sổ ra những làn gió trong mát lùa vào căn phòng tắm rèm cửa đu đưa chơi đùa cùng những ngọn gió, Yuki chợt mỉm cười nhẹ rồi ngồi xuống chiếc ghế, đặt bản nhạc trên ngăn đàn, đôi bàn tay của cô nhanh như thoát chậm nhẹ lên phím đàn từng âm hưởng phát lên khiến người nghe như bị mê hoặc từ hồi nhỏ mẹ cô đã dạy cô chơi piano lúc đầu những tiếng nhạc của cô rất tệ cố gắng rồi cố gắng vậy mà vẫn thể không tốt lên chút nào, lúc đó cô đã quyết định từ bỏ cho dù mẹ có nói bất cứ điều gì, sáng hôm đó

cô đi qua căn phòng Piano cô đã nhìn thấy mẹ - à không phải mẹ mà đó là 1 THIÊN THẦN đang chơi đàn nâng bàn mai xuyên vào qua cửa sổ và rực sáng lên khuôn mặt bà mái tóc bay theo gió ánh mắt nhắm lại tận hưởng những tiếng nhạc nhẹ nhàng, sâu lắng mê hoặc lòng người, lúc đó ba của cô đi ngang qua, ông mỉm cười nhìn vào trong căn phòng

“Đó có phải là thiên thần không Yuki” Ông chấp tay sau lưng nói

“Thiên Thần ??” Yuki khó hiểu nhìn lên trên mặt ông

“Mẹ con chơi Piano rất giỏi và cả khả năng ca hát , mẹ con từng là 1 hoa khôi và cũng là 1 chủ tịch câu lạc bộ Piano cả trường mẹ con giành rất nhiều giải thưởng danh giá về Piano rồi từ từ lên sang thế giới tiếng đàn của mẹ con nó nhẹ nhàng và thật sâu lắng như ánh nắng ban mai trong sáng tinh khiết, mẹ con đã được các giáo sư nổi tiếng ở đại học Harver mời sang làm giáo viên thanh nhạc ở trường đại học giỏi và danh giá nhất thế giới, mẹ con như 1 ngôi sao trong bầu trời đêm của ta vậy, chính vì tiếng đàn của mẹ con ta đã vô tình gặp được mẹ con, 1 người con gái dịu dàng, thuần khiết đẹp tựa như 1 thiên thần, ta đã bị tiếng đàn của mẹ con mê hoặc và ta đã dần dần yêu mẹ con rất nhiều” Ông ngược mặt ra cửa sổ nghĩ về quá khứ, 1 quá khứ thật đáng yêu và ngọt ngào phải không ??

Lúc đó cô chợt hiểu ra rằng mẹ đã cố gắng như thế nào để có được 1 tiếng nhạc mê hoặc lòng người như thế nào cũng có đôi khi chính tiếng nhạc này mà định mệnh đã đưa con người ta gặp nhau, lúc đó cô đã rất cố gắng cô cố gắng không ngừng nghỉ để có được tiếng nhạc như ngày hôm nay

Mỗi lần chơi nhạc đó là lần cô cảm thấy vui vẻ hạnh phúc mỗi lần cất lên những lời hát là lúc đó cô muốn gửi tới 1 ai đó, bản nhạc đó là những dòng nhạc cô gửi gắm hết tất cả những tình yêu của cô vào trong đó nó dành cho 1 người con trai lạnh lùng, 1 người cô chỉ dám ngắm nhìn từ xa chưa bao giờ dám gần lại

Anh à !! Những bài hát này anh hãy lắng nghe nhé !! Em muốn nói, em muốn nói rất nhiều điều với anh, bài hát này là tình cảm của em dành riêng cho anh để anh có thể hiểu được em yêu anh đến như thế nào

There are three words, that I've been dying to say to you (Chỉ có 3 từ, mà tưởng chừng như em chết lặng để thổ lộ với anh...)

Burns in my heart, like a fire that ain't goin' out (Bùng cháy trong tim em, như một ngọn lửa chẳng có cách nào thoát ra được...)

There are three words, & I want you to know they are true... (Chỉ 3 từ thôi, và em muốn anh biết rằng nó rất thật lòng...)

I need to let you know (Em cần phải thổ lộ ra tình cảm ấy với anh...)

I wanna say I love you, I wanna hold you tight (Em muốn nói rằng "Em yêu anh, và em muốn giữ anh thật chặt...)

I want your arms around me & I, want your lips on mine (Em muốn vòng tay của anh ôm lấy em thật chặt, và đôi môi của anh chỉ thuộc về em...)

I wanna say I love you, but, babe I'm terrified (Em muốn nói rằng em yêu anh, nhưng anh ơi biết không, em thực sự sợ hãi..)

My hands are shaking, my heart is racing (Đôi bàn tay em như run lên, trái tim em đập liên hồi...)

Cause it's something I can't hide, it's something I can't deny (3 từ ấy em không thể giấu kín, và cũng chẳng thể nào phủ nhận...)

So here I go... (Vậy nên, tại nơi đây em sẽ nói...)

Baby I lo-o-o-ve you (Anh ơi, em yêu anh...)

Take it in, breathe the air (Cố gắng thở thật sâu...)

What is there to really fear (Để che giấu đi sự lo lắng)

I can't contain, what my heart's sayin' (Nhưng em không thể kiểm soát nỗi sự thổn thức trong trái tim em thêm nữa...)

I gotta say it out loud... (Em muốn hét lên thật lớn rằng em yêu anh...)

Từng tiếng hát từ dòng nhạc hòa lẫn vào nhau khiến người nghe không muốn rời đi cũng không muốn tiếng nhạc dừng lại, giọng hát ngọt ngào những tiếng nhạc thật nhẹ nhàng sâu lắng, Yuki chợt dừng lại cô chợt mỉm cười, nếu như anh nghe được bài này thì tốt nhỉ ?? Ánh mắt vẫn ngưng lại trên phím đàn gọn gió thổi bay mái tóc, hình ảnh lúc này của cô đẹp tựa như mẹ cô, hai thiên thần được tạo hóa ban tặng sắc đẹp và tài năng tỏa sáng rực trên bầu trời đêm

Cô không biết rằng có hai ánh mắt đang nhìn về phía cô, theo dõi cô từ đâu, 1 ánh mắt lạnh lùng vô cảm, 1 ánh mắt hiền hòa nhưng lại xen thêm chút lạnh lùng, từng lời nó của Yuki và từng lời bài hát hai người có thể hiểu rất rõ từng lời 1 nhưng họ lại giống nhau về điểm, lời bài hát đó Yuki dành cho ai, cô đàn cho ai và tình cảm của cô là dành cho ai, 1 dấu hỏi chấm to đùng trên hai gương mặt đẹp của hai chàng trai, hai con người làm chủ của 1 thế giới nổi tiếng Máu Lạnh - Tàn Ấc - Ngang Tàn có ai biết được họ đã động lòng trước 1 thiên thần ngồi trước mặt, một cô gái loài người bình thường ?? Muốn tranh giành, muốn trở thành những con người bình thường chỉ là được để sống bên cạnh cô mãi mãi, và muốn giết chết ai muốn cướp đi người con gái của họ

Nhưng họ lại không hề hay biết tình cảm của cô gái đó là dành cho ai ?? Là ai trong hai người ??

“Yuki người em yêu ... là ai” !!!

Yuki rời khỏi phòng nhạc, đằng sau là hai giọng nói của hai người con trai

“Cũng nghe sao” ReJi lên tiếng nhảy xuống phía dưới

Shou tựa lưng vào cửa sổ, ánh mắt vô hồn như không muốn quan tâm

“Bài hát đó của Yuki, anh nghĩ giống như tôi chứ” ReJi nhếch miệng nói

“Thì sao” Shou nói với giọng bất cần ánh mắt vẫn nhắm lại

“Tình cảm của cô ấy dành cho ai, trong hai người chúng ta” ReJi ngồi lên cây đàn

“Thắc mắc lắm sao” Shou khẽ nhếch miệng, nhưng thật sự trong lòng anh cũng đang có 1 dấu hỏi lớn

“Tôi đã nói rồi, tôi sẽ là người có được trái tim của Yuki trước, đã nói thì sẽ làm”

“Vậy thì cứ thử đi, xem ai là người có được trước” Shou khoanh tay đôi mắt khẽ mở nhìn ra ngoài

“Nếu tôi đoán không nhầm thì, anh cũng như tôi thì phải ĐỀU YÊU CHUNG 1 NGƯỜI CON GÁI, KHÔNG SAI CHỨ SHOU !!” ReJi đưa ánh mắt nhìn về phía Shou

“Vậy thì sao”

“Vậy thì cùng tham gia vào trò chơi này, ai thắng sẽ được cô ấy còn ai thua thì phải rút khỏi cuộc đời cô ấy mãi mãi” ReJi tà ác nói

“Được thôi !! Lời thách đấu này tôi sẽ nhận .. xem rằng tim Yuki, ai sẽ giành được”

ReJi nhảy xuống dưới cười khẩy rồi quay đi “ Anh giống mẹ anh thật Kell Shou, cái gì cũng giống bà ấy, luôn dùng sự lạnh lùng kiểm chế để che giấu đi cảm xúc của mình, chưa bao giờ để cảm xúc nó tuôn trào ra ngoài” “ Trò chơi này sẽ rất thú vị” Nói xong ReJi biến mất hẳn

Shou dúm mây, hần vừa nhắc đến mẹ anh sao ?? Cứ mỗi lần ai nhắc đến bà ta là ah lại khó kiềm chế lại cảm xúc ?? Hần nói anh giống bà ta ư, phải anh rất phủ nhận, giống cái gì cũng rất giống ?? Luôn dùng thứ gọi là Bất Cần - Vô Cảm - Máu Lạnh che hết đi cảm xúc thật của lòng mình cũng như khi đứng trước Yuki anh chỉ toát ra sự lạnh lùng lại không hề ám áp hay đối diện với chính cảm xúc thật của mình ?? Muốn ôm nhưng không thể muốn nói yêu nhưng lại không muốn nói ?? Anh lại chỉ sợ rằng 1 ngày nào đó cô cũng sẽ biến mất như Yui, biến mất mãi mãi khỏi cuộc đời anh, lúc đó anh sẽ phải sống như thế nào ?? Muốn tin tưởng muốn được yêu nhưng lại không dám ... ĐẾN GẦN

TRÒ CHƠI NÀY AI SẼ THẮNG ?? AI SẼ CHIẾM ĐƯỢC TRÁI TIM YUKI ?? TRÒ CHƠI NÀO CŨNG PHẢI CÓ NGƯỜI THẮNG KỂ THUA ?? 1 NGƯỜI KHÔNG DÁM ĐỐI DIỆN VỚI CẢM XÚC CỦA

MÌNH, MỘT NGƯỜI SẼ PHẢI GIẾT CHẾT NGƯỜI MÌNH YÊU ?? YUKI - CÔ LÀ CON CỜ QUAN TRỌNG NHẤT CỦA TRÒ CHƠI NÀY !!

48. Chương 48 Nếu Như Một Ngày Tôi Biến Mất Thì Liệu Người Ấy Có Quan Tâm Không

11h tiếng chuông trường vang lên thật nhẹ nhàng trong không gian yên ắng, các khối lớp ầm ầm như cái chợ rời khỏi lớp học, Yuki vươn vai đứng dậy chợt nhìn sang Shou anh vẫn nằm đó gương mặt thanh tú lúc ngủ của anh bây giờ thật tuyệt đẹp, vẻ đẹp này khiến biết bao nhiêu người thêm thuồng, mơ ước, làn mi cong dài và đôi mắt xanh lạnh ẩn sâu trog làn mi, hai màu tóc của cô và anh giống y như nhau, nâu ánh đỏ mê hồn cộng thêm những đường nét thanh tú và tài năng chơi Piano cực giỏi mê hoặc hết mọi thứ xung quanh, ai cũng phải ghen tỵ với sắc đẹp của hai người

Càng nhìn anh cô càng bị hút hồn bởi vẻ đẹp đó của anh, trái tim cô đập rất nhanh, không thể kiểm soát lại, cô nhẹ nhàng tới gần bên anh , chạm nhẹ đôi tay vào gương mặt đó, cảm nhận được hết mọi thứ, một tình yêu đơn phương luôn được cô chôn sâu trong lòng ... Càng nhìn anh thì tôi càng yêu anh .. yêu anh nhiều hơn biết bao nhiêu

Yuki chợt giật mình rút lại bàn tay lại và cũng đúng lúc Shou tỉnh dậy nhìn lên Yuki “Cô làm gì ở đây”

“Tôi .. tôi .. chỉ muốn gọi anh dậy thôi” Yuki ấp úng nói trong khi mặt đỏ không khác gì trái cà chua

Shou đứng dậy “ Vậy thì đi thôi” anh chợt kéo tay cô rời đi, Yuki chỉ biết ấp úng ậm ừ rồi cũng chạy theo Shou

Anh biết lúc này tôi vui lắm không, tim tôi đập rộn lên vì anh, liệu anh có cảm nhận được, bàn tay nhỏ bé của Yuki được Shou nắm chặt lấy cả hai đều mỉm cười thoáng qua Yuki nhìn theo lưng Shou chợt mỉm cười thật hạnh phúc còn anh tuy không quay lại nhưng miệng anh lại hé lên 1 nụ cười mỗi khi ở bên Yuki là những lúc anh cảm thấy thật ấm áp và bình yên ... Có phải đây là hạnh phúc không ?? Nhưng họ không để ý rằng sau là 1 ánh mắt sắc lạnh tàn nhẫn nhìn theo họ ẩn mình trong bóng tối

“Yuki-chan, Shou-sama sao bây giờ hai người mới ra” Yul thò đầu ra khỏi cửa kính

“Lẽ mà thật” Rain nghiêm nghị nói

Shou không trả lời bước vào xe đeo phone chìm vào trong những dòng nhạc

Yuki ngồi cạnh Rin “ Ấy xảy hình như con bạn tui nó bị đổ mặt hay à sao ý” Rin cố tình đá đểu

“La..m gì .. có” Yuki chỗ đây đây làm cả lũ bật cười

“Ái chà không có sao có chữ có nó hiện ra to đùng trên chán kia kia” Misa cười đểu chỉ tay vào chán Yuki

“Phải phải” Haru gật gật đầu

Shou thì nghe như không nghe ánh mắt vẫn không mở vẫn cứ yên lặng, bọn hắn cũng thế chỗ có Rui vs Fin là nói nhiều thôi còn Rain, Tamaki và Shou thì hiếm khi thấy họ nói chuyện vui

Chiếc xe đi vào trong sân của căn biệt thự, bọn nó xuống xe nhưng không quên nhìn lên bầu trời, trăng hôm nay tròn và sáng đến kỳ lạ và cả những bật ngàn vì tinh tú trên bầu trời nữa

“Oa đẹp quá, ngày nào trăng cũng sáng hết vào căn biệt thự này á” Yul cười híp mắt vì sướng

“Ngốc !! thì lúc nào ánh trăng chả soi sáng vào đây” Rain cho ngay câu làm Yul không còn lý để chui

“Kệ tui nhá, cha kia”

“ Thôi thôi mọi người vào trong đi cũng khuya lắm rồi” Rui chợt nói

“Phải đó tui cũng buồn ngủ lắm rồi” Haru ngái ngủ gật đầu lia lịa

“Vào thôi” Fin chợt cười rồi kéo Rin vào trong, Tamaki với bà Misa kia đã trốn ra vườn hoa hồng từ bao giờ rồi, mỗi ngày tan trường là y rằng hai ông bà toàn ra đó để chăm sóc hoa, người thích hoa yêu nhau đúng là hợp thật

Shou vẫn đứng đó gương mặt anh ngược lên trời, anh rất thích ngắm những vì tinh tú nó đẹp bạt ngàn như 1 dải ngân hà vô tận

“Anh đã từng có một ước mong gì không” Yuki chợt hỏi

Shou chợt quay lại nhìn Yuki “Sao cô lại hỏi việc đó”

“Chỉ là do tôi tò mò thôi” Yuki chợt cười

“Ta chưa từng có ước mong gì cả” Shou vô cảm nói

“Vậy sao?? Còn tôi thì có rồi đây”

Shou quay sang cô như muốn tìm câu trả lời, ánh mắt Yuki ngược lên trời “Tôi tự hỏi rằng là nếu 1 ngày nào đó, tôi biến mất khỏi nơi này thì liệu rằng người ấy có quan tâm không, có lo lắng cho tôi không, có lo rằng tôi sẽ làm sao không ??”

Shou không trả lời ánh mắt anh có vẻ khó hiểu “Người đó ???”

“Người ấy không hề biết tình cảm của tôi, thật vô tâm phải không tôi biết tôi cũng không là gì với người ta cả nên tôi không dám ước mong người đó sẽ đáp trả lại tình cảm của tôi nhưng tôi cũng chỉ cần người đó quan tâm tôi một chút thôi cũng được để nếu đến lúc rời xa để tôi có thể cảm thấy giữa mình và người đó cũng có gì đó gọi là TÌNH YẾU” Giọng nói của Yuki thật buồn hòa lẫn sâu vào ánh mắt tím

“Cô yêu người đó thế sao” Shou vô cảm nói

“Phải rất nhiều rất là nhiều nữa là”

“Vậy thì hãy để người đó biết được tình cảm của cô”

“Anh có biết người đó là ai không” Yuki nhìn Shou nhưng anh lại không nhìn lại “ReJi” một câu nói thốt ra làm Yuki thật thất vọng cô cố gượng cười

“Tại sao, anh lại nghĩ là anh ấy”

“Tôi không biết, chỉ biết rằng cô và hắn lúc nào cũng ở bên nhau, và cô luôn cười với hắn”

“Vậy sao ?? Cho là vậy đi” Yuki cười gượng rồi lặng lẽ đi vào bên trong

Vậy ra anh không hề biết được tình cảm của cô, không hay biết 1 chút nào, lòng cô cảm thấy đau nhói, anh thậm chí còn không muốn hỏi lại cô bất cứ điều gì như, tại sao cô lại yêu hắn hay cô đừng yêu hắn nhưng tất cả lại không như vậy, Shou anh không yêu cô cô biết nhưng vẫn làm ngơ để trái tim chợt đau nhói khi người mình yêu lại không hề yêu mình !! Cảm giác đó có được gọi là đau không ???

Shou chợt cười thoáng, vậy ra cô đã phủ nhận rồi, cô phủ nhận là cô yêu hắn nhưng trong tim anh thì lại thấy nhói giá như cô có thể nói với anh rằng cô không yêu hắn hay hắn không phải người cô yêu thì anh đã không như vậy, em bỏ đi không nói 1 lời sao tim lại có cảm giác khó chịu khó tả như thế này, anh yêu cô rồi yêu rất nhiều khi nhìn thấy cô bên hắn anh không chịu nổi, anh khó chịu bực tức cũng chỉ vì cô yêu anh ... Xin cô hãy nói rằng cô yêu anh đi người cô yêu chỉ có 1 mình anh thôi ... nhưng tại sao cô lại không nói với anh điều đó cứ để khoảng cách ngăn cách bước chân cô và anh rồi dần dần xa lạ, lạnh nhạt như thế này

Cả hai người lạc vào từng suy nghĩ khác nhau, không ai hiểu ai không ai chịu thừa nhận rằng mình thích đối phương cả hai chỉ biết im lặng thật ngốc nghếch rồi lại đau khổ khi vô tình hiểu nhầm hết mọi thứ !!! Cô yêu anh !! Anh yêu cô !! Đến khi nào cả hai mới nói mới chịu thừa nhận .. Hay là chờ tới lúc hai người đã mất nhau khi ấy mới chịu nói !!

Yuki mệt mỏi lê bước lên phòng, khuôn mặt cô thất thần bước vào phòng, Yul đã chạy sang đây chơi từ lúc nào, Yuki ngồi xuống chiếc ghế dài thất thần hỏi Yul

“Nếu như 1 ngày chúng ta phải rời khỏi đây thì bọn mày à chúng ta sẽ phải làm sao để quên được những ký ức đẹp đẽ ở nơi đây và quan trọng và t.c của chúng ta dành cho họ” Yuki vươn mình ra ghế thần thờ nhìn Yul

“Rồi đến lúc chán chán chúng ta vẫn sẽ phải rời khỏi đây” Rin thoáng nét buồn nói với cô thì Fin còn qua trọng hơn tất cả mọi thứ trên đời rời xa anh là điều cô chưa bao giờ nghĩ tới, rồi cuộc sống của cô sẽ ra sao, ra sao nếu như không còn Fin bên cạnh nữa

“Bản hợp đồng có lẽ nó đã dần hết hạn rồi” Haur bước ra từ phòng thay đồ

“Vậy là chúng ta sẽ phải rời khỏi đây sao” Misa bước vào

Yuki đau nhói chột gật đầu tình cảm của cô, anh không biết anh không quan tâm nó, cô phải làm sao đây khi đã quen nhìn thấy gương mặt đó ánh mắt đó

Shou !!

Yul im lặng rời khỏi đây sao ?? Đó là điều chưa bao giờ cô nghĩ tới, cô không muốn xa Rain càng không muốn quên anh, quay trở về cuộc sống bình thường ư ?? Quay về cuộc sống mà anh chưa từng xuất hiện sao ?? Làm sao có thể được

Misa ôm bó hồng cắm vào chiếc bình thủy tinh, Tamaki đã nói chỉ cần ngày nào những bông hồng này còn nở rộ thì những ngày đó tôi sẽ không ngừng yêu em ?? Vì vậy tôi sẽ cùng em chăm sóc chúng để có thể vun đắp tình yêu của chúng ta , luôn hạnh phúc và mãi bên nhau !! Nếu như có ai hỏi tôi là cái gì quan trọng nhất với tôi trên cõi đời này thì câu tl của tôi mãi mãi chỉ là em !! Những ngày tháng bên Tamaki cô yên bình và hạnh phúc lắm .. nếu như cô rời đi quay trở về thực tại cô sẽ phải biết sống như thế nào ??

Từ sau khi Yui biến mất Rui đã phải cố gắng để có thể trở lại thật vui vẻ và thật hạnh phúc cô yêu anh yêu nụ cười của anh lúc nào cũng chỉ muốn nhìn thấy anh hạnh phúc quen thuộc với cảm giác có Rui bên cạnh cô, nếu quay trở lại thế giới của mình thì liệu cô có thể quên đi bọn anh và sống hạnh phúc bên bọn anh mà thôi

49. Chương 49 Biến Mất ... !!

1 buổi sáng đẹp trời, những tia nắng chiếu gọi qua khung cửa kính chiếu thoáng qua 1 khuôn mặt vẫn đang còn say giấc mộng, 1 gương mặt xinh đẹp nhưng chứa sau những vẻ đẹp đó là một nỗi buồn khuôn mặt lộ rõ ra vừa lạnh vừa nhạt nhòa những nỗi buồn, ngay cả trong mơ cũng chưa từng dám mơ được hạnh phúc bên cạnh người đó và được người đó yêu thương, hình ảnh người con trai đó hiện rõ ra, khuôn mặt tuấn tú mái tóc nâu đỏ bay trong gió anh đang giơ tay ra trước mặt 1 người con gái xinh đẹp phải nói rằng cô ta quá đẹp nhưng hình như cô đã gặp cô gái đó rồi nhưng cô vẫn không nhớ rõ cho đến khi người con trai đó lên tiếng gọi tên cô gái đó

“Yui”

Yui sao ?? Là Yui sao ?? Nhưng không phải mọi người bảo rằng Yui đã đi rồi sao, Yui đã về với Thiên Giới rồi hay sao, tại sao bây giờ cô lại nhìn thấy cô ta, cô ta mỉm cười thật hiền dịu khuôn mặt xinh đẹp nhưng vẫn chứa chan sự đau buồn, mái tóc vàng kim lướt bay trong gió cùng những cánh hoa ah đào miền man 1 bầu trời đêm lạnh lẽo

“Shou !! Ngồi đi với em chứ” Cô gái đó giơ tay ra trước mặt người con trai tuấn tú trước mặt - Shou trên môi anh nở nụ cười hạnh phúc ánh mắt anh lúc này nó ấm áp quá, bình yên quá một gương mặt đẹp đến khó tả, nụ cười như 1 mê cung rộng lớn mê hoặc khiến cho người ta đi mãi đi mãi cũng không thể nào thoát được ra khỏi vòng mê cung đó, chính nụ cười này làm cô xao động nhiều hơn, yêu anh nhiều hơn

Nụ cười anh vẫn chỉ giành cho cô gái ấy, tình yêu của anh luôn giành cho cô ấy, trái tim của anh đến tận giờ phút này vẫn không thể quên hình bóng cô ấy

Nụ cười đó tôi khao khát một lần muốn có được mong muốn 1 lần anh nhìn tôi bằng ánh mắt thật sự ấm áp và nụ cười rạng rỡ chứ không phải như hiện tại tôi nhận được gì ngoài hai ánh mắt lạnh lẽo và nụ cười băng giá ánh mắt vô cảm của anh

Tim đau lòng quặn thắt phải đến khi nào anh mới hiểu được, hiểu được tình cảm của tôi

Anh nắm lấy tay Yui ôm lấy Yui như 1 bức tranh hoàn mỹ đến tuyệt đẹp anh và cô ấy đẹp như Thiên Hoàng - Ngọc Nữ (hề hề tg bịa đấy, cho lời văn nó đỡ cổ hơn ^^ không có thực đâu nhé)

Nhìn ánh mắt đó khuôn mặt đó hiểu được anh đã hạnh phúc đến chừng nào khi có Yui ?? Nhưng tim tôi vẫn cố chấp vẫn yêu anh

Anh cùng cô gái đó hạnh phúc bay lên bầu trời ngàn sao đi, Yuki chạy lại hét lên "Shou à làm ơn xin anh đừng đi, đừng bỏ tôi lại ... SHOU !!"

Yuki chợt bật dậy sắc tím se lại, thì ra chỉ là giấc mơ thôi nhưng sao khóe mi cô cay đến như thế này, cô thu mình lại, mái tóc dài mềm mại xòa nhòa xuống đôi vai nhỏ bé của cô, cô rất sợ cô sợ mất đi anh ... !! Cho dù tình cảm này chỉ là đơn phương nhưng cô vẫn yêu anh vẫn rất sợ, cô đau lắm khi cứ phải âm thầm từng chút theo dõi anh thậm chí không dám tiến lại nói chuyện với anh vừa đau vừa mệt

Yuki bước xuống giường cô mệt quá cô cần 1 chút khí trong lành Yuki thất thần bước vào phòng thay đồ, mái tóc được xòa xoắn nhẹ xuống trên người cô mặc chiếc áo phong và chiếc quần jeans trắng xóa và chiếc giày cổ àu trắng cô yêu màu trắng vì nó thật nhẹ nhàng và tinh tế, Yuki đóng nhẹ cửa vào nhẹ nhàng bước xuống biệt thự, ngôi biệt thự vẫn trống chơ vãn không có 1 ai xuống đây à phải rồi hôm nay là ngày nghỉ dài của học viện nên mọi người sẽ được nghỉ dài trong 5 ngày, Yuki đẩy cánh cửa ra những ánh nắng mờ nhạt vẫn thoang thoảng nơi bầu trời

Yuki đi dạo khắp thành phố lướt qua từng con phố ngắm nhìn những cảnh vật xung quanh nhìn những cặp đôi họ đi với nhau trò chuyện ới chuyện cô cũng chỉ biết cười nhạt mà lướt đi, cô bước tới phòng âm nhạc của phòng viện ngay lúc này chỉ có những tiếng đàn của Piano mới có thể giúp cô quên đi hết mọi chuyện

Cô đi đến phòng nhạc chợt 1 tiếng đàn vang lên trong không gian tất cả như ngưng lại, âm thanh lắng đọng, nhẹ nhàng, trầm uất, mê hoặc lòng người, những nốt nhạc nhẹ như những chiếc lông vũ trắng bay lượn trong không gian, bài hát này giống như bài hát của mẹ cô bài đàn mà đã làm cô khóc và làm cô rung động giống quá giống mẹ cô quá nhưng sao nó lại có thể xuất hiện ở đây sao người đàn này lại có thể đàn được bài hát giống đến như vậy Yuki vội chạy tới nhìn chủ nhân của tiếng đàn đó

"Anh ReJi" Yuki chợt gọi tên

ReJi ngưng lại anh ngạc nhiên nhìn lên Yuki "Là em sao"

Yuki vô thức rơi nước mắt lòng cô nặng trĩu vì 2 lý do, cô đã muốn khóc ngay từ khi gặp giấc mơ đó và bây giờ nghe thấy tiếng đàn này nước mắt cứ vô thức chảy xuống

"Em làm sao vậy" ReJi chợt đứng dậy chạy tới bên Yuki, Yuki ôm lấy ReJi như 1 đứa trẻ khóc trong lòng bố mẹ

ReJi dừng lại chợt ôm lấy Yuki ánh mắt anh nhắm lại "Đừng khóc nữa có anh đây" ReJi vuốt lấy tóc Yuki

Yuki ôm lấy ReJi lúc này cô mới với hết đi nỗi buồn, lúc nào bên ReJi cô cũng cảm thấy yên bình ấm áp, lúc nào ReJi cũng bên cô, anh có phải là thiên thần mà ông trời mang đến cho cô không ???

ReJi đặt Yuki xuống ghế gương mặt anh ấm áp nhìn Yuki "Sao em lại khóc"

Yuki lắc đầu "Em không sao, chỉ là em bị tiếng nhạc của anh mê hoặc rồi"

"Em ngốc quá, sao lại khóc chứ, nếu như em thích lúc nào anh cũng sẽ đàn cho em" ReJi chạm bàn tay lên gương mặt nhỏ nhắn của Yuki lau đi giọt lệ buồn

"Có thể sao ???" Yuki ngạc nhiên tròn xoe mắt hỏi

"Được chứ, lúc nào cũng được" ReJi ôm lấy Yuki chạm nhẹ đôi môi vào má Yuki "Chỉ cần em hãy mãi mãi ở bên anh .. đừng rời xa anh ... anh chỉ cần như vậy thôi, chỉ cần có em thôi"

"ReJi đưa em ra khỏi chỗ này có được không, đưa em đi đâu 1 lúc với" Yuki bám lấy tay ReJi miệng cô cười nhạt gương mặt thoáng chốc lạnh lùng, cô không muốn trở về ... cô muốn đi đâu 1 lúc để quên hết đi những phiền muộn, ReJi lúc nào cũng làm cô cười lúc nào cũng bên cô lúc nào cũng an ủi cô bằng câu "Có Anh

Đây, Đừng Khóc Nữa” phải chi anh đến trước phải chi cô yêu anh sớm hơn thì có lẽ cô đã không phải đau như thế này

“Vật tới biệt thự nhà anh nhé” ReJi cười híp mắt rồi kéo tay Yuki rời khỏi phòng Âm Nhạc “ Anh sẽ đàn cho em nghe, anh sẽ hát, ANH SẼ VÌ EM .. MÀ LÀM TẤT CẢ CHỈ CẦN EM LUÔN VUI” Yuki mỉm cười nhẹ nhàng chạy theo anh dưới nụ cười ấm áp

Trở về lại với biệt thự

Tất cả bọn nó tỉnh dậy trong tiếng chuông báo thức, Yul hua hua tay tìm Yuki nhưng lại thấy trống vắng không có 1 ai, Yul ngồi bật dậy bọn nó đã dậy hết

“Yuki đâu” Yul nói

“Chắc nó xuống nhà rồi” Misa ngồi đọc tạp chí

“Nhỏ dậy sớm thế không biết mọi khi phải MÀ ẤM nó mới chịu dậy” Haru bước ra khỏi phòng tắm

“Nó xuống nhà làm gì sớm vậy chứ” Yul khó hiểu

“Chỉ quanh quẩn đâu đó thôi” Rin bước vào trong phòng tắm

“ Rin-chan xuống nhà thôi” Fin tươi tỉnh mở cửa phòng bước vào

“Rin trong phòng tắm á” Haru cười

“Ấy dà ghê thật” Misa nhìn đêu Fin

“Fin có Yuki ở dưới không” Yul đứng dậy

“Yuki ?? Không có cô ấy không có dưới tôi tưởng cô ấy vẫn ngủ chứ” Fin ngạc nhiên nói

“Chết tiệt” Yul thay đổi thái độ chạy 1 mạch lao xuống biệt thự

Fin quay lại ngơ ngác hỏi bọn nó “Vậy là sao”

“Yuki không có trên phòng, cũng không có dưới nhà sao” Haru bật dậy với khuôn mặt hết hoảng

“Nó không có trên này, không có dưới nhà saoooo” Misa chột giật mình

Fin không hiểu nổi thái độ của bọn nó lúc này ?? Có chuyện gì xảy ra sao ???

Yul vừa chạy vừa cắn răng, Yuki nó đi đâu rồi ?? Nếu không tìm được nó nó sẽ xảy ra chuyện mất, 10 năm trước Yuki nó đã bị lạc mất khi trên đường đi chơi cùng bọn nó, Yuki đã bị bọn bắt người dụ dỗ rồi kéo lên xe đưa tới 1 căn nhà hoang vắng lạnh lẽo họ gọi điện về tổng tiền ba mẹ Yuki trong khi mang tiền tới Yuki đã rất sợ rất hoảng loạn thậm chí không thể kiểm soát được mình nhìn cô như 1 con quỷ tím ánh mắt hung thần rực tím lên như không thể kiềm chế lại chỉ cần gần lại 1 chút Yuki có thể tự hại chết mình và giết cả bọn chúng , lúc đó ba mẹ Yuki đã tới kịp và khống chế Yuki, lúc đó vừa sợ vừa ngất đi trong vô thức, từ lúc đó mọi người đã giấu không thể để cho cô biết điều gì nếu như không tìm được Yuki sẽ xảy ra chuyện mất ??

“Yuki , Yuki có ở dưới này không” Yul thở dốc

“Không có, có chuyện gì sao” Rui với lại hỏi

“Không phải Yuki còn đang ngủ sao” Rain bước tới bên Yul

“Không ... không .. nó biến mất rồi ” Yul tối sầm mặt ngồi gục xuống hai bàn tay nắm chặt lại

50. Chương 50 Tình Yêu Của Reji !!

“Yuki ... Yuki nó biến mất rồi” Giọng nói của Yul vang lên trong không gian yên lặng, Shou ngồi bật dậy ánh mắt xanh thẳm mở to khe dao động

“Yuki .. cô ấy làm sao” Thái độ vô cảm đã bay vụt mất thay vào đó là 1 khuôn mặt lo lắng, lo lắng tột cùng

“Tôi không biết nữa, mọi khi nó dậy rất trễ và đi đâu nó cũng nói với tôi nhưng hôm nay nó đã bỏ đi mà không nói 1 lời nào với tôi, tôi .. lo lắng tôi phải làm sao bây giờ” Yul vò đầu ánh mắt thất thần nhìn xuống dưới “Tôi phải làm sao bây giờ, phải làm sao bây giờ ” Bây giờ trong Yul rất lo sợ, giọng nói cô run run ánh mắt như mất đi hồn

“Yul bình tĩnh đi mọi người sẽ tìm Yuki về cho em” Rain ôm chặt lấy Yul

“Shou, xin anh tìm Yuki cho tôi với, tìm nó hộ tôi với, sợ rằng nó sẽ gặp nguy hiểm” Yul đi tới bên Shou

“Nếu như không cứu nó, nó sẽ gặp nguy hiểm mất” Haru từ trên lầu chạy xuống với khuôn mặt lo lắng, hoảng sợ

“Shou !! ANh cũng đi cùng chứ, tìm Yuki” Rui chọt lên tiếng

Shou lúc này anh còn gì ngoài lo lắng với nỗi lo sợ, anh đang rất rối, cô đã đi đâu vậy ?? Sao lại không nói cho ai biết ?? Ngay bây giờ anh sợ rằng cô sẽ bỏ anh đi giống như Yui đã bỏ tất cả đi ... !! Ánh mắt xanh vô cảm lại thờ thẩn ra như không thể suy nghĩ được bất cứ điều gì, hai bàn tay nắm chặt lại

Anh biết tìm cô ở đâu bây giờ ?? Cô đã đi đâu ?? Lo lắng tột cùng ?? là cảm giác lo lắng rằng người mình yêu sẽ rời xa mình, sợ rằng cô ấy sẽ bước ra khỏi cuộc đời anh mãi mãi, anh phải đi tìm cô, phải rồi anh phải đi ngay bây giờ anh phải tìm cô anh phải ôm lấy cô, anh sẽ không có phép ai cướp đi cô, sẽ không cho phép ai được đưa cô đi khi anh chưa cho phép !!! Yuki !! Em có biết tôi lo lắng cho em như thế nào không ?? Em đã đi đâu làm gì và ở bên ai !!

Shou cầm lấy chìa khóa xe hơi khoắc sau là chiếc áo đồng phục, gương mặt anh bây giờ đã bộc lộ sự lo lắng của anh dành cho cô !! Ngay bây giờ anh muốn tìm cô

“Ngài không thể đi được” Bá tước Dacura từ đâu xuất hiện sau lưng Shou, Shou vô cảm quay lại đưa ánh mắt xanh lạnh lẽo nhìn ông

“Đừng cản ta, ta phải đi tìm Yuki đi tìm cô ấy”

“Ngài không thể đi được những ánh nắng đó sẽ làm cơ thể ngài yếu dần, ngài là Đế Vương của Vương Quốc này là người thống trị ngài cần phải được bảo vệ thật nghiêm ngặt ngài không được ra ngoài khi trời chuyển tà nếu không nó sẽ gây hại rất lớn tới ngài thậm chí là có thể giết chết đi ngài , đây là luật lệ cấm của vương quốc, người mang trong mình dòng máu hoàng gia không ai được ra ngoài khi chuyển tà, cho dù có ra sao tôi vẫn không thể cho ngài đi được ”Bá tước cương quyết nói hai ánh mắt đối đầu với nhau hai khuôn mặt vô cảm lạnh lùng

Yuki nhìn ra ngoài cửa kính ô tô chiếc xe đang di chuyển tới ngôi biệt thự gần Lâu Đài không cách nhau bao xa, tòa lâu đài này thật to nó được bao bọc bởi những hàng cây như 1 thế giới thu nhỏ, chiếc xe dừng lại ở cổng biệt thự rồi từ từ tiến vào bên trong sân càng đi vào trong càng cảm thấy nó thật rộng lớn hai bên hàng cây là những vườn hoa hồng trải dài như những chiếc mê cung, những bông hoa to nở rộ rực lên có vẻ như nó luôn được 1 bàn tay nào đó chăm sóc mỗi ngày, ngôi biệt thự này mang vẻ rất lạ lùng và huyền bí, một màu trắng tinh khiết bao bọc, cửa chính được thiết kế rất sang trọng

“Oa biệt thự của anh đây hả đẹp thật” Yuki nhìn xung quanh từ trong ra ngoài bao quát toàn biệt thự

“Vào trong nhà đi em sẽ còn thấy ngạc nhiên hơn nữa đấy” ReJi nháy mắt tinh nghịch rồi nhẹ nhàng mở cánh cửa ra, đúng như lời anh nói Yuki lại được 1 phen nữa mắt chữ A mồm chữ O, trố mắt lên nhìn rõ hơn những gì bên trong, chính giữa là căn phòng khác với những bộ bàn ghế cao cấp hai bên là những chiếc cửa sổ to được che lại bởi những tấm rèm cửa, nhìn về phía trái và phải là hai bên cầu thang rẽ sang thể hiện sự sang trọng của đại sảnh nhà lan can được nạm bằng những thanh cầm bạc nhìn lên chính giữa vị trí của cầu thang là 1 hình ảnh người phụ nữ rất xinh đẹp quá lộng lẫy người đó như 1 viên kim cương bạc tỏa sáng ánh mắt xanh nhạt hiện diện đôi môi đỏ rực như huyết sắc, mái tóc vàng xoăn nhẹ nhàng dưới phần đuôi bên cạnh bức ảnh to là hai thanh kiếm bạc sáng rực và hai bên rẽ ra là những căn phòng

“Người đó là mẹ anh sao” Yuki chấp tay ra sau lưng mắt nhìn lên trên tấm ảnh to

“Phải đó là mẹ tôi” ReJi mỉm cười

“Bà ấy thật là đẹp, thật sang trọng và quý phái” Yuki nhìn lên bà ấy thật hiền hậu chỉ cần nhìn nụ cười đó thôi, nụ cười dịu hiền của những người mẹ chắc hẳn bà ấy rất yêu thương ReJi

“Tôi đã từng hứa với bà ấy, nếu như một ngày nào đó tôi dẫn người con gái nào về đây đầu tiên thì người đó chính là người mà tôi yêu thương là người mà tôi muốn cưới làm vợ là người con dâu của mẹ tôi” ReJi nhìn sang Yuki

Yuki chợt nhìn lại “ Ha ha anh không đùa chứ” Yuki cười thật trẻ con xem ra ReJi thật biết đùa cô, nhưng lần trước ở vũ hội anh đã nói với Shou, nói rằng anh sẽ dành lại cô anh sẽ đưa cô về Qinzen không phải thật chứ ??

“Tôi đang rất nghiêm túc” ReJi chợt nghiêm nghị 1 cách lạ thường rồi anh kéo tay Yuki tới phòng đàn của anh “ Đi theo tôi”, Yuki ngạc nhiên chạy theo ReJi kéo cô đi đâu vậy ??? ReJi dừng lại ở cửa của 1 căn phòng, anh mở cửa kéo tay cô bước vào, Yuki lại 1 lần nữa ngạc nhiên vì căn phòng này nó to và rộng quá rộng đến mức phòng đàn của Fin còn không thể nào to và đẹp như thế này, những bức tường đã được thay thế bằng những bức tường thủy tinh trong suốt có thể nhìn trong suốt ra ngoài nhìn ngắm hết những khung cảnh xung quanh, những chiếc rèm tím được cột thật gọn gàng những ánh nắng len lỏi xen vào một bầu trời rực xanh thắm tạo cho căn phòng thật yên tĩnh và ấm áp, phía bên tay trái là chiếc đàn Piano to với những bàn nhạc được sắp xếp xung quanh nó bên phải là những dòng nhạc và những bản nhạc mang các âm hưởng khác nhau

“Đẹp .. đẹp quá” Yuki như bị căn phòng này mê hoặc 1 cách lạ thường

ReJi cười ấm áp rồi buông tay Yuki ra anh đi tới bên cây đàn piano nhẹ nhàng mở nắp đàn lên từng ngón tay dài thon gọn lướt nhẹ thật nhanh lên phím đàn

“Một bài hát mà tôi luôn muốn dành tặng cho người con gái mà tôi yêu thương nhất - Tôi mong rằng khi người đó nghe xong người đó sẽ hiểu hết được tình yêu của tôi”

Ngày đầu tiên gặp nhau

Nụ cười em đã khiến

Trái tim anh xuyến xao

Hãy nhìn thật sâu vào đôi mắt, để biết anh đang nghĩ gì

Em ơi, mùa đông đến rồi đấy!!!

Lạnh không em, cô bé

Vòng tay anh luôn đợi

1 ngày nào đó ôm chặt lấy em

Chờ che và chăm sóc cho em suốt cả cuộc đời

Này cô bé, Mình yêu nhau nhé !!

ANH viết lên bản tình ca dành cho em thôi

YÊU lắm những khi nhìn thấy em hé môi cười

EM! Có biết rằng trái tim của anh giờ đây trót mang 1 hình bóng

LÀM ngay cả trong mơ anh vẫn thao thức và đợi mong

NGƯỜI đó chính là em, tương tư vẫn từng đêm

YÊU và yêu mong được 1 ngày nào đó chung bước bên nhau thật êm đềm

ANH sẽ đứng nơi đây , giang rộng đôi bàn tay

EM hãy nghe và trả lời anh sau bài hát này

NHÉ ^^

Gương mặt, giọng hát của ReJi tất cả đều rất tuyệt vời ánh mắt xanh nhạt tràn đầy cảm xúc bên trong nó, gương mặt được ánh nắng chiếu nhẹ vào lộ ra từng nét tuất tú, tất cả rất hoàn hảo, tiếng đàn của anh lúc thì cao vút lúc thì trầm nhẹ âm, 1 bài hát dành cho người con gái đang đứng phía sau anh là người đầu tiên khiến anh rung động, khiến anh bị mê hoặc từ ngay cái nhìn đầu tiên, Chính Là Cô - Yuki

Từng giọng hát từng tiếng nhạc nó như hòa vào nhau những cảm xúc lẫn lộn hòa vào từng dòng nhạc vang lên trong không gian yên ắng, Yuki cũng lại đây là lời tỏ tình của anh sao ? Lời yêu của ReJi dành cho cô sao?? Em Là Người Yêu Anh Nhé đây là lời tỏ tình sao?? Từng câu hát như gửi gắm hết tất cả tình cảm của anh vào trong đó, anh muốn dành tất cả cho cô, ở bên cô, chăm sóc cô, vì anh yêu cô Cô Gái Loài Người ... !! Người đầu tiên làm anh rung động, khiến vị Đế Vương - Máu Lạnh như anh phải Rung Động ... !! Anh thật sự rất yêu cô Cô có biết không ???

51. Chương 51 - Lời Tỏ Tình - Nguy Hiểm

“Tránh ra đừng ngăn cản ta” Shou tàn ác nhìn bá tước

“Tôi không thể cho ngài đi được” Ông vẫn cố gắng ngăn cản Shou dù biết rằng chắc chắn sẽ có chuyện gì xảy đến với mình

“Ta nói lần cuối cùng TRÁNH - Ra” Shou gằn từng chữ, sự tàn ác trong anh ngày càng được lộ rõ, ánh mắt xanh dương gần như sắp chuyển thành màu đỏ của quỷ dữ, khuôn mặt anh vô cảm nhìn ông ánh mắt chứa đầy sự tức giận, anh biết rõ luật cấm của nơi đây nhưng anh có thể ngồi yên sao ?? Ngồi yên khi không biết được rằng người con gái anh yêu ở đâu sao ?? Cô ấy đang làm gì có gặp nguy hiểm không ?? Anh đang vô cùng lo lắng lo lắng đến tột độ ngay bây giờ anh chỉ muốn tìm thấy cô, nhìn thấy cô bình an, ôm cô vào lòng, được nhìn thấy ánh mắt đó nụ cười thiên thần đó

Yuki !! Cô đang ở nơi nào ??

Ông bá tước đỏ mặt hồi khuôn mặt thoáng lên sự sợ hãi người trước mặt ông biết rõ anh thật sự mạnh và nguy hiểm đến như thế nào thậm chí cả sức mạnh của ngài Kell cũng không thể kìm lại những sức mạnh khủng khiếp đó ẩn sâu trong Shou, Shou từ nhỏ anh đã rất hồn nhiên và con nít rất hòa đồng rồi cuối cùng đến năm 17t anh đã trở thành 1 con người hoàn toàn khác, Máu Lạnh - Ngang Tàn - Khủng Khiếp, khi đã ra tay anh chắc chắn sẽ phải giết chết người đó, 1 sức mạnh quá khủng khiếp có thể tiêu hủy được cả thế giới Vampire này

“Ta hỏi lần cuối ông có tránh ra không” Từng giọng nói lạnh lẽo như xuyên thấu tim người nghe

“Tôi” Ông bá tước chần trừ lưỡng lự 1 phần sợ hãi 1 phần không muốn cho anh đi

“Ông lùi lại đi có gì bọn ta sẽ giải quyết” Rain chắn ngang tay trước ngực ông, Rain biết rõ anh trai mình Shou là người như thế nào thậm chí là quá hiểu, ánh mắt đỏ vừa rồi nếu như để nó hiện rõ lên thì Shou sẽ là người hoàn toàn khác, ánh mắt đỏ tàn ác của 1 Ác Quỷ lúc đó anh sẽ không còn là chính mình nữa thay vào đó là 1 ÁC QUỶ ĐEN đó là sức mạnh của Shou cực kỳ khủng khiếp và còn rất nhiều bí ẩn nữa trong Shou mà không ai có thể biết được, ngay cả anh - Rain cũng vậy chính hai ánh mắt QUỶ đó đã giết chết mẹ của 2 người, sức mạnh của hai người được các thượng thần tối cao in dấu ấn Rồng Hắc Long sau tấm lưng khỏe mạnh LÀ 1 CON RỒNG BẠC TRONG TRUYỀN THUYẾT 1 CON RỒNG KHỔNG LỒ NÓ CÓ 1 SỨC MẠNH CỰC KỲ KHỦNG KHIẾP ĐẲNG SAU ĐÔI MẮT ĐỎ TRÊN TRÁN CÓ NHỮNG ÁNH BẠC LẤP LÁNH, CON RỒNG ĐÓ RẤT ĐẸP , NÓ ĐƯỢC TÔN THỜ NHƯ 1 BIỂU TƯỢNG CỦA VƯƠNG QUỐC VÀ CHÍNH HAI NGƯỜI SHOU - RAIN NHƯ 1 HIỆN THÂN CỦA CON RỒNG HẮC LONG HUNG THẦN ĐÓ

Ánh mắt xanh dương thăm chợt trở lại, SHou chạy nhanh ra ngoài những ánh nắng chói đã làm anh rất choáng và mệt mỏi nhưng anh vẫn cố chạy ngay bây giờ tính mạng của anh không còn quan trọng nữa quan trọng là cô Yuki ?? Ngay thậm chí anh có thể chết nhưng anh vẫn mong Yuki được bình yên trở về hơn cả tính mạng mình ?? Anh vội mở cánh cửa xe ra rồi đạp ga tăng thật thanh

Yuki em đang ở đâu ? Em không sao chứ ?? Em có an toàn không ?? Tại sao lại bỏ đi mà không nói 1 lời, em cứ phải để tôi lo lắng mới được sao, vậy thì tôi đã lo lắng rồi đó lo lắng đến phát điên rồi đó em hãy xuất hiện đi, nếu như muốn tránh mặt tôi thì hãy xuất hiện trước tôi 1 lần rồi hãy tránh mặt tôi, miễn sao ... miễn sao là em được an toàn vậy là đủ lắm rồi

Ga xe ngày càng tăng nhanh, anh lái xe đi khắp thành phố nhưng vẫn không thấy Yuki hỏi thăm những tất cả đều không biết !! Tâm trí anh chợt nhớ ra, anh chạy xe đến học viện, có thể Yuki sẽ ở đó, Cô sẽ ở phòng thanh nhạc, anh biết cô rất thích chơi đàn vào những lúc buồn,

Anh mở cửa xe vội chạy xuống từng ánh mắt khiến anh cảm thấy khó thở và mệt mỏi, toàn thân anh đang rất nóng và loạng choạng nhưng anh vẫn cố gượng chạy lên phòng thanh nhạc, cả sân trường vắng tanh không từng chiếc lá bay theo những làn gió, những tiếng chuông vang lên thật nhẹ nhàng Cả học viện chìm vào trong yên tĩnh

Shou mở cửa phòng nhạc 1 cách tàn nhẫn cứ như có thể tìm kiếm 1 chút hy vọng nào đó rằng cô sẽ ở đây nhưng không không một bóng người bên trong căn phòng, cửa sổ được mở to ra rèm cửa bay phấp phới, anh cúi mắt cửa sổ mở chắc chắn phải có người nào đó mở ra, chắc chắn đã có người vừa tới đây ?? Lẽ nào là Yuki cô đã tới đây sao ?? Nếu đúng như vậy thì cô đã đi đâu ?? Và đang ở đâu ??

ReJi đệm khúc nhạc cuối rồi đôi tay từ từ rời khỏi phím nhạc

“ Bài hát này em hiểu ý nghĩa của nó chứ”

Yuki chợt giật mình đến bây giờ cô mới thoát ra khỏi dòng nhạc đó, khi nghe anh đàn anh hát cô như bị cuốn sâu vào 1 mê cung không thể thoát ra, nó thật nhẹ nhàng, sâu lắng, rất dễ thu phục được lòng người ta, cô thậm chí còn phải ngưỡng mộ anh cho dù đạt được rất nhiều giải Piano trên thế giới đi thi ở bên những nước lớn nhưng cô còn thua xa ReJi thua rất nhiều, nhưng tiếng nhạc này giống với tiếng nhạc của Shou quá !

Shou !! Yuki chìm hàng lông mày xuống nhắc tới Shou cô lại thấy nhớ anh, cô đi cũng được khá lâu rồi không biết bây giờ ra sao rồi, mọi người trong nhà có đi tìm hay lo lắng cho cô không ??

“Có chuyện gì sao Yuki” ReJi đi tới chỗ Yuki xua xua tay trước mặt cô

“ Em .. em không sao” Yuki cười trừ xoa xoa tay

“ Em hiểu được tình cảm của anh chứ” ReJi ngồi xuống chiếc ghế đối diện Yuki

“em ...” Yuki ngập ngừng nói

“Tất cả những tình yêu của anh anh đã gửi hết vào đó em có biết không ?? Anh muốn tỏ tình với em, nói với em rằng anh yêu em, yêu em từ ngay cái nhìn và cuộc gặp gỡ lần đầu tiên của chúng ta em rất ấm áp, thể hiện rõ phong thái của 1 cô gái mạnh mẽ và không hề yếu đuối, càng tiếp xúc tình cảm này càng ngày nó càng trĩu nặng , em âm thầm yêu em theo dõi em nhưng đến hôm nay anh thật sự không thể dấu được nữa, anh phải nói rõ cho em, cho em biết rằng, anh yêu em như thế nào !! Anh muốn chiếm giữ lấy em, không muốn em thuộc về người khác, anh sẽ không thể chịu nổi nếu như nhìn thấy em yêu người khác, anh muốn nói với em rằng có anh đây những khi em buồn có anh đây, lau nước mắt cho em đỡ em đứng dậy, những việc nhỏ nhặt đã có anh đây, những khi em khóc hay buồn cứ tựa vào vai anh dựa vào trong lồng ngực anh, anh sẽ ôm em sẽ là 1 chỗ dựa cho em vì ANH YÊU EM” Ánh mắt của ReJi bây giờ nói rất chân thành, rất nhẹ nhàng từ sâu thẳm trái tim của anh

Yuki vô thức rơi nước mắt từng lời nói của anh khiến cô rất cảm động khiến cô không thể kìm được lòng mình

Anh là 1 người con trai rất tốt anh có biết không, nhưng cô phải làm sao khi tình yêu của cô đã dành hết cho 1 người mất rồi - Shou, Cô Yêu Anh mất rồi nhiều lắm ... nhiều đến mức không thể diễn tả đc bằng lời !!! Cô phải làm sao đây ... Chọn 1 trong 2 là rất khó ...!! Người cô yêu hay Người yêu cô !!Ánh mắt buồn rủ xuống sắc tím se lạnh lại .. cô không thể trả lời cho anh được ... nếu như trả lời thì kết quả sẽ ra sao ??? Nhận lại là những nỗi đau hay niềm hạnh phúc

ReJi ôm lấy Yuki “ Anh sẽ cho em thời gian dừng trả lời luôn, hãy suy nghĩ nhé rồi hãy trả lời anh hãy trở về suy nghĩ hết những gì anh nói với em ngày hôm nay rồi hãy trả lời anh” “ Muộn rồi em về đi, người của anh sẽ đưa em về” ReJi mỉm cười đưa tay chạm nhẹ lên khuôn mặt Yuki rồi thả cô ra

“Vâng, em xin phép” Yuki cúi chào rồi mở cửa ra khỏi phòng, từng bước đi là những suy nghĩ của cô, cô phải làm sao khi ReJi quá yêu cô ?? Nhưng trong khi tình yêu của cô lại dành hết tất cả cho Shou, cô không phủ nhận những điều ReJi nói vừa rồi cô đã từng mong rằng Shou là người nói những điều đó với cô, nếu là như vậy cô sẽ ôm anh cô sẽ hôn và ôm chặt lấy anh, ngắm nhìn gương mặt thiên thần của anh, ánh mắt đôi, đôi môi đỏ cô muốn chạm nhẹ lên nó

”Đã gần tối rồi, anh có nghĩ tới tôi không, nhớ tới sự tồn tại của tôi, trong ngôi biệt thự đó, Yuki thở dài rồi bước lên xe

ReJi nhìn từ trên cửa sổ xuống ánh mắt xanh nhạt khẽ dao động rồi chợt mỉm cười chỉ cần cô đồng ý thôi thì anh nhất định sẽ đưa cô đưa cô về Qizen đưa cô lên làm hoàng hậu của riêng anh, cho dù cô có là con người hay anh phạm những luật lệ cấm của Vương Quốc anh vẫn sẽ làm miễn là được ở bên cô, được chăm sóc yêu thương cô thì chuyện gì anh cũng có thể làm

Cánh cửa mở ra, Shou loạng choạng bước vào, mái tóc nâu che mất đi khuôn mặt, đôi môi nhạt nhòa đi, cơ thể vô thức ngã gục xuống

“Đế Vương” Ông bá tước chạy ra đỡ lấy Shou, Shouuu

ngất chìm trong vô thức, ông bá tước hoảng sợ kêu lên

“Ngài ấy ... ngài ấy bất tỉnh rồi .. phải làm sao đây”

“Chết tiệt, Fin gọi Đại Quân Tước tới đây ngay lập tức, Tamaki lấy những bông hồng xanh lên đây, Rui lấy nước thần được tới đây ” Rain vội vàng công Shou rồi chạy nhanh lên phòng, bọn nó cũng vội vã chạy theo

Bọn hắn mỗi người chia nhau ra làm 1 việc, lúc này đây Shou thật sự rất mệt mỗi đường như không thể tỉnh dậy cứ miên man trong vô thức, tất cả mọi người ở bên trong phòng Shou 1 không gian đầy căng thẳng yên tĩnh và ngạt thở đến khó chịu không ai dám ho he 1 lời nào , Rui lấy chiếc khăn trắng chạm nhẹ lên gương mặt Shou, Tamaki đặt những bông hoa tỏa hương được hồng tỏa lan khắp căn phòng, Đại Quân Tước cúi mày chăm sóc cho Shou thật nhẹ nhàng từng chút 1 thần được cũng đã dùng rất nhiều tình trạng của anh bây giờ khó mà có thể tỉnh lại, gương mặt thiên thần vẫn ngưng lại vô cảm xuyên thấu lưng người nhìn đôi mắt không có dấu hiệu nhúc nhích, vẫn đang mê say trong vô thức dường như không muốn tỉnh lại

“Ngài ấy đã xảy ra chuyện gì vậy” Đại Quân Tước hỏi ông

“Ngài ấy đã ra ngoài ...” Ông bá tước run run trả lời

“ CÁI GÌ HẢ ÔNG NÓI CÁI GÌ THẲNG CHA KIA, SAO ÔNG LẠI CÓ THỂ ĐỂ NGÀI ẤY RA NGOÀI KHI BIẾT NGÀI ẤY SẼ GẶP NGUY HIỂM NHƯ VẬY HẢ” Bà ta như không thể kìm được lòng mình tức giận nói

“Ngài ấy ... muốn đi tìm 1 cô gái loài người ... ta đã cố ngăn cản nhưng ...”

“Loài Người ??” Bà dúi mày nhìn bọn nó “ Mấy cô gái này cũng là con người sao” Ánh mắt bà ta tia bọn nó 1 lượt thật lạnh lùng

“Phải”

Như đã hiểu hết mọi chuyện bà ta thở dài, loài người lại 1 lần nữa xuất hiện ở nơi này ?? Kell Hilia ông đang nghĩ cái quái gì vậy ?? Ông lúc nào cũng vô lý như vậy !!

“Bây giờ Ngày ấy không thể tỉnh lại ngay được, ngài ấy vẫn đang trong tình trạng nguy hiểm, dùng rèm che hết những ánh sáng này cho tôi, không được để bất kỳ 1 ánh nắng nào len lỏi được vào căn phòng này, hãy thay hương được mỗi ngày và đây là thần được hãy cho ngài ấy uống hàng ngày, ống thở này khi nào nó cạn hết hãy gọi ta tới, mùi hương của lọ khí này sẽ làm ngài ấy sớm hồi phục, nếu như có chuyện gì hãy cho gọi cho ta”

“Hãy nhớ tính mạng của ngài ấy vẫn đang rất nguy hiểm - hãy cẩn thận đi ” Những ánh mắt đều hướng nhìn lên người đang nằm trên giường, làn mi ủ rũ mệt mỏi, gương mặt vẫn không thay đổi vẫn luôn đẹp 1 cách mê lòng người !! Tính mạng của Anh vẫn đang gặp rất nhiều nguy hiểm, vẫn thiếp đi trong vô thức dường như khó có thể dậy lại ?? Còn có tia hy vọng nào nữa không ?? 1 tia hy vọng giúp anh tỉnh lại, hồi phục lại như trước ?? Chỉ cần ... chỉ cần 1 người con gái mà thôi ???

52. Chương 52 - Tình Yêu Của Vampire Máu Lạnh

Ráng chiều tà đã hiện rõ lên bầu trời hầu như ban ngày ở đây đều rất ngắn dường như chỉ có 4 tiếng là nhiều, những làn gió làn bay đùa trên bầu trời, ở ngoài mọi người đã tập nập ồn ào hơn, tất cả đồ đồn ra đường, những chiếc đèn phố mờ ảo hiện lên, những cửa hàng cửa hiệu tập nập đón khách, ban ngày thì thật yên tĩnh không một bóng dáng, cả thành phố chìm trong im lặng không 1 tiếng nói chỉ nghe được những tiếng lá cây và những tiếng chuông to của tòa tháp cao trong lâu đài, nhưng còn về tối thì lại là 1 không gian khác hoàn toàn như là 2 thế giới riêng vậy

Chiếc xe độ lại trước cổng biệt thự bóng đêm, Yuki bước xuống dãi bước vào trong nhà, những sao hôm nay mọi người yên tĩnh quá vậy, không có 1 tiếng nói ngôi biệt thự như chìm vào trong hư vô

Yuki đẩy cánh cửa lớn ra, là 1 không gian tối chỉ có những ánh đèn nền xanh đỏ, cam, vàng mờ nhạt, cô cảm thấy khá rùng mình vì cái không gian này giống y như lúc bọn cô vừa bước chân vào ngôi biệt thự này, cô đi theo dãy hành lang dài thẳm đó bước tới căn phòng lớn

Yuki chợt mở cánh cửa ra, thì đập vào mắt cô là 1 không gian ngạt thở vô cùng, tất cả mọi người đều rất căng thẳng, bọn nó cũng vậy, ánh mắt ủ rũ vì buồn, Yul vẫn đi đi lại lại, còn có cả bá tước nữa .. nhưng có chuyện gì xảy ra vậy ?? Tại sao ngài ấy lại tới đây ?

“Mọi người” Yuki mở cửa bước vào, thì tất cả mọi thứ thay đổi, những ánh mắt của bọn nó đổ dồn hết vào cô như kiểu sinh vật lạ

“Có .. chuyện gì vậy ..” Yuki tròn xoe mắt nói, Yul đi tới hét vào mặt cô

“Mày đã đi đâu suốt từ sáng hử”

“Tao ”

“Mày có biết tao lo lắng lắm không ... mày có biết không” Ánh mắt của Yul như sắp khóc nhưng vẫn cô kìm lại để không cho nó tuôn

“Tao .. xin lỗi .. tao chỉ đi dạo thôi” Yuki cúi đầu xuống

“MÀY ĐI SAO MÀY LẠI KHÔNG NÓI CHO AI BIẾT, MÀY CÓ BIẾT VÌ MÀY MÀ MỌI NGƯỜI ĐI TÌM VÀ LO LẮNG CHO MÀY NHƯ THẾ NÀO KHÔNG .. VÌ MÀY MÀ .. SHOU ...” Yul đú hai hàng lông mày lại ánh mắt như chảy xuống 1 giọt lệ

Yul vừa nói gì cơ ?? Shou ?? Shou làm sao, anh ấy có chuyện gì ? Phải rồi thế nào cô không thấy Shou không thấy anh ở đây ??

“Shou làm sao, anh ấy làm sao” Yuki đú mắt nhìn Yul

“Mày đến phòng anh ấy rồi biết” Haru thần thờ đi tới

Yuki vội vã chạy ra khỏi phòng khách, đôi chân nhỏ cố gắng chạy thật nhanh đến phòng của Shou ?? Anh xảy ra chuyện gì sao ?? Trong lúc cô đi anh đã xảy ra chuyện gì ?? Trong lòng cô nóng ran như lửa đốt ... cô chỉ muốn nhìn thấy anh ngay bây giờ, ngay bây giờ !!!

Cánh cửa phòng Shou đã khóa chặt không thể mở được, bên trong có 1 ánh mắt tím hồng nhìn xuyên thấu cô hàng lông mày giãn ra, cánh cửa nhẹ nhàng mở ra, Yuki bước vào nó đã đóng lại trong 1s

Chuyện gì vậy tối quá, căn phòng này tràn ngập những mùi hương rất thơm rất dễ chịu, và những hơi mát lạnh lan tỏa khắp phòng không 1 chút ánh sáng, cô không nhìn thấy gì cả ? Shou đâu rồi, anh ở đâu rồi ??

“Cô về rồi sao” Một giọng nói lạnh lẽo phát ra trong bóng tối lạnh lẽo

“Ai .. vậy” Yuki sợ hãi nói rõ ràng là không có ai mà, giọng nói này nó phát ra từ đâu

“Cô giỏi thật, đi mà cũng không biết nói cho ai sao” Người đó vẫn lạnh lẽo nói

“Tôi thật sự chỉ muốn ra ngoài đi dạo thôi, có chuyện gì xảy ra sao, chuyện gì xảy ra với Shou sao” Yuki vừa lo lắng vừa sợ hãi nói

“Cũng chỉ vì cô mà, tên đó ra nống nổi này”

“Tại sao lại là tôi, tôi đã làm gì ... Shou đã xảy ra chuyện gì ”

“Cô biết Vampire sợ nhất và kỵ nhất là thứ gì không” Từng giọng nói như xuyên thấu tâm can người nghe

“Ánh sáng sao ?? Ánh nắng sao ??”

“Phải, Vampire kỵ nhất là ánh sáng và ánh nắng mặt trời thì thật căm thù, không riêng gì những Vampire bình thường, Vampire chúng tôi càng kỵ hơn thứ ánh sáng ấy chỉ tiếp xúc bình thường thì chắc chắn không sao, nhưng Shou là 1 Đế Vương là người được các Thượng Thần tối cao bảo vệ như 1 báu vật quan trọng từ lúc sinh ra đến bây giờ anh ấy chưa bao giờ được tiếp xúc với ánh mặt trời thậm chí còn không được ra ngoài, chỉ khi buổi chiều và ráng chiều tối đêm thì lúc đó Shou mới được ra khỏi căn phòng ngột ngạt đó điều đó theo anh ấy tới tận bây giờ Shou cực kỳ kỵ nó nhưng ngày hôm nay sau khi nghe tin cô đã biến mất thì lập tức anh ấy đã phá luật lệ của Vương Quốc anh ấy đã chạy ra ngoài đi tìm cô, tìm cô 1 cách điên cuồng không hề nghĩ tới 1 chút cho bản thân, rằng mình sẽ gặp nguy hiểm rằng mình sẽ chết, anh ấy chỉ muốn tìm thấy cô, chỉ muốn cô bình yên, cô là người đầu tiên người khiến Shou lo lắng đến mức tự đâm đầu vào nguy hiểm mà không ngần ngại

“Tôi sao ?? Sao anh ấy lại phải làm vậy” giọng nói của Yuki run run khi nghe những lời nói của người trong bóng tối, anh đã chạy ta ngoài tìm cô mạo hiểm cả tính mạng dù biết rằng mình sẽ gặp nguy hiểm thậm chí có thể chết sao ??

“Cô không hiểu sao, không hiểu 1 chút nào sao vì SHOU YÊU CÔ, cô hiểu không ?? Yuki - Cô đã khiến anh ấy trở nên như vậy, khiến anh ấy phát điên vì cô, lúc chạy đi tìm cô cho đến lúc trở về, thì không khác gì cây khô bị mất nước như người không còn linh hồn đôi mắt quá vô cảm như bị hút hết hồn, khuôn mặt mệt mỏi xanh xao, nhưng rồi sao người anh ấy gọi tên vẫn là cô”

“Tôi quá hiểu anh ấy, những ánh mắt theo dõi cô luôn nhìn về phía cô mặc dù cô không hề để ý, những hành động và lời nói cũng đủ để tôi thấy rằng, anh ấy yêu cô đến như thế nào, vì người con gái mình yêu mà làm tất cả, bất chấp tính mạng chỉ là để thấy người đó an toàn và yên bình”

“Tôi biết cô không hề biết Shou yêu cô, vì tình yêu đó được Shou giấu quá hoàn hảo đến mức cô không thể phát hiện, Shou vốn là 1 con người rất lạnh lùng và tàn nhẫn từ lúc mẹ chúng tôi chết đi thì anh ấy càng Tàn Khốc - Ít Nói - Lúc nào cũng chỉ muốn ở 1 mình tự mình chìm vào thế giới riêng của mình, ánh mắt hung thần dục xuống được che lấp đi bằng màu xanh dương lạnh lẽo, gương mặt lúc nào cũng lạnh lùng trầm cảm, cô là không phải người đầu tiên anh ấy yêu nhưng trong trái tim Shou cô là người đầu tiên và là người quan trọng nhất ”

“Shou yêu tôi sao ? Không thể nào anh đừng gạt tôi .. tôi không tin đâu .. đó không phải là sự thật 1 Vampire Máu Lạnh đến như vậy thì làm sao có thể yêu được bất kỳ ai ” Yuki ôm đầu ngồi khụy xuống sắc tím rử xuống đôi mắt thất thần hé lên chút buồn ” Đó không phải sự thật mà, anh ấy chỉ yêu duy nhất 1 người con gái thôi .. tôi hiểu hết tôi rất hiểu mà, trong ánh mắt anh ấy lúc nào cũng chỉ có Yui thôi .. chỉ có 1 mình cô ấy thôi ... anh ấy yêu cô ấy đến mức đó cơ mà .. tôi là cái gì chứ .. anh ấy chưa bao giờ yêu tôi, là do tôi tự ảo tưởng thôi ... Nếu như anh ấy đã không yêu tôi .. thì xin anh đừng khiến tôi nuôi hy vọng ...Hy vọng rằng anh ấy cũng yêu tôi .. Nhưng để rồi phải nhận lấy thất vọng bấy nhiêu, rằng anh ấy không hề yêu tôi ”

“Đúng là loài người thật ngu ngốc” Ánh sắc nhìn về phía Yuki

“Yui sao ?? Tôi không phủ nhận là Shou đã từng yêu Yui, yêu thậm chí đến mức hơn cả bản thân mình, 2 năm trước từ khi Yui ra đi anh ấy đã rất đau khổ và vô cảm với mọi thứ ... luôn làm mọi cách để quên đi

được cô ấy, nhưng lại không thể điều đó là rất khó vs Shou ? Cũng chỉ vì .. chỉ vì Shou đã nợ người con gái đó nợ rất nhiều ,người con gái đó đã thay đổi được người Máu Lạnh - Tàn Nhẫn - Vô Cảm như Shou khiến cho các Thượng Thần phải nỗ lực cô ấy không chỉ riêng Shou mà còn là tất cả chúng tôi, nên dĩ nhiên Shou đã yêu cô gái đó những tất cả chỉ là TÌNH CẢM ĐỐN PHƯƠNG CỦA 1 VAMPIRE đó không phải là 1 tình yêu thật, và từ khi cô đến thì cuộc sống của Shou mà còn tất cả bọn tôi đã thay đổi nụ cười hp đã tràn về nơi này đó là điều mà tất cả đều nghĩ rằng sẽ không có lần hai xảy ra ở nơi này, Cô là người mà Shou dám cá cược mạng sống của mình với tử thần chỉ để tìm ra cô thậm chí Yui còn không được như vậy cho dù Shou có yêu Yui như thế nào cũng chưa đến mức khiến Shou phải đánh cược mạng sống nguy hiểm đến như vậy ?? Cô là người đầu tiên khiến Shou trở nên như vậy !! Biết lo lắng ột người và sợ hãi khi mất đi người đó là như thế nào, sự lo lắng cho cô ngày hôm nay đã bộc lộ rõ ra cảm xúc thật của Shou ”

“Cô yêu Shou chứ” Người đó dần dần đi về phía của cô

“CÓ TÔI .. YÊU SHOU.....RẤT NHIỀU” Từng giọt nước mắt chảy xuống khuôn mặt Yuki

“Vậy thì hãy nhìn đây”

Ánh đèn sáng lên trước mặt cô bây giờ là 1 Thiên Thần đang nằm trên chiếc giường to bên cạnh chiếc kệ là những lọ được thần đổ như màu của Huyết Sắc , người đó đang thiếp đi vào trong giấc ngủ, chiếc mũi được ngửi bằng những khí được trong suốt được 1 vỏ nhựa che đậy lại đôi mắt ngay cả khi ngủ vẫn rất lạnh lùng, mái tóc nâu đỏ khẽ bay thân thể khỏe mạnh được lộ ra bằng tấm ngực rắn chắc, những hương được như bảo vệ người đó, khuôn mặt vô cảm vẫn say mê vào trong giấc mộng như không muốn tỉnh dậy từng hơi thở cũng thấy rất nặng nề cả không gian như ngưng lại khi người đó xuất hiện ... !!

53. Chương 53 - Em Xin Lỗi .. .!! - Lựa Chọn

“Shou ... ” Yuki vô thức gọi tên anh rồi chạy đến bên giường anh, ngay lúc này cô cô cảm thấy tim mình đau đến biết nhường nào sao cô lại có thể bỏ đi một cách vô tình như vậy, cô tự trách bản thân mình thật vô dụng nếu không vì cô anh sẽ không như vậy, anh sẽ không bị như vậy ... cô thật là ngu ngốc tất cả là tại cô mà ...

“Shou à, tỉnh lại đi .. tôi xin anh tỉnh lại đi .. ” Yuki chạm vào bàn tay đó của anh, thật lạnh lẽo giường như không có 1 chút hơi ấm, gương mặt anh lạnh giá vô cùng, bây giờ anh làm sao có thể nghe được, nghe được tiếng của cô .. cảm nhận được bàn tay của cô hơi ấm từ bàn tay nhỏ bé đó

“Sẽ mất nhiều thời gian để Shou hồi phục” Rain tựa lưng vào cửa sổ đưa ánh mắt nhìn Yuki

Cô quay lại hóa ra người vừa rồi là Rain nhưng lại lạnh lẽo quá và xen lẫn cả những sự lo lắng dành cho anh trai mình !! Có thật là Rain không ?? Anh mà cũng có lúc như vậy sao

“Tôi xin lỗi .. mọi người .. xin lỗi vì làm Shou như vậy .. tội của tôi thật đáng chết phải không” Ánh mắt Yuki rủ xuống hé lên sắc tím lạnh lẽo

“Phải tội của cô rất đáng chết còn hơn cả đáng chết nữa kia, cô thật to gan khi làm cho Đế Vương của 1 Vương Quốc ra nông nổi này tội này đáng phải chết” Rain lạnh lẽo nói

“Tôi .. biết ... ” Yuki run run nói lần này cô phạm phải tội chết thật rồi nhưng trong lòng cô chỉ lo lắng cho Shou, ngay lúc này đây cô chỉ muốn ôm lấy anh, cô chỉ muốn nhìn thấy anh bình phục nhìn thấy anh trở về như lúc trước ?? Mạng sống của cô thì đáng là gì so với những gì anh phải chịu đựng

“Tôi sẽ tha tội cho cô” Rain chợt nói

“Cái gì” Yuki ngược mặt lên nhìn Rain khó hiểu

“Gương mặt đó là sao” Rain lờm Yuki

“Không phải tôi sẽ chết sao ?? Tôi đã làm cho anh ấy ra như vậy ... ”

“Tất nhiên là ta sẽ tha cho cô nhưng đổi lại cô phải chăm sóc và bên cạnh Shou, chăm sóc anh ấy cho đến khi anh ấy khỏe mạnh và trở lại như bình thường”

Một câu nói làm Yuki thật sự rất bất ngờ, mới 1 phút trước anh còn nói là cô sẽ phải chết .. Cô đã làm hại tới Đế Vương cơ mà .. Nhưng sao bây giờ anh lại nói cô phải ở bên cạnh Shou .. Cô thật sự không hiểu, Yuki ngược mắt lên nhìn Rain bằng ánh mắt khó hiểu xen lẫn thần thờ

“Đừng nhìn ta bằng ánh mắt ngu người đó, tội của cô đáng ra phải chết nhưng ta đồng ý để cô bên cạnh Shou và chăm sóc hắn vì Shou yêu cô, nếu không vì Shou yêu cô thì chắc chắn ta đã không nương tay mà giết cô rồi đổi lại đến khi Shou tỉnh lại và trở lại như bình thường cô phải ở bên cạnh chăm sóc hắn không rời khỏi nửa bước, quýt làm quýt chịu, hiểu chưa đồ ngốc ?? Ta giao Shou lại cho cô” Rain tia mắt nhìn Yuki, quay trở về dáng vẻ nghiêm nghị

“Vâng !! .. Tôi hiểu rồi” Yuki đưa sắc tím nhìn lên Rain mỉm cười nhẹ nhàng rồi khẽ nhìn sang Shou

“Từ giờ hãy ở bên chăm sóc hắn đấy đừng làm ta thất vọng” Rain nói xong mở cửa phòng rồi từ từ nhẹ nhàng biến mất trong bóng tối

Yuki ngồi bên cạnh giường ánh đôi mắt tím hé lên sắc buồn thẳm, cô cầm lấy đôi bàn tay anh rồi chạm nhẹ lên má mình, ánh mắt thần thờ không rời khỏi anh

“Em xin lỗi, em không biết rằng anh sẽ đi tìm em và cũng càng không tin rằng anh sẽ lo lắng cho em, lo ột con bé xa lạ như em, khi Rain nghe Rain nói em thật sự không tin không thể tin được rằng ANH YÊU EM đó là điều em chưa bao giờ dám nghĩ tới anh biết không ?? Tình cảm của em từ trước đến nay chỉ là ĐỐN PHUÔNG em chưa từng yêu bất kỳ một người con trai nào trong thế giới của em nhưng khi gặp anh Vampire Máu Lạnh - Lãnh Khó Vô Tình, nhưng em lại thích anh thích anh ngay từ lúc bước chân vào căn biệt thự này cho dù anh chưa bao giờ để ý hay chưa bao giờ quan tâm nhưng tình cảm này sự quan tâm này của em vẫn luôn hướng về anh dành cho anh” Nói đến đây ánh mắt Yuki rủ xuống thật buồn thẳm hôm nay cô muốn nói muốn nói cho anh biết hết TÌNH CẢM CỦA CÔ rằng CÔ KHÔNG CHỊU ĐƯỢC NỮA RỒI cô không muốn cứ tiếp tục lặng thầm càng không muốn phải giấu đi tình cảm của mình ... Cô muốn cho anh biết CÔ YÊU ANH NHIỀU ĐẾN MỨC NÀO ?? RA SAO !! RẰNG VỚI CÔ ANH LÀ NGƯỜI QUAN TRỌNG NHẤT !!!

Cô vẫn nắm lấy bàn tay Shou đôi tay lạnh giá đó chạm vào gò má cô nó thật ấm áp, anh có cảm nhận được không Shou cảm nhận được hơi ấm của cô, cảm thấy sự lo lắng của cô cho anh như thế nào, đôi môi nhỏ chạm nhẹ vào đôi má đó của anh, từng hơi thở nam tính lẫn những mùi hương của anh như làm cho tê dại không muốn rời khỏi anh, mùi hương này cơ thể này, gương mặt này cô muốn nói chỉ mãi là của cô mà thôi ... rằng cô chỉ cần anh mà thôi

“Trong tim anh nó đã từng .. đã từng tồn tại 1 người con gái anh đã yêu cô ấy, em biết anh đã yêu cô ấy như thế nào, chẳng hiểu sao những lúc nghĩ về nó bản thân em lại GHEN !! Em đã từng rất ghen tỵ với cô gái ấy, được anh yêu thương được anh bảo vệ thật trẻ con có phải không” Yuki chột nở 1 nụ cười nhẹ nhàng

“Em xin lỗi hãy tỉnh lại đi ... anh nói anh yêu em mà đúng không vậy thì hãy tỉnh lại đi ?? Tỉnh lại để chứng minh rằng Anh Thật Sự Yêu em, anh cần em đi em muốn được nghe anh nói điều đó nghe từ chính trái tim anh nói !!! Em sẽ ở bên cạnh anh .. chăm sóc anh .. thậm chí là cả đời trọn cả kiếp này em vẫn muốn bên cạnh anh, được gặp anh và yêu anh là điều hạnh phúc lớn nhất đối với em”

Yuki cúi xuống hôn vào khuôn mặt anh tú của Shou, ngay cả lúc ngủ anh cũng không tha cho bất kỳ ai nữa vẫn rất đẹp và lạnh lùng như muốn mê hoặc hết tất cả

“Em Yêu Anh - Shou !!” Từng lời nói của Yuki là từng đấy tình yêu cô dành cho người con trai trước mặt, người con trai cô yêu thương nhất, một nụ hôn ngọt ngào xen lẫn vào những làn gió thu đang thổi trên bầu trời đêm kia giữa ngàn vì sao tinh tú sáng rực trên bầu trời

Được gặp anh và yêu anh đó với em là Hạnh phúc lớn nhất - Và còn gì hạnh phúc hơn khi biết người mình yêu cũng yêu mình có phải không ??? Thà nói rằng cả hai cùng yêu nhau rồi cùng cho nhau 1 cơ hội còn hơn là không nói gì mà chỉ biết im lặng để rồi vô tình đánh mất nhau mãi mãi !!

“Yuki” Yul mở cửa phòng Shou ra bước vào

“Tao đây” Yuki chột quay lại bàn tay cô vẫn nắm chặt lấy bàn tay anh

“Shou sao rồi” Yul chợt ngồi xuống chiếc ghế đối diện Yuki

“Vẫn như vậy , có lẽ cần thời gian để anh ấy bình phục” Ánh mắt thần thờ nói với giọng mệt mỏi

“Ngày hôm qua ReJi có tìm mày vì không thấy mày tới học viện”

“Vậy sao ?? Tao không biết phải làm sao nữa nhưng bây giờ tao rồi lắm” Yuki dúi mày

“Có chuyện gì sao”

“Hôm tao rời biệt thự để tới trường thì tao vô tình gặp anh ấy ở trong phòng Thanh Nhạc, sau đó anh ấy đã đưa tao tới biệt thự nhà anh rồi mày biết anh ấy đã nói gì không”

“Nói gì” Yul thần thờ hỏi

“Anh ấy yêu tao, anh ấy đã nói rằng anh ấy muốn tao ở bên cạnh anh ấy, anh ấy cần tao rất cần tao, quan trọng nhất chính là bài hát đó bài hát đã làm tao phải dối lòng mày biết không tất cả những tình cảm của anh ấy dành cho tôi tất cả đều trong bài nhạc đó , 1 tình cảm rất chân thành và thật lòng nó không hề giả dối tất cả những gì tao cảm nhận được chỉ là những tình yêu ngọt ngào và chân thành của anh ấy - phải nói làm sao cho anh ấy hiểu rằng người tao yêu là Shou rằng với tao từ trước đến giờ tao chỉ coi anh như 1 người anh trai”

“Sẽ là rất khó” Yul khoanh tay trước ngực nói

Yuki chợt gạt đầu, nắm chặt lấy bàn tay Shou rồi chạm nhẹ vào mái tóc mềm mại của anh đang đung đưa theo gió, cô nói làm sao cho ReJi hiểu đây rằng từ trước đến giờ cô chỉ yêu duy nhất người đang nằm trước mặt nhưng cô lại không thể nói như vậy vì điều đơn giản ReJi luôn bên cô anh luôn an ủi cô và làm tất cả cho cô chỉ để khiến cô cười, cô nợ anh rất nhiều !!

“Nhưng rồi mày cũng vẫn phải nói vẫn phải đối mặt với thực tại không thể giấu mãi trong lòng được làm như thế sẽ khiến người kia rất tổn thương”

Chọn 1 trong 2 là rất khó !! ReJi và Shou cả hai đều rất quan trọng với cô !! Một người cô yêu và 1 người luôn bên cô luôn yêu cô !! Nhưng rồi cô vẫn sẽ phải nói không thể cứ im lặng mà giấu trong lòng được .. Yul nói rất đúng

Những lời nói từng cử chỉ đã có 1 người nghe thấy và cảm nhận hết được nhưng người đó lại không làm bất cứ điều gì chỉ im lặng vô cảm quan sát mọi chuyện !!

54. Chương 54 - Thức Tỉnh - Tình Yêu Bé Nhỏ

“Yuki, Yul chúng ta xuống vườn hoa hồng 1 chút đi” Misa mở cửa phòng Shou lộ mặt vào

“Có chuyện gì sao ” Yul quay lại nhìn Misa

“Tiệc trà thôi mà” Misa nháy mắt cười nhẹ

“Được rồi” Yul đứng dậy vươn vai

“Mọi người xuống trước đi tao xuống sau” Yuki cầm trên tay lọ được thần di tới bên cạnh giường Shou

“Được rồi xuống nhanh nhé” Đồng thanh tập 1, Misa đóng cửa thật nhẹ nhàng, để lại Yuki bên trong với những lo lắng dành cho người con trai trước mặt

“Ngủ như vậy đủ chưa hả !! Anh có dậy không hả hay cứ muốn ngủ mãi như thế” Yuki ngồi xuống tháo nhẹ chiếc bình khí thơm, uống 1 chút huyết sắc rồi từ từ hôn nhẹ lên đôi môi của Shou hai ánh mắt cùng nhắm cùng hòa quyện trong những cảm xúc lẫn lộn ngọt ngào nhưng chỉ thắc mắc rằng liệu người con trai đó có cảm nhận được hơi ấm này của cô không ?? Cảm thấy rằng cô lo lắng cho anh như thế nào

Làn gió nhẹ lùa vào kheu cửa sổ bay nhẹ nhàng mái tóc của Yuki cô từ từ rời khỏi bờ môi nam tính quyến rũ đó gương mặt cô kề sát mặt anh

“Tĩnh lại đi !! Anh muốn chết sao mà cứ ngủ hoài vậy hả !! Con heo này !! Anh biết em lo lắng cho anh đến như thế nào không hả, anh mà tỉnh dậy thì chết chắc với em” Cô hôn nhẹ vào gương mặt anh nói thật nhỏ thật nhẹ nhàng “ Anh hãy tĩnh lại đi nhé” Nói xong Yuki mỉm cười đứng dậy rồi từ từ nhẹ nhàng bước ra cửa đóng lại cùng với những làn gió mát lạnh lùa vào, ánh mắt xanh dương khẽ mở ra trên môi nở ra khóe miệng cong cong hiện ra 1 gương mặt đẹp hết sức hoàn mỹ, anh từ từ ngồi dậy bộ ngực trần hiện ra săn chắc 1 body quá hoàn hảo khóe miệng anh cong lại ánh mắt xanh nhìn theo từng bước chân của Yuki

Thật ra là anh đã tỉnh lại từ hôm trước nhưng anh vẫn cứ giả vờ để xem rằng để thay được rằng tình yêu của cô, thấy rằng sự lo lắng của cô dành cho anh nó như thế nào, cô đã sập bẫy mà lại không hề hay biết, từng hạnh động lời nói của cô thật sự đã làm cho anh rất hạnh phúc và khiến cho trái tim anh đập rộn lên vì cô

“Yuki em sẽ không thoát khỏi tôi được nữa tôi - Tình Yêu Bé Nhỏ Của Tôi” Ánh mắt xanh rực sáng, anh nở ra một nụ cười .. phải nói rằng đây là 1 nụ cười rất ấm áp đẹp tựa ánh ban mai nụ cười đầu tiên suốt 2 năm qua anh chưa từng hé miệng cười bất cứ lần nào, tất cả chỉ là những cái nhếch môi đại khái gọi là cười nhưng lần này thì lại khác 1 nụ cười thiên thần 1 nụ cười ấm áp thật sự được che giấu suốt bao nhiêu năm qua

Yuki dải bước theo con đường xuống vườn hoa hồng, những làn gió thổi vút bay xen lẫn với những mùi hương thơm của những cánh hoa hồng thật tuyệt vời thật đẹp, tất cả những bông hoa đều nở nộ trải dài 1 vườn trước mặt cô là 1 khu nhà kính trong suốt nó được làm nên như 1 chiếc lồng nhỏ trắng chính giữa là 1 đài phun nước được xây 1 cách kỳ xảo và sang trọng khu vườn này quả thực rất đẹp nó như 1 khu vườn nhỏ trong cổ tích vậy

“Yuki tới đây” Misa vỗ tay

Yuki mỉm cười bước vào, bọn hắn đã ngồi bên trong từ bao giờ

“Cô muốn uống loại trà gì Yuki-chan” Fin cười híp mắt xen vào

“À .. vâng” Trước mặt Yuki là đủ các thể loại trà mà toàn là những loại trà cô chưa từng được thấy bao giờ kể cả cái tên cũng rất lạ (T.g/ Chẳng thể chỉ hai những loại trà của Vampire chưa thấy bao giờ là phải rồi, toàn là những loại trà cao cấp đấy bà hai :D)

“Những loại trà này lạ quá” Yuki hoa mắt chóng mặt vì phải đọc từng tên của các loại trà

“Trà Serytea” Yuki chợt nói vì thấy loại trà này có vẻ như là được nhất so với mấy loại trà kia quái kia

“Ngay cả loại trà cũng giống nữa” Rui cầm ly trà nhắm mắt thưởng thức

“Ý anh .. là sao” Yuki ngơ ngác khó hiểu

“Loại trà cô chọn là loại trà ưa thích của Shou đấy Yuki-chan” Fin chêu đùa Yuki

“Đúng là cái gì cũng giống thật” Rain uống trà gật đầu nói

Yuki chợt đỏ mặt nhưng trong lòng lại đang hé lộ ra những nỗi lo lắng

“Về chuyện của Shou cô không cần lo lắng nhiều làm gì nhờ hương được và thần được của đại quân tước mà Shou đã khá lên nhiều rồi anh ấy sẽ tỉnh lại ngay thôi” Tamaki chợt khoanh tay nói

“Tôi biết ” Yuki chợt híp mắt cười, phải rồi anh chắc chắn sẽ tỉnh lại nhanh thôi, cô tin anh mà !!

“Đây là những được hương tỷ nữa cô hãy đặt lên cửa sổ phòng anh ấy” Tamaki đẩy ra 1 bình được hương trong suốt được làm từ những cánh hoa hồng trắng mịn màng

“Tôi biết rồi” Yuki chợt cầm tách trà lên ngắm mắt lên bầu trời đêm hưởng thụ những làn gió mát lạnh của khí trời thu

“Thế mới là phong cách của Yuki chứ” Haru chợt nó hai tay chống cằm nhìn lên bầu trời kia giữa ngàn sao rực sáng

Yuki chợt nhìn Haru như hiểu được câu nói đó rồi mỉm cười gió đưa ánh mắt tím nhìn lên những vì sao, ở đây sao lúc nào cũng sáng rực bật ngàn vô tận như 1 dải ngân hà vô tận, thỉnh thoảng có những ngôi sao băng chợt vút qua dưới 1 khung trời bình yên

Yuki cầm bình được hương dải bước về phía phòng của Shou, bàn tay nhỏ bé chợt mở cánh cửa, hình ảnh hiện lên trước mặt cô là thân thể 1 người con trai đằng sau tấm lưng là dấu ấn của 1 con rồng bạc cuốn vào ánh trắng tròn con rồng đó như hiện lên thật đẹp, mái tóc nâu đỏ bay theo gió ánh mắt người đó nhìn ra phía bên ngoài cửa sổ, ánh mắt xanh lạnh lẽo, đôi môi cong nhẹ lên

“Shou là .. anh .. là anh sao” Yuki đứng sững lại cô không thể tin vào mắt mình được nữa người đang ngồi trước mặt cô là Shou là anh ... đúng là nah thật rồi

“Thế em nghĩ là ai” Shou chợt cong khóe miệng

Yuki tròn xoe mắt nhìn ánh mắt chợt vô thức rơi những giọt lệ trong suốt nhìn người con trai trước mặt

“Lo lắng cho tôi lắm sao ???” Gương mặt thiên thần nhìn lên phía cô trên miệng nở nụ cười ấm áp, là nụ cười cô chưa bao giờ được nhìn thấy chưa bao giờ dám nghĩ tới nụ cười này của anh sẽ giành cho cô

Yuki cô thức lo tới ôm chầm lấy Shou, mấy ngày qua cô đã rất lo lắng rất lo sợ khi anh không hề có dấu hiệu tỉnh lại nhưng bây giờ trước mặt cô chính là anh anh đã tỉnh lại tức là ông trời đã nghe thấy lời nguyện cầu của cô rồi, từng giọt nước mắt cứ vô thức rơi xuống ngực anh “Anh hư vậy hả .. tại sao bây giờ .. anh mới chịu tỉnh lại .. mới chịu nhìn em ”

“Anh .. xin lỗi- Đừng khóc nữa !!” Shou ôm chặt lấy Yuki bao nhiêu ngày qua người con gái của anh đã rất mệt mỏi rồi, anh muốn bù đắp lại cho cô những ngày vừa qua

“Đừng bao giờ như vậy nữa .. đừng làm em sợ nữa .. nếu như anh xảy ra chuyện gì thì em sẽ phải làm sao hả ?? Đồ máu lạnh này” Yuki dấm vào ngực anh liên tục, anh có biết cô đã sợ như thế nào không ?? Có biết cô buồn cô lo lắng cho anh như thế nào không ???

“Anh sẽ bên cạnh em, anh sẽ không rời xa em dù chỉ nửa bước ... đừng rời xa anh cũng đừng bỏ đi không nói 1 lời như ngày trước nữa, anh cần em” Shou xúi xuống ánh mắt xanh nhìn người con gái trước mặt rồi từ từ hôn nhẹ lên bờ môi ngọt đó “Anh Yêu Em - Yuki ” Niềm hạnh phúc như vỡ òa, anh nói anh yêu cô rồi điều mà cô không bao giờ dám nghĩ tới giờ nó đã thành sự thật rồi, thật ngọt ngào cùng với nụ hôn của tình yêu, anh ôm chặt lấy Yuki, từng hơi thở nam tính xộc thẳng vào mũi cô, chiếc cằm chạm nhẹ lên đầu cô mỉm cười thật nhẹ nhàng

“Shou anh tỉnh rồi sao” Fin chạy vào với bộ dạng hốt hả

“Con lười giờ mới chịu tỉnh lại sao ??” Rain xuất hiện rồi thở nhẹ nhàng cuối cùng tên đó cũng tỉnh lại rồi, Rain nói vậy thôi chứ anh cũng lo lắng cho Shou thất mỗ luôn chẳng qua là muốn giữ thể diện thôi (T/g hí hí >w< anh=“” rain=“” đáng=“” yêu=“” quá=“” ta=“”>

“Mấy ngày qua mọi người đã rất lo lắng cho anh đấy” Yul chống hông bước vào

“Vậy sao ??” Shou trầm âm trả lời trên tay vẫn đang ôm lấy Yuki

“Hãy tỉnh 1 cái là tình cảm ngay được à” Rin chêu đùa

Yuki chợt ngồi bắn ra xa rồi cúi xuống vì đỏ mặt

Yul huých vai Yuki lộ ra khuôn mặt đều đặn “ Nghiện còn ngại nữa haha”

Yuki nhìn Shou rồi chợt mỉm cười ánh mắt hé lên sự hạnh phúc !! Định mệnh lại 1 lần nữa cho chúng ta trở về bên nhau ...

Hạnh phúc này kéo dài được bao lâu nữa đây ?? 4 ngày 4 ngày sao ?? Còn 4 ngày nữa thì sẽ làm được gì ?? Mặt trăng máu đã gần tới ?? Thời điểm hồi sinh lại Hoàng Hậu Bella cũng chỉ còn là vấn đề thời gian nữa thôi ??? ReJi sẽ bắt Yuki đi ? Bắt cô đi đâu?? Làm gì cô ?? Rain và Shou sẽ làm gì khi NGƯỜI CŨ LẠI TIẾP TỤC TRỞ VỀ ?? Kell Hialia liệu ông có biết đó là ai không ?? Người mà ông thương yêu nhất thế gian ?? Còn Shou anh sẽ làm gì khi đối diện trước mặt anh lại không phải người con gái anh yêu mà là

?? Người anh đã từng giết ?? NGƯỜI MANG DANH MẸ ANH !!! Những bí ẩn sẽ được giải đáp vào những chương cuối của bộ truyện mời các bạn đón xem !!!

55. Chương 55 - Tình Yêu Giản Đơn Của 1 Vị Đế Vương - Cảm Giác !!

“Mai sẽ là thời điểm mặt trăng máu xuất hiện” Làn môi đỏ cong cong 1 linh hồn xinh đẹp đang đưa ánh mắt xanh lạnh lẽo ra nhìn lên bầu trời đêm

“Nhanh vậy sao” ReJi điềm tĩnh nói

“TA MONG NGÀI KHÔNG QUÊN BẢN GIAO DỊCH CỦA CHÚNG TA” Linh hồn đỏ quay lại đưa ánh mắt nhìn người phía trước mặt

“Tất nhiên ta không quên nhưng ...”

“Có chuyện gì sao ???”

“Bà cũng biết người con gái đó là vô cùng quan trọng với ta .. và bà cũng biết rất rõ là TA YÊU NGƯỜI CON GÁI ẤY” Từng dòng chữ như cổ nhấn mạnh từng từ

“Thì đã sao ???” Bà ta khoanh tay với khuôn mặt vô cùng lạnh lẽo

“Bà vô cảm thật đấy, bà không từng có cảm xúc gì sao ?? Hay con người bà lúc nào cũng vô cảm ngang tàn như vậy” ReJi nhếch khóe miệng

“Cảm xúc ?? Cảm xúc với ta nó đã chết rồi từ ngày ta chết thì đó cũng là ngày niềm vui và cảm xúc với ta đã không còn ý nghĩ gì nữa”

“Tôi thì không nghĩ như vậy ?? Phải chăng có phải là Kell Hiala và có phải chăng bà vẫn còn yêu ông ấy RẤT NHIỀU”

Bà ta không trả lời cứ lặng thinh nhìn lên bầu trời ?? Phải trả lời như thế nào mới được

“Ta nói không sai chứ !! Cho dù bà có oán hận ông ấy đến như thế nào thì tình yêu của bà dành cho ông ấy cũng chẳng thay đổi được ngay cả khu vườn ngày ông ấy cầu hôn bà nó luôn thật đẹp và lung linh, ông ấy còn yêu bà rất nhiều ta nghĩ bà nên thay đổi cách suy nghĩ của mình ”

“Từ bao giờ ngài trở nên như vậy ReJi, con người Máu Lạnh - Ngang Tàn khi xưa đâu rồi” Bà tay khoanh tay quay lại nhếch khóe miệng

ReJi cười khẩy đôi mắt xanh nhạt lạnh lẽo vươn tới bầu trời ngàn sao kia “ Có lẽ là từ khi ta gặp người con gái đó”

“1 con bé loài người tầm thường thôi sao ???” Làn môi đỏ khựng lại

“Là con người nhưng ngay từ lần đầu ta gặp cô ấy thì có lẽ .. trái tim ta đã yêu cô ấy mất rồi, ta chưa từng nghĩ đến lúc này là lúc ta đã yêu 1 cô gái loài người 1 người con gái xinh đẹp, mạnh mẽ, cô ấy luôn cười và có lẽ nụ cười đó đã làm ta thật sự cảm thấy rung động” 1 nụ cười thật nhẹ nhàng khi nhắc đến người con gái đó xuất hiện trên môi ReJi ?? Anh đã thay đổi đã thay đổi thật rồi

“Tình yêu đúng thật là thứ quá tầm thường và mũ quáng như 1 chiếc mê cung khi đã lỡ bước chân đi vào nó thì chắc chắn sẽ không thể nào thoát ra được”

“Ta không nghĩ như vậy !! Tình yêu nó đem lại cho con người ta cảm giác đôi lúc thật bình yên và đôi lúc thật ấm áp và hạnh phúc”

“Và đem lại những nỗi đau vô vàn” Bà ta ngắt lời ReJi miệng chợt nở 1 nụ cười đắng, tình yêu sao lúc đầu nó lúc nào chả ngọt ngào đến như vậy, khi yêu con người ta ai cũng nghĩ như vậy, yêu thương ?? tình yêu ư ?? Có lẽ với bà nó đã chết từ lâu rồi ?? Sẽ không thể nào có thể lành lặn lại như trước nữa

“Ta mong ngài không quên thỏa thuận giữa chúng ta, mặt trăng máu đã tới gần và lúc đó HÃY DẪN CÔ TA ĐẾN ĐÂY, ĐỪNG LÀM TA PHẢI THẤT VỌNG” Bà ta quay lại vô cảm nói

ReJi cười nửa miệng mang đầy ẩn ý anh đứng dậy thong thả bước tới cửa chính căn phòng rồi bước ra ngoài không để lại 1 lời, làn mi đẹp của bà ta khẽ dúi lại

Thái độ của ngài như vậy là sao ??? Không trả lời cũng không thêm nói lại 1 câu ??? Không lẽ ngài đã quá yêu cô gái loài người đó rồi sao ?? Ngài định phá hủy đi thỏa thuận này sao ?? Không thể được ta nhất định không thể để chuyện này xảy ra được ?? Không thể để chỉ 1 thứ gọi tên là tình cảm đó xen vào được ?? Mặt trăng máu sẽ tới và lúc đó ngài nhất định phải đưa cô ta tới đây !! Nếu không ta sẽ không thể tha thứ cho ngài được ... ReJi .. đừng làm ta phải thất vọng về ngài ...

Từng làn gió phả quá gương mặt đẹp đó 1 chút buồn thoáng xen lẫn những cảm xúc vô hình không thể nào diễn tả được

Làm sao anh có thể .. có thể để người con gái anh yêu gặp bà ấy người nguy hiểm như vậy ??? Làm sao có thể để ánh mắt vốn vô tư trong veo đó biến thành đôi mắt đậm màu của ác quỷ được ?? Thỏa thuận vẫn là thỏa thuận ?? Nó vẫn có thể thay đổi được mà .. Cho dù anh biết anh sẽ phải trả 1 cái giá đắt nhưng anh lại không thể nào ngăn được chính mình !! Anh muốn đưa Yuki - Đưa cô đi xa khỏi nơi này đưa cô về Qinzen để cô chỉ có thể là của anh thôi để anh có thể giữ cô là của riêng anh chỉ 1 mình anh được chăm sóc được nâng niu được bảo vệ cô khỏi những gì xấu xa nhất cho dù cô có là ai đi chăng nữa cho dù có ai phản đối đi chăng nữa anh cũng không quan tâm Điều quan trọng nhất mà anh muốn chính là được sống yên bình và được bên cô mãi mãi !! Ngày mai anh sẽ chờ câu trả lời của cô ?? Anh sẽ chờ câu trả lời đó ... mặc dù anh vẫn biết biết rõ rằng cô đã yêu ai khác nhưng anh vẫn tự dối lòng rằng cô sẽ yêu anh sẽ bên anh anh đã từng có 1 giấc mơ thật đẹp ?? Yuki à Em có biết đó là gì không ??

Hai chúng ta sẽ chạy trên cánh đồng Lan Ngọc cùng tận hưởng những làn gió được sống thật yên bình !! Anh sẽ luôn được nhìn thấy nụ cười của em, và quan trọng hơn tất cả là trong cuộc đời anh đã luôn có em bên cạnh vòng tay anh sẽ ôm em sẽ luôn che chở cho em chỉ để được nhìn thấy em luôn bình yên .

Anh sẽ đưa em đi thật xa về với nơi của anh ... Ở nơi đó sẽ không ai có thể tìm ra được em cả !!

Tiếng chuông nhẹ nhàng kêu lên trong tòa tháp của lâu đài vang nhẹ nhàng ra mọi hướng những âm thanh thật dịu dàng của 1 bầu trời đêm, nơi này lúc nào cũng thật đẹp thật huyền ảo 1 bầu trời ngàn sao luôn lung linh luôn rực sáng tựa như dải ngân hà có cảm giác như được sống ngoài không gian vậy bầu trời đen xen lẫn ánh tím huyền ảo, chiếc xe ô tô mui đen dài xuất hiện ở trước cổng biệt thự bóng đêm, tất cả mọi người cùng bước ra, có vẻ như họ thật là hạnh phúc ai cũng mỉm cười, 5 cô gái loài người 5 chàng trai Vampire ??? Không thể tin được là có 1 tình yêu xuất hiện ở nơi họ và sự yêu thương và tình yêu, họ đã làm thay đổi được 5 Đại Hoàng Tử Máu Lạnh - Ngang Tàn, có vẻ như rằng là đã đến lúc kết thúc rồi không ?? Sao bầu không khí này lại xen lẫn chút buồn bã thế này đó có phải là 1 điềm báo gì sắp xảy ra chăng ???

Tất cả bọn họ bước xuống cổng học viện vừa bước vào là y rằng

“AAAAAA NGÀI SHOU NGÀI ĐẾN RỒI SAO ?? BỌN EM ĐÃ CHỜ CÁC NGÀI LÂU LẮM RỒI ĐÓ ”
Một đám học viện chạy đổ xô tới với những ánh mắt trái tim, và nụ cười khoe choét và hớn hở như vừa bắt được 1 cộp tiền

“NGÀI RAINNNN BỌN EM ĐỢI NGÀI LÂU LẮM RỒI ĐÓ”

“NGÀI RUI NGÀI TAMAKI NGÀI FIN NHƯ THƯỜNG LỆ BỌN EM ĐÃ LÀM XONG THẦN DƯỢC CHO CÁC NGÀI RỒI ĐÂY” Hầu hết nữ sinh ở học viện này đều xuông bọn hấn hết như là Fan cuồng gặp được thần tượng ??? Cũng phải thôi căn bản là bọn hấn quá đẹp trai mà thôi (T.g Đẹp quá cũng khổ -_- hầy hầy)

Và tất nhiên là bọn nó bị đá sang 1 bên không thương tiếc và nhận lại những ánh mắt không mấy thiện cảm của đám con gái đó

Yuki chợt nhìn thấy ReJi đi về phía vườn hoa hồng, cô chợt thoáng lên chút buồn ReJi ?? Cô đã tới lúc phải trả lời anh rồi ?? Cô không muốn anh cứ mãi phải tin phải chờ đợi nữa ?? Anh đã rất tốt với cô cơ mà ... nhưng sao cô lại cảm thấy có lỗi như thế này cảm giác như không thể mở miệng cảm giác như sợ hãi 1 điều gì đó ??

“Yuki” Một giọng nói làm cô như thức tỉnh

Cô vội quay lại “ Shou ”

“Có chuyện gì sao” Ánh mắt Shou nhìn thẳng vào ánh mắt tím đậm của Yuki, và tất nhiên anh cũng nhìn thấy ReJi nhìn thấy cả ánh mắt của cô nhìn theo ReJi, rất khó chịu nhưng anh vẫn phải im lặng quan sát !! Yuki em đã nghĩ cái gì vậy

“Kh ... không có gì cả !! Em ra chỗ này 1 lát nhé, anh cứ vào trước đi !! Em sẽ quay lại ngay , em hứa đó” Yuki chợt cười gượng cô sách túi rồi chạy thẳng đi nhưng vẫn không quên nói vọng lại “Đừng lo lắng quá em sẽ quay trở lại ngay với anh mà” Ánh mắt tím híp lại rồi quay đi theo làn gió thổi bay mái tóc mềm mại đó

“Yuki” Ánh mắt xanh lạnh đôi nhìn theo cô nhưng anh lại có cảm giác rất lạ ,thật lạ cứ như rằng cô sẽ không quay trở lại nữa !! Làn gió lạnh kia sẽ đưa cô đi xa anh vậy !!

Shou khẽ lay động hàng mi “Mình đang nghĩ cái quái quỷ gì lung tung vậy ?? Cảm giác này đúng là vợ vẫn mà, Anh thử dài “ Em hứa rồi đấy Yuki !! Hứa là em sẽ quay trở về ... !! Trở về với anh đấy ” Nhưng cảm giác lo lắng nó lại cứ thôi thúc anh không ngừng .. không an tâm 1 chút nào cả .. !!

(Mọi người đứng thắc mắc là bọn nó ở đâu mà không nói gì nhé , bọn nó xen vào giữa 1 đám nữ sinh kia để cướp bọn hân ra khỏi mấy chỗ đó nên mới không để ý tới Yuki đấy ^^ có bạn trai đẹp quá cũng khổ quá hen >.<)>

Có biết sau nụ cười đó cô gái đó sẽ không quay lại nữa !! Mà cô sẽ bị đem đi tới nơi khác !! Đi tới 1 nơi không ai biết ... không 1 ai tìm thấy !! Câu trả lời của cô quyết định tất cả Yuki - Một câu nói có thể giết chết một trái tim !! Câu trả lời của cô sẽ quyết định sinh mệnh của cô quyết định ai sẽ cứu cô !! Ai giúp cô thoát được khỏi bàn tay của TỬ THẦN

56. Chương 56 - Câu Trả Lời - Mặt Trăng Máu

Yuki khoác túi sách đi dãi bước tới vườn hoa hồng của trường, ở đây tối nào cũng vậy thật lung linh và huyền ảo những bông hồng nở rực rỡ và những chùm đèn đủ màu sắc làm nổi bật lên cả 1 khu vườn, một giọng hát thật nhẹ nhàng ở đâu đó thoang thoảng vào tai cô

Này tình yêu nhỏ bé, em có nghe không?

Những nỗi niềm anh gửi theo gió

Bằng khúc hát yêu thương và nỗi nhớ đông đầy

Cảm ơn em vì đã đến bên đời anh

Từng lời hát nó như xuyên vào trong tâm can cô, giọng hát nhẹ nhàng này ầm ập này còn ai khác nữa ngoài ReJi, ánh mắt im khẽ dao động cánh tay cô ghì chặt lấy chiếc túi sách, từng hơi thở cảm tưởng như nó rất nặng nề

“Anh ReJi” Yuki chợt khẽ gọi tên anh

ReJi bước ra khỏi bóng tối tên tay anh cầm 1 bông hồng đỏ rực được bó thật trang trọng và đẹp đẽ “ Anh bị lộ sớm như vậy sao”

Yuki nhìn vào ánh mắt xanh nhạt đó cô chỉ có thể nở 1 nụ cười gượng gạo !! Làm sao để dừng cảm nói đây , làm sao để có thể mở miệng khi tất cả những tình cảm đó của anh dành cho cô khiến cô không muốn ay dứt lương tâm

“Bó hoa hồng này anh muốn dành tặng riêng cho người con gái trước mặt anh, người mà anh YÊU THƯƠNG NHẤT” ReJi gơ bó hồng ra trước mặt Yuki miệng anh khẽ nở nụ cười ầm ập

Yuki cắn chặt môi cánh tay phải cầm chặt lấy chiếc quai túi sách, khuôn mặt cứ thế mà cúi gầm xuống không 1 câu trả lời

“Yuki ?? Em có chuyện gì sao” ReJi chợt lay người cô

“Em ... kh .. không sao cả” Cô chợt cười đắng

“Hôm nay anh thấy em rất lạ đấy ?? Em không bị bệnh hay làm sao chứ” ReJi dúm hàng lông mày khuôn mặt càng lộ vẻ anh tuấn

“Anh đừng lo em .. không sao cả”

“Về câu trả lời ”

“ Câu trả lời !!” ReJi chưa nói xong thì Yuki đã vô tình nói, khiến cho cả hai đều rất lúng túng, cuối cùng cả hai mới chịu mở miệng rồi sao ??

“Câu trả lời của em như thế nào ??? Anh có thể biết được chứ” ReJi chợt nói

Yuki ngược mắt lên nhìn anh !! “Nụ cười này em không muốn nó phải tắt ngay sau khi anh nghe được câu trả lời của em, sự quan tâm lo lắng của anh và tất cả những gì anh dành tặng cho em thời gian qua em thật sự rất cảm ơn anh, anh như là 1 thiên sứ em được định mệnh ban tặng em nợ anh rất nhiều nợ anh cả những nụ cười nợ anh cả những khi anh luôn bên em an ủi em nhưng ... Em xin lỗi .. xin lỗi anh rất nhiều tình cảm đó của anh em thật sự không thể đáp lại”

ReJi chợt sững người lại trên tay anh rơi bó hồng xuống ánh mắt xanh mở to ra anh không thể tin những gì cô vừa nói, cảm giác của anh bây giờ chẳng khác gì như có 1000 nhát dao đâm thẳng vào cơ thể anh “ Yuki à ... không phải đâu có phải không .. em hãy nói đi em hãy nói là em chỉ nói giỡn anh thôi .. rằng đó không phải là sự thật đi ..”

Cô cũng đã khó khăn biết nhường nào khi phải nói với anh như thế này, đâu có dễ gì nhưng cô yêu Shou cô cần anh cô không thể cứ để ReJi chờ cô hay tin cô là cô sẽ yêu anh .. cô muốn anh tìm 1 người một người thật sự yêu anh và trao chọn cho anh tất cả tình cảm .. còn cô cô không thể lừa dối tình cảm của mình được tất cả những gì cô dành cho anh chỉ là tình yêu thương 1 sự quan tâm của 1 đứa em gái dành cho người anh trai của mình mà thôi

“Em xin lỗi ... nhưng em không muốn anh cứ tin vào em em không muốn làm anh đau .. em càng không muốn anh càng hy vọng để rồi những gì anh nhận lại tất cả chỉ là những thất vọng bấy nhiêu”

“Liệu đó có phải là Shou không ?? Làm hấn đúng không , người em yêu là hấn là hấn **PHẢI KHÔNG**” giọng nói của ReJi xen lẫn chua chát nụ cười nhếch môi gượng nhưng cô có biết trái tim anh đang tan vỡ ra từng mảnh từng mảnh một, trái tim anh nó đang bị bóp thật chặt nó đang chảy máu liệu cô có biết không ??

Cô vô thức chạy tới ôm lấy anh “ Em xin anh ... ReJi à đừng như vậy nữa ... em xin lỗi .. xin lỗi anh rất nhiều” Thật đau xót và hụt hẫng, 2 cảm giác hai trái tim

Bây giờ trong ánh mắt anh còn gì ngoài vô thức như mất đi linh hồn của chính bản thân mình, ước gì không thể nghe không thể thấy .. mặc dù biết trước được kết quả .. là tình cảm đó sẽ không được đáp lại đâu mà !! Nhưng sao tôi cứ hy vọng , cứ hy vọng rằng tôi sẽ được một cơ hội nhỏ nhoi nào đó chứ

Chỉ có thể diễn tả được 1 từ ĐAU !! **THẬT SỰ NÓ RẤT ĐAU**, anh vô thức ôm chặt lấy Yuki, bà nói đúng Bella **TÌNH YÊU NÓ CÓ THỂ GIẾT CHẾT ĐI MỘT TRÁI TIM VÀ TRÁI TIM TA BÂY GIỜ NÓ ĐANG CHẢY MÁU, NHƯNG TA KHÔNG CHẤP NHẬN KHÔNG CHẤP NHẬN NGƯỜI CON GÁI TA YÊU LẠI THUỘC VỀ NGƯỜI KHÁC !! TA KHÔNG CHO PHÉP ... !! CHO DÙ EM KHÔNG YÊU TÔI NHƯNG TÔI SẼ VẪN SẼ BẮT BUỘC EM PHẢI LÀ CỦA RIÊNG TÔI ... EM KHÔNG THỂ .. KHÔNG THỂ CHỐN CHẠY KHỎI TÔI ĐƯỢC .. NHỮNG GÌ TÔI ĐÃ MUỐN CÓ THÌ NHẤT ĐỊNH TÔI PHẢI CÓ ĐƯỢC !! CHO DÙ TÔI CÓ MẤT ĐI TẤT CẢ NHƯNG MẤT EM LÀ ĐIỀU KHÔNG BAO GIỜ CÓ THỂ ĐƯỢC**

“Yuki .. anh xin lỗi” Lời nói của ReJi vừa dứt thì Yuki chợt nằm gọn thiếp đi trong vòng tay anh, gương mặt thiên thần lúc ngủ thật xinh đẹp tựa như 1 bông hồng “ Anh có thể mất tất cả nhưng mất em là điều không bao giờ anh cho phép” Anh chạm nhẹ lên môi cô thật chua xót ánh mắt xanh lững lờ nhìn hàng mi

dây cong vút đó ” Em là người quan trọng nhất với anh - em là sinh mệnh của anh ... đau lắm em có biết không .. em có biết em tàn nhẫn đến mức nào không ???”

Chợt 1 bóng linh hồn mờ ảo xuất hiện trước mặt anh làn môi đỏ cong lên như có vẻ hài lòng “Đem cô ta tới Dinh Thự ngay !! Ta biết ngài sẽ không làm ta thất vọng mà, mặt trắng máu đã tới gần và đây chính là lúc ta hồi sinh” Dứt lời linh hồn đó biến mất theo cơn gió lạnh

ReJi bế Yuki ôm chặt cô vào lồng ngực, hai trái tim hai nhịp đập thật chua xót hai hàng lông mày thanh tú dúi vào cổ gần lại cảm xúc, thật đau đớn cho dù biết rằng sẽ đau sẽ đau đấy nhưng tại sao ?? Anh lại cứ yêu em đến như vậy Yuki ??? Từng giọt máu tí tách từng giọt chảy xuống lồng ngực anh tìm anh đập rộn lên vì em em có cảm nhận được không !!... Nó đau như thế này cũng chính vì em

Yuki ngoan ngoãn thiếp đi trên tay ReJi không hề có 1 cảm giác gì chỉ cảm thấy mình như chìm vào bóng đêm vô tận

Tiếng chuông nhẹ nhàng kết thúc 1 ngày học, tất cả học viên đổ dồn xuống dưới sân trường, Shou tỉnh dậy nhìn xung quanh suốt mấy tiết anh cứ trầm ngâm nhắm mắt không để ý gì xung quanh nhưng sao anh lại không thấy Yuki đâu, cô nói là cô sẽ quay lại mà hay lại đi đâu rồi ... Anh đeo tai phone rồi bước xuống sân trường , đưa mắt nhìn xung quanh 4 hướng tìm bóng dáng của Yuki, anh dúi mày định đi vào vườn hoa hồng thì chợt có 1 tiếng nói ngăn anh lại

“Shou” 1 giọng nói khiến người ta lạnh cả sống lưng còn Shou thì cứ “bình chân như vại”

Anh quay lại thì ra là Rain và bọn hắc bên cạnh là chiếc xe của hoàng gia và ngài bá tước Dacura “Có chuyện gì sao”

“Về hoàng cung” Rain nói xong vô cảm bước lên xe cùng bọn hắc đang ngán ngẩm lắc đầu

“Haizz lại về hoàng.... chán thật” Fin bước bước lên xe vừa kêu inh ỏi với vẻ mặt chán nản

“Chắc !! Biết sao được” Rui gác tay chống cằm bước lên xe, Tamaki đã ngồi sẵn bên trong đọc tạp chí 1 cách yên lặng

“Mời ngài lên xe, hôm nay Đế Vương có chuyện quan trọng muốn nói với các ngài” Ngài Dacura mở cửa xe cúi đầu cung kính

Shou nhìn mọi thứ 1 lát xung quanh rồi bước tới bên xe “ Chắc cô ấy đi cùng bọn họ rồi” Anh gạt bỏ ngay ý nghĩ ấy rồi bước lên xe di chuyển về hướng lâu đài không khí trong xe khi không có bọn nó thật căng thẳng và ngọt ngào ai nấy đều rất yên tĩnh và im lặng không ai ho he 1 câu, ngài bá tước đến đổ mồ hôi vì bầu không khí này, đúng là đáng sợ thật mặt ai nấy đều lạnh “như tảng băng ở kỷ băng hà” vậy (t.g ==”)

Chiếc xe tiến thẳng vào sâu bên trong hoàng cung tất cả mọi người nghiêm nghị cúi chào thật chỉnh tề khi bọn hắc bước xuống khỏi xe bước theo sau là ngài bá tước, từng bước chân vang lên trong bầu không khí yên ắng yên lặng, những ông quản gia ở lâu đài cúi đầu cung kính chào bọn hắc, bọn hắc cũng gật đầu rồi lướt qua, bước tới căn phòng sảnh chính của hoàng cung, cánh cửa mở ra, những ánh đèn xen lẫn vào với nhau và sự huyền ảo lung linh của những cây nến bên trái là ngài Kell đang chấp tay nhìn ra phía bên ngoài cửa sổ 1 cách nghiêm nghị

“Thưa cha bọn con đã tới” Rain cung kính cúi chào ông

“Được rồi các cn ngồi xuống đi” Ông quay lại nhìn

Bọn hắc bước tới ngồi xuống ghế nhìn ông với gương mặt khó hiểu “Cha có chuyện gì cần nói sao ???” Ông điềm tĩnh ngồi xuống nghiêm nghị nhìn bọn hắc rồi đưa ra 1 quả cầu thủy tinh chứa đầy những viên kim cương lấp lánh bên trong quả cầu đó thật là đẹp và huyền ảo

“Các con nhớ quả cầu này chứ”

Quả cầu này ?? Bọn hắc nhìn vào nó hình như nó rất giống rất giống quả cầu mà lúc đó ông đã đưa ra cho bọn hắc khi bọn nó vừa bước tới thế giới Vampire này. Shou và Rain thoáng ngồi ngơ ngác như thể đoán ra 1 điều gì đó trong quả cầu này

Ngài khẽ đứng dậy chấp tay quay người đi ?? Hành động đó là sao ?? Có chuyện gì ẩn sâu bên trong quả cầu đó sao ?? Liệu bọn hắn có nhận ra rằng quả cầu đó là gì không ?? Nó quan trọng như thế nào ?? Và ngài Kell sắp nói chuyện gì với bọn hắn ?? Còn bọn nó thì vẫn chưa biết được rằng Yuki đã bị đưa đi ?? Cô đã xảy ra chuyện gì Yuki ??

57. Chương 57 - Ngày Cuối Cùng - Đau Thương - Trái Tim Tồn Thương

“Quả cầu đó ??” Bọn hắn nhìn nó thật chăm chú những viên kim cương bên trong thật lấp lánh và sáng rực tỏa ra cả một không gian

“Vẫn không hiểu sao” Ông quay lại hít 1 hơi thật dài rồi ngồi xuống chiếc ghế đối diện trước mặt bọn hắn Những ánh mắt trầm ưu lạnh lẽo nhìn vào ông như 1 dấu hỏi chấm lớn cả không gian như ngưng lại đợi 1 lời nói từ miệng ông

“Đã tới lúc rồi ...”

“Tới lúc ???” đồng thanh tập 1

“Ý cha là sao vậy” Rain cúi mày nói

“Đã tới lúc mấy cô gái đó ... PHẢI TRỞ VỀ THẾ GIỚI LOÀI NGƯỜI” Từng câu nói từng nhịp thở như làm ngạt thở đi cái không gian này thời gian như ngừng trôi bọn hắn như bị đánh thức từng ánh mắt như hé lộ ra bao nhiêu thứ cảm giác không thể nào diễn tả được ?? Bọn hắn không nghe nhầm chứ ??

“Trở về ... trở về sao ý cha là sao chứ ???” Bộ ba Rui , Fin , Ta cùng bật dậy

Ông thở dài hai tay đan xen nhau chống cằm với ánh mắt xanh thật lạnh “ Ta đã chống lại luật lệ của vương quốc để có thể liều mình đưa mấy cô gái đó đến đây với mục đích cũng chỉ vì muốn các con thay đổi và quan trọng là kim hãm được đi sức mạnh của các con quả cầu thủy tinh này nó chứa đựng những viên kim cương trong sáng và tinh khiết này là những tình cảm sự yêu thương sự trân trọng các con đã học được ở loài người và quả nhiên mấy cô gái đó đã thật sự không làm ta thất vọng các con đã thật sự thay đổi ta thật sự rất vui và điều này nó rất quan trọng với ta, đúng là chỉ có con người mới làm thay đổi được những loài máu lạnh như chúng ta họ biết yêu thương họ biết bộc lộ cảm xúc và họ biết hiểu và thông cảm cho người khác”

“Trở về sao ?? Điều đó nói ra thì quá dễ nhưng có thể làm được không” Từng lời nói của bọn hắn là từng đầy cảm xúc và những khuôn mặt như đóng băng lại

“Ta biết và ta rất hiểu các con đã yêu mấy cô gái đó như thế nào nhưng ta thật sự không thể để họ ở lại đây thêm 1 chút nào nữa”

“Tại sao ?? Tại sao lại không thể để họ ở lại đây vì gì vì lý do gì chứ” ?? Rain - Shou đã bộc lộ rõ ràng ra những cảm xúc từng giọng nói như đầy chua xót cay đắng đôi môi chỉ nở được nụ cười gượng thầm

“Ta đã sử dụng những gì trong tầm khả năng của mình để bí mật giúp mấy cô gái đó ở lại đây và không một ai phát hiện ra được họ là con người nhưng cái gì cũng phải có giới hạn của nó Linh Thần của ta đã hết khả năng và nếu như mấy cô gái đó còn ở lại đây các thượng thần tối cao sẽ không dễ dàng bỏ qua chúng ta sẽ phải trả 1 cái giá rất đắt và quan trọng mấy cô gái đó sẽ phải CHẾT !!”

Ông có biết rằng từng lời nói của ông như muốn vùi nỗi đau đâm thẳng vào những trái tim lạnh lẽo của họ những ánh mắt chứa đầy sự đau thương chua xót ?? Phải rời xa người con gái mình yêu đó là điều rất khó mà, tình yêu của bọn hắn đã chót trao cho họ, mấy cô gái đó như là sinh mệnh của bọn hắn như là linh hồn của bọn hắn, bọn hắn không thể thiếu họ càng không thể không có họ bên cạnh ??

“Chẳng gì có thể thay đổi được nữa thời gian đã quá hạn và ta không thể chần chờ được nữa, các con phải hiểu rằng nếu như các con được yên ổn thì mấy cô gái đó cũng sẽ được yên bình và sống trở lại 1 cuộc sống bình thường các con muốn nhìn thấy người con gái mình yêu thương phải chết sao chết trong khi mình thật sự vô phương không thể chạy tới cũng không thể bao vệ họ” 1 nụ cười đầy cay đắng của ông những ký ức

đau thương của quá khứ lại trở về dần vật tâm trí của ông, ông không thể quên đi được những hình ảnh cuối cùng đó luôn dần vật không một lúc nào có thể yên được

Bọn hần, bọn hần biết chứ nhưng có phải thật sự là quá đau đớn không ?? Quen thuộc từng hơi thở từng nụ cười và từng giọng nói của bọn nó sẽ biến mất trong cuộc đời bọn hần sao, và ngày mai khi tỉnh dậy bọn hần sẽ không còn được nhìn thấy những dáng hình những ánh mắt nụ cười thiên thần đó nữa sao, những thiên thần đó sẽ phải rời đi sao rồi đi xa khỏi bọn hần sao ?? Chưa xót đắng cay giá như bọn hần là những con người bình thường thì bọn hần đã có thể chạy trốn cùng bọn nó và ở bên bọn nó mãi mãi nhưng sự thật vẫn là sự thật rằng NGÀY MAI TẤT CẢ SẼ TRỞ VỀ NHƯ LÚC TRƯỚC NHỮNG THIÊN THẦN ĐÓ SẼ RA ĐI ĐI THẬT XA MÃI MÃI !!!

“Misaaaaa mà có thấy Yuki ở đâu không” Yul-chan hốt hả chạy tới cùng với Rin

Misa chợt quay lại “ Tao không biết tao cũng vừa tan học xong, nó không có trên lớp sao”

“Hể thế nó ở đâu được chứ tao tìm nó muốn lòi con mắt rồi đây này mà vẫn không thấy đâu” Yul chống eo thở từng chút một

“Trên phòng thanh nhạc cũng không thấy bóng dáng của nó đâu cả” Rin- chan dúi mày tựa lưng vào tường

“Yulllllll- channnnnnnnn mà thấy Yuki ở đâu không” Haru ôm cặp chạy tới

“Cái gì vậy trời đến cả mày cũng không thấy nó sao” Misa nói

“Không thấy nó đau hết ý tìm hoài rồi vẫn không thấy” Haru thở dốc

“Hay nó về biệt thự rồi hình như lớp nó hôm nay tan sớm hơn thường ngày đấy” Rin chợt nói

“Hay là thế nhờ nhưng mờ nó đi bằng gì về chứ” Yul ngớ ngẩn hỏi

“Hầy đi bộ chứ sao, mấy người kia cũng đi đâu hết rồi ý không thấy đâu cả” Misa cốc đầu Yul

“Con nhỏ này cứ thích chơi cái trò mất tích chết tiệt của nó hoài à đi về mà không thèm nói ai biết, về đến biệt th chắc tao sử dụng nó luôn quá” Yul hậm hực đẹp cặp

“Giết nó luôn đi tao cũng ủng hộ mày” Cả lũ gật gù cái tội đi mà không nói thì quả là Yuki cô chẳng bao giờ chừa được

“Phen này nó chết chắc, đi thôi” Yul vừa đi vừa bẻ tay nhưng sao cô lại cảm thấy trong lòng lại có cảm giác lo lắng thế này ?? Như vậy là sao chứ

Từng ngọn gió lạnh đua nhau thổi trên bầu trời, bầu trời chợt nổi lên 1 không khí rất ngọt ngào mặt trăng như có biến động chuyển đổi từng đám mây mang những lời nguyện lạnh lẽo đang dần dần kéo đến phía mặt trăng thanh thoát ?? Chuyện gì lại sắp xảy ra thế này ??

Tại Dinh Thự của dòng tộc Stan vang lên những tiếng bước chân của 1 bóng dáng 1 chàng trai bế tay tay 1 người con gái, cô gái đó vẫn ngủ thiếp đi trên tay anh vẫn như không biết chuyện gì đang xảy ra gương mặt lúc ngủ cũng thật đẹp như muốn mê hoặc hết những thứ xung quanh chàng trai đó với đôi mắt xanh lạnh lẽo nhưng nó vẫn chứa đầy những u buồn như muốn gục ngã như chan chứa những đau xót những đôi khi ánh mắt đó lại nhìn xuống người con gái trên tay thì ánh mắt đó lại thay đổi thật yếu mềm thật rung động ?? Vì điều gì ??

Cánh cửa phòng chợt mở ra người đó bước vào linh hồn xinh đẹp đang vươn mình ra nhìn lên bầu trời đang thay đổi thời khắc đó đã tới !! Ngày hội sinh lại **HOÀNG HẬU CỦA VƯƠNG QUỐC NÀY**

Anh vô thức đặt người con gái đó xuống ghế bàn tay to khỏe chạm nhẹ lên gương mặt nhỏ nhắn đôi mắt thật buồn hàng lông mi rủ xuống

Người con gái này đã khiến anh yêu cô rất nhiều yêu đến mức chỉ muốn giữ cô mãi mãi là của anh, chỉ muốn hôn cô khi cô cười, trọn kiếp được bên cạnh cô

Khiến anh điên lên vì cô, anh yêu cô còn hơn cả sinh mệnh của anh, không có gì có thể quan trọng được bằng cô

Nhưng sao anh lại cảm thấy đau xót thế này , tình cảm của anh cô đã chối bỏ nó mất rồi nhưng sao anh vẫn yêu cô như vậy

Bao nhiêu niềm đau là tình đấy tình yêu của anh dành cho cô, anh không tốt hay anh không phải người cô yêu hả Yuki ??

Phải chi anh ước rằng anh là người tới trước, người bước chân đầu tiên vào cuộc sống của cô , thì có lẽ cô đã yêu anh rồi phải không ??

Anh tự dần vật bản thân rằng tại sao anh lại không phải người tới trước ?? Tại sao anh lại không phải là người cô yêu ?? Anh đã yêu cô rất nhiều mà

Xin lỗi cô vì đã đưa cô tới đây mặc dù anh không hề muốn , muốn nhìn thấy ánh mắt xinh đẹp trong veo đó bị biến thành ánh mắt của ác quỷ

Nhưng anh lại không thể làm gì được cho người con gái anh yêu

ANh nhẹ nhàng bế cô lên đặt nhẹ nhàng 1 nụ hôn hòa lẫn với chua xót “ Giết em cũng chính là lúc tôi giết chết đi chính bản thân mình” Nhưng cô vẫn ngủ thật yên cô có cảm nhận được không ?? Rằng nụ hôn này là tình yêu của anh rằng cô là người cin gái quan trọng nhất với anh quan trọng hơn tất cả mọi thứ

Linh hồn đó cố gắng không nhìn thấy, vẫn lén quay đi tình yêu đúng thật là làm cho con người si mê 1 cách mù quáng nó có thể giết chết đi những cảm xúc những hạnh phúc để rồi cuối cùng đem lại những đau thương vô vàn, ReJi ngài quá si tình ngài quá yêu cô gái đó cũng giống như ta đã từng quá si mê người đàn ông đó nhưng để rồi ta và ngài lại không nhận được gì khác ngoài niềm đau ?? Ta rất hiểu những cảm giác đó nhưng cảm giác vẫ chỉ là cảm giác ta vẫ sẽ phải giành lấy thân xác đó để lại một lần nữa trở về
GẶP LẠI NHỮNG NGƯỜI ĐÃ TỪNG GÂY RA NHỮNG ĐAU THƯƠNG CHO TA ??? NGƯỜI TA YÊU THƯƠNG NHẤT THẾ GIỚI NÀY ?? NGƯỜI CON GÁI ĐÓ CÔ TA SẼ PHẢI CHẾT !!!

58. Chương 58 - Linh Hồn Của Người Xưa - Còn Nhớ Hay Đã Quên

“Xin lỗi vì có lẽ ta không thể làm khác được nữa, ta làm điều này là vì lợi ích của Vương Quốc này cũng chính là vì lợi ích riêng của các con” Đáp trả lại lời nói đó là những ánh mắt im lặng xen kẽ đau thương, những bàn tay đan xen vào nhau không thể nói cũng chẳng thể ngăn lại, vì bọn hắn còn có thể làm gì được nữa rồi cuối cùng bọn nó cũng sẽ phải rời đi, nhưng sao có thể khi bọn hắn đã quá yêu bọn nó ... !!

Ông nhìn lại 1 lượt bọn hắn chỉ khẽ thở dài, bọn hắn cũng biết rằng con người không thể ở lại đây lâu được rồi cuối cùng họ vẫn phải rời đi hoặc là chết đi mà càn rỗng và loại người mãi mãi không thể bên cạnh nhau được

“Ta sẽ đưa mấy cô gái đó trở về rồi sau đó ta sẽ xóa hết đi những ký ức của họ ở thế giới này, không còn 1 ký ức nào của họ ở nơi này nữa” Trên tay ông cầm chiếc lọ cát được những hạt cát lấp lánh màu của những gì tinh tế và đẹp đẽ nhất chiếc lọ này sẽ xóa hết ký ức của bọn nó và đem bọn nó quay lại với cuộc sống như lúc trước tốt nhất là như vậy

“Xóa hết ?? Xóa hết sao ??” Shou chợt vô cảm nói với anh đem cô đi đã là quá đau đớn với anh rồi nhưng còn xóa đi ký ức của cô về anh sao, xóa hết sao tất cả những tình yêu đó sự quan tâm những hạnh phúc nhỏ bé đó cũng sẽ bị đem chôn vùi hết sao ?? Như vậy có thể được sao, sao lại có thể nhẫn tâm tới như vậy ??

“Phải ta sẽ xóa xóa hết” Ông cầm lọ cát được nhìn vào nó chắc nịch

“Không thể ... không thể được” Tất cả bọn hắn cùng đứng dậy nhìn ông bằng những ánh mắt lạnh lẽo

Rui gục xuống bàn tay nắm chặt lại run run lên “ Có thể đem cô ấy đi nhưng xin cha đừng .. đừng xóa hết đi những ký ức đó của cô ấy”

Rain ngồi xuống bất lực “ Đừng xóa nó đi .. xin đừng xóa hết những ký ức đó những ngày tháng đó thật sự rất hạnh phúc mà ... ” Anh đã từng là 1 người rất máu lạnh và ngang tàn chưa bao giờ anh cảm thấy bất lực và yếu đuối như thế này, không thể làm gì được cho người con gái mình yêu anh cứ phải lặng lẽ nhìn cô rời xa anh rồi xa anh 1 cách tàn nhẫn như vậy sao

“Những ngày tháng đó là 1 kỷ niệm 1 kỷ niệm rất hạnh phúc người nhần tâm tới như vậy sao, ngài thì sao có thể hiểu được cảm giác của bọn con” Tamaki chợt lên tiếng ánh mắt u buồn rủ xuống mái tóc bạc khẽ xoa nhòa xuống đôi mắt

Để người con gái mình yêu rời xa khỏi mình đã là sự thật khó để chấp nhận đổi lại những đau đớn thật không nguôi nhưng ngài có thật sự nhần tâm không khi bắt mấy cô gái đó quên hết đi những ký ức về bọn hắn để rồi họ trở về với những gì ở hiện tại còn bọn hắn bọn hắn thì sao cũng có tình cảm cũng có những yêu thương cũng có cảm xúc nếu như ngay từ đầu ngài đã quyết định như vậy thì còn đưa họ tới đây làm gì để rồi khi bọn hắn đã yêu thì ngài lại nhần tâm mang họ rời xa khỏi bọn hắn

“Nếu như ngay từ đầu mọi chuyện đã là như vậy thì cha còn bắt chúng ta học cái thứ tình cảm đó làm gì hả, rồi còn mang họ tới đây thay đổi đi cuộc sống của chúng ta để rồi ngài lại chia cắt chúng ta rồi xóa hết đi những ký ức hạnh phúc đó mãi mãi” Fin chợt lên tiếng bàn tay anh đâm thật mạnh vào bức tường

“Ngài có thể mang họ đi nhưng xin đừng ... xóa hết đi những ký ức đó ... chúng ta xin ngài” Shou chợt nói với ánh mắt khốc tàn đến lạnh lẽo từng lời nói như cửa 1 nhát dao vào trái tim của anh

“Ta sẽ không xóa”

Bọn hắn nhìn lên ông với ánh mắt bất cần trên môi nở nụ cười lạnh lẽo gượng gạo nhếch môi 1 cái đại khái gọi là cười nụ cười chau xốt tổn thương

“Nhưng đổi lại 1 điều ”

“Điều gì sao ??”

“Ta sẽ không chính tay đưa họ về mà các con chính tay các con hãy dùng Linh Thần để đưa họ về thế giới loài người” Một nụ cười nhếch môi bí ẩn hiện lên trên khuôn mặt của ông, hình như nụ cười đó mang 1 ẩn ý cực kỳ bí mật không thể đoán ra được ý nghĩa của nụ cười đó là gì

Bọn hắn chợt gạt đầu một cách vô thức nuốt ngược nỗi đau vào trong từng hơi thở như nặng nề cả 1 không gian thật đau đớn

“ Yuki !!”

“Yul !!”

“Haruhi !!”

“Misa !!”

“ Rin !!”

”Ta xin lỗi em ... ta bắt buộc phải làm vậy .. vì chỉ như vậy em mới có thể được an toàn và được yên bình còn lời hứa của chúng ta ,ta xin lỗi vì không thể thực hiện được .. Xin lỗi người ta yêu HÃY TRỞ VỀ VÀ HÃY SỐNG VỚI CUỘC SỐNG CỦA MÌNH NHÉ !!..HÃY BẮT ĐẦU LẠI TỪ ĐẦU MÀ KHÔNG CÓ BỌN TA BÊN CẠNH ... !! TA XIN LỖI NGÀN LẦN THẬT SỰ XIN LỖI ...!!

“Còn 1 việc nữa ta muốn nói!!” Là chuyện gì sao !! Sao mặt ngài lại có vẻ nghiêm trọng tới như vậy

Bầu trời chợt tối đen lại những đám mây mang những lời nguyện lạnh lẽo xâm nhập vào ánh trắng cùng với những làn gió lạnh lẽo bên trong căn biệt thự người đàn bà đó đã nhanh chóng chiếm trọn được thể xác của người con gái bé nhỏ đó, sắc tím trong veo tinh khiết đã biến thành xanh dương lạnh lẽo nhuộm màu của ác quỷ, nụ cười thân thuộc xinh đẹp đó đã trở thành nụ cười tàn ác nhếch môi khinh bỉ nhìn mọi thứ bằng ánh mắt xinh đẹp làn môi đỏ cong cong lên 1 đường hoàn mỹ một khuôn mặt quả thực quá xinh đẹp

“THỜI ĐIỂM MẶT TRĂNG MÁU ĐÃ TỚI VÀ ĐÃ TỚI LÚC TA ĐÃ HỒI SINH LẠI HAAAA” Tiếng cười nong nặc mùi của ác quỷ, bàn tay thon dài ve vãn gương mặt đôi môi nở nụ cười thỏa mãn thời khắc này cuối cùng đã tới mặt trăng máu đã hồi sinh lại bà ta

Mặt trăng chuyển hóa dần từ màu trắng bây giờ đượ màu của máu đỏ tươi thấm những huyết sắc ngang tàn lạnh lẽo 1 bầu trời ngập tràn những mùi huyết sắc nong nặc

Bà ta đã chiếm chọn thể xác của Yuki thành công qua sự hờ hững của 1 người ánh mắt xanh ủ rũ những đau thương khi chứng kiến nhưng lại miễn cưỡng không thể làm gì được, nhìn người đó có phải là Yuki mà anh từng quen, từng biết không ???

Không !! Đó không phải Yuki mà đó là 1 ác quỷ 1 ác quỷ thực thụ, chỉ biết đứng đó lẳng lẳng quan sát mọi chuyện mà thôi ...!!

“Nào !! Cuộc vui bắt đầu thôi .. thời điểm ta ao ước từng năm qua đến bây giờ đã thành hiện thực !! Nào chúng ta chơi vòng 1 thôi chứ ngài ReJi” Bà ta mỉm cười tàn ác trên tay bà ta là 1 quả cầu thủy tinh trong suốt được bao bọc bởi những thiếc bạc bằng hình rồng thiêng sáng ngời

“Cho ta gặp Kell Hiala ” Giọng nói lạnh lẽo ngưng lại trước một không gian yên tĩnh tới đáng sợ của Mặt Trăng Máu ”Gặp lại người xưa chắc có lẽ rằng ngài sẽ bắt ngài lăm nhĩ Kell ?? Làn môi đỏ cong lên nụ cười nhếch môi ve vãn quả cầu trong suốt

“ Chết tiệt MẶT TRĂNG MÁU” Shou chợt chạy tới bên cửa sổ nhìn ra phía bên ngoài ánh mắt xanh bỗng dưng đỏ rực lên một màu huyết sắc đượ ngầu rắng nanh lộ ra mỗi lần mặt trăng máu xuất hiện là xuất hiện những điềm báo xấu và thật tệ hại

“Nó lại xuất hiện sao” Rain chợt nhìn ra phía cửa sổ sắc đỏ bỗng dưng rực lên trong ánh mắt

“Sao nó lại xuất hiện ở thời điểm này” Rui nhìn ra phía cửa sổ khoanh tay nói

“ĐIỀM BÁO XẤU” Ngài Kell chợt nói xung quanh không khí này là những mùi hương quen thuộc những gì ông có thể cảm nhận và cảm thấy được hết 1 điều gì đó lại sắp xảy ra nữa rồi

“KELL HILIA” Một giọng nói thật sự quá lạnh lẽo và ngang tàn cất lên trong không gian yên tĩnh một giọng nói như đánh thức ông quay người trở lại và bóng dáng đó giọng nói đó ??

“YUKI ???” Shou chợt quay lại ánh mắt xanh rực sáng dứ mắt nhìn thân thể đó đúng .. đúng là Yuki nhưng đó hoàn toàn “ Không phải Yuki” Mùi hương này sao mà quen thuộc quen thuộc quá ...!! Không thể nào nhầm đi đâu được

“Không phải Yuki, người này hoàn toàn không phải Yuki” Rain tia ánh mắt sắc lạnh nói

“Ánh mắt nhuộm màu quỷ dữ, nụ cười ngang tàn lạnh lẽo hừ không phải quá rõ rồi sao ??” Tamaki chợt nhếch môi nói

“Hoàng Hậu Bella” Kell Hiala chợt vô lãnh cảm nói ánh mắt xanh lạnh sáng rực lên trên gương mặt rõ những nét đẹp nụ cười gió thoảng lướt qua nhìn bóng hình đang đối diện ngay trước mặt ông, ánh mắt này, nụ cười này sao ta có thể nhầm được, ngay cả khi trong thân xác của người khác nhưng nàng vẫn không hề thay đổi 1 chút nào cả nàng vẫn luôn thế ... !! Một Thiên Thần Luôn Ngự Trị Trong Lòng Ta !! Nàng Còn Nhớ Hầy Đã Quên Rồi !! Bella Người Chồng Của Nàng !!

59. Chương 59 - Trò Chơi Nguy Hiểm - Đánh Cuộc Vs Tử Thần

“Thật không hổ danh là Đế Vương của Vương Quốc này !! Ngài Kell” Từng lời nói của người đó như là những ý mỉa mai và đầy oán hận mà bà dành cho người đàn ông đó

Ông lại không hề trả lời rất điềm tĩnh nhìn bóng hình đó lấy bề ngoài che lấp đi hết những cảm xúc bên trong, không thể ngờ cũng không thể tin là bà ta đã trở về trở về và hồi sinh 1 cách bí mật mà ông lại không hề hay biết được điều gì

“Tại sao bà lại ...” Rain vừa nói vừa cắn chặt môi anh cũng không thể tin được những gì đang xảy ra trước mặt mình bà ta đã trở về

“Rain - đứa con trai của ta còn nhớ ta chứ chắc không dễ gì khiến con quên được ta đâu nhỉ” Bà ta nhếch môi nở nụ cười giảo

“Lý do bà nhập vào Yuki sao” Shou lên tiếng sau 1 lúc im lặng trong tình cảnh này thật ngạc nhiên khi anh lại có thể điềm tĩnh và yên lặng đến như vậy, hai ánh mắt xanh lạnh gặp nhau hai gương mặt hai nụ cười như 1 quả thực đúng là anh rất giống với người phụ nữ này

Trước mặt anh bây giờ là ai là người anh yêu hay người đàn bà đó ??? Nhưng anh lại không hề bộc lộ cảm xúc mà cứ vô cảm mà đối mặt với nó

“Con vẫn không thay đổi nhỉ đứa con trai cứng của ta ??”

Shou chỉ nhếch miệng hừ lạnh 1 tiếng “Còn bà thì vẫn nham hiểm như ngày nào”

“Ta sẽ xem đó như là một lời khen nhưng lạnh lùng đến mấy ít ra cũng nên quan tâm con bé này 1 chút chứ nhỉ” Bà ta cười hiểm lầy, con bé này chính là điểm yếu của nó xem ra ta phải coi chừng nó thật chặt rồi

“Bà nghĩ rằng bà sẽ làm hại được cô ấy sao”

“Ồ cái đó thì ta lại không chắc đâu Shou à ... !! Nhưng ta khuyên con tốt nhất hãy ngoan ngoãn nghe lời ta đừng cố gắng chống đối lại ta, nếu như con chống lại ta thì con bé này ta không chắc là nó sẽ được yên đâu” Bà ta nhếch khóe môi nhìn thẳng vào ánh mắt của Shou

“Nàng định làm gì cô bé đó hả ?? Nàng đang nghĩ cái gì vậy chứ, dừng ... dừng lại ngay đi ...”

Bà ta quay lại nhìn ông bằng ánh mắt lạnh như băng không hề nở nụ cười “Dinh Thự của Dòng Tộc Stan - Rừng Bóng Đêm ta mong các người không đến quá trễ SHOU NẾU MUỐN CỨU CON BÉ NÀY THÌ HÃY ĐẾN ĐÓ CHÚNG TA SẼ CÙNG BẮT ĐẦU CHƠI MỘT TRÒ CHƠI THẬT THÚ VỊ !! - VÀ TẤT NHIÊN LÀ SẼ KHÔNG THỂ THIẾU SỰ CÓ MẶT CỦA NGÀI KELL HILIA ĐÂY RỒI TA - NGÀI CHÚNG TA SẼ CÒN RẤT NHIỀU CUỘC VUI NỮA TA SẼ CHỜ NGÀI ... ĐỪNG BẮT TA PHẢI CHỜ ĐỢI NHÉ NGÀI BIẾT NHẤT LÀ TA GHÉT SỰ CHỜ ĐỢI MÀ ... !!” Tiếng cười lạnh tỏa ra cùng với sự biến mất của bà ta

“Vậy bây giờ chúng ta phải làm sao” Rui chợt nói

“Lại là trò chơi bắt cóc nữa sao”

“Tất cả nên đến đó” Shou điềm tĩnh nói

“Chỉ đến đó chúng ta mới có thể cứu được cô bé đó và quan trọng ta và bà ấy sẽ giải quyết hết được những gì trong quá khứ còn sót lại” Ngài Kell nắm chặt bàn tay, đến mức này rồi ông sẽ phải ra tay và giải quyết hết tất cả những gì trong quá khứ, và để chứng minh cho nàng biết được rằng ta yêu nàng còn nhiều hơn tất cả Bella ...!!

“Chúng ta đi thôi”

- Yuki ... !! Em hãy đợi tôi !! -

“Nhưng còn Yul - Misa- Haru và Rin thì sao chúng ta đi bây giờ liệu còn họ có được .. có được an toàn không” Fin chợt lên tiếng nói trùng luôn ý kiến của Rui - Tamaki và Rain, bọn hắn còn không biết rằng liệu bọn nó đã trở về biệt thự an toàn chứ và đang làm gì có nguy hiểm không ??

“Các con không phải lo đã có bá tước Dacura rồi họ sẽ chăm sóc các cô gái đó và hiện giờ họ đã ngủ thiếp đi rồi họ cũng sẽ không biết chuyện gì đâu bây giờ điều quan trọng thực tại chúng ta phải cứu được cô bé Yuki đó nếu không thì” Ngài vừa nói vừa ngáp ngừng

“Sẽ làm sao” Shou nhìn thẳng đối diện ông đôi mắt xanh như bị dao động bởi những gì anh vừa nghe thấy

“Sức mạnh của Bella rất khủng khiếp bà ấy đã chiếm được thân thể của cô bé đó nếu chúng ta không đến kịp thì chắc chắn rằng linh hồn cô bé đó sẽ bị thanh tẩy và biến mất khỏi thế gian này mãi mãi chỉ còn lại thể xác vô cảm thôi ” Ông vừa nói vừa suy nghĩ tay đan xen không yên trong lòng ông nóng như lửa đốt

“Không thể được chúng ta phải nhanh lên ... nếu không .. nếu không sẽ không kịp mất” Shou chợt gào lên trong vô thức, anh sẽ không thể chịu đựng được đâu nếu như Yuki cô xảy ra chuyện gì cả, cô nhất định phải bình yên bình yên trở về với anh cô phải trở về với thế giới của cô và tiếp tục sống và theo đuổi ước mơ của cô ... anh nhất định sẽ để ai làm hại cô .. anh sẽ để cô trở về nhưng .. chỉ cần cô được bình yên thôi - Yuki thế giới của em còn đang chờ đợi em em nhất định sẽ không sao đâu - tôi chắc chắn ... !! Sẽ đưa em trở về

Ông rũ hàng lông mày xuống khuôn mặt lộ rõ những nét thật đau lòng - Bella - Rốt cuộc nàng hận ta hận ta vì điều gì ???-

Khu rừng bóng đêm thật hoang tàn và lạnh lẽo dưới ánh trăng đỏ mê ảo những làn gió lạnh lướt qua những hàng cây u ám chiếc xe vượt qua bao nhiêu những hàng cây và những cơn gió lạnh từng hàng cây như rẽ lối cho chiếc xe và cuối cùng họ cũng đã tới hai hàng cây rẽ sag thành 2 bên đường đó là những cây anh đào đẹp thơ mộng nhưng chúng đã khô lạnh và chết lặng vì nơi này đã đóng băng tất cả mọi sự sống tất cả chỉ là 1 màu xanh đậm lạnh lẽo ngôi biệt thự được bao bọc bởi những hàng rào sắt được xây lên bao bọc lấy cả ngôi biệt thự nó được xây dựng như là của thần thoại huy lap trong truyền thuyết vậy phía bên cạnh ngôi biệt thự và 1 khu vườn như 1 chiếc lồng chim rất đẹp và huyền ảo nhưng xung quanh nó chỉ là những gì được gọi là hư vô và lạnh giá nhất

Chiếc xe dừng lại họ bước chân vào cả biệt thự hoang tàn đó bên cánh cửa mở ra bên trong 1 không gian yên ắng không một tiếng động từng bước chân như vang lên ngày 1 rõ

“Nơi này là Dinh Thự của Dòng Tộc hậu duệ Stan nó đã bị bỏ trống không khoảng 200 năm nay rồi ” Nhìn xung quanh những kiến trúc của nó mới càng thấy rõ hơn

“Trong khu rừng bóng đêm đó cũng có một Dinh Thự đẹp đến như vậy sao” Bọn hắn cũng không thoát khỏi nghi ngờ

Bỗng 1 ánh lửa xanh thoáng mờ nhạt chỉ đường cho bọn hắn cứ đi theo, ngài Kell díu mắt là ánh lửa của Bella nàng đang muốn giở trò gì đây ??

Ánh lửa vụt tắt dẫn chân bọn hắn tới 1 căn phòng khá to lớn, cánh cửa được mở ra với 1 không gian lạnh lẽo không 1 ánh sáng tất cả bức tường trong căn phòng này đều được thay thế bằng những tấm kính lớn bao bọc hết toàn bộ mặt trăng máu cũng được nhìn thấy quá rõ ràng chiếu thẳng vào trung tâm căn phòng đó là một viên pha lê sáng trắng đứng trong hộp kính ngồi trên đó là Yuki à không phải đó là Hoàng Hậu Bella mới đúng ...!! Bà ta nở một nụ cười thỏa mãn con mỗi cuối cùng cũng ngoan ngoan chịu đến

“Mọi người đến rồi sao” Bà ta nhảy xuống khỏi chiếc hộp bước tới bên chiếc ghế dài

“ Rốt cuộc bà muốn làm gì thì hãy làm đi”

“Phải từ từ trò chơi mới thú vị được chứ trước tiên những người còn lại ta nghĩ rằng hãy im lặng mà quan sát trò chơi đi” Làn môi đỏ cong cong nơi khóe miệng một chiếc lồng xích chói chói bọn hắn lại trong 1 chiếc hộp vô hình chỉ còn lại Shou và Rain - Kell

“Chết tiệt bà làm cái quái gì vậy hả” Bọn hắn tức giận cố dùng sức mạnh nhưng giềng xích đã phong ấn hết lại sức mạnh của bọn hắn không thể thoát khỏi được

“ Thả Yuki ra thoát ra khỏi người cô ấy ngay lập tức” Ánh mắt xanh của Shou chuyển thành màu đỏ rực của CON RỒNG TRONG TRUYỀN THUYẾT

“Hay ta và con nên chơi một trò chơi nhĩ 1 trò chơi mang tên ĐÙA GIỖN MẠNG SỐNG VỚI TỬ THẦN” Ánh mắt xanh của bà ta cũng trở nên thành màu đỏ rực như màu máu

“Được thôi ... !! Nếu bà muốn ... tôi sẽ chiều” Một sức mạnh khủng khiếp tỏa ra bao bọc khắp lấy thân thể của Shou ánh mắt đỏ ngầu sáng rực gương mặt lộ rõ của ác quỷ trên môi như chẳng hề có 1 nụ cười nào

“Khá đây .. để ta xem sức mạnh của con nó sẽ như thế nào .. nếu con đủ can đảm đánh vào người con gái này” Bà ta cười khẩy nhìn thẳng vào đôi mắt đỏ đỏ Shou bây giờ như không hề 1 chút cảm xúc nào anh chỉ hờ hững nhìn bà ta

“Chết tiệt ... Shou hẳn ta đang nghĩ cái quái gì vậy chứ” Rain phải thừa nhận rằng Shou rất mạnh thậm chí còn hơn cả cha mình nhưng chỉ khi sức mạnh đó biến Shou thành Quỷ Dữ còn nếu như sức mạnh hiện thực thì chắc chắn cũng sẽ rất khó để thắng được bà ta ... Tên khốn này anh cũng biết bà ta mạnh đến cỡ nào mà .. !! Dem mạng sống của mình ra cược với Tử Thần sao ??

Hai sức mạnh đang nổi lên đánh rồi rượt qua trong không gian rất nhanh cũng rất mạnh không ngừng nghỉ, Shou thở dốc từng hơi thật nặng nề anh nhất định phải cứu được cô .. nếu bây giờ nhả ra tay thật mạnh thì người chịu đau đớn sẽ chỉ là Yuki thôi ... Chết tiệt ... xem ra bà ta đã thật sự muốn dồn anh vào đường cùng rồi

“Sao vậy ?? Sức mạnh khủng khiếp đó đâu rồi bộc lộ cho ta xem nào .. Con trở nên yếu đuối từ lúc nào vậy Shou ” Bà ta từ từ đáp mặt đất khước miệng bằng giá quả cầu sức mạnh Huyết Thần bóng đêm vẫn còn đang nằm trong tay bà ta

-Shou à ... !! - Từ đâu vọng ra giọng nói của Yuki hình như cô đang rất sợ một điều gì đó

“Yuki” Shou khẽ gọi

-Cứu em .. cứu em với ...em rất sợ ... Shou à-

“Yuki .. Yuki” Tâm trí của anh bây giờ không thoát khỏi những giọng nói đó Yuki cô đang ở đâu .. cô đang sợ cái gì vậy

ẦMMMMMM quả cầu đó đã đánh trúng cơ thể anh

“Bà” Shou cố gượng dậy khước miệng chảy xuống 1 dòng máu đỏ rực trong lúc anh không chú ý bà ta đã nhân cơ hội sao ???

“Sao vậy ?? Cái gì đã làm con trở nên phân tâm như vậy ?? Con dễ dàng bị hạ gục thế sao” Bà ta bước đến gần tới bên anh từng bước 1 “ Trò chơi này kết thúc nhanh thật .. Không như ta dự đoán ” Ánh mắt đỏ hé rực lên một sức mạnh khủng khiếp từ đôi mắt đỏ nhìn thẳng tới người đang ở trước mặt

“SHOU ... !!”

60. Chương 60 - Hóa Gỡ Hiểu Nhầm - Lời Tạm Biệt - Nếu Như Chúng Ta Có Kiếp Sau ...!!

“Chuyện .. chuyện gì thế này .. sao .. ta lại không thể di chuyển được thế này” Ánh mắt sắc đỏ lập tức được thu hồi lại bằng ánh mắt tím của chính chủ nhân của thân xác này, cánh tay run run bà ta không thể chuyển động được cả cả nhân của cơ thể này nó đã phản ứng lại

- Chết tiệt con bé này nó dám .. nó dám chống lại ta sao lại trở thành như vậy .. ta đã lấn áp linh hồn nó rồi mà tại sao ?? Nó vẫn có thể chống lại ta được -

- Linh hồn của nó rõ ràng đang ngủ yên mà .. không thể nào ta chịu thua được ta mà lại có thể chịu thua 1 con bé loài người như người sao-

Bà ta cố kìm nén tất cả những cảm xúc của Yuki nhưng càng cố gắng nó càng khiến bà ta đau thêm có thể cùng thể xác nhưng riêng trái tim của hai người là hoàn toàn 1 là của Yuki

“Đó là tình yêu của Yuki dành cho Shou” Lúc này đây Rain anh mới chột lên tiếng

“Chết tiệt ?? Tình yêu tình yêu sao ??” Bà ta cố gượng lại

“Thể xác bà có thể chiếm được của Yuki nhưng trái tim và lý trí của cô ấy là thứ duy nhất bà mãi mãi không thể chiếm được, bà càng làm đau Shou thì tình yêu thương của Yuki dành cho Shou càng lớn bà hoàn toàn không thể làm hại tới Shou được sẽ nó sẽ gây ra những tổn thất cho bà”

“Chuyện đó sao CÓ THỂ ĐƯỢC HẢ ..” Bà ta cố gắng kìm nén lại hết đi những ý chí cảm xúc của Yuki nhưng lại hoàn toàn không thể

“Bà hãy chấp nhận đi rằng bà thất bại rồi .. bà không thể bắt ép được Yuki làm theo ý chí của bà được .. TÌNH YÊU NÓ CÓ THỂ CHIẾN THẮNG TẤT CẢ BÀ THAU RỒI HOÀNG HẬU BELLA !!” Lời nói của Rain ngày càng lớn

“Ha... ha .. ha thất bại sao .. thất bại vớ vẩn .. hừ từ một hoàng hậu như ta mà phải chịu thua trước loài người thấp kém như cô ta sao .. vậy thì con nằm mơ rồi Rainnnnnnnnnnnnn .. tốt nhất con đừng chọc ta nổi giận” Bà ta bước tới nơi ánh trăng đỏ chiếu thẳng vào

“Con nghĩ sao .. ta mà có thể thất bại sao .. vậy thì con làm rồi đấy Rain ngay bây giờ chỉ cần ánh trăng đỏ chiếu thẳng vào cơ thể này linh hồn con bé này nó sẽ biến mất khỏi thế gian này ... và lúc đó ta sẽ hoàn toàn chiếm được cơ thể này .. ông trời đang đứng về phía ta rồi ” Bà ta cười khẩy bước tới nơi ánh trăng đỏ chiếu sáng

“HỒI NHỮNG HUYẾT TRẮNG THANH HÃY CÙNG TA HÒA NHẬP VÀO LÀM MỘT HÃY CÙNG TA HỒI SINH LẠI XÓA BỎ LINH HỒN NÀY MÃI MÃI”

Huyết Thực cũng đã tới và cũng đã tới lúc ánh trăng đỏ chiếu xuống làm hồi sinh lại sinh mệnh này !! Ánh trăng chiếu thẳng xuống thân thể xinh đẹp đó một nụ cười tàn khốc lạnh lẽo hiện ra “Ngày này đã tới”

“Chết tiệt KHÔNG THỂ ĐƯỢC” Shou cố gắng gượng dậy chạy thật nhanh để tới bên bà ta ... nếu như bà ta hồi sinh lại mọi chuyện sẽ chấm dứt hết KHÔNG THỂ ... KHÔNG THỂ ĐƯỢC!!

Soẹt

Ánh trăng đỏ đã vội tan biến thân thể đó được 1 người bế lên trong sự ngạc nhiên mắt hồn của bà ta, người đó nhẹ nhàng đặt bà ta xuống đất mái tóc lộ ra đôi mắt xanh nhạt

“Ngài ReJi .. tại sao ...” Bà ta bất ngờ vô cùng bởi sự xuất hiện của ReJi

ReJi chỉ nhếch môi cười bình thản như không

“Tại sao ngài lại làm vậy hả .. ngài có biết mình đang làm gì không ?? Ngài định phản bội lại ta sao” Bà ta gần lên trong sự giận dữ

“Ta không thể nào để bà .. để bà làm vậy với Người Con Gái Mà Ta Yêu Được cho dù có như thế này cô ấy cũng là người mà ta yêu ta nghĩ bà nên dừng lại đi NHƯ VẬY ĐÃ LÀ QUÁ ĐỦ RỒI” ReJi nắm chặt tay lạnh lùng nói với bà ta

Bà ta cười khinh dù thế nào cũng biết chắc chắn rằng chuyện này dù sớm hay muộn cuối cùng nó cũng sẽ xảy ra thôi “ Ngài nghĩ rằng mình có thể ngăn cản được ta sao” Ánh mắt đỏ tràn ngập sự tức giận nó như nổi điên lên trong hư vô mang đầy sức mạnh khủng khiếp lạnh lẽo

“KHÔNG MỘT AI CÓ THỂ NGĂN CẢN ĐƯỢC TA CẢ KỂ CẢ NGÀI”

Một ánh sáng từ cây thánh giá bạc chợt lóe sáng nó đã được đeo lên trên cổ thân thể của Yuki nó phát sáng ra những ánh sáng mang đầy sức mạnh tinh khiết của ánh sáng của muôn vàn

“Ta ... ta .. KHÔNG THỂ NÀO ĐƯỢCCCCCC” Linh hồn bà ta đã bị đẩy ra khỏi thân thể của Yuki thật nhanh chóng trong sự ngạc nhiên của tất cả mọi người, Yuki chợt ngã vào lòng của Shou trong tư thế bất tỉnh cơ thể như mềm nhũn không thể cử động

ReJi chợt nở nụ cười nhếch “ Chiếc thánh giá bạc đó nó được làm từ những gì tinh tế và trong sáng nhất của muôn vạn vật trên thế gian này nó có thể ngăn cản hết lại được những gì xấu xa độc ác nhất nó không thể động chạm được tới người có cây thánh giá đó bà không thể nào chạm được vào Yuki thêm bất kỳ 1 lần nào nữa chiếc thánh giá này nó sẽ thanh tẩy hết đi được linh hồn của bà và lúc đó bà sẽ chết .. BÀ NÊN DỪNG LẠI ĐI HOÀNG HẬU BELLA ”

“Dừng lại .. dừng lại sao ... đã tới mức dừng cùng rồi ngài bảo ta có thể dừng lại được sao ... KHÔNG .. KHÔNG.. TA KHÔNG CHẤP NHẬN NGÀI CÓ HIỂU KHÔNG .. KHÔNG BAO GIỜ” Chiếc thanh kiếm bạc được bà ta rút ra phi thẳng tới chỗ bọn hắc và Yuki

“Nếu .. như CHẾT .. TA SẼ LÔI CÁC NGƯỜI .. CÙNG CHẾT THEO ...” Mũi thanh kiếm phi thật nhanh đến chỗ bọn hắc cùng với sự điều khiển của bà ta nhưng nói đã bị một thứ gì đó ngăn chặn lại

Phậpppp

Mũi thanh kiếm đó đã đâm thẳng vào vai bên phải của ngài Kell, ngài chợt gục xuống bờ vai máu chảy xô xuống không ngừng nghỉ gục xuống linh hồn trước mặt

Mũi thanh kiếm rơi xuống ánh mắt bà ta như bị rung động “ Ke..lll .. tại sao ..”

“Ta xin nàng .. xin .. nàng .. hãy dừng .. dừng lại đi .. xin nàng đừng đi quá xa nữa” Ông gục ngã xuống trước mặt bà ta

Ánh mắt lúc này trở về nguyên dạng xanh thẳm nó đã thay đổi như ngưng lại trước lời nói đó

“Chàng .. chàng .. tại sao chàng lại .. làm vậy hả”

Bàn tay dính máu của ông chạm vào bàn tay đó mỉm cười thật hạnh phúc “ VÌ ĐƠN GIẢN TA YÊU NÀNG - BELLA ”

Một lời nói như bóp nghẹt trái tim bà nó như òa khóc lên “ Y.Ê.U .. yêu sao ???” Bà không nghe nhầm chứ .. không nhầm chứ

”Ta luôn yêu nàng yêu nàng từ trong quá khứ tới tận bây giờ ta vẫn không thể hết yêu nàng được Tình yêu của ta dành cho nàng nó nhiều lắm liệu nàng có hiểu .. từ ngày ta gặp nàng ta cứ nghĩ rằng ta và nàng chúng ta sẽ được ở bên nhau mãi mãi cùng nhau sống cùng nhau hưởng những ngày cuối đời nhưng thật oan trái nàng đã đi trong thẳm lạnh trong đau thương lúc đó ta đã tự trách bản thân mình rằng tại sao mình thật vô dụng không thể bảo vệ được cho nàng không thể bên cạnh nàng những ngày đó ta đã thật sự quá đau khổ luôn sống trong dằn vặt và đau thương ngay cả bây giờ lúc này ta vẫn không thể nào hết yêu nàng

Nàng là thiên thần duy nhất ngự trị trong lòng ta - là ánh sáng là niềm hy vọng của cuộc đời ta - mất nàng ta như mất hết đi cả linh hồn đến cả cuộc sống - cả thế giới này không có gì có thể quan trọng được bằng nàng .. vì nàng ta sẵn sàng đánh đổi cái chết vì TA YÊU NÀNG - YÊU NÀNG RẤT NHIỀU !!

1 giọt

2 giọt

3 giọt

Tý tách .. tuôn rơi đôi bàn tay run run che thật nhanh miệng vậy là bao nhiêu năm qua thật vô ích thật ngu ngốc khi sống trong thù hận người đó và lúc này đây bà cảm thấy thù hận mình hơn chính ai hết

“Sao ta lại có thể ngu ngốc đến như vậy hả Kell .. ta đã hận chàng hận chàng rất nhiều”

Bàn tay ông chạm lên gương mặt nhỏ bé của bà mỉm cười thật ấm áp “ Ta xin lỗi nàng ... ta thật sự xin lỗi ...”

Bà cầm lấy bàn tay ấm áp đó mỉm cười thật nhẹ nhàng với ông ” Đã tới lúc ta phải đi rồi đi thật xa về với thượng giới ... cảm ơn chàng vì tất cả Kell .. tình yêu của chàng ta xin phép được mang đi và giữ nó là của riêng mình để ta biết được rằng ta luôn có chàng bên cạnh .. kiếp này ta nợ chàng Kell

NẾU NHƯ CHÚNG TA CÓ KIẾP SAU TA VỚI CHÀNG CHÚNG TA SẼ CÙNG CHUNG SỐNG BÊN NHAU TRỌN ĐỜI .. TRỌN TRỌN KIẾP ... !!

“Shou - Rain cảm ơn và ta thật sự xin lỗi .. HÃY THA THỨ CHO NGƯỜI MẸ NÀY NHÉ” Bà đến bên cạnh hai người chạm nhẹ vào má những nụ hôn ngọt ngào nhất của tình mẫu tử “ NẾU NHƯ CÓ KIẾP SAU TA NHẤT ĐỊNH VẪN SẼ LÀ MẸ THÂN CỦA CÁC CON ... !! TA YÊU CÁC CON ”

Nói xong linh hồn sinh đẹp tan biến thành những giọt thủy tinh lấp lánh bay vút lên bầu trời xanh kia để cùng với làn gió thổi

Rain và Shou cùng mỉm cười “TẠM BIỆT NGƯỜI - HOÀNG HẬU BELLA”

ReJi cũng chợt đi tới bên Yuki mỉm cười chạm nhẹ bàn tay vào gương mặt nhỏ nhắn ấy gương mặt tuần tú càng thêm vẻ ấp áp hiền dịu

“Đã tới lúc rồi ... ”

ReJi nói vậy là sao ?? Đã tới lúc ý nghĩa của câu nói đó gì ?? Câu trả lời sẽ được bật mí trong chap cuối cùng nhé mời các bạn cùng đón xem bí mật và kết thúc cuối cùng của bộ truyện này nhé ^^

61. Chương 61 - Tạm Biệt Em !! Người Con Gái Tôi Yêu Thương Nhất Thế Gian Đây

“Yuki à ... em nghe thấy tiếng của tôi chứ”

Ánh mắt Yuki khẽ lay động nhẹ nhàng từ từ mở ra trong vô cảm sắc tím nhìn lên người con trai đang ở trước mặt cô

“Anh ... ReJi .. chuyện gì đã ... xảy ra” Yuki chợt giật mình sao cô lại ở đây nhưng mà nơi đây là đâu lạnh lẽo âm u quá

“Không sao cả mọi chuyện ... mọi chuyện cuối cùng cũng đã ổn rồi” ReJi mỉm cười chạm nhẹ bàn tay lên gương mặt của Yuki nhưng là nụ cười nhạt nhẽo đầy sự đau buồn của anh

“Yu ... ki ...” Một tiếng nói phát ra đằng sau lưng Yuki giọng nói này ... sao mà thân thuộc quá nếu cô không nhầm .. thì

“Shou !!” Yuki chợt quay lại đằng sau lưng mình là Shou sao Shou lại ở đây ?? Chuyện gì đã vừa xảy ra khi cô thiếp đi vậy cô không thể nhớ rõ nổi nữa cô chỉ biết mình chỉ mẩn mê bất tỉnh không hề biết đến chuyện gì ...

“Shouuu .. Anh làm sao vậy .. vai của anh ..” Yuki chạy tới với khuôn mặt tràn ngập những lo lắng những đau nhói

“ Anh không sao ... !! Anh ổn .. em đừng lo lắng ” Shou chợt mỉm cười nhẹ che đi nỗi đau anh chỉ biết giấu đi sau đôi mắt xanh lạnh đó ?? Cái sự đau đớn đó là gì ?? Không phải là về thể xác !! Mà là trong tâm can

“Không sao ... cái gì chứ .. anh lúc nào .. cũng không sao” Yuki chạm nhẹ lên vết thương đó tràn ngập những nỗi lo lắng máu anh chảy thấm một mảng chiếc áo trắng, nhìn anh như vậy cô đau biết đau và lo lắng có phải đó là một tình yêu thật ngọt ngào phải không ??

“Đồ ngốc anh đã nói là anh không sao rồi mà ...”

Yuki chợt mỉm cười nhẹ nhìn người trước mặt mình nhìn gương mặt tuần tú thiên thần đó, định mệnh đã vô tình đưa cô đến bên anh .. được yêu anh và hạnh phúc nhất là cô được anh thương yêu và được anh nâng niu bảo vệ chân trọng như 1 món đồ quý giá .. càng nhìn anh cô càng yêu anh càng bên anh cô lại càng không thể xa rời được anh ... có lẽ cô đã thật sự yêu anh yêu đến điên cuồng rồi .. điên cuồng vì anh

Xin cơn gió làm ơn ngừng thổi xin nắng tàn đừng đẩy anh ấy đi ra khỏi cuộc đời tôi ... !!

Nhìn khung cảnh hai người yêu nhau ở bên nhau dành cho nhau những tình cảm ngọt ngào nhất hạnh phúc như hiện ra rõ trên gương mặt họ, hai nụ cười mang những cảm xúc khác nhau, cô luôn mỉm cười khi ở bên cạnh người đó cô luôn hạnh phúc khi có người đó bên cạnh

Có lẽ rằng anh đã thua thật rồi, anh mãi mãi không thể chiếm được vị trí của Shou trong lòng cô mãi mãi không thể cô đã yêu người con trai đó thật rồi mãi mãi không còn là của anh nữa rồi và anh cũng chẳng có tư cách gì để giữ cô bên mình được nữa lòng anh đau tim anh quặn thắt khi nhìn người con gái mình yêu

thương bên cạnh người con trai khác anh đau lắm chứ anh cũng có cảm xúc mà cảm xúc chân thật từ đáy lòng của anh anh đã từng có 1 giấc mơ 1 giấc mơ rất đẹp và hạnh phúc dưới ánh trăng 1 người con gái mặc chiếc váy và đội chiếc vương miện dành riêng cho hoàng hậu mái tóc nâu dài xõa xuống ngang hông bay thướt tha trong gió cùng mỉm cười trong lòng người con trai mang danh Đế Vương của Qinzen , Đế Vương - Hoàng Hậu cùng sống chung cùng hạnh phúc cùng hít thở 1 bầu không khí cùng nhau sống trọn đời trọn kiếp bên nhau tình yêu của họ sẽ mãi mãi tồn tại tới vĩnh hằng ...!! Nhưng có lẽ càng hy vọng thì lại càng nhận lấy những thất vọng bấy nhiêu

Nhưng anh lại cảm thấy nhẹ nhõm và hạnh phúc khi thấy cô cười cười 1 nụ cười ấm áp và vui vẻ tới như vậy ... một nụ cười đẹp như của thiên thần

“Yuki !!” ReJi chợt bước tới bên Yuki trên môi nở 1 nụ cười thật ấm áp

“Anh ... ReJi ...” Lúc này Yuki mới chợt nhới tới rằng có sự xuất hiện anh vẫn còn ở đây mà .. nhưng trong lòng cô khi nhìn thấy nụ cười đó cô lại cảm thấy nó nặng nề 1 cách đáng sợ như thế này

“Hãy hứa tới tôi là em sẽ luôn mỉm cười như vậy nhé” ReJi khuyu xuống bên cạnh cô ánh mắt xanh rử xuống hàng lông mi dày đặc một nụ cười thật anh tuấn

“Anh .. nói như vậy là sao” Yuki khó hiểu cứ dõi nhìn theo cảm xúc của gương mặt đó

“Em biết không ?? Tôi đã từng có ý định chiếm giữ em là của riêng tôi .. tôi muốn đưa con đi thật xa thật xa nơi này để không ai có thể tìm thấy được em và cứ như thế em sẽ dần dần thuộc về tôi nhưng trò đùa của định mệnh lại chêu đùa tôi tình yêu của em đã dành cho người con trai khác lúc đó tôi cảm thấy mình như bị chìm sâu trong bóng đêm không thể nào tìm thấy được 1 chút ánh sáng , và có lẽ tôi đã nhận ra rằng cái gì đã không là của mình thì hãy để nó đi đi càng giữ thì nó chỉ càng muốn rời bỏ ta mà thôi và em cũng vậy tôi không thể cứ giữ mãi 1 người không hề yêu tôi và tôi càng không muốn em hận tôi em ghét tôi em hiểu không ”

Anh đặt bàn tay lên gương mặt nhỏ nhắn nhìn thẳng vào đôi mắt trong veo đó “ Đôi mắt này nụ cười này đã khiến tôi yêu em em là người con gái đầu tiên là trái tim tôi rung động và vì em tôi đã thay đổi thay đổi hết tất cả mọi thứ chỉ để ghi điểm trong mắt em và gây ấn tượng của tôi với em .. tôi đã yêu em như vậy đây Yuki một cô gái loài người mạnh mẽ - thuần khiết - tinh tế nhưng tôi lại không thể có được em .. không thể ở bên em .. không thể nhìn thấy em được nữa ”

“ReJi ... em .. xin lỗi .. xin lỗi anh ”

1 giọt

2 giọt lăn dài trên gương mặt của Yuki giọt nước mắt nóng chạm vào bàn tay của ReJi thật ấm áp và nhẹ nhàng ánh mắt trong veo tràn ngập những nước mắt và cảm xúc hòa vào nhau lẫn lộn

“Hãy hứa với tôi rằng là em sẽ luôn mỉm cười em sẽ luôn hạnh phúc nhé .. có như vậy tôi mới có thể yên tâm mới có thể đi được .. đừng bao giờ để tôi thấy em khóc hay thấy em buồn .. Yuki à em hãy nhớ rằng em luôn là người quan trọng nhất với tôi .. tôi luôn yêu em luôn theo dõi em ở bất cứ nơi nào ...”

“Em xin lỗi thật sự xin lỗi .. vì đã .. không thể yêu được .. anh .. và cảm ơn tình yêu của anh cảm ơn những quan tâm lo lắng đó cảm ơn những bản nhạc cảm ơn những lúc anh làm em cười ở bên em trong lúc em gục ngã nhất .. em nợ anh nợ anh rất nhiều ... !!”

“Em không nợ tôi Yuki à - được gặp em- yêu em là niềm hạnh phúc nhất cuộc đời tôi và tôi cũng không bao giờ hối hận khi đã yêu em” Một nụ cười cuối cùng thật ấm áp hiện lên trườn mặt ReJi

Anh cúi đầu nhẹ xuống đặt nhẹ 1 nụ hôn vào đôi má của cô đôi bàn tay dần dần rời xa cô, mái tóc anh bay trong làn gió ấm áp ánh mắt xanh vô hình mỉm cười

“YUKI À MONG EM HÃY LUÔN NHỚ MỘT ĐIỀU KHI EM CẢM THẤY MỆT MỎI HAY NHỮNG LÚC CÔ ĐƠN NHẤT THÌ EM HÃY LUÔN NHỚ RẰNG LUÔN CÓ 1 NGƯỜI LUÔN THEO DÕI CUỘC SỐNG CỦA EM LUÔN BÊN EM CHO DÙ EM KHÔNG NHÌN THẤY NHỮNG TÔI VẪN SẼ LUÔN VÔ HÌNH THEO DÕI EM Ở BẤT CỨ NƠI Đâu VÀ HÃY LUÔN LUÔN NHỚ RẰNG LUÔN CÓ 1 NGƯỜI MÃI MÃI LUÔN YÊU EM .. !! NGƯỜI ĐÓ LÀ TÔI REJI NÀY ... !! TẠM BIỆT EM ĐÃ TỚI LÚC

Bọn nó đang chìm trong cuộc vui cuộc nói chuyện mà lại không hề để ý tới rằng bọn hấn cũng đang rất đau càng nhìn thấy bọn nó cười thì lòng bọn hấn càng đau bấy nhiêu, những gương mặt này bao giờ bọn hấn mới có thể được nhìn thấy lại, giọng nói này bao giờ mới có thể nghe thấy lại những ánh mắt xinh đẹp - sắc sảo - trong veo - tinh khiết - dịu dàng này bọn hấn sẽ phải quên sao ?? Sẽ phải quên hết thật sao!! Đau đau lắm .. chỉ mới nghĩ tới thôi mà đã có cảm giác như mất đi cả thế giới mất đi cả sinh mệnh vậy!!

Yuki- chan

Yul-chan

Misa-chan

Haru-chan

Rin-chan

En là niềm hy vọng là ánh sáng soi sáng cuộc đời tôi là niềm tin là động lực để tôi tiếp tục sống tiếp tiếp tục tồn tại trong thế giới này, tôi đã từng nói em quan trọng với tôi như thế này chưa

Quan trọng đến mức chỉ cần nhìn thấy nụ cười của em lập tức chỉ muốn hôn em chỉ muốn chiếm em là của riêng mình

Và tôi luôn muốn cho cả thế giới biết rằng không có gì có thể quan trọng được bằng em ... !!

NHƯNG TÔI XIN LỖI VÌ KHÔNG THỂ THỰC HIỆN ĐƯỢC LỜI HỨA ... NHƯNG ... CÓ 1 ĐIỀU TÔI HỨA CHẮC CHẮN RẰNG TÔI SẼ QUAY TRỞ LẠI .. QUAY TRỞ LẠI !! TÌM LẠI EM ...

Cuối cùng cũng đã tới lúc bọn nó đã phải rời khỏi thế giới này rồi !! Nhưng bọn hấn lại bắt buộc phải đưa bọn nó trở về chính vì đưa bọn nó trở về mới có thể đảm bảo an toàn và bình yên cho bọn nó ?? Bọn nó sẽ làm gì khi biết rằng mình phải trở về ?? Liệu trở về rồi bọn nó có thể vui vẻ có thể sống một cuộc sống như trc kia được nữa không ?? Bọn nó sẽ phải làm sao ?? Rồi một bước ngoặt của định mệnh mới nữa lại dẫn dắt bọn nó gặp 5 chàng trai ?? 5 chàng trai đại thiếu gia của 1 gia tộc nổi tiếng giàu có bậc nhất thế giới họ là chủ của 5 tập đoàn lớn mạnh nhất thế giới ?? 5 tổng tài - 5 con người khác nhau- Tài giỏi - Lịch Lãm - Sang Trọng - Lãng Tử - Mê Hoặc được con người ta ngay từ cái nhìn đầu tiên gặp mặt ??? Mà 5 chàng trai lạ đó lại là NGƯỜI MÀ BỌN NÓ ĐÃ TỪNG GẶP - TỪNG QUEN - TỪNG YÊU - TỪNG BIẾT BIẾT

62. Chương 62 - Một Ngày Nào Đó .. !! Anh Hứa Anh Quay Lại Để Tìm Em .. !!

“Yuki-chan”

“Yul-chan”

“Haruhi”

“Misa-chan”

“Rin-chan !!”

Cả 5 bọn hấn đều gọi tên bọn nó cùng 1 lúc, bọn nó bỗng dừng lại hết những hành động việc làm cử chỉ của mình quay lại nhìn bọn hấn, những ánh mắt đó sao mà lại buồn đến vậy, gương mặt đó phẳng phất những tâm trạng buồn ?? Sao lại như vậy ?? Đã có chuyện gì xảy ra sao ??

“Có chuyện gì vậy” Yul chột nói

“Nhìn mặt mọi người sao mà nghiêm trọng vậy” Haru ngơ ngác nói

“Không lẽ có chuyện gì sao” Rin khoanh tay nói

“Có chuyện gì sao” Yuki - Misa nói dúi mắt khó hiểu nhìn bọn hấn

Bọn hắn mỉm cười đi tới tách riêng ra mỗi người ôm lấy một người bọn nó vào lòng, những ánh mắt mệt mỏi chợt nhắm lại 1 cách yên bình phẳng phất từng hơi thở nam tính của bọn hắn trên đầu bọn nó, bọn nó ngơ ngác như con nai vô tội tròn xoe mắt không hiểu chuyện gì đang diễn ra

“Shou à ... có chuyện gì sao” Yuki chạm nhẹ vào vai của anh hai ánh mắt nhìn thẳng vào tâm tư của nhau, xanh - tím như hòa quyện cùng 1 tâm hồn một con người

“Yuki à .. hãy hứa với tôi rằng là em sẽ luôn mỉm cười hạnh phúc và vô tư như thế này nhé” Hai bàn tay Shou đặt lên hai bên vai của Yuki ấm áp nhìn cô hàng lông mi dày đặc rủ xuống

“Nhưng .. có chuyện” Yuki vẫn không thôi thắc mắc tại sao hôm nay anh lạ vậy sao lại nói với cô những điều dư thừa như vậy bên anh lúc nào cô chẳng cười lúc nào cũng cảm thấy hạnh phúc và bình yên như được che chở được yêu thương mà !!

“Trước khi hỏi em hãy trả lời tôi trước đã hãy hứa với tôi nhé .. em có làm được không Yuki”

“Tất nhiên là em sẽ làm được mà” Yuki mỉm cười nhìn thẳng vào đôi mắt xanh lạnh đó

“Em đã hứa rồi nhé !! Hứa là nhất định em phải làm được”

“Nhưng .. trả lời câu hỏi của em đã có chuyện gì xảy ra sao .. sao mọi người lại có những biểu hiện như vậy” Hàng lông mày thanh tú của cô dúm lại với nhau những thắc mắc luôn đổ dồn về trong đầu cô

“Tôi đã từng nói rằng tôi yêu em như thế nào chưa Yuki ??” Anh chạm bàn tay lên gương mặt cô với nụ cười đẹp như ánh nắng sớm của ban mai

“Sao ... lại ”

“Từ lúc em bước chân vào căn biệt thự này là từ ngày cuộc sống của tôi đã thật sự thay đổi hoàn toàn, tôi đã biết yêu thương biết được những cảm xúc và tình cảm chân thực của con người cái mà tôi chưa bao giờ biết đến và cũng chính vì đó định mệnh đã cho tôi gặp em - yêu em và thật sự tôi cảm ơn vì tất cả Yuki à em mang đến cho cuộc đời tôi ánh sáng - niềm tin - hy vọng để tiếp tục tồn tại ở thế giới này, và để cho biết yêu một người, quan tâm một người , lo lắng ột người và tức giận đến phát ghen vì em là như thế nào tôi đã từng sống 1 cuộc sống âm u không một niềm tin không có một ánh sáng một cuộc sống tẻ nhạt vô nghĩa vô vị nhưng rồi em đến cuộc sống tôi đã thay đổi và chính tôi cũng đã thay đổi tới mức mình không thể ngờ được, vì em mà tiếp tục sống vì em và tiếp tục bước đi trên con đường còn lại và tôi luôn muốn cho cả thế giới ọi thứ biết rằng không có gì có thể quan trọng được bằng em TÔI YÊU EM - YÊU EM RẤT NHIỀU” Anh ôm lấy cô thật chặt thật hạnh phúc trong vòng tay của mình chỉ cần 1s nữa thôi cô sẽ đi đi vĩnh viễn mà anh không thể nhìn thấy cô nữa mãi mãi không thể thấy được nữa

Khi nghe anh nói những lời từ cảm xúc chân thật đó cô đã hạnh phúc đến nhường nào chưa bao giờ cô dám nghĩ rằng anh sẽ yêu cô còn những lời ấm áp này của anh cô càng không dám nghĩ tới, từ lúc cô vừa bước chân vào căn biệt thự này anh đã rất lạnh lùng và tàn nhẫn với cô, cô cứ nghĩ rằng người này sẽ chẳng bao giờ có được những tình yêu những cảm xúc ấm áp của con người đây điều nó thật sự là rất khó vượt qua bao nhiêu khó khăn thăng trầm cuối cùng chúng ta cũng thuộc về cô thật sự rất hạnh phúc không còn có từ ngữ nào có thể diễn tả được niềm hạnh phúc đó của cô cô cảm thấy rằng mình đã may mắn đến nhường nào - Anh - là niềm khao khát là một thiên thần của những người phụ nữ ở thế giới này, họ có thể vì anh mà làm tất cả họ yêu anh họ âm thầm quan tâm anh chỉ mong ngày được anh đáp trả lại tình cảm đó của họ, anh đẹp tựa như 1 thiên thần vậy Shou à - một vẻ đẹp đầy sự nam tính và dễ dàng mê hoặc được con người ta ngay từ cái nhìn đầu tiên đặc biệt là đôi mắt của anh cũng chính vì nó đã khiến cho rung động khiến cho cô mê say anh Đến mức không thể nào thoát khỏi được anh

Phải may mắn đến nhường nào mới có thể yêu được 1 người hoàn hảo tới như vậy ... !! Cô luôn cảm ơn định mệnh vì đã cho cô gặp được anh và yêu anh yêu tới mức không muốn rời khỏi anh để đi bất kỳ một nơi nào nữa chỉ muốn mãi mãi ở bên cạnh anh mà thôi .. nhưng sao trong lòng cô nó lại có một cảm giác gì đó một cảm giác như đây là lần cuối cùng .. cuối cùng cô được nhìn thấy anh thế này ??

“Shou à ... !! Có chuyện gì xảy ra với hai chúng ta sao ??”

Anh thả cô ra mỉm cười thật nhẹ nhàng “ Xin em hãy luôn cười mãi mãi như thế này nhé .. để anh biết rằng không có anh em vẫn có thể tiếp tục sống và tiếp tục đi tiếp trên con đường đang dở còn lại!!”

Nụ cười trên môi cô tắt hẳn thay vào đó là ánh mắt ngưng lại tròn xoe nhìn người con trai trước mặt cô vẫn điềm tĩnh vẫn mỉm cười ‘ Anh .. anh nói gì vậy ... !! SHOU !!!’

‘Rain .. !! Mọi người có chuyện gì .. sao ... ??’ Yul vẫn còn ngỡ ngàng không hiểu gì

‘Em lúc nào cũng mạnh mẽ như vậy phải không Yul’ Rain ngồi khuyu xuống nhìn cô

‘Sao anh lại hỏi như vậy .. tất nhiên rồi mà’ Yul khó hiểu nhìn anh

‘Không có gì anh chỉ muốn biết rằng em thật sự lúc nào cũng mạnh mẽ và dũng cảm như vậy thôi .. để anh sẽ không phải lo lắng hay bận tâm gì nữa’ Sắc tím hồng ửng xuống chứa chan 1 tâm trạng vô cùng đau buồn

‘Hôm nay anh lạ lắm nha có chuyện gì sao hả ?? Sao lại hỏi em mấy cô hỏi dư thừa đó hả’ Yul khoanh tay hằm hằm nhìn anh

‘Anh đã từng nói với em rằng anh yêu em nhiều như thế nào chưa Yul’ Đôi bàn tay anh chạm nhẹ lên gương mặt của cô

‘Sao .. anh lại ...’ Yul vẫn rất khó hiểu nhìn lên anh nhìn thẳng vào đôi mắt ấy, nó dường như thay đổi nó như chứa chan một tâm trạng gì đó rất buồn, rất sâu thẳm nhưng sao cô lại không thể đoán được ra thế này

‘Chưa phải không ?? Vậy thì bây giờ anh sẽ nói nhé anh sẽ nói cho em biết .. biết hết được tình yêu và cảm xúc chân thực nhất xuất phát từ trong trái tim lạnh giá này của anh .. vì sợ sau này mình sẽ không còn cơ hội .. cơ hội để nói với em được nữa’

‘Anh nói gì kỳ vậy hả ?? Không còn cơ hội ý anh là sao ?? Là sao hả ??’ Yul tức tối nhìn anh hành động của anh rõ ràng là rất lạ mà chắc chắn phải có chuyện gì đó anh mới trở nên như vậy bình thường anh có bao giờ như thế này ngoài từ Yên Lặng - Lạnh Lùng đâu .. !!

‘Từ cái ngày em bước chân vào ngôi biệt thự này cũng chính là lúc tôi đã thật sự thay đổi, thay đổi thành 1 con người hoàn toàn khác với tôi cái thứ tình cảm của con người kia thật nhảm chán và vớ vẩn là thứ anh chẳng bao giờ muốn bận tâm tới và thậm chí anh rất ghét loài người rất có ác cảm và chỉ muốn lánh xa những thứ như vậy nhưng em thì lại khác em khác hoàn toàn với những gì tôi nghĩ tôi tưởng từng ngày từng giờ bên cạnh em hiểu em và thật sự tôi đã yêu em từ lúc nào mà chính bản thân tôi còn không hề biết em cứ từ từ nhẹ nhàng bước vào tim tôi như thế đẩy bước vào trái tim một người chẳng bao giờ có cảm xúc chẳng vào giờ để mình bận tâm vào những thứ không xứng đáng quan tâm luôn lạnh lẽo vô cảm với tất cả nhưng tôi lại bị thu hút bởi em - em rất mạnh mẽ kiên cường em dám chống lại tôi thách thức tôi từ lúc đó em đã chiếm 1 vị trí quan trọng như thế nào trong tim tôi những ngày tháng được ở bên em tôi cảm thấy mình là một người hạnh phúc nhất thế gian - yêu thương là thứ cảm xúc mà từ bé cho tới trưởng thành chưa bao giờ tôi được nếm thử hay trải qua thật nhạt nhẽo cuộc sống của tôi nó đã từng rất nhạt nhẽo vô vị toàn là những bóng đen vô tận nhưng tới bây giờ tôi đã có một niềm tin một hy vọng tiếp tục để tôi sống tiếp và bước đi trên con đường và tôi đã chọn tôi thật sự cảm ơn em vì tất cả Yul-chan những giây phút bên em và những hạnh phúc đó tôi sẽ không .. bao giờ có thể quên được .. người con gái vô cùng đặc biệt với tôi này ... Cảm ơn em !! Yul ..’ Từng nói thật âm áp thật dịu dàng với người con gái đang ở trước mặt anh

Từng giọt nước mắt của cô rơi xuống trong vô thức cô ôm lấy anh ôm lấy thật chặt, những lời nói đó cô thật hạnh phúc cô có cảm giác mình như là một người hạnh phúc nhất thế gian này - thật hạnh phúc biết bao khi được là cả thế giới của ai đó và càng hạnh phúc hơn khi được nắm tay người đó nhưng cô lại cảm thấy từng giọng nói của anh thật xót xa thật đau đớn nó như là một người từ biệt vậy .. có phải không ??? Không phải chứ trong lòng cô sao nó lại rối tung lên như thế này

‘Rain à .. hãy nói cho em biết .. có chuyện gì có chuyện gì sắp xảy ra sao .. với hai chúng ta ??’

Anh chỉ biết mỉm cười từ từ dừng đẩy từ từ bước lùi lại ngọn gió lạnh ngoài kia thổi bay mái tóc khỏi đó che lấp đi gương mặt đau đau khối tới cực cùng

‘Misa à .. lại đây với tôi ’

‘Tamaki có chuyện gì xảy .. sao em cảm thấy mọi người như có chuyện gì sắp xảy ra vậy’ Misa vội vàng chạy đến bên anh với ánh mắt hàng ngàn dấu hỏi chấm

“ Suyt !! .. Bây giờ em đừng hỏi hay thắc mắc bất cứ điều gì cả nhé ” Tamaki chạm nhẹ ngón trỏ đặt vào bờ môi cô nhìn cô bằng ánh mắt ấm áp

“Nhưng . sao lại ..” Cô vẫn không thôi thắc mắc

“Những bông hồng này em nhớ chứ Misa” Anh giơ ra trước mặt cô hộp hộp thủy tinh hoa hồng to bên trong nó chứa đựng những bông hồng đủ loại màu sắc được thắp bằng những chiếc nơ ruy băng bằng vải tơ những bông hồng tỏa ra khoe sắc hương thông qua những tấm kính trong suốt

“Đó là những bông hoa em đã cùng anh trồng và chăm sóc mà” Misa nhẹ nhàng ôm lấy chiếc hộp cứ mỉm cười không thôi nhìn theo nó, phải nói rằng nó rất đẹp nếu như được trồng được chăm sóc thêm nữa thì có lẽ nó sẽ nở còn đẹp hơn nữa kìa “Nhưng sao anh lại bởi nó lên lại còn để nó vào chiếc hộp này nữa chứ ??”

“Những bông hoa đó anh đã từng nói với em rằng là nó tượng trưng cho tình yêu của chúng ta đúng không”

“Đúng vậy !! Khi nào những bông hồng này còn nở còn tỏa hương thì lúc đó tình yêu của chúng ta sẽ mãi mãi luôn tồn tại tới vĩnh hằng” Misa mỉm cười gật đầu lia lịa

“Chính vì vậy anh mới nhở nó lên và đặt vào trong chiếc hộp này và giao lại cho em .. để em có thể biết rằng tình yêu của chúng ta sẽ mãi mãi luôn tồn tại với vĩnh cửu” Anh chấp tay ra phía sau mỉm cười cùng với ánh mắt buồn

“Nhưng sao lại đưa cho em đằng nào chúng ta cũng sẽ trồng cũng sẽ cùng chăm sóc ở dưới khu vườn mà Tamaki ?? phải có cả hai cùng chăm sóc chứ cả hai cùng tưới tắm để cho nó luôn nở rộ và tình yêu của chúng ta sẽ luôn bền vững mãi mãi mà” Cô ôm chặt chiếc hộp kính vào lồng ngực nhìn anh

“Nếu như anh không thể chăm sóc nó được nữa thì một mình em có thể chăm sóc được không Misa”

“Không thể được đâu anh phải cùng em chăm sóc chứ ?? Sao lại nói những điều lạ lùng như vậy như là chúng ta sắp rời xa nhau vậy .. đừng đùa em như vậy anh đang đang làm em sợ đấy Tamaki à .. như vậy không hay đâu”

Anh chạm vào mái tóc của cô lướt qua từng ngọn gió “Sao em lại như vậy hả ?? Đó không phải Misa mà anh biết đâu nhé, nghe anh này em hãy thay anh chăm sóc những bông hoa này, hãy luôn nhớ rằng chỉ cần lúc nào nó còn nở rộ thì lúc đó xin em hãy luôn nhớ rằng tình yêu của chúng ta vẫn luôn tồn tại ở đâu đó trên thế giới này và đừng quên tôi nhé những bông hồng này tôi giao lại cho em đó là tất cả tình yêu của tôi dành cho em” Anh xòe ra bàn tay đưa cho cô một chiếc lọ tình trái tim thật nhỏ nhưng nó rất dễ thương “ Đây là thần dược hương được làm từ những bông hồng mà chính tay chúng ta cùng chăm sóc ... xin em hãy nhớ .. rằng tình yêu của chúng ta luôn tồn tại .. tồn tại ở đâu đó nơi vĩnh hằng ”

“ANH NÓI GÌ VẬY HẢ TÊN NGỐC KIA .. NGỐC ĐẶC KIA” Từng giọt nước mắt chảy xuống trên gương mặt cô, cảm giác này là chia ly sao .. lần cuối cùng sao ?? Cô không nghe nhầm chứ .. chắc không phải đâu KHÔNG PHẢI ĐẤU MÀ!! ĐÔI BÀN TAY ĐÓ ĐÃ RỜI KHỎI MÁI TÓC MỀM MẠI CỦA CÔ MỈM CƯỜI THẬT ẤM ÁP DỊU DÀNG .. LẦN CUỐI CÙNG THÔI XIN EM HÃY LUÔN CƯỜI ĐỂ TÔI THẤY RẰNG EM SẼ LUÔN MẠNH MẼ NGAY CẢ KHI KHÔNG CÓ TÔI BÊN CẠNH

“Haruhi ... ” Rui đi tới ôm lấy đằng sau lưng cô ôm cô thật chặt ánh mắt xám đục nhắm lại trong đau xót từng hơi thở phả vào tai Haru rất rõ nó thật nặng nề cô có thể cảm nhận được hết tất cả

“Rui !! Có chuyện gì sao ??” Haruhi cô quay lại nhưng dường như Rui vẫn ôm chặt lấy cô không để cô quay lại vì anh sợ nếu như cô quay lại cô sẽ nhìn thấy bộ dạng của anh bây giờ thật thảm hại !!!

“Hãy để yên đi đừng quay lại cũng đừng nói gì cả có được không” Từng câu nói của anh như bộc lộ rõ được một tâm trạng rất mệt mỏi và mang đầy những nét u buồn

“Nhưng sao anh lại ...”

“Con đường còn lại em vẫn có thể mạnh mẽ và đi tiếp được chứ Haru”

“..... nhưng ” Trong đầu cô vẫn không khỏi thắc mắc hành động của Rui rất lạ vô cùng lạ khiến cô càng thêm những thắc mắc thật khó hiểu

“Hãy hứa với anh rằng em sẽ luôn cười trên đôi mắt này, đôi mắt trong veo đó luôn biết cười anh tin rằng người con gái của anh sẽ mạnh mẽ sẽ tiếp tục sống và bước tiếp trên con đường ước mơ của em mà em đã chọn”

Lúc này cô chỉ thấy Rui rất lạ rất khác anh nói nhưng lời đó như là anh sắp rời xa khỏi cô vậy như là anh sẽ ra đi mãi mãi không quay trở về vậy không quay lại cô cũng có thể cảm nhận đôi mắt đó đang đục những nỗi buồn lạ hơi thở đó như mỗi ngày một nặng nề hơn

”Nụ cười này anh luôn luôn muốn thấy, ánh mắt này anh rất yêu ... trên thế gian muôn vạn vật này đối với anh không ai có thể quan trọng bằng em em là sinh mệnh của anh chính vì vậy anh luôn muốn em hãy luôn cười ngay cả khi không có anh bên cạnh em vẫn phải luôn mạnh mẽ lên em hiểu không .. đừng để lúc chúng ta gặp lại nhau anh phải thấy em buồn anh sẽ chết chắc với anh

“Rui à ... anh biết anh đang nói gì không?” Từng giọt lệ chảy xuống cánh tay anh lúc này đây anh biết cô đang khóc cô đang rất đau ... nhưng anh bắt buộc phải làm như vậy mới tốt cho cô cho cả anh

Cánh tay đó từ từ rời xa khỏi cô anh chợt dừng lại - cô quay lại anh nhìn cô mỉm cười thật dịu dàng hơi thở như chút đi những nặng nề

“Lần cuối thôi ... hãy cười .. hãy luôn cười để tôi biết em luôn là người con gái mạnh mẽ nhất ”

“Rin-chan à ..” Fin với tay Rin lại gần tới phía bên anh

“Fin .. !! ” Cô từ từ bước tới bên anh, cánh tay mạnh mẽ đó đã vội vàng ôm lấy cô thật chặt thật nhanh gương mặt anh cúi xuống mái tóc mềm mượt đó của cô thật nhẹ nhàng từng hơi thở nam tính xông vào chiếc mũi của cô từng hơi thở rất mệt mỏi

“Có chuyện gì sao ??” Rin thắc mắc nhưng Fin vẫn không buông cô ra vẫn cứ lặng im mà ôm cô trong vô thức, anh không muốn thả ra vì anh muốn lần cuối cùng anh được lưu lại một chút gì đó của người con gái này .. nặng đã tàn định mệnh nhấn tâm đẩy em đi xa khỏi anh !!

“En là một người rất mạnh mẽ chưa bao giờ em biết dựa dẫm bản thân vào bất kỳ một ai khác và đó chính là lý do tôi mới có thể yên lòng và nhẹ nhõm khi để em bước đi trên con đường con lại mà không có tôi !! Người con gái của tôi luôn mạnh mẽ mà có đúng không - em chưa bao giờ yếu đuối hay gục ngã luôn mạnh mẽ trong bất kỳ hoàn cảnh nào .. tôi thật sự rất vui ”

“Không có anh ?? Em không thể nào mạnh mẽ được - em cũng là con gái em cũng cần có người để yêu thương để bảo vệ em những lúc em thật sự hoàn toàn gục ngã” Cô nói liệu anh có để ánh mắt bạc này đang chứa đầy những lo lắng những cảm xúc lẫn lộn .. từng lời nói của anh như chúng ta sẽ mãi mãi không thể nào gặp được lại nhau nữa vậy ..

Anh nhẹ nhàng thả cô ra cười thật ấm áp “ Tôi đã có được niềm tin một hy vọng để tiếp tục sống đó là em - Tôi thật sự cảm ơn em vì đã đem lại chỉ tôi những giây phút hạnh phúc nhất gương mặt này ánh mắt này tôi sẽ không bao giờ quên và hãy hứa với tôi rằng em sẽ luôn cười nhé nếu như sau này chúng ta có duyên gặp lại hãy luôn để tôi thấy em cười - người con gái mạnh mẽ”

Rin ngưng lại ánh mắt bạc vô cảm nhìn lên anh ?? Lần cuối cùng !!! Lời nói cuối cùng tất cả ... là lần cuối cùng sao ?? KHÔNG ... !! KHÔNG THỂ ĐAU MÀ !!

63. Chương 63 - Có Duyên - Có Phận Chúng Ta Nhất Định Sẽ Trở Về Bên Nhau

Tất cả bọn hắn đều lùi hết lại phía ngoài, làn gió mạnh bắt đầu thổi lên những ánh mắt xanh thẫm lạnh , tím hồng đậm, xanh lá rục, xám đục ngầu sáng rục lên những sức mạnh của bọn hắn bắt đầu trỗi dậy

Từng dấu hiệu bọn hắn đọc ra là những bức tường xanh ma thuật bắt đầu mở ra càng ngày càng rõ tiến tới phía bọn nó nhanh chóng nhốt bọn nó lại mỗi người vào bên trong một bức tường xanh ma thuật, nó như bị khóa chặt lại bởi giềng xích vô hình không thể nào phá bỏ được cho dù có mạnh đến mấy thì không ai có thể phá vỡ đi bức tường ma thuật này

Bọn hấn dừng lại sức mạnh tắt hấn bọn hấn trở lại thành những dáng hình bình thường như trước vô cảm nhìn bọn nó đang ở trước mặt

“Shou ”

“Rain”

“Tamaki”

“Fin”

“Tại sao lại !!”

Shou bước tới nhìn bọn nó “ Đã tới lúc các em phải trở về thế giới của chính mình - thời hạn các em ở đây đã tới hạn kết thúc”

Bọn nó chột ngưng lại đứng rồi thời hạn sao bọn nó lại không nhớ ra - không biết thế này .. bản hợp đồng đó là 100 ngày 100 ngày cuối cùng đã kết thúc rồi thoe như bản thỏa thuận sau khi kết thúc 100 ngày bọn nó sẽ phải trở về thế giới của bọn nó ...

Bọn hấn tản ra bước tới bên những người con gái mà mình yêu thương nhất

Shou quỳ khụy xuống bàn tay anh chạm vào bàn tay cô nhưng lại không thể chạm lại được vào nhau cách nhau qua một lớp kính xanh dày đặc anh không thể chạm tới cô được nữa rồi

“Shou tại sao anh lại làm vậy hả .. anh có biết .. em yêu anh nhiều như thế nào không .. tại sao anh lại nhất định phải đưa em trở về .. không trở về cũng được mà em muốn ở bên cạnh .. làm ơn em không muốn quay lại về .. không muốn ” Từng giọt nước mắt vô thức chảy xuống gương mặt cô lúc này đây cô không thể cảm nhận gì được khác nào niềm đau

“Luật lệ vẫn mãi mãi chỉ là luật lệ anh chưa từng muốn để em rời xa anh nhưng loài người không thể ở lại thế giới này mãi mãi được đó là Luật Cấm ở đây để có thể bảo vệ cho em và em được bình yên anh bắt buộc phải đưa em trở về ”

”Em không muốn em không muốn mà.. xin anh .. rời xa anh em sẽ ra sao ?? Em sẽ phải làm gì đây ?? Sống 1 cuộc sống không có anh sao ?? Đừng mà .. xin anh đừng làm như vậy

“Xin em đừng khóc .. đừng đau nữa ... Anh xin lỗi .. vì đã không thể bảo vệ không thể bên cạnh em ngay lúc này .. tình yêu của chúng ta sẽ luôn tồn tại ở đâu đó trên thế giới này có duyên có phận vào một ngày nào đó không xa chúng ta nhất định sẽ gặp nhau .. nhất định rằng sẽ trở về bên nhau ... anh hứa rằng anh sẽ nhất định quay trở lại .. quay trở lại để tìm lại em .. vì vậy đừng để anh phải thấy em khóc phải thấy em buồn Ở một nơi nào đó không xa anh nhất định sẽ tìm về sẽ tìm lại em ... và lúc đó anh xin hứa nhất định chúng ta sẽ ở bên nhau .. sẽ không xa rời anh hứa đấy” Nụ cười nhạt xen lẫn những đau khổ qua gương mặt anh

“Em không thể ... Shou à em không thể đầu mở ra đi mở ra đi mà” Cô gào khóc trong vô thức .. vậy là cô sẽ vĩnh viễn không còn được nhìn thấy anh nữa sao ?? Không còn có thể sao

”ANH .. XIN LỖI NGƯỜI !!..... XIN NGƯỜI HÃY THA THỨ CHO ANH ... !! ĐỪNG KHÓC KHI ANH KHÔNG Ở BÊN - ĐỪNG GỤC NGÃ KHI KHÔNG CÓ ANH BÊN CẠNH ... !!

Ngay lúc này đây tuy được ngồi cạnh nhưng lại bị cách nhau bởi một tấm màn chắn nhưng dường như anh có thể cảm nhận được anh không còn được bên cô nữa cô nhìn anh - anh nhìn cô hai ánh mắt đầy những đau thương nhìn nhau. Anh im lặng cô cũng im lặng cả hai đều đang rất đau đớn quá đau đớn họ sẽ phải rời xa nhau thậm chí là mãi mãi hai người hai thế giới cô về thế giới khác - anh ở lại thế giới đầy lạnh lẽo đáng sợ này ... !! Nhưng tất cả định mệnh đã sắp đặt hết gặp nhau - để rồi đau đớn chúng ta lại phải rời xa nhau

Tạm biệt tình yêu của anh - người con gái đầu tiên khiến anh yêu nhiều đến như vậy

Tình yêu này hạnh phúc này sẽ mãi mãi không bao giờ anh quên đi

Gương mặt này ánh mắt này anh sẽ nhớ sẽ mãi mãi nhớ

Xin cô đừng khóc chỉ lần cuối thôi hãy để anh thấy người con gái mà anh yêu cô mạnh mẽ như thế nào

Để anh không còn cảm thấy đau đớn tột cùng nữa .. xin em hãy cười .. và xin em hãy mạnh mẽ

Bàn tay chạm lên bàn tay cô qua tấm màn hôn lên nó anh mỉm cười nhẹ nhàng .. lần cuối cùng xin em hãy vì tôi mà hãy cười .. !! Người con gái anh yêu cô ấy rất mạnh mẽ - Cô ấy sẽ không khóc đâu có phải không ??

Hãy sống thật hạnh phúc nhé Yuki khi không còn anh bên cạnh - Anh vẫn sẽ theo dõi em - theo dõi từng bước đi của em - nhưng em sẽ không thể nào nhìn được thấy - Anh sẽ im lặng - sẽ yên lặng quan sát cuộc sống của em - và xin em hãy luôn cười và sống thật tốt và bước tiếp trên con đường em đã chọn

”Đừng khóc !! Một ngày nào đó không xa anh sẽ trở về bên cạnh em !! Lúc đó xin em đừng quên anh - Đừng quên người con trai mang tên Shou này !!

Rain ngói khuyu xuống đối diện người con gái đó dù chỉ cách nhau qua một lớp màn kính thôi nhưng anh lại có cảm giác như cách cả một thế giới vậy, người con gái đó đang chảy từng hàng lệ rơi xuống gương mặt nhỏ nhắn đó, cô không thể nói được gì nữa ... cô hoàn toàn bất lực rồi ... cô đau lắm tim cô nó như ngàn nhát dao đâm thẳng vào tim !! Người con trai cô yêu anh đang ở trước mặt cô nhưng cô lại không thể - lao tới ôm chặt lấy anh - không thể nói rằng Cô Cần Anh Lắm - Cô Yêu Anh Nhiều Lắm !! nhưng cô chỉ biết im lặng thay cho tất cả sự đau đớn đó .. nước mắt nó cứ vô thức tuôn trực xuống không ngừng

”Em đã hứa với anh rằng là .. em sẽ không khóc .. không khóc cơ mà .. Yul” Anh chạm nhẹ tay vào tấm màn chắn cười đau xót

”Anh đã hứa anh đã hứa mà .. anh đã hứa rằng là anh sẽ mãi mãi ở bên em .. sẽ không rời xa em sẽ không bỏ rơi em ở trên cõi đời này một mình ANH ĐÃ HỨA MÀ TẠI SAO TẠI SAO ANH LẠI LÀM NHƯ VẬY ANH LẠI RỜI XA EM .. ANH NÓI DỐI ANH .. NÓI DỐI EM !! anh đã hứa mà ... hứa sẽ không bỏ rơi em cơ mà!!” Cô ôm chặt đầu mình gào thét trong nỗi tuyệt vọng đau đớn - trái tim cô đau quá nhói quá .. nước mắt không ngừng tuôn rơi

”Đừng như thế !! Yul .. để em đi là một quyết định anh đã phải day dứt phải đau khổ như thế nào nhưng anh vẫn phải làm anh vẫn phải đưa em quay về sống ở thế giới của em nơi có ba mẹ nơi có bạn bè nơi có gia đình em nơi em có tất cả mọi thứ em phải trở về thật bình yên .. trở về bên cạnh họ .. em không thể ở đây mãi mãi được .. !! Xin em đừng khóc” Anh nắm chặt bàn tay ánh mắt hồng hê lên những đau thương vô bờ

”EM KHÔNG CẦN AI CẢ ... EM KHÔNG CẦN AI EM CHỈ CẦN ANH .. EM CHỈ CẦN MỘT MÌNH ANH THÔI RAIN À !! EM CÒN CHƯA NÓI RẰNG EM YÊU ANH NHIỀU NHƯ THẾ NÀO MÀ RAIN ... !! THẬM CHÍ EM CÒN KHÔNG CÓ CƠ HỘI ĐƯỢC NÓI VỚI ANH RẰNG EM CẦN ANH EM MUỐN ĐƯỢC Ở BÊN ANH”

Ngàn nỗi đau như cào xé con tim vỡ tung ra từng mảnh một đau xót đau đớn quá !! Chỉ cần bọn nó quay lưng lại chỉ trong 1s thôi thì quay lại bọn hấn đã hoàn toàn biến mất hết .. em vẫn cứ luôn tự lừa dối chính bản thân mình rằng anh chỉ đùa em thôi anh chỉ nói giỡn thôi .. rằng đây không phải là sự thật đâu mà

Tạm biệt em - người anh thương yêu nhất thế gian này!!

Hãy mạnh mẽ như xương rồng trước bão giông nhé hãy cố gắng chịu đựng

Ngày mai nắng lên anh sẽ chờ về .. quay lại tìm em Đến lúc đó hãy để cho anh thấy quãng thời gian qua em luôn cười luôn mạnh mẽ

Xin em đừng bao giờ quên anh - đừng quên một người luôn yêu em luôn bên em cho dù em sẽ không bao giờ thấy !!

Rằng một người con trai vẫn luôn yêu em - luôn theo dõi cuộc sống của em

”Misa à ... !! Hãy thay anh trồng những bông hoa đó và hãy thay anh chăm sóc chúng nhé .. chúng sẽ ổn hơn khi ở bên em và quan trọng là cô chủ của chúng cũng vẫn phải luôn cười nhé vì thế chúng mới nở rộ được chứ phải không” Lúc này Tamaki anh vẫn có thể cười được nhưng ẩn sau nụ cười đó là nỗi đau NỖI

ĐAU VÔ NGẪN nhưng anh không cho phép bản thân mình được yếu đuối mà nín cô lại thật sự là không thể, anh muốn cô phải luôn cười luôn cười một nụ cười hạnh phúc như Misa của ngày trước !!

“Không còn có anh thì chúng sẽ phải nở như thế nào ?? Và em sẽ phải mạnh mẽ thế nào .. khi em không còn anh .. anh bảo em phải cười phải cố gắng mạnh mẽ nhưng không có anh thì em sẽ phải cố gắng như nào .. phải làm sao mới tốt ... !! Tại sao mọi chuyện lại thành ra như vậy .. sao định mệnh lại nhấn chìm em như vậy chia cách chúng ta .. xa anh rồi em sẽ phải trở về sống với cuộc sống vô nghĩa đó ư vô nghĩa khi không có anh sao HẢ TAMAKI !! ANH TRẢ LỜI EM ĐI ... !! HÃY NÓI XEM EM SẼ PHẢI SỐNG NHƯ THẾ NÀO .. SẼ RA SAO KHI ANH KHÔNG CÒN BÊN EM ... TRẢ LỜI EM ĐI” Misa không khóc nhưng cô khóc trong lòng cổ họng cô bây giờ như một cục đá to lớn chắn ngang giữa cô lòng cô chết lặng tâm trí cô không còn có thể suy nghĩ được gì bây giờ cảm giác đi chỉ diễn tả được bằng từ ĐAU !! Cô không muốn anh nhìn thấy cô yếu đuối .. nhưng liệu anh có biết không trong lòng cô như chết lặng đi nó khóc nó khóc rất nhiều những đau thương vô vàn lại hiện về trong cô .. Cô sẽ phải sống như thế nào đây Khi không còn có anh nữa .. Tamaki

“Anh biết em rất mạnh mẽ mà phải không ?? Để em đi là điều anh không bao giờ muốn nhưng ép buộc anh phải làm vậy tất cả là vì em vì sự an toàn của em vốn dĩ con người không thể nào sống chung với Vampire mãi mãi được đó là điều không thể .. thời gian qua tuy không ngắn nhưng cũng đủ dài để anh biết anh đã yêu một người con gái nhiều đến mức nào và ngay cả bây giờ sau này và mãi mãi anh sẽ luôn luôn yêu em luôn bên cạnh em cho dù em không thể nhìn thấy”

“Người con gái đầu tiên mang đến cho anh những niềm vui những hạnh phúc những tiếng cười anh cảm ơn em vì tất cả - nếu như hai ta có duyên có phận thì nhất định chúng ta sẽ gặp lại nhau - sẽ trở về bên nhau !! Ở một nơi nào đó .. hãy sống tốt nhé Misa hãy mạnh mẽ bước tiếp đi qua những ngày bão giông nắng lên mọi thứ sẽ trở về với em Những bông hồng đó tượng trưng riêng cho tình yêu vĩnh cửu của cả hai chúng ta .. chỉ cần ngày nó còn nở nó còn tỏa hương thì ngày đó là ngày tình yêu của chúng ta sẽ luôn tồn tại vĩnh cửu những bông hồng đó sẽ là anh .. chúng sẽ luôn bên em khi em cảm thấy yếu đuối nhất gục ngã nhất hãy nhớ vẫn luôn luôn có anh ở bên cạnh em Forever and Ever ...!!

“Đôi mắt nâu trong veo này - nụ cười nhẹ nhàng như ánh nắng ban mai này anh sẽ luôn luôn nhớ ... ” Rui chạm tay lên tấm màn chắn rủ hàng lông mày xuống nhìn Haruhi

” Rui à ... HÃY PHÁ VỠ NÓ ĐI PHÁ VỠ NÓ ĐI ĐƯA EM RA KHỎI ĐÂY LÀM ƠN ĐỪNG ĐỂ EM ĐI .. EM CẦN ANH .. LÀM ƠN XIN ANH .. HÃY PHÁ VỠ NÓ ĐI .. PHÁ vỡ nó đi mà ... !! Cô từ từ ngồi gục xuống giọng nói nhỏ dần nước mắt trực tuôn rơi hai bàn tay cô nắm chặt lại trong vô thức lúc này tuy hai chúng ta đang ở bên cạnh nhau nhưng sao cô lại cảm thấy cô với anh như xa nhau cả một thế giới thế này

“Anh không thể ... !! Đừng như vậy- Haru em đã hứa gì với anh .. em đã hứa em phải luôn mạnh mẽ luôn mạnh mẽ trước bão giông cơ mà em phải mạnh mẽ em phải cười như vậy em mới có thể đủ sức và bước đi tiếp khi anh không còn bên cạnh .. em cứ như vậy em có biết anh đau lắm không ??

Anh ngồi khụy xuống chạm vào tấm màn chắn vừa day dứt vừa đau xót mà nhìn cô đã vô thức luôn rơi những hàng nước mắt .. anh lại cảm thấy đau đớn vô cùng

“Em phải mạnh mẽ ra sao ?? Phải mạnh như thế nào không đã không còn anh bên cạnh !! Trở về cuộc sống như trước sao ... nói thì rất dễ nhưng làm được thì liệu có thể không ?? Nó là rất khó em về một thế giới anh ở một thế giới chúng ta không con có thể biết gì về nhau nữa rồi tình yêu này sẽ ra sao .. nó sẽ tan biết sao .. hay nó sẽ biến mất mãi mãi vào hư vô ” Haruhi nói trong nước mắt từng lời nó chứa từng những đau thương vô vàn

“Anh không muốn đôi mắt này nó phải không anh không muốn gương mặt này phải chứa đựng những đau thương mà anh muốn người luôn phải cười và hạnh phúc khi trở về để anh có thể nhẹ nhõm và không cảm thấy đau đớn dặt vặt - em phải mạnh mẽ nhé Haruhi - Ngày nắng lên anh nhất định sẽ trở về 1 ngày nào đó không xa anh nhất định sẽ tìm lại em .. tìm lại tình yêu vẫn còn đang dang dở .. của chúng ta ” Anh mỉm cười thật ấm áp lần cuối cùng thôi hãy để anh được thấy em mỉm cười cho dù đó chỉ là giả tạo .. !!

Cảm ơn em vì đã tới bên anh khi anh gục ngã nhất

Cảm ơn em vì những tình yêu những sự quan tâm và hạnh phúc đó .. anh sẽ không bao giờ có thể quên được !!

Đừng bao giờ để bản thân mình được gục ngã khi không còn anh bên cạnh !!

Và xin em hãy hứa với anh là hãy luôn cười thật tươi

Để rồi ngày nắng lên anh sẽ về ... thì lúc đó xin em đừng quên anh ... nhé !! Đừng quên người con trai này .. !! Một người yêu em hơn cả sinh mệnh

“Anh biết người con gái của anh sẽ rất mạnh mẽ mà” Fin đi tới ngồi xuống đặt hai bàn tay lên tâm kính đó nó như lồng thật chặt vào đôi bàn tay của cô mỉm cười thật nhẹ nhàng thật ấm áp

Rin lúc này cô không thể nói không thể rằng chỉ biết lặng thinh nuốt nước mắt ngược vào bên trong - cô không thể nói không thể làm gì chỉ biết vô thức đưa ánh mắt vô cảm đau đớn tột cùng ngẩng lên nhìn anh anh có biết rằng bây giờ tâm trí cô đau buốt tê dại trá tim cô nó đau nhói đến nhường nào lần thứ 2 sao lần thứ hai cô phải chịu đau đớn như thế này nữa sao ??? Định mệnh đã cho cô gặp anh cô cứ ngỡ rằng mình là người hạnh phúc nhất thế gian khi đã được gặp anh yêu anh nó khiến cô quên hết đi về nỗi đau của mỗi tình trong quá khứ, những quãng thời gian ở bên anh là những quãng thời gian cô cảm thấy là giây phút hạnh phúc nhất của cuộc đời mình những lại nhấc tâm mang đi khỏi cô cô không khóc bên ngoài nhưng cô đau đớn ở bên trong cả tinh thần lẫn thể xác

“Đau ...!! Nó đau quá ... !!” Phải diễn tả nỗi đau chia ly này như thế nào đây

“Xin em đừng khóc khi anh không ở bên cạnh đừng để nó cản trở bước chân của em đừng để nó khiến em trở nên yếu đuối - em là người rất mạnh mẽ mà phải không ?? ”

“Mạnh mẽ ?? Em phải mạnh mẽ sao hả Fin ?? Anh nói xem em sẽ phải làm như thế nào .. sẽ phải làm như thế nào đây ??? Anh đã hứa mà .. anh đã hứa hứa rằng anh mãi mãi luôn yêu em và ... sẽ ở bên cạnh em mãi mãi ... !! Anh đã hứa những gì .. anh đã quên rồi sao ... !! TẠI SAO ?? TẠI SAO ”

“Người con gái anh yêu cổ luôn mạnh mẽ luôn cười và dũng cảm đối mặt với bão giông - em chưa bao giờ để bất cứ thứ gì có thể dễ dàng làm em gục ngã cả và anh luôn tin rằng em sẽ mạnh mẽ khi không còn anh bên cạnh tình yêu của chúng ta sẽ không kết thúc - Có Duyên - Có nợ chúng ta sẽ tìm lại được nhau vào một ngày nào đó không xa anh sẽ quay lại anh sẽ quay trở lại để tìm em - Người con gái anh yêu thương nhất thế gian này - và đến lúc đó xin đừng quên anh - và quên đi tình yêu vẫn còn đang dang dở này ... nắng lên anh sẽ về sẽ tìm lại người xưa - sẽ tìm lại em ”

“NGÀY NẮNG LÊN ANH SẼ VỀ - BÃO GIÔNG TRƯỚC MẮT XIN EM HÃY CHỊU ĐỪNG ”

“ YUKI”

“YUL”

“MISA”

“RIN”

“HARUHI”

SINH MỆNH CỦA CUỘC ĐỜI ANH - NGƯỜI CON GÁI ANH YÊU THƯƠNG NHẤT THẾ GIẠN - MỘT NGÀY NÀO ĐÓ KHÔNG XA ANH SẼ QUAY VỀ - ANH SẼ TÌM LẠI EM - TẠM BIỆT - TÔI YÊU EM ... !! - HÃY SỐNG THẬT TỐT NHÉ!!

Cả năm bọn hắn đứng dậy dứt khoát lùi lại về phía sau ánh nắng ban mai bao phủ lấy bọn hắn như cuốn hết bọn hắn đi hãy bọn nó đã sắp phải rời đi

Từng gương mặt từng nụ cười ấm áp vẫn hiện lên trên gương mặt đẹp rạng ngời đó của bọn hắn “ TẠM BIỆT!!”

“SHOU ... !!”

“RAIN.... !!”

“TAMAKI ...!!”

“RUI”

”FIN!! À

ĐỪNG .. ĐỪNG MÀ Bọn nó gào thét lên trong vô thức bọn nó đang rời xa bọn hắn càng ngày càng xa hình bóng bọn hắn đã thoát mờ nhạt nhưng bọn nó vẫn còn có thể thấy được những nụ cười những ánh mắt ấm áp vẫn còn lưu giữ lại

”CÓ DUYỆN - CHÚNG TA SẼ QUAY TRỞ VỀ BÊN NHAU - ANH HỨA!! Bọn hắn cuối cùng cũng đã biến mất theo làn gió lạnh của sớm mai kia bọn nó không còn nhìn thấy gì nữa 1 hình bóng cũng không bọn nó đã rời xa rồi xa bọn hắn thật rồi

KHÔNGGGGGGGG !! SHOU ! RAIN ! TAMAKI ! FIN ! RUI ! LÀM ƠN ... KHÔNGGGGGGGG.....!!
ĐỪNG MÀ !! XIN ĐỪNG XA EM .. ĐỪNG XA EM ... những tiếng bi ai vang lên đâu đó trong không gian này .. một mối tình - một tình yêu ngang trái giữa con người và Vampire đó có thật sự là đã kết thúc không ?? Hay vẫn còn chưa dừng lại ở đó ?? Bọn hắn đã nói rằng bọn hắn sẽ quay về ?? Có thật là sẽ quay trở về không ?? Những bí mật đó sẽ được vén lên vào 2 chương cuối cùng của bộ truyện Vampire này !! Xin mời các bạn cùng đón đọc

64. Chương 64 - Trở Về - Trái Tim Đau Nhói - Ba Mẹ Trở Về

“Shou ... !!”

“Rain ... !!”

“Tamaki ... !”

“Rui ..”

“ Fin ...!!”

XIN ĐỪNG ĐI ... !!! XIN ĐỪNG BỎ MẶC EM !! Ở NƠI NÀY !!

Bọn nó như bị cuốn trôi vào hư vô không thể nào thoát khỏi được không gian này bọn nó đang mơ mộng bọn nó như đang chìm vào giấc ngủ nước mắt cứ tuôn rơi ... rơi mãi không thôi .. !! Đừng rời xa em ... làm ơn xin anh đừng đi !! Bọn nó cô với tay cô với lấy những gì ở trước mặt dù cho bọn hắn đã biến mất ... xin đừng đi !!!

“SHOU À!!” Yuki bật dậy, từng hơi thở thật nặng thật lạnh lẽo thật đáng sợ, cô đang ở đâu đây, cô ngược đời mắt nhắm nước mắt nhìn xung quanh là phòng của cô đây mà, tủ quần áo , bàn trang điểm chiếc giường này đúng rồi chính là phòng của cô thật rồi ... Không lẽ !!! Cô đã trở về rồi sao ?? Trở về thế giới của chính mình rồi sao ??

“”Haru Haruhi ..” Yuki chạy xuống giường mái tóc trên trán đã bắt lại vì mồ hôi, cô vô thức chạy sang phòng của Haruhi

“RUIIIIIIIII ... !!” Haruhi bắt dậy đôi mắt nâu vô hồn mệt mỏi từng hơi thở chút ra thật nặng nề mái tóc che phủ đi đôi mắt mệt mỏi ấy

“Haru .. hi” Yuki chạy vào bên trong với ánh mắt lo lắng và mệt mỏi mồ hôi nhễ nhại trên trán

“Yuki à .. !! Chúng ta đang ở đâu đây ... Rui .. Rui của tao đâu rồi anh ấy đã rồi” Từng giọt nước mắt vô thức chảy xuống gương mặt Haruhi lúc này đâu Yuki cô có thể cảm nhận được Haru nó đâu đón đến nhường nào cô thì tốt hơn sao ?? Tốt hơn được bao nhiêu khi trong lòng cô như đang chết không thể tin những gì đang xảy ra trước mắt nhưng nhất định cô phải mạnh mẽ ... cô phải mạnh mẽ để bên cạnh Haruhi, Haru là một con bé rất yếu đuối và rất dễ dàng khóc nếu như bây giờ cô khóc cô yếu lòng thì ai sẽ làm điểm tựa ai sẽ cùng Haruhi tiếp tục đi tiếp và để tồn tại

“Chúng ta đã trở về nhà rồi .. !! Trở về rồi” Trên đôi môi cô hiện lên nụ cười cay đắng chua xót

“Về nhà !! Về nhà rồi .. sao ??” Ánh mắt nâu tròn xoe rồi lại sụp xuống đầy đau khổ che lấp đi dưới hàng mi dài Haru cười trong nước mắt

“Phải rồi .. chúng ta đã về .. đã về thật rồi .. !!” Bàn tay nhỏ bé của cô run run lên trong tuyệt vọng thể là hết rồi cuối cùng cũng chẳng còn hy vọng gì nữa một người ra đi liệu người ở lại có cảm thấy đau đớn không ?? Bàn tay nhỏ bé của cô đã lạc mất anh thật rồi .. cô phải rời xa anh trong nước mắt trong tuyệt vọng

Yuki chạm vào bàn tay nhỏ bé của Haruhi “ Đừng khóc !! Mày phải mạnh mẽ lên phải mạnh mẽ mà bước tiếp bây giờ mày khóc liệu mọi thứ có tốt hơn không và liệu Rui có trở về bên mày không hay nước mắt của mày chỉ là vô nghĩa chỉ làm mày đau hơn thôi bao giông vẫn còn đang trước mắt chúng ta nhất định phải vượt qua Haru à !! Để rồi ngày mai nắng lên sẽ lại đến với chúng ta thêm một lần nữa mày có tao tao có mày có cả tụi nó nữa sẽ luôn bên nhau luôn cùng nhau trải qua mọi thứ” Cô cười nhạt lau nhẹ đi giọt nước mắt vẫn còn vương trên đôi mi của Haru, trong lòng cô còn tổn thương hơn gấp 10 lần nhưng cô nhất định phải mạnh mẽ không được yếu đuối không được khóc .. vì cô tin lời hứa đó của Shou anh đã hứa ngày mai nắng lên anh sẽ trở về mà .. anh sẽ trở về với cô mà .. bao giông trước mắt cô nhất định sẽ phải chịu đựng

“Không có anh ấy cuộc sống của tao như thiếu đi những nét vẽ quan trọng nhất tao tự hỏi xa tao rồi anh ấy có ổn không có sống tốt không ở nơi phương trời đó liệu anh có được bình an không ?? Trái tim tao đau nhói cũng vì anh .. tao phải làm sao làm sao mới tốt đây khi không còn anh bên cạnh nữa” Haruhi gục đầu mặc cho nước mắt tuôn rơi

Nước mắt tràn mi không thể hốt lại

Người đi rồi có nhớ cũng chẳng hay

“Mày hãy nhớ lại xem trước đi Rui đã nói gì với mày ?? Anh ấy đã nói gì”

“Ngày mai nắng lên anh sẽ về - bao giông trước mắt xin em hãy chịu đựng ... !!”

“Rồi một ngày nào đó họ sẽ trở về trở về bên chúng ta .. định mệnh mang họ đi rồi nhưng có duyên có phận chúng ta sẽ nhất định tìm về với nhau dù cho có bất kỳ chuyện gì ngăn cản thì nhất định tình yêu đích thực sẽ trở về .. mày tin tao chứ” Yuki cười nhẹ đặt hai tay lên vai Haru

“Quay lại sao ?? Nói thì quá dễ dàng nhưng có thật sự là làm được không” Một tiếng nói vang lên ở trước cánh cửa đi vào, Yuki và Haru quay ra là Yul - Misa và Rin họ đang đứng ở trước cửa với những ánh mắt đầy đau khổ tột cùng mái tóc ước lên vì mồ hôi, từng hơi thở cũng có thể cảm nhận rõ được

“Quay lại sao ? Chúng ta phải nhớ rằng họ là Vampire họ không phải con người .. thì làm sao họ có thể trở về được không .. Không đâu Yuki à mày đừng mộng mơ nữa đừng ảo tưởng nữa chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra đâu” Nhìn Yul lúc này thật lạnh lẽo - vô cảm và bất cần chuyện gì đã xảy ra với cô vậy .. chuyện gì đã làm cô thay đổi như vậy”

“Đúng vậy !! Vampire là Vampire mãi mãi không thể nào là con người được - họ chỉ nói như vậy để chúng ta sẽ không phải bận tâm đến họ hay ý nghĩ đó là HÃY QUÊN HỌ ĐI ĐỪNG NHỚ CŨNG ĐỪNG CHỜ NỮA ... !! CHỈ ĐEM LẠI CHO CHÚNG TA ĐAU KHỔ MÀ THÔI .. HY VỌNG LÀM GÌ CHỜ ĐỢI LÀM GÌ” Khi nói những ra từ này trái tim cô nó đau đến biết bao, Fin đã bỏ cô đi thật rồi, anh sẽ không quay lại đâu anh với người đó cũng giống như cả thôi - hứa và hứa cuối cùng có làm được không !! Không .. không làm được

Misa cô chỉ biết nở nụ cười nhạt trên tay cô vẫn cầm bình hoa hồng đó ánh mắt vô hồn, cô đã quá mệt mỏi rồi dường như không thể nói được bất cứ gì nữa chỉ biết im lặng và cười nhạt 1 cách thật chua xót và đáng thương

Yuki cũng im lặng cô đưa ánh mắt tím thất thần nhìn ra ngoài cửa sổ có thật là họ sẽ không quay trở về không nhưng cô không muốn tin .. không muốn nghe không muốn thấy để con tim cô nói cứ đau buốt và tê dại như thế này, cô cười nhạt với mọi thứ có lẽ từ bây giờ cô phải tự sống và tự đứng lên rồi ... cô đã hứa với anh rằng cô sẽ mạnh mẽ sẽ bước tiếp trên con đường con lại thì nhất định cô sẽ làm !! Đó cũng chính là món quà tình yêu cuối cùng của em dành cho anh ... Ở nơi đó xin anh hãy sống thật tốt và hãy trở thành 1 vị Đế Vương nhé ở nơi đây em không sao đâu anh ... lo lắng .. em sẽ ổn sẽ sống tốt .. xin đừng

-XIN EM ĐỪNG KHÓC XIN EM ĐỪNG BUỒN - NGÀY MAI NẮNG LÊN ANH NHẤT ĐỊNH SẼ VỀ -
XIN EM ĐỪNG QUÊN ANH ... !! Vang lên sâu thẳm đâu đó trên bầu trời kia cùng hòa vào làn gió .. như
một nỗi buồn - của một tình yêu vẫn còn đang dang dở ở một nơi nào đó !!

5 tháng sau

Mùa đông đã kéo về nơi này và những hạt tuyết đầu mùa bắt đầu rơi xuống phủ kín thành phố này từng
một buổi sáng thật lạnh lẽo thoang thoảng ánh ắt mặt trời từng dòng người tấp nập vội vã đi làm đi học bắt
xe bus từng khung cảnh rất nhộn nhịp, ở ngôi trường đại học SinWoah nổi tiếng nhất cả đất nước một ngôi
trường giàu có và danh giá nhất tụ họp nơi đây là những thiên tài và những sinh viên có những giải thưởng
lớn của cả nước và ở ngoài thế giới những ca sỹ , diễn viên trẻ nổi tiếng và những cô cậu tiểu thư danh giá
của những đại gia đình quý tộc trong cả nước có rất nhiều người bước đi và tấp nập trong sân trường và họ
đang tụ tập ở cái bảng tin to của nhà trường, đó là chiếc bảng thông báo những học viên đã có cơ hội may
mắn để vào được trường đại học danh giá này

“Hanasato Yuki aaaaaaaaaa” Yuki hét lên làm rung chuyển cả một ngôi trường, cô đứng đầu bảng những
thí sinh và người đứng đầu bảng tin cũng chính là thủ khoa của trường - Yuki đã lọt top 1 đánh bật hết tất
cả sau những tháng gian nan học hành đến nỗi quên ăn quên ngủ chỉ cắm đầu vào học rồi lại đi hết thư
viện này đến thư viện khác - và chính kết quả cuối cùng này khiến Yuki phải cười mãn nguyện vì đã không
tổn những công sức học hành của cô

“Oà Yuki mừng sướng nhá thủ khoa kìa” Yul cười xoa đầu Yuki và tất nhiên là Yul đứng top 2 đấy nhé

“Sau bao nhiêu ngày đổ mồ hôi sôi nước mắt cuối cùng .. cuối cùng ta đã thành công há há” Yuki cười một
nụ cười sáng khoái nhưng đối với những người xung quanh thì đó là nụ cười vô duyên nhất thế giới

“Top 3” Misa hí húi mãi mới chan lặn vào được sau có đám người kia

“Top 4” Rin và Haru cùng đọc vậy ra cả hai cô nàng đều đạt top 4 vì sức học của hai nàng này ngang bằng
nhau đó mà

“Ôi trời họ có phải là người không vậy sao lại thiên tài quá như vậy” Một cô gái nọ ôm tay cô gái kia nói

“Phải đấy vào được trường đại học này đã khó rồi mà họ còn top 1 với top 2 nữa chứ” Không chỉ riêng cô
gái đó mà còn rất nhiều người xung quanh nhìn bọn nó bằng những ánh mắt thán phục và ngưỡng mộ, để
trở thành sinh viên của trường này thật sự là rất rất là khó mà còn có thể đạt top vs top 2 thì thánh cũng
phải quỳ lạy những con người này

Bọn nó cười mỉm cười nhìn rồi cúi đầu đáp lễ lại, cũng đã 5 tháng trôi qua rồi cuối cùng bọn nó cũng đã
là sinh viên năm 1 của trường đại học danh giá này phải thật khó khăn bọn nó mới lại có thể vui vẻ và trở
lại cuộc sống bình thường như lúc trước bọn nó vui đầu vào học và làm việc để quên hết đi những chuyện
của quá khứ và cuối cùng bọn nó đã làm được suốt 5 tháng qua không một nỗi buồn không một giọt nước
mắt thay vào đó là những cô gái chững chạc trưởng thành và mạnh mẽ hơn bọn nó cũng sang 20 rồi chứ ít
gì nữa, và đôi lúc quá khứ nó luôn trở về khi chợt nhiên tìm bọn nó nhớ tới bọn hấn cho dù có như thế nào
bọn nó vẫn mãi mãi không bao giờ có thể quên được bọn hấn .. mãi mãi không bao giờ !!

- Vượt qua giông bão rồi - nắng đã lên nhưng tại sao anh vẫn chưa về với em ... -

Điện thoại của Yuki rung lên lời bài hát Là Con Gái Thật Tuyệt, cô vội mở cặp lấy điện thoại và ôi không
cái gì đã đập vào mắt cô thế này “Mama” và không ai khác chính là mẹ “Sư Tử Hà Đông” của cô người mà
khiến ôc run lấy bầy và sợ hãi khi gặp thường thì ba mẹ cô sống bên nước ngoài lên rất ít khi gặp sao hôm
nay tự dưng mama lại gọi cho cô thế này ?? Thường thì có chuyện mama mới gọi

“Dạ .. mama con nghe” Yuki run run nhấc máy giọng ngọt thấy sợ

“Cưng hả con hô hô con nghe điện thoại thì tốt quá ta đang có chuyện muốn nói với con đây Yuki” Ở đầu
giấy bên kia vang lên những lời nó ngọt chảy nước và nụ cười hết sức bá đạo

“Có chuyện gì sao ạ ??”

“Ngày mai bama sẽ trở về Nhật và quan trọng hơn có cả ba mẹ của Yul , Rin , Haru và Missa nữa họ cũng
về hãy bảo với mấy con bé đi”

“Chúng ta phải làm sao bây giờ PHẢI LÀM SAO BÂY GIỜ HUHUUHU” Yuki ngồi ăn vạ ngay giữa sân trường với khuôn mặt lúc này đúng là khuôn mặt đáng thương

“Nhưng có chuyện gì ?? Mà phải nói rõ chứ” Misa lay lay đôi vai nhỏ của Yuki

“Hay chúng ta bỏ trốn đi cùng nhau bỏ trốn đi mấy má .. huhu” Yuki đứng dậy tay 5 tay 10 kéo chúng nó lôi lêch sêch ra khỏi trường

“Ê con điên kia rốt cuộc là có chuyện gì hả nói rõ ra xem nào mà nói như thế ai hiểu được” Yul dặt tay Yuki ra cùng với tất cả bọn nó

“Đúng rồi đấy bỏ trốn cái gì hả ?? Rốt cuộc là có chuyện gì ??” Haru nói

“Mẹ tao vừa gọi bà có nói là ”

“NÓI GÌ ???” Đồng thanh tập 1

“CHÚNG TA SẼ PHẢI THỰC HIỆN HÔN ƯỚC CỦA GIA TỘC ĐÂY”

Tất cả bọn nó đều khựng lại sau câu nói của Yuki, mặt đơ ra như mấy bức tượng không hiểu rõ là Yuki đang nói gì nữa ?? HÔN ƯỚC hôn ước là cái quái quỷ gì chứ ? Sao lại liên quan đến gia tộc rồi còn cả bọn nó nữa ?? Rõ ràng là chuyện quái quỷ gì đang xảy ra vậy trời

“Mày đùa tao à ?? Hôn ước con khỉ gì chứ” Yul hầm hầm nói

“Rốt cuộc cái hôn ước quái quỷ đó có liên quan gì đến chúng ta chứ và quan trọng là cả gia tộc của chúng ta nữa” Rin khoanh tay có vẻ khó hiểu

“Rốt cuộc là chuyện gì sẽ sắp xảy ra đây” Misa nói

“Tao không biết nữa mẹ tao nói vậy đó tao cũng chỉ biết như vậy nữa mẹ nói là mai sẽ về nước và cả ba mẹ chúng mày nữa đấy ”

Một câu nói của Yuki làm cho bọn nó há hốc mồm hóa thành đá luôn khuôn mặt rất chi là cảm xúc .. Oh mai gót Yuki nói cái gì vậy ngày mai .. làm sao cơ mai bố mẹ bọn nó sẽ TRỞ VỀ SAO ?? ÔI KHÔNGGGGGGGGG ĐỜI CHÚNG TA TÀN RỒI ...!!

“Quan trọng không phải là sự trở về bất ngờ của ba mẹ mà đó lại chính là cái hôn ước vô lý của gia tộc chúng ta ?? HÔN ƯỚC LÀ SAO THẬM CHÍ CHÚNG TA CÒN KHÔNG BIẾT KHÔNG HAY GÌ MÀ ĐỘT NHIÊN BA MẸ LẠI NÓI RẰNG CHÚNG TA PHẢI THỰC HIỆN HÔN ƯỚC CỦA GIA TỘC tao thật sự không hiểu nổi nữa ?? Cái hôn ước vô lý đó từ đâu ra vậy chứ ” Yuki vò đầu bứt tóc

“Yuki nói rất đúng từ bé tới giờ đã bao giờ chúng ta nghe tới mấy việc hôn ước vớ vẩn đó đâu nhưng sao lại có thể trở về đột ngột và nói chuyện hôn ước được chứ” Yul khoanh tay suy nghĩ

“Ngày mai ba mẹ về chúng ta phải tìm hiểu rõ ràng mới được .. không thể nào để chuyện vô lý đó xảy ra được” Haru nói

“Hạnh phúc của chúng ta là do chúng ta tự quyết định chứ sao lại có thể tự ý sắp đặt mọi chuyện như thế được tao nhất định sẽ không chấp nhận” Yul quyết định nói

Phải hạnh phúc của cả đời chúng ta là do chúng ta tự quyết định sao có thể phá bỏ tất cả tương lai sự nghiệp và tình yêu của chúng ta và ràng buộc mình vào cái hôn ước vớ vẩn đó được và trên hết lại càng không thể vì

-MỘT LỜI HỨA NĂM XƯA - AI ĐÓ ĐÃ TỪNG HỨA - SẼ NHẤT ĐỊNH QUAY TRỞ VỀ - NẮNG ĐÃ LÊN RỒI - SAO LỜI HỨA ĐÓ VẪN CHƯA ĐƯỢC THỰC HIỆN - TẠI SAO NGƯỜI LẠI KHÔNG TRỞ VỀ !!! NGƯỜI ĐÃ HỨA MÀ - NGÀY HÔM QUA NGƯỜI ĐÃ TỪNG HỨA MÀ

Từng hạt tuyết ngày càng rơi dày đặc phủ trắng xóa mặt đường đi và những hàng cây những mái nhà bạc phủ một màu tuyết trắng trời đã về tối lên bầu trời càng ngày càng nặng gió lạnh riu rít ngoài ô cửa sổ kia một trời tối đen cùng với những cơn mưa tuyết kéo dài lê thê mãi không dứt bên trong căn biệt thự của bọn nó đèn điện được tắt hết trả lại cho căn biệt thự một không gian lạnh lẽo và đen tối không một tiếng nói

không một tiếng động chỉ nghe thấy được những tiếng gió vi vút lạnh lẽo ngoài ô cửa sổ kia còn bọn mỗi đứa ở một nơi riêng một không gian riêng của chính mình, tự giấu mình vào một không gian yên tĩnh một đứa ở phòng đàn , một đứa bên trong thư viện , một đứa ở trong phòng , một đứa ngồi trên ô cửa sổ lớn kia và một đứa thì thu mình lại trong căn phòng nhỏ nhắn của chính mình mỗi không gian mỗi nhịp thở nặng nề những ánh mắt đau buồn đến đáng sợ trái ngược lại với những ánh mắt vui vẻ hoạt bát như sáng hôm nay mọi thứ như thay đổi một cách chóng mặt chính vì lời nói của mẹ Yuki mà cuối cùng lại khơi dậy lại những nỗi đau vốn đã từng bị bọn nó ném đi vứt sang một bên góc trái tim để rồi đêm nay nó lại tìm về ùa lại vào tâm trí bọn nó

Những giây phút hạnh phúc - bên nhau - gặp nhau - trò chuyện - những lần ghen đáng yêu những thầm lặng những quá khứ đó lại ùa về những hình ảnh thật hạnh phúc trong quá khứ lại khiến cho bọn nó nhói đau nơi con tim phải làm sao đây ?? Phải làm sao mới tốt hơn đây ?? Bọn nó vẫn đợi đợi điều gì đợi cái gì chứ ?? Cơn gió đó cuối cùng vẫn không trở về - chỗ này đây luôn ngóng chờ cho dù biết rằng khi đã đi rồi gió cũng sẽ không quay trở về đâu nhưng sao cô vẫn hy vọng hy vọng một ngày đó nhất định gió sẽ chờ về - nhưng gió đã ngao du đi khắp thế gian rồi gió vẫn sẽ mãi mãi ở nơi đó gió sẽ không chờ về đâu - Đừng chờ nữa cô ơi !! - Đừng hy vọng nữa - Cũng đừng chờ nữa mà nhưng sao em lại không thể - không thể xóa nhòa đi hình bóng của anh - không một phút giây nào có thể quên được anh

Nhưng không một giọt nước mắt nào rơi xuống khuôn mặt bọn nó vẫn không chút cảm xúc tất cả thoáng qua là những gương mặt buồn những ánh mắt vô hồn -vì bọn nó đã hứa cho dù có chuyện gì xảy ra nhất định bọn nó sẽ không khóc - thì bọn nó sẽ làm được - Chỉ là em nhớ anh thôi có được không anh ??

Gió vẫn cứ vô tâm...thổi qua làn mi ướt nhòa

Sao lại không làm mưa rơi xuống...để mưa hòa tan vào nước mắt em

Em còn yêu người ... yêu người nhiều .. biết mấy... Nhưng sao tìm người em tìm mãi nhưng ...sao không thấy

Lời bài hát hôm nay...em đã hát...với nỗi đau... chờ anh cứ chờ trong vô vọng cứ để nước mắt làm ướt nhòa đôi mi

Có phải là Dù có quan trọng cách mấy thì đến phút cuối chúng ta vẫn thành người xa lạ phải không anh ??

Sáng hôm sau bọn nó tỉnh dậy trong ánh nắng nhạt nhòa của bầu trời đông gió vẫn cứ dúi rít bên ngoài, Yuki mệt mỏi ngồi dậy nhìn đồng hồ rồi nhẹ nhàng bước xuống nền nhà lạnh lẽo bước vào trên trong thay đồ và VSCN, những ngày nghỉ đông này thật thoải mái và thú vị không phải gò bó như hồi bọn nó còn học cấp 3 nữa nghĩ lại những cảm giác đó thật kinh khủng đúng là một cực hình - thật may mắn rằng cuối cùng bọn nó cũng đã thoát khỏi ngôi trường cấp 3 đó và chạm chân được tới ngôi trường đại học SinWoah danh tiếng đó thật hạnh phúc phải không nào ??

Yuki mở cửa bước xuống phòng khác với mái tóc nâu ánh đỏ xòa ngang lưng vì mái tóc cô rất dày và dài lên rất ấm cùng với chiếc áo phông dài tay dài chiếc quần baggy rộng thùng thình chạy xuống dưới nhà lục lọi đồ ăn, dạo này ông quản gia với mấy cô giúp việc về quên hết nên căn biệt thự trống hẫng vắng tanh như chùa bà đanh

KING KONG - KING KONG

Tiếng chuông cửa reo lên - Yuki chợt ló đầu ra ngoài “ Ai tới vậy nhỉ” cô ôm túi bánh ngọt ra cửa mở cửa ra thì trước trán là một người phụ nữ với mái tóc ngắn ngang vai xoăn nhẹ chụp vào thật sang trọng khuôn mặt thật sắc nét cho dù chiếc kính đen che đi nhưng vẫn có thể cảm nhận được rằng người phụ nữ này rất đẹp rất sag trong và quý phái, cả cây đen ngay cả bộ quần áo cũng màu đen chiếc Vali đen và đôi giày cao gót cũng màu đen

Không nhìn rõ nhưng nụ cười cong môi và mùi hương thân thuộc này chỉ có thể là “MẸ SU TỬ HÀ ĐÔNG” Yuki há hốc mồm làm rơi cả túi bánh mùi hương này ám khí này thật không thể nhầm lẫn được đi đâu nữa rồi

“Yuki - cưng đag chêu tức mẹ đấy hả” Người đó tháo kính ra thì gương mặt đó càng trở nên hoàn hảo hơn đôi mắt màu tím sắc lạnh y hệt Yuki làn môi đỏ cong cong một gương mặt vừa trẻ vừa đẹp - và người này

chính là mẹ của Yuki - Mikazawa Shizuka - một thiên tài âm nhạc - một con người xinh đẹp tới huyền ảo một sắc đẹp như muốn giết chết lòng người ta trong im lặng tầm ngầm

“Mẹ về từ bao giờ vậy sao không nói cho con biết” Lúc này Yuki mới tỉnh hẳn

“Ta về từ hôm qua nhưng ta ngủ lại khách sạn với ba con và mọi người ”

“Yukiiiiii ôi trời hơn 2 năm nay rồi cô không gặp con mà xinh ra nhiều đấy đáng yêu quá nhỉ” Một người phụ nữ chạy từ cửa vào xông tới ôm lấy Yuki

“Cô Misukira lâu lắm rồi con mới gặp cô cô khỏe chứ ạ” Yuki cười chào người phụ nữ đó chính là mẹ của Misa-chan phải nói rằng hai mẹ con họ giống nhau thật ngay cả ánh mắt gương mặt thanh thoát đó cũng không chệch được đi đâu cả

“Con bé này dễ thương ghê và khéo ăn nói ra rồi đây lâu lắm rồi mới gặp con Yuki” Mẹ của Yul bước vào bên trong trong bộ quần áo khá men lý hai mẹ con tính cách y trạc nhau - thanh thoát - điềm tĩnh - và MEN LỖ một cách đáng sợ

“ B.. À LA SẮT ...” giọng nói của Yul phát ra ngay đằng sau lưng Yuki trên tay vẫn đang cầm cốc nước và đã bị phụt ra ngoài khi thấy BÀ LA SẮT

“Yul có vẻ như dạo này con chán thờ rồi hả” Người đó mỉm cười những chứa trong nụ cười đó là những tia sát khí rực đầy mình với bàn tay bẻ răng rắc

“Ha .. ha đâu có .. ạ ” Yul cô cười nụ cười nụ cười chứa chấy vì cô vừa chọc phải bà la sát nếu như mẹ cô mà tức giận lên chắc cô phải nằm viện tầm 5-6 tháng quá

“Mama à ” Misa cười híp mắt chạy tới bên mẹ của cô ôm chặt lấy bà

“Misa của ta - lâu lắm rồi phải không” Bà cười dịu dàng xoa đầu cô

“2 năm rồi cũng đâu có ít đâu ạ” Cô mỉm cười áp áp vùi đầu vào lồng ngực mẹ cô khi ở bên mẹ cũng chính là lúc cô cảm thấy yên bình và ấm áp nhất cảm giác luôn được yêu thương che chở và bảo vệ

“Mẹ Mistu” Haru-chan chạy tới ôm lấy bà sau khi thấy bà đang cô sách đồng hành lý từ ngoài vào

“Haruhi ” Bà mỉm cười nhìn cô con gái duy nhất của bà 2 năm rồi bà với cô mới gặp lại bao nhiêu nỗi nhớ như tuôn trào hết ra

“Chào mừng mẹ đã trở lại” Haruhi mỉm cười ôm lấy bà thật chặt

“Mẹ tới sao không nói cho con biết hết vậy” Rin vừa nhìn thấy mẹ mình đã vội vàng chạy ra bên mẹ cô nhìn người phụ nữ này thật yên tĩnh và ấm áp đầy những nét dịu dàng thanh bình của mặt trăng với ánh mắt bạc sáng rực quả thực hai đôi mắt giống nhau y như hai giọt nước ngay cả thái độ điềm tĩnh và yên tĩnh của cô cũng rất giống bà

“Ta muốn tạo cho con được bất ngờ thôi - Xem nào hai năm qua các con vẫn sống ổn chứ không có chuyện gì xảy ra chứ”

“Con cũng 20t rồi mà mẹ con sống rất tốt luôn mẹ đừng quá lo lắng cho con - con lớn rồi con sẽ tự biết chăm sóc ình đều con lo bây giờ là mẹ kìa” Cô mỉm cười ôm lấy bà người mẹ dịu hiền của cô bao nhiêu nỗi nhớ trong hai năm đó chợt ùa về trong tâm trí của cô

Cánh cửa lại một lần nữa mở ra 5 người đàn ông đứng tuổi nhưng họ lại mang những vẻ đẹp sang trọng lịch lãm và quý phái hơn bao giờ hết với những ánh mắt hiền dịu và nghiêm khắc yên lặng - trầm tĩnh - 5 người ba của bọn nó và có lẽ bọn nó hiếm khi nhất là gặp được ba của tụi nó hầu như tất cả hiếm lắm là mẹ còn ba thì hầu như không thể nào gặp được vì có lẽ ba quá bận rộn với công việc của tập đoàn và công việc của gia tộc

“BA ... !!” Bọn nó chạy ùa tới ôm lấy ba của bọn nó thật dịu dàng và ấm áp dù đã 20t rồi nhưng đứng trước mặt ba và mẹ thì tụi nó vẫn luôn chỉ là những đứa con nít 15t không hơn không kém

“Ta xin lỗi vì không thể thăm được thường xuyên” Ba Yuki ôm cô lại với ánh mắt hiền hậu của một người cha

“Con hiểu mà ba” Những hơi ấm của người ba hiếm khi cô cảm nhận được từ sau khi cô rời đi ra khỏi căn biệt thự của ba mẹ và sống độc lập

(Còn cả về ba của bọn nó nữa cũng nói chuyện nữa nhưng thôi tg không rườm rà nữa vào thẳng vấn đề luôn đây)

“Được rồi mọi người hãy tới phòng khách thôi hôm nay sẽ là một ngày vô cùng quan trọng” Mẹ Yuki nói xong liền quay đi về hướng căn phòng khách mọi người cũng chột đi theo trong lòng tụi nó chỗi lên những cảm giác vừa lo lắng vừa lo sợ

Sau một hồi yên ắng cuối cùng mẹ của Yuki đã quyết định lên tiếng

“Mục đích chúng ta về đây chính là để cho các con biết được VỀ CHUYỆN HÔN ƯỚC CỦA GIA TỘC CHÚNG TA ”

“Nhưng mẹ à .. hôn ước là sao bọn con thật sự không hiểu ”

”Hãy yên lặng mà lắng nghe đây gia tộc chúng ta từ trước đến giờ nó được phát triển mạnh mẽ và lớn mạnh như ngày hôm nay là phải đều nhờ tới sự giúp đỡ rất nhiều của gia tộc Kell Henzill - Gia tộc Kell là một gia tộc vốn rất nổi tiếng và lớn mạnh từ thời xưa cho tới tận bây giờ nó vẫn luôn tồn tại và luôn đứng đầu về nền kinh tế và sự cộng tác lớn mạnh của các nước khác trên tg với gia tộc của họ - họ như cánh tay phải của các nước lớn mạnh đó gia tộc của họ còn có 5 tập đoàn đứng t1-2-3-4-5 thế giới bao nhiêu năm qua nó vẫn luôn đứng vị trí t1 và không một tập đoàn nào có thể chiếm được cái vị trí quan trọng đó của gia tộc họ - gia tộc đó luôn được nể phục và kính trọng vô cùng chính vì sự lớn mạnh đó mà ông nội các con đã tìm tới họ và cuối cùng họ gặp được chủ của gia tộc đó một người rất quyền lực mà bất cứ ai cũng phải khiếp sợ họ cùng làm ăn cùng hợp tác không ai có thể tin được rằng ông nội các con và người đó đã trở thành những người bạn thân của nhau và họ đã có một hôn ước ...

“Ngài Hanasato, Kanosaki , Hisitano, Yokosama , Kunosaiya ta mong rằng với sự hợp tác của chúng ta thế này chúng ta có thể làm thông gia cùng với nhau để cho tập đoàn gia tộc của chúng ta càng ngày càng vươn xa ra hơn thế giới, liệu các ngài không phản đối chứ”

“Sao lại có thể .. ngài muốn làm thông gia với .. chúng tôi sao” Họ như không thể tin vào những vì tai mình đã nghe thấy

“Sao các ngài lại có vẻ ngạc nhiên quá vậy” Người đó ôn tồn cười

“Không .. chẳng qua là .. chúng tôi ..” Bọn họ không nghe lầm chứ Được kết thông gia với gia tộc Kell Henzill sao ??? Điều mà họ có chết cũng không dám mơ tới được!! Có rất rất nhiều gia tộc lớn mạnh nổi tiếng giàu có họ luôn mong đc hợp tác và kết thông gia với gia tộc Kell còn không có cửa mà vào nói chỉ là bọn họ

Chúng ta đã là bạn thân chúng ta cùng giúp đỡ nhau mà để cho gia tộc thịnh hành phát triển mạnh mẽ tới bây giờ thì hãy để cháu của chúng ta - chúng sẽ tiếp bước chúng ta con đường đó ”

“Nếu như vậy thì đây quả vinh dự to lớn của gia tộc chúng tôi rồi”

”Đứa con trai của ta Kell Hialia nó có 5 đứa con trai và chúng chính là cháu và là những giọt máu vàng của ta - chúng chính là sự phúc diễm mà thượng đế đã ban tặng cho gia tộc ta - chúng có thể tiếp tục nối bước duy trì và điều khiển 5 tập đoàn lớn mạnh của gia tộc ta và các cháu gái của các ngài - với cháu trai ta chúng sẽ được gặp nhau - yêu nhau vì hôn ước này là do chính tay chúng ta sắp đặt - đây là 5 chiếc nhẫn của gia tộc chúng ta dành cho cháu gái của các ngài và những chiếc nhẫn này sẽ cho chúng nhận ra nhau và tìm về với nhau - ĐÂY CHÍNH LÀ Duyên Kỳ Ngộ!! và cho đến khi chúng đủ tuổi để kết hôn và trưởng thành thì - Hãy cho chúng biết về HÔN ƯỚC CỦA HAI GIA TỘC CHÚNG TA .. !! CHÚNG SẼ TỚI GIA TỘC NÀY - SẼ TỚI ĐÂY ĐỂ GẶP NHỮNG ĐỨA CHÁU TRAI TA ... ĐỊNH MỆNH SẼ DẪN DẮT CHÚNG GẶP NHAU .. VÀ TÌM VỀ VỚI NHAU

66. Chương 66 - Chiếc Nhẫn Đính Hôn - Bước Chân Tới Gia Tộc Kell Henzill

Lúc này đây bọn nó mới chợt sững lại thì ra ông nội đã có hôn ước với họ từ hồi bọn nó còn rất nhỏ một hôn ước bó mật mà bọn nó không hề hay biết tới nhưng như vậy có phải là quá bất công không ?? Bây giờ ba mẹ bọn nó bắt bọn nó phải hứa hôn với người bọn nó không hề biết hay thậm chí là không quen chưa một lần nhìn hay gặp mặt - Làm sao có thể ?? Sao có thể được .. không lẽ tuổi thanh xuân của bọn nó tất cả những gì bọn nó hy vọng sẽ chấm dứt tại đây sao ??

“Mẹ à thật sự ... thật sự là không thể được không thể được đâu mẹ à ... sao bọn con có thể cưới một người mà bọn con không biết mặt người đó ra sao người đó như thế nào chứ ??” Yuki cố gắng nói

“Không thể được bọn con không thể bọn con không thể kết hôn được hôn ước này là vô nghĩa .. quá vô nghĩa ” Yul nắm c hặt tay nói

“Ba mẹ à đây là hạnh phúc cả đời của bọn con cả đời đó ba mẹ à .. !! hãy hiểu cho con bọn con bọn con không thể kết hôn được cho dù nó có quan trọng như thế nào đi nữa ..” Misa nói

“Lấy một người mình không quen biết ..liệu có phải rất quá đáng không ” Haru sầm mặt nói

“Bọn con không thể cuộc hôn nhân này không thể diễn ra thật sự không thể được ” Rin cắn chặt răng nói

Trước thái độ của bọn nó ba mẹ bọn nó cũng rất bình thản và điềm tĩnh vì có lẽ bọn họ đã lường trước được sự việc này và biết rằng bọn nó sẽ không đồng ý nhưng thái độ của mẹ Yuki thì càng vô cảm lãnh khốc hơn bà nhìn bọn nó bằng ánh mắt lạnh như băng cho dù bà có lường trước được sự việc cho hôn ước này thật sự quá quan trọng bà nhất định phải làm bằng được vì một lời hứa năm xưa với cả gia tộc

“Các con không muốn kết hôn ??” Bà lạnh lùng nói

“PHẢI BỌN CON KHÔNG MUỐN” Bọn nó thẳng thừng đáp lại với giọng nói chắc nịch

Bà khoanh tay diềm dạm nhếch môi trong khi mọi người vẫn đang lo lắng không biết mọi chuyện sẽ đi về đâu để bọn nó chấp nhận hôn ước bất ngờ này là một điều quá khó khăn với bọn nó mọi người hiểu chứ nhưng nếu như không thực hiện khát hứa với gia tộc Kell thì mọi chuyện khủng khiếp gì sẽ xảy ra đây ??

“Vậy thì cuốn gói ra khỏi gia tộc Hanasato, Kanosaki , Hisitano, Yokosama , Kunosaiya ngay lập tức” Từng lời nó của bà như ngàn lưỡi gao găm đâm thẳng vào người bọn nó ?? Ra khỏi gia tộc rồi khỏi gia tộc mình sao - sẽ bị đuổi đi sao ?? Bọn nó không nghe nhầm chứ

Bọn nó ngơ người lại những ánh mắt tròn xoe nhìn người phụ nữ lạnh lùng trước mặt khuôn mặt vẫn không hề hé lộ ra một cảm xúc trong khi mọi người đều tròn tròn mắt lên nhìn về phía bà !! Rồi khỏi gia tộc .. sao ?? Nếu như ai rời khỏi gia tộc thì người đó sẽ bị coi là người phản bội - kẻ phản chác - đập đổ đi gia tộc - và sẽ bị mọi người khinh bỉ khinh khi và coi không bằng những gì rác rưởi nhất !! không phải chứ

“Sao không nói được gì nữa sao. Đúng là toàn lũ nhóc cứng đầu không bao giờ biết nghe lời ai - các con hãy chống tai lên mà nghe rõ đây - như ta đã nói từ xưa tới giờ gia tộc của chúng ta được lớn mạnh và phát triển như bây giờ tất cả là điều nhờ vào gia tộc Kell họ đã cứu chuáng ta nâng đỡ chúng ta dậy và để rồi chúng ta trở thành trong những tập đoàn lớn mạnh như ngày hôm nay tất cả là nhờ ai ?? Nhờ họ nếu như không có họ thì gia tộc của chúng ta bây giờ cũng sẽ chẳng còn là gì nữa - Gia tộc chúng ta phải may mắn và tự hào rằng con cháu của chúng ta đã được đính ước với gia tộc Kell là một gia tộc lớn mạnh và giàu tầm cỡ thế giới mà khiến ai cũng nể phục bao nhiêu tiểu thư đài các những danh gia vọng tộc họ muốn còn không được nói gì đến là những gia tộc như chúng ta - một lời hứa một lời thề đính ước với gia tộc họ năm xưa mà điều mà chúng ta nhất định phải làm - vì lời đính ước đó là quan trọng hơn tất cả chúng quyết định sinh mệnh và con đường sự nghiệp của cả gia tộc - nếu như bây giờ như các con đơn giản là nỡ không kết hôn là không kết hôn vậy thì các con có biết rằng hậu quả gì sẽ tới với gia tộc chúng ta không ” Bà nhìn chằm chằm vào bọn nó nói

Bọn nó dường như cũng thấm cũng dần hiểu chuyện cũng vô thức đầu - nghe qua thật sự bọn nó cảm thấy như có một luồng khí lạnh và những điều gì sẽ xảy ra nếu như bọn nó không chấp nhận hôn ước này

“Gia tộc tồn tại 100 năm nay của chúng ta sẽ sụp đổ một cách vô nghĩa và cũng đồng nghĩa với việc cả gia tộc chúng ta sẽ bị khinh rẻ sẽ bị chà đạp xuống tầng lớp cuối cùng của xã hội và mãi mãi không bao giờ có thể ngóc đầu lên được”

“Tại sao ... ?? Tại sao lại như vậy ạ ” Yuki run run nói

“SAO .. LẠI CÓ THỂ .. CÓ CHUYỆN KHỦNG KHIẾP ĐÓ ĐƯỢC Ạ ... !!” Yul cũng mất bình tĩnh nói

Tất cả bọn nó không ngừng lo lắng nhìn về phía bà - bà vô cảm nói :

“Thất hứa với gia tộc Kell là một việc quá khủng khiếp và kinh hoàng với chúng ta - Gia tộc Kell họ luôn coi trọng lời hứa và lời hứa hẹn năm xưa của các ông nội các con đến giờ bọn họ vẫn không quên và đã chuẩn bị cho việc đi tìm các con - Nếu như các con từ chối từ chối họ cũng chính là các con phản bội lại gai tộc chúng ta và lời hứa hẹn năm xưa của ông nội các con sẽ bị coi là một lời hứa gió bay một lời hứa giả tạo chỉ lời dụng lợi hứa mà đem lại lợi ích về cho gia tộc họ sẽ rất tức giận và cảm phẫn sẽ nảy sinh lòng hận thù - họ sẽ chà đạp gia tộc chúng ta - và xóa sổ cái Danh Gia Vọng Tộc này mãi mãi và các con cũng sẽ phải lãnh đủ mọi hậu quả .. của việc thất hứa đó ”

Bọn nó run run người lại mọi chuyện .. mọi chuyện khủng khiếp như vậy sao .. ?? Bọn nó không thể ngờ được Kell có thể lớn mạnh và đủ mọi quyền lực như thế nào mọi quyền lực đều nằm trong tay họ - gia tộc họ quyết định tất cả - giữa sự sống và cái chết .. !! bọn nó sợ .. thật sự rất sợ .. phải làm sao bây giờ

Không lẽ bọn nó sẽ phải nuốt nước mắt mà gật đầu đồng ý sao ?? Đồng ý với một hôn ước không hề có tình yêu ?? Tuổi thanh xuân - tuổi đẹp nhất đời người của bọn nó sẽ chấm dứt sao ?? Chấm dứt ột cuộc hôn nhân đầy vô nghĩa sao ??

“Vì vậy ta xin các con hãy vì gia tộc của chúng ta - hãy vì gia tộc và đồng ý và chấp nhận hôn ước này ?? Ta biết rằng các con sẽ phải rất đau khổ và xót xa nhưng ta thật sự xin lỗi .. ta xin các con hãy một lần thôi và vì gia tộc - hãy coi như các con đã trả hết nợ cho cái gia tộc này . .!! Tất cả sẽ không bao giờ quên ”

Nhìn ba mẹ tụi nó bây giờ bọn nó thật sự vô vọng rồi tuyệt vọng rồi còn gì ngoài cái gật đầu đồng ý nữa - ba mẹ bọn nó đã sinh ra bọn nó và nuôi dưỡng bọn nó lên người như ngày hôm nay và có lẽ đi hết cả cuộc đời bọn nó cũng không thể trả hết được món nợ to lớn này - Gia tộc là nơi bọn nó sinh ra và lớn lên trong ký ức tuổi thơ và ông nội bọn nó - những ánh mắt hiền từ yêu con yêu cháu - vì con vì cháu vì CÁI GIA TỘC ĐÃ TỒN TẠI 100 NĂM TUỔI NÀY ... mà liệu mình chấp nhận cái hôn ước mạo hiểm này dù không biết nó sẽ ra sao ??

Ông ở trên thiên đàng à .. !! Ông đừng lo sẽ không sao cả sẽ không có chuyện gì xảy ra cả ... !! Bọn cháu sẽ vì lợi ích của gia tộc - Vì ông mà chấp nhận CUỘC HÔN NHÂN ĐẦY ĐAU ĐỚN NÀY .. !!

“Ba mẹ à .. !! xin mọi người hay ngẩng mặt lên .. bọn con sẽ đồng ý .. sẽ đồng ý mà” Yuki run run người lên tiếng từng giọng nói chứa chan những cay đắng

Ba mẹ Yuki ngẩng mặt lên trong xót xa - Đứa con gái bé nhỏ đã đồng ý rồi sao đã chấp nhận rồi sao ??

Bọn nó ngơ ngác nhìn Yuki sao Yuki lại có thể !! Liệu mình tới như vậy

Cô đi tới chỗ ba mẹ mỉm cười thật dịu dàng “ Công lao nuôi dưỡng và sinh thành nuôi con lớn tới tận bây giờ của ba mẹ thì cuộc hôn nhân này thì có là gì so với công lao nuôi dưỡng đó của hai người - Hai người là niềm hy vọng và sự sống của con con sẽ không phụ lòng mọi người trong gia tộc hay với ba mẹ con muốn gia tộc luôn được hạnh phúc và bình yên và tiếp tục tồn tại với các tên HANASATO vì vậy con sẽ chấp nhận cuộc hôn nhân này - chấp nhận đánh đổi tất cả” Cô nắm lấy bàn tay của ba cô và mẹ cô mỉm cười ôm lấy họ trong cay đắng - Nếu như vì ba mẹ con sẽ không hối hận không hối hận đâu ... !!

Lời hứa của anh Shou - Em xin lỗi vì không thể cùng anh tiếp tục thực hiện được nữa - Xin hãy tha thứ cho em - Em nhất định phải làm điều này vì gia tộc - vì những người thân yêu nhất của em những phút giây hạnh phúc đó em sẽ không quên những cái hôn đến tay nắm tay trong hạnh phúc đó em sẽ giữ mãi trong tâm trí - Mọi chuyện chỉ là giấc mơ một giấc mơ quá hạnh phúc và ngọt ngào với em -Như vậy với em đã là đủ lắm rồi .. !! XIN LỖI ANH

Ở nơi đó em mong anh sẽ luôn được hạnh phúc và bình an nhé - TẠM BIỆT ANH - NGƯỜI CON TRAI EM YÊU RẤT NHIỀU ... !! NGƯỜI MÀ CẢ CUỘC ĐỜI NÀY CÓ LẼ EM SẼ KHÔNG BAO GIỜ QUÊN ĐƯỢC ..

‘Con sẽ kết hôn’ 4 bọn nó cùng đồng thanh sau những hành động và lời nói của Yuki - bọn nó cảm thấy bản thân mình thật ích kỷ và chỉ biết nghĩ tới bản thân mình mà không biết nghĩ cho gia tộc - bọn nó thật là những kẻ hèn nhát , nhưng Yuki à bọn tao sẽ không bao giờ bỏ mày một mình đâu - chúng ta đã là bạn thì sẽ mãi mãi là bạn phải không nào !!

‘Mọi người ..’ Yuki chợt quay lại

Bọn nó mỉm cười đi tới ôm lấy Yuki một cách thật nhẹ nhàng

‘Con ngốc này sao tự nói mà không cùng nó với bọn tao hả’ Yul cốc đầu Yuki

‘Đúng đây .. mày đúng là con đạ .. đại ngốc’ Haru nói

‘Bọn tao cũng sẽ cùng mày kết hôn vì lợi ích của tất cả gia tộc chúng ta - bọn tao vừa rút ra một điều rằng không nên nghĩ quá nhiều cho chính bản thân mình và còn phải biết nghĩ có những người xung quanh và lợi ích của chúng ta .. vì vậy cho dù không biết mặt thì cũng tới xem mặt bọn hần ra sao như thế nào ??’ Rin ôm cổ tất cả nói mà cô vẫn có thể mỉm cười được

‘Phải ... phải trở thành những bà cô có chồng rồi ôi tuổi thanh xuân ’ Misa ôm đầu nói

‘Đã là bạn thì đi đâu chúng ta cũng vẫn phải có nhau chứ’ Misa xen vào nói

Cho dù mọi người có nói thế này đi chăng nữa thì Yuki vẫn có thể cảm nhận được rằng mọi đang đau buồn và chua xót tới cỡ nào những vẫn phải cố gượng cười phải cố gắng giả vờ vui để nước mắt không tuôn rơi cô hiểu cô thấm hết những cô vẫn im lặng cứ để như vậy rồi mọi chuyện sẽ quen thôi nhanh thôi mà ...

‘Nhưng chúng ta sẽ lấy ai đây’ Yul nói

‘Ông chú 30 hay 28 sao huhu’ Yuki lúc này mới chợt nhớ khuôn mặt tái mét bộ dạng thê thảm kinh khủng

‘Ặc mấy ông chú già sao hả -_-’ Rin khoanh tay đang tưởng tượng những gì khủng khiếp nhất

‘HU HUUH KHÔNG ĐỜI NÀO ĐÂU OA OA TAO KHÔNG CHỊU ĐÂU ’ Haruhi nằm xuống đất ăn vạ một cách đáng thương

‘Mấy thím .. mấy tím bình tĩnh đi xem nào’ Misa cố gắng gỡ hòa bầu không khí này

‘EM HỀM’ Đằng sau lưng của bọn nó phát ra tiếng ho của mẹ Yuki, bọn nó chợt quay lại nhìn thấy những nụ cười những niềm vui của người lớn thì bọn nó cũng mỉm cười theo - chỉ cần nụ cười ba mẹ luôn nở trên môi thì dù có đâm đầu vào vực thẳm con cũng sẽ làm -

‘Các cô đã nghe tôi nói hết đâu mà chưa chi đã đoán mò đoán lung tung vậy hả’ Bà khoanh tay nói

‘Nhưng ’ Bọn nó ấp úng nói khó hiểu nhìn bà và nụ cười đang nở trên môi họ như có một niềm vui nào đó được hé mở

‘Người các con sẽ đính hôn là 5 chàng trai ’ Bà xòe bàn tay ra cười bí ẩn

‘5 chàng trai ??’ Bọn nó ngơ ngác - Yuki thì thở phào nhẹ nhõm ít ra không phải mấy ông chú 29 - 30 là được

‘Phải họ là 5 đứa cháu trai duy nhất của gia tộc Kell Henzill’

Bao nhiêu thắc mắc dồn hết vào câu nói của mẹ Yuki bà mỉm cười có lẽ như không có điều gì đáng sợ lắm

‘Họ năm nay là 22 tuổi và tuy chỉ mới 22 tuổi thôi đã họ đã là - Tổng Giám Đốc của 5 tập đoàn lớn mạnh nhất thế giới - 5 vị Tổng Tài trẻ tuổi và tài giỏi và đặc biệt là họ rất đẹp - không thể nói đơn giản là đẹp đẽ mà là một vẻ đẹp quá hoàn hảo như một thiên sứ mà thượng đế ban tặng cho họ không chỉ được sắc mà họ còn được cả tài - tài năng bẩm sinh của một vị tổng tài trẻ - họ có đầy đủ những khả năng của những người trong thượng giới đều những hợp đồng lớn mạnh và những dự án của họ đều rất xuất sắc khiến họ

bao nhiêu người phải nỗ lực họ hoàn toàn những lời nói sắc bén - những ánh mắt vô cảm lạnh lùng không một chút cảm xúc - Mọi người đều gọi họ là LÃNH KHỐC đẹp một cách mê hoặc lòng người ”

Chỉ nghe bà kể thôi mà chúng nó đã thấy tò mò và khó hiểu được những con người này - 22 tuổi thôi mà đã điều hành cả những tập đoàn lớn mạnh rồi sao gánh vác trên vai mọi trọng trách nặng nề rồi sao - còn bọn nó chỉ 20 thôi mà vẫn còn cảm giác như trẻ con thôi .. thật là phải nỗ lực những con người này .. Nhưng các Anh là ai ?? Là những ai .. !! Sao bọn tôi lại cảm thấy có chút gì đó thân thuộc thế này

Nhìn bọn nó suy nghĩ một hồi, ba mẹ bọn cũng cũng hài lòng gật đầu và ra lệnh cho những tên vệ sỹ từ lúc nào đồ của bọn nó bày la liệt hết dưới phòng khách

Bọn quay lại há hốc mồm nhìn những túi quần áo - vali - túi giày dép cùng với những đồ trang điểm bày la liệt dưới đất

“Ba .. mẹ .. chuyện gì ... ??” Đồng thanh tập 1 mới bộ dạng mắt chữ A mồm chữ O

“Đến gia tộc Kell HenZill là vậy đó ” Mẹ Yul nhấp một ngụm trà thanh thản nói

“Sao lại có thể được ” Đồng thanh tập 2

“Bên gia tộc Kell đã cho người tới đón các con và 5 vị tổng tài đó đã ra lệnh cho con các con phải về sống cùng với họ .. vì chỉ còn vài tháng nữa thôi hôn ước sẽ được diễn ra như kế hoạch” Ba của Misa điềm tĩnh nói

“WHAT .. !! 5 NGƯỜI ĐÓ .. !!” Bọn nó lại một vỏ nữa há hốc mồm tròn xoe mắt

“Và bọn ta cũng sẽ tới nói chuyện với chủ của gia tộc và hôn ước và sự chấp thuận của các con ” Mẹ Yuki nhấp trà nói

“Đã tới lúc các con phải tự mình sống tiếp một cuộc sống còn lại rồi đây - Hạnh phúc hay Khổ đau là điều do các con quyết định xong việc bọn ta sẽ về Mỹ sẽ mất rất lâu để quay trở lại nơi này vì vậy 5 ĐỨA CON GÁI BÉ NHỎ À - HÃY MẠNH MẼ MÀ BƯỚC TIẾP ĐI TRÊN CON ĐƯỜNG CON LẠI NHÉ - BỌN TA TIN CÁC CON SẼ LÀM ĐƯỢC ” Ba Yuki mỉm cười hiền hậu nói

”Còn đây là 5 chiếc nhẫn của gia tộc Kell Hen Zill khi nào tới đó hãy đeo nó vào như là một vinh dự lớn cho gia tộc của chúng ta - Yuki - của con là Xanh Dương Đậm - Yul - Tím Ánh Hồng - Misa Xanh Lá Sáng Rực - Haruhi - Xám ngầu lạnh lẽo - Rin của con là Xanh non nhẹ nhàng 5 màu tượng trưng cho gia tộc Kell Henzill vàiদিন nhiên chồng của các con họ cũng sẽ đeo màu y hệt các con hãy nhìn màu nhẫn mà nhận ra nhé

Bọn nó thở dài nặng nề nhìn 5 chiếc nhẫn - Cuộc đời bọn nó cuố cùng cũng bước sang một trang mới rồi - Tuổi thanh xuân tới đây là kết thúc thật rồi - Tất cả quá khứ sẽ bị xóa sạch hoàn toàn - Những kỷ ức những hạnh phúc - mãi mãi tan vào trong hư vô - lặn chìm cùng cơn bão mãi mãi ... !! Tạm biệt người tôi đã từng yêu rất nhiều

Cánh cửa mở ra 2 người ăn mặc rất sang trọng và lịch lãm tiến bước vào trong căn phòng khách của căn biệt thự họ cúi chào tất cả thật cung kính và ngưỡng mặt lên nghiêm nghị nói

“Vô cùng xin lỗi vì đã chen ngang cuộc nói chuyện của các vị ” Người t1 anh ta cúi thấp xuống nói 1 bàn tay đặt ngang bụng và bàn tay t2 choàng ra sau lưng tỏ vẻ vô cùng kính trọng

“ Gia tộc Kell chúng tôi tới đón con gái của các vị về với Gia Tộc Kell - 5 tổng tài đã ra lệnh họ phải chuyển tới Dinh Thự Kell ngay lập tức không được chậm trễ .. nữa !!”

67. Chương 67 - Cuộc Sống Mới Ở Gia Tộc Kell Henzill - Tổng Tài Bí Ẩn

“Các cậu đến rồi sao” Mẹ Yuki chợt lên tiếng

“Sớm hơi bọn tôi dự tính” Mẹ Yul điềm tĩnh nâng ly trà

“Vì ngài Kell muốn những đứa con dâu của ngài ”Về Nhà“ chung sớm hơn chúng tôi dự tính ” Hai người đó cùng bí ẩn cười

“CON DẤU ???” Bọn nó ngượng chín mặt hết một lượt lấp ba lấp bấp không nói được câu gì đứng im như trời trồng

“Ha ha điều đó thì tất nhiên chúng tôi biết chứ ” Ba mẹ bọn nó cùng cười rộ lên với tâm trạng cực kỳ sáng khoái

“Hiện tại các tổng tài không có ở Dinh Thự vì họ đang có chuyến công tác 3 ngày bên Mỹ bên Mỹ với những dự án quan trọng nên họ không thể về được chậm nhất là 2 ngày mong các tiểu thư thứ lỗi và thông cảm cho các thiếu gia ” Người đó cung kính quay đến chỗ bọn nó nói

“Khô .. ng .sao ” Bọn nó lấp bấp với không khí này thì thật sự chẳng quen một chút nào cả

“Họ có nói là chậm nhất một tuần họ sẽ chờ về nên các tiểu thư hãy tới Gia Tộc Kell trong thời gian sớm nhất và đợi họ chờ về”

“Vâng chúng tôi biết” Đồng thanh tập hai bọn nó cúi đầu nói

“Còn bây giờ thưa các phu nhân và các lão gia hiện tại ngài Kell đang đợi mọi người ở căn nhà lớn ở bên trong Dinh Thự để bàn về chuyện hôn ước giữa hai gia tộc và lời đề nghị của ngài ấy - mong mọi người hãy sắp xếp sớm và tới Kell cùng chúng tôi”

“Được chúng tôi biết” Ba Yuki nói

“Vậy thì chúng tôi sẽ ra xe trước chờ mọi người - các tiểu thư xin hãy sắp xếp đồ đạc và chuyển tới Dinh Thự ” Nói xong bọn họ mở cánh cửa rồi nhẹ nhàng bước xuống dưới sân trong của biệt thự không khi bấy giờ thật yên ắng và vắng lặng làn gió nhẹ ùa vào trong ô cửa sổ

“Các con hãy chuẩn bị đi” Mẹ Haruhi chột nói

“Nhưng đồ đạc hãy mang hết đi và điều duy nhất ta muốn dặn các con là trước khi bước tới gia tộc Kell hãy ứng xử và hành động thật khôn ngoan và tránh những hiểu nhầm hay sai sót đáng tiếc nhất là con Yuki con sẽ là con dâu trưởng của gia tộc Kell - con phải tự hào rằng đó và vinh hạnh lớn nhất đối với gia tộc ta vì vậy con phải cư xử và ứng xử sao cho thật khôn lường phải tập sự cố gắng và chịu đựng - ta mong các con hãy hoàn thành tốt vai trò con dâu của gia tộc Kell” Mẹ Yuki khoanh tay nói

“Các con bây giờ không phải những đứa trẻ ngây thơ hồn nhiên của ngày trước nữa bây giờ các con đã trưởng thành và mang trên vai những trọng trách vô cùng quan trọng số phận của gia tộc nằm trong tay của các con ta mong các con hãy sống thật vui vẻ và không để những gì đáng tiếc sẽ xảy ra” Mẹ Rin bước tới nắm lấy tay bọn nó cười hiền hậu - mẹ Rin lúc nào cũng biết làm cho lòng người khác cảm thấy rất dễ chịu

“Ta biết rằng cuộc hôn nhân này sẽ khiến các con gặp khó khăn và các con vẫn còn trẻ chưa thể chín chắn nhưng đó chính là số mệnh của gia tộc là một hôn nhân quyết định tất cả vì vậy ta mong các con hãy một lần thôi vì gia tộc mà hãy chấp nhận hôn ước này - và ta mong rằng họ cũng sẽ yêu thương các con và chăm sóc các con và cho các con một cuộc sống thật hạnh phúc nhất nhé ” Ba Yuki cười hiền nói

“Đến gia tộc Kell rồi hãy sống thật tốt nhé các con hiểu không ?? Phải tự biết lo cho bản thân mình và hãy trưởng thành lên chín chắn lên hãy như là cây xương rồng đứng trước bao giông không một cái gì có thể khiến các con ngã gục - bọn ta sẽ phải về Mỹ và hoàn thành nốt những công việc còn đang dở dang không thể bên cạnh cũng không thể chăm sóc các con vì vậy ta muốn các con phải tự biết lo cho bản thân mình, hãy cố gắng lên nhé” Ba Yul nghiêm nghị nói

“Rồi một ngày nào đó bọn ta sẽ chờ về đây - và đó cũng sẽ chính là ngày bọn ta nhìn thấy các con khoác trên mình chiếc váy trắng cô dâu rực rỡ ngày các con xinh đẹp hơn bao giờ hết - bước sánh vai cùng với người đó đi tới suốt cuộc đời, ngày hạnh phúc nhất cuộc đời của các con .. ta mong rằng nó nhất định sẽ xảy ra” Ba haru nói

“Và lời cuối cùng ta muốn dặn các con rằng - hãy sống thật tốt nhé nghe chưa , những đứa con gái yêu quý nhất của ta dù các con có lớn có trưởng thành thì trong lòng bọn ta các con vẫn luôn là những nàng công

chúa bé nhỏ” Ba Rin cười thật âm áp xuất hiện trên gương mặt nghiêm nghị

Từng giọt nước mắt vô thức trên gương mặt nhỏ nhắn của bọn nó chảy xuống bọn nó vô thức gạt đầu không thể kìm được những giọt nước mắt của yêu thương của hạnh phúc , bọn chạy tới ôm lấy ba mẹ mình

Bọn nó luôn hiểu rằng ba mẹ bọn nó cũng không hề muốn bọn nó kết hôn muốn bọn nó có hạnh phúc sớm như vậy nhưng đây là vì lời hứa năm xưa của gia tộc là một lời hứa vô cùng quan trọng mà họ đã phải gạt đầu trong vô thức dâng hiến con gái mình về làm dâu gia tộc Kell nếu như không làm vậy thì cái gia tộc đã tồn tại 100 năm tuổi này sẽ sụp đổ chỉ ngay trong trước mắt tổ tiên đã có công gây dựng lên mà chỉ trong phút chốc họ đã làm gia tộc sụp đổ một cách vô nghĩa ư ?? Đó chính là phản bội là một lời thất hứa là những kẻ hèn nhát không dám đối mặt với những gì đang ở trước mắt. Nhưng bọn họ để những đứa con gái yêu thương nhất của mình đi vì họ biết ngài Kell là một người tốt luôn hiền hòa âm áp - và chắc chắn cũng sẽ là một người cha chồng tốt đối với bọn nó còn chồng bọn nó những tổng tài Tài Sắc Vẹn Toàn kia cho dù mới chỉ nhìn chưa hề có cơ hội tiếp xúc nhưng cũng để ông bà biết rằng họ cũng không có gì gọi là xấu và nguy hiểm như vậy là đủ là yên tâm hơn nhiều rồi .. có như vậy họ mới yên tâm để những bảo bối quý giá nhất với họ đi về nơi khác và sống một cuộc sống mới và không còn họ bên cạnh nữa

Yuki - Yul - Misa - Haruhi - Rin bọn họ quay lại nhìn nhau rồi mỉm cười gạt đầu ” Quyết định của chúng ta sẽ không bao giờ là sai cả ?? Có phải không ?? Chúng ta sẽ sống tốt sẽ không để ba mẹ lo lắng ... !! Nào đứng dậy bước về phía trước thôi

Bọn nó đứng dậy một lần cuối cúi đầu chào ba mẹ tụi nó mỉm cười thật nhẹ nhàng “ Con mong ngày mọi người sẽ chờ về - để tham dự lễ cưới của bọn con - còn bây giờ con đi đây - ba mẹ à hãy sống tốt nhé .. vì con không thể bên cạnh chăm sóc người được” bọn nó cúi xuống trước mặt ông bà

“Bọn ta hứa sẽ sống tốt - sẽ không để các con lo - và nhất định sẽ chờ về”

“Còn bây giờ các con đi đi ”

Bọn nó ngẩng mặt lên mỉm cười trong ánh mắt trong veo nhẹ nhàng hồn nhiên của những thiếu nữ 20 tuổi - tuổi thanh xuân đẹp nhất, bọn nó quay người đi xách những đồ đạc vali hành lý đằng sau cánh cửa đóng lại 5 vóc dáng bé nhỏ biến mất tất cả như bị che đi bởi một cánh cửa gỗ chen ngang lại

Từng tiếng bước chân bước xuống cầu thang từng bước vang lên trong không gian yên ắng bọn nó đẩy cánh cửa ra kéo Vali ra ngoài

“Các tiểu thư chúng ta đi trước chứ ” Người đó tới bên chiếc xe mở nhẹ cánh cửa ra bọn nó gạt đầu rồi đi chuyển và li lên xe cùng với một đồ đạc lỉnh kỉnh Yuki ngoái đầu lại “ Tạm biệt mi - ta sẽ quay trở lại .. nhất định sẽ quay trở lại” rồi quay người đi mỉm cười gió rồi ngồi lên xe chiếc xe đóng lại tiến về con đường phía trước, cuối cùng những ngày tháng tự do của tuổi thanh xuân đã hết - và cũng đến lúc bọn nó gặp chồng chưa cưới những con người bí ẩn và xa lạ nhưng trong lòng bọn nó không khỏi thắc mắc - 1 Cuộc Sống Mới Từ Bây Giờ Sẽ Bắt Đầu ... !!

Chiếc xe đi chuyển đã khá xa, bọn nó cũng thỉnh thoảng lại nhìn ra cửa sổ tóm lại là cái Dinh thự chết tiệt đó ở đâu mà xa quá vậy trời ...!! Bên ngoài những ngọn gió lạnh cũng len hơi chui vào trong xe những gương mặt thật điềm tĩnh - yên lặng và chăm chú tới những con đường phía trước không biết rồi tương lai của bọn nó sẽ ra sao đây ??

Chiếc xe dừng lại ở một cánh cửa ta không hề nó như bao trùm hết tất cả phải nói rằng nó quá to và quá cao bảo vệ hết được mấy lớp tường cao, cánh cổng mở ra trước mặt chúng nó là một thế giới thu nhỏ một thành phố thu nhỏ đây sao ?? Ở đây được những bức tường vách lên bao bọc hết tất cả nó có 5 Dinh thự và một Dinh thự lớn nhất ở chính trung tâm đi thẳng sâu vào cây cối và vườn hoa cỏ thơm ngát như một bầu không khí khác khung cảnh ở đây thật sự quá đẹp nó như một khu vườn trong truyện cổ tích phía bên kia thì là một hồ nước lớn và những chiếc xích đu trắng và chú chim bồ câu trắng đang đậu hồ bơi lớn và những khu vườn hoa thơm ngát bao bọc lối đi thẳng tới Dinh thự lớn nhất được làm bằng gạch trắng những viên sỏi kiểu cách và những bồn hoa ở hai bên đi vào cả những con đường nhỏ dẫn tới 5 chiếc Dinh thự phải được chứng kiến thì ai không mắt chữ A mồm chữ O thì cũng phải khâm phục người đó chỉ có thể dùng 2 từ để miêu tả chốn thần tiên này thật sự QUÁ ĐẸP.Bọn nó tròn tròn mắt mồm há hốc khi nhìn mọi thứ

trong tầm mắt phải khẳng định rằng họ quá giàu có để xây dựng một nơi thần tiên như thế này hơn mấy 1 tỷ yên hay chính xác hơn là hơn nhiều cứ không phải 1 tỷ (em chém bừa ạ hể hê)

Chiếc xe dừng lại ở chính chung tâm những con đường đi vào bọn nó kéo hành lý bước xuống vẫn chưa khỏi lóa mắt và ngạc nhiên vì nơi này không khí thật dễ chịu tràn ngập hương thơm của hoa cỏ những ánh mặt trời nhẹ chiếu rọi xuống những mùi của nắng thật tinh khiết

Người đó bước xuống tới bên bọn nó rồi nói “ Các tiểu thư hẳn đã nhìn thấy 5 Dinh Thự đằng kia chứ”

Bọn nó gật đầu ngây ngốc rồi nhìn theo tay anh ta chỉ

“Đó là 5 Dinh Thự của các tổng tài - và Dinh Thự lớn đang ở trước mặt cô bây giờ là Dinh Thự của chủ gia tộc Kell Henzill này”

“Sao nơi này có thể đẹp tuyệt được tới như vậy” Yul sáng mắt nhìn xung quanh 4 phương 8 hướng

“Phải phải đó” Haruhi cũng gật gù nói với ánh mắt trầm trồ

“À nơi này là do chính ngài Kell thiết kế cùng với sự trợ giúp của tổng tài trưởng”

“Liệu anh có thể cho chúng tôi biết tên của bọn họ không anh nói như vậy chúng tôi rất khó hiểu” Yuki ngược nhìn lên anh ta nói

“Phải rồi chúng tôi còn chưa biết tên bọn họ” Rin nói

“Ồ cái này thì thật sự tôi không thể nói được vì các ngài ấy không muốn tôi nói với các cô mà các ngài ấy muốn các cô tự tìm hiểu và họ sẽ tự nói với các cô sau” Anh ta nháy mắt tinh nghịch bộ dạng vô cùng bí ẩn

“Sao lại như vậy ” Bọn nó ỉu xiu mặt mắt thẳng cha đó đúng là lăm chuyen mà còn phải bắt người ta tự tìm hiểu nữa - trời ơi có biết gì đâu mà tự tìm hiểu .. đúng là mấy thẳng cha nhiều chuyen bọn nó đang tưởng tượng ra những gương mặt đáng ghét của bọn hắn

“Anh có thể cho tôi biết về những người đó không - chúng tôi thì lại rất muốn tìm hiểu về họ” Misa lên tiếng

“Cái đó thì tôi có thể nói - từ nhỏ tới giờ để thừa hưởng cả sự nghiệp của gia tộc họ đã được dạy bảo và giáo dục rất nghiêm khắc tuổi thơ của họ không như những đứa trẻ khác chỉ có học và học và ngoài học ra ngài Kell dạy học chơi thể thao và những môn võ thuật họ không được phép ra khỏi Toà Dinh Thự này họ chưa bao giờ tiếp xúc với ai khác ngoài những anh em và quản gia những người hầu hạ cũng vì thế mà họ càng ngày càng giỏi thậm chí là hơn mức bình thường chỉ mới 22 tuổi mà ngài Kell đã cho họ ngồi lên vị chỉ tổng giám đốc của những tập đoàn quan trọng nhất của gia tộc - họ rất lạnh lùng và máu lạnh chưa bao giờ người ta nhìn thấy họ cười mà lúc nào cũng chỉ nhìn thấy những đôi mắt vô cảm những gương mặt lạnh tanh không chút cảm xúc đôi môi như chưa bao giờ biết cười - tài điều hành tập đoàn và những hợp đồng trong và ngoài nước đã khiến gia tộc luôn đứng vị trí hàng đầu - họ chính là những gì quý giá nhất mà thượng đế đã ban tặng cho gia tộc này”

“Máu lạnh với tất cả ngay cả những người thân thiết nhất sao” Yuki dúm mày hỏi

“Phải ngay cả tôi dù hầu hạ bọn họ từ bé cho tới giờ cũng chưa một lần nào tôi được nhìn thấy họ cười - để nhìn thấy một nụ cười như mò kim dưới đáy biển vậy thật sự rất khó” Anh gật đầu

Sao bọn nó lại có cảm giác giống như ai đó thế này - những người trong quá khứ - ngay cả cái tên Kell cũng rất quen thuộc vô cùng quen thuộc ?? Bọn nó dúm mày nhìn về phía Dinh Thự

-Tổng Tài !! Tôi thật sự muốn biết anh là ai ?? Sao tôi lại có cảm giác thân quen thế này - ngay cả tính cách đến cái họ Kell cũng đã rất thân thuộc ??

“Nghe anh kể sao tôi thấy giống một vài người quá” Yul khoanh tay cười nhạt nói

“Vậy sao ?? giống ai vậy ??” Anh ta thắc mắc nhìn về phía Yul

“Là những người - từng quen - từng gặp - từng biết - ” Misa cười nhạt hai tay vịn chặt lấy chiếc Vali

“Thôi được rồi trời cũng hửng chiều rồi 5 người nên trở về Dinh Thự cũng lạnh hơn rồi” Anh ta nói

“Về Dinh Thự ??” Bọn nó ngó người ra nhìn anh ta bằng ánh mắt như những con ngó đặc

“À haha .. tôi quên nói với các cô rồi là thế này Yuki cô ở ngôi biệt thự đằng kia còn Yul-chan cô ở ngôi biệt thự màu đen nhạt kia còn Misa cô ở trong ngôi biệt thự gần khu vườn hoa hồng kia còn Haruhi cô ở ngôi biệt thự kế sát bên đó còn Rin-chan cô ở ngôi biệt thự cuối cùng kia nhé còn giờ pye pye công việc của tôi hết rồi” Bọn nó chưa kịp quay ra thì hần ta đã biến mất đi tận đâu rồi gì mà nhanh dữ vậy chỉ vừa mới ở đây mà

“Rồi giờ sao đây” Yul chống nạnh nói tựa vào chiếc vali

“Vào thôi chứ sao nữa ??” Yuki khoác chiếc túi sách rồi đeo phone kéo chiếc Vali tiến về phía trước

“Hầy vào thôi trời cũng lạnh rồi ở ngoài nhiều không tốt” Haruhi uể oải khoác chiếc túi sách rồi rẽ đi về phía đường thẳng dẫn tới ngôi biệt thự

“Vào thôi Yul-chan đứng ngoài đó làm gì ” Misa kéo vali tiến về phía ngôi biệt thự của cô

Rin-chan đeo phone rồi điềm tĩnh bước đi từng bước trên con đường lát gạch trắng tiến về ngôi biệt thự

“Ê Rin-chan chờ tao với >< chúng=“” mây=“” đúng=“” là=“” lũ=“” trời=“” đánh=“” mà=“” yul=“” hút=“” hã=“” chạy=“” theo=“” sau=“” một=“” lúc=“” dần=“” người=“” vì=“” lo=“” lắng=“” không=“” biết=“” có=“” nên=“” vào=“” không=“” (t.g:=“” không=“” vào=“” thì=“” ngủ=“” ở=“” ngoài=“” hã=“” má=“” -_-=“” dần=“” người=“” chẹp=“” chẹp=“”)=“”>

Yuki tiến bước chân gần về tới ngôi biệt thự đầy sự lạnh lẽo bao bọc xung quanh bên trong ngôi biệt thự có những ánh đèn sáng thật ấm áp Yuki kéo Vali mở cửa nhẹ nhàng tiến bước vào bên trong tháo nhẹ một bên phone xuống ngó xung quanh, ôi trời lại một lần nữa cô lại há hốc mồm với kiến trúc của ngôi biệt thự này sao có thể đẹp một cách sang trọng tới như vậy nó có gồm những 5 gian nhà với những không gian tuyệt đẹp mới bước vào gian nhà dưới là một hồ bơi lớn trong suốt được đặt bằng những lớp kính trong suốt những chiếc ghế nghỉ và những chiếc xích đu trắng một không gian 4 chiều cực kỳ sang trọng và đẹp một phòng khách rộng lớn như một bãi sảnh lớn ở những khách sạn lớn chiếc tv tinh thể lỏng to và những chiếc bình hoa giả được trang trí rất đẹp bày lên kệ tv những chiếc ghế salon màu vàng ren sang trọng và chiếc khăn trải bàn rực thơm mùi nước hoa thơm nhẹ trên trần lặn hai trum đèn pha lê sáng lấp lánh tạo cảm giác huyền ảo cho căn biệt thự

Yuki tròn xoe mắt hăm mộ nhìn căn biệt thự phải dùng từ CỰC CỰC KỲ ĐẸP để miêu tả cả ngôi biệt thự này dùng bao nhiêu văn chương cũng không thể kể hết được những gì trong ngôi biệt thự này

“Tiêu thư Yuki” Hai người con gái từ đâu đi tới khiến Yuki giật bắn mình thu về lại vẻ mặt bình thường

“Các ... cô là .” Yuki lắp bắp nói

“Em là Sandy còn kia là Yuri bọn em là người hầu ở nơi này phục vụ cho cậu chủ xin chào chị Yuki” Sandy tươi cười nói nụ cười của cô gái này đẹp tựa như là thiên thần vậy thật dễ thương quá đi *_*

“Oa chị là Yuki người em từng nghe kể hã , xinh quá màu tóc đẹp quá , chị nhuộm màu gì vậy , chị năm nay bao nhiêu tuổi bla bla ...” Yuri liền một lúc tía ra bao nhiêu tên ra khiến Yuki đỡ không kịp chóng mặt vì những câu nói nhanh như cắt của Yuri

Sandy đi tới kéo áo Yuri lôi sềnh sệch về phía mình -_- “ Yuki xin lỗi tiểu thư con em tôi nó là như vậy đấy mỗi lần gặp người lạ là nó cứ hành động trẻ con như vậy mong cô thứ lỗi” Sandy cúi đầu ầu ầu Yuri xuống theo nhìn Yuri với ánh mắt tóa tia sát thương cực mạnh

“Không sao .. haha ” Yuki xoa tay rồi gãi đầu cười trừ ==’

“Tổng tài hiện tại đang bận bên Mỹ nên không có ở biệt thự thưa tiểu thư nhưng ngài ấy có dặn tôi là khi nào cô tới đây nói với cô rằng cô sẽ ở cùng phòng với ngài ấy và đây là chìa khóa của căn phòng phía nam mà ngài ấy thường hay lui tới ngài ấy bảo chắc chắn cô sẽ rất thích” Sandy cầm ra một chiếc chìa khóa bằng bạc hình trái tim cong cong

“CÁI GÌ ... Ở .. Ở CÙNG .. PHÒNG .. Á Á”Yuki giật bắn bật ngửa ra phía sau

“Vâng ?? có gì lạ đâu ạ” Sandy đáp mặt tỉnh bơ ngơ ngơ như con nai

“Không .. không thể NÀO TÔI SẼ .. KHÔNG Ở .. CÙNG ANH TA ĐÂY .. NAM NỮ THỤ THỤ
BẤT TƯƠNG THẤT ... >< hừ=“” hừ=“” yuki=“” đặt=“” hình=“” chéo=“” trước=“” ngực=“” mình=“”
bản=“” ra=“” xa=“”>

“Và ngài ấy đã lường trước chuyện này xảy ra và ngài ấy đã bảo rằng nếu như ôc không ở cùng ngài thì lúc
ngài ấy chở về thì ngài ấy sẽ ẮN SẠCH CỒ nếu như cô không biết nghe lời ” Sany cười sát khí với ánh mắt
trần ngập sự đe dọa và đáng sợ khác hẳn hình tượng đáng yêu ban nãy khiến cô Yuki phải nổi hết da gà

“Được .. được tôi ở tôi ở .. được chưa” Yuki run run nói

“Tiểu thư cô thật biết nghe lời” Sandy trở về với vẻ mặt đáng yêu muốn cắn như ban nãy

“Yuri mi dẫn cô ấy lên phòng của thiếu gia đi bây giờ cũng muộn rồi hãy đưa cô ấy lên nhanh kẻo cảm lạnh”
Sandy nói xong thì quay đi mất

“Cô đi theo tôi” Yuki gật đầu rồi kéo vali bước theo Yuri những người ở đây đúng thật là KHÔNG ĐƯỢC
BÌNH THƯỜNG MÀ huhu không lẽ đời cô sẽ tàn sao cả tên trời đánh kia nữa hử nghĩ cái quái gì mà bắt
cô ở phòng cùng hử chứ đúng là không công bằng mà T^T, càng bước đi càng khiến Yuki thêm lóa mắt vì
những gì bên trên tầng hai này một không gian hoàn toàn khác lạ với không gian dưới nhà nó đẹp tuyệt có
rất nhiều những căn phòng đi ngang qua các dãy hàng lang

“Yuki tiểu thư đây là phòng của thiếu gia mời cô vào nghỉ còn giờ tôi xin được lui” Yuri cúi đầu chào Yuki
rồi bước xuống dưới, Yuki dáo dác nhìn xung quanh căn phòng này có vẻ là lớn nhất so với các căn phòng
khác, Yuki nhẹ nhàng mở cửa bước chân vào căn phòng một mùi hương nhẹ nhàng quyến rũ lòng người xông
thẳng vào chiếc mũi nhỏ của cô một mùi hương đầy sự nam tính của chủ căn phòng này và những mùi hương
nhẹ nhàng thoáng mát khiến cho người bước vào chẳng muốn rời đi cứ chỉ muốn ở mãi mãi trong căn phòng
này chiếc ô cửa sổ trắng trong suốt thổi ủa vào những làn gió lạnh thổi bay chiếc rèm cửa chiếc giường lớn
được trải gai trắng và chiếc chăn bông to bên cạnh chiếc giường là những đôi headphone trắng và những chiếc
tai nghe không dây được đặt vào trong chiếc tủ một cách chỉnh tề thật sạch sẽ và gọn gàng phía bên phải
là phòng tắm nhưng ... nó làm bằng bằng cửa kính trong suốt có thể nhìn thấy mờ hết người tắm bên trong
... ôi cha mẹ ơi T^T cái quái gì vậy .. đùa con sao ??

Yuki đến bên chiếc tủ mở nhẹ cánh cửa ra là tất cả những bộ vest và sơ mi trắng và chiếc quần kiểu cách
những mùi hương thật dễ chịu khiến cô muốn hôn vào nó cảm giác như rực nóng người lên căn phòng này
như mê hoặc cô rồi vậy còn chủ căn phòng thì sao có cô đến chết đi quá, Yuki sắp xếp quần áo của mình vào
chiếc tủ bên cạnh rồi vào phòng tắm làn nước nóng phả thẳng vào gương mặt khiến cô cảm thấy dễ chịu
hơn bao giờ hết , cô uể oải bước tới bên chiếc giường lớn đặt người xuống chìm luôn vào giấc ngủ sâu - cô
như bị tất cả mê hoặc vào một không gian huyền ảo ... Đây không phải là mơ chứ ... cô cứ thế mà chìm sâu
vào giấc ngủ ngon không hề hay biết gì nữa

Bên này Yul và Misa - Haru- Rin cũng đã tới biệt thự vào nhận được những sự tiếp đón nồng hậu của những
người quản gia - giúp việc và tất nhiên là kế hoạch cả bọn họ đã phải ở chung phòng cùng bọn hửn thế mới
cay nhưng lại không thể nào làm gì được không ở cùng thì bọn sẽ bị ẮN SẠCH ngày chứ đùa (hê hê *ý
đồ đen tôi* cười dâm dê * Yul-Yuki-Rin-Misa-Haru *chơi trứng - phi dếp *con mụ tác giả dâm dê này thật
không thể tin được nhìn chị ta đau đến nỗi nào nhưng thật ghê gớm xùy *sát khi nhìn t.g* *tg* Huhu sao
ném em T^T em có làm gì đâu *sưng cục u*)

5 con người - 5 ánh mắt chìm vào trong giấc ngủ sâu yên bình trong căn phòng xa lạ nhưng lại đầy những
thân quen - 5 vị tổng tài các anh là ai - Chúng tôi muốn biết - muốn biết con người thật sự của các anh là
như thế nào – Liệu có phải chúng ta từng quen từng biết không ???

New York

Cộc cộc

“vào đi” Một giọng nói lạnh lùng cất lên

Người đó bước vào 5 người con trai đang vô cảm lạnh lùng ngó trước mặt xét những bản hợp đồng và điện
thoại với những đối một không gian lạnh lẽo - yên ắng - ngay trong mọi lúc họ luôn đẹp vẻ đẹp đó không ai

có thể đẹp được bằng 5 người con trai này - luôn mê hoặc lòng người một cách âm thầm - quyến rũ người khác chỉ trong 1 ánh nhìn - khiến họ không thể thoát khỏi - những nụ cười - những ánh mắt ... tuyệt đẹp .. !!

“Thưa các ngài 5 cô gái ấy đã tới Dinh thự Của Gia Tộc và bây giờ họ đang ở trong biệt thự của các ngài theo như đúng kế hoạch của hai bên”

Tất cả hoạt động như ngừng lại nhìn thẳng về phía người đàn ông kia, những đôi môi cong lên nụ cười bí ẩn - gian tà những ánh mắt lạnh gặt đầu có vẻ hài lòng

“Được rồi bọn ta sẽ sớm trở về .. sẽ sớm trở về thôi .. !! ” Người con trai tóc xám khẽ nhếch miệng nói

“Thời gian qua là quá dài rồi .. quá đủ rồi phải không nhỉ ??” Người con trai tóc đỏ nhìn ra ngoài cửa sổ với ánh mắt chứa chan những thương nhớ

“QUÁ ĐỦ RỒI .. ĐÃ TỚI LÚC PHẢI TÌM LẠI VÀ QUAY VỀ THÔI ..” 5 nụ cười khẽ nhếch miệng 5 ý nghĩ chung cùng mục đích giọng nói đầy những sự chiếm đoạt

“Nhưng kế hoạch của chúng ta giao kèo vẫn nhớ chứ .. sự bất ngờ .. quá khứ cũ .. kỷ niệm cũ .. rằng người có quên” Người con trai tóc hung đỏ cười đầy bí ẩn

“Tất nhiên là chúng ta nhớ” Người con trai kia cầm bản hợp đồng khẽ nhếch lên đầy lạnh lẽo

Người con trai kia cầm chiếc phone nhìn ra bầu trời đêm ở New York một khung cảnh đẹp mê hoặc lòng người - rộn ràng những ánh đèn huyền bí tấm gương trong suốt phản lại một mái tóc nâu ánh đỏ bóng bĩnh - ánh mắt xanh dương lạnh và đôi môi không bao giờ biết cười hiện càng ngày càng rõ lên trong tấm gương trong suốt

VÒNG TAY ẤY ANH NHỚ - LÀN MÔI ĐỎ ANH MUỐN HÔN LÊN - GIỌNG NÓI ĐÓ ANH MUỐN NGHE THẤY - CƠ THỂ ĐÓ ANH MUỐN CHIẾM CHỌN LẤY - NGƯỜI CON GÁI ẤY ANH NHỚ - HÃY CHỜ ANH .. !! ANH SẼ QUAY TRỞ VỀ .. SẼ SỚM THÔI - NGƯỜI CON GÁI CỦA RIÊNG ANH - NẾU CÓ THỂ ĐƯỢC NGAY BÂY GIỜ ANH CHỈ MUỐN ÔM CHỌN LẤY EM NGAY LẬP TỨC .. ĐỂ EM MÃI MÃI KHÔNG THỂ THOÁT KHỎI ĐƯỢC ANH .. !! MÃI MÃI

68. Chương 68 +69 - Cảm Giác Thân Thuộc - Tổng Tài !! Anh Là Ai ??

Một buổi sáng thật lạnh lẽo từng cơn gió lạnh thổi bay vút trên bầu trời ngay cả ở trong phòng vẫn có cảm giác của những cái lạnh len lỏi vào, Yuki dụi mắt tỉnh dậy thất thần nhìn lên trần nhà hôm qua đúng là một đêm thật ngon giấc nhất từ trước tới giờ của cô sao lại vậy nhỉ ?? Có lẽ rằng vì mùi hương quen thuộc này vì tất cả những gì trong căn phòng này như xua dịu đi giấc ngủ của cô, chiếc gối này người đó đã nằm cái chăn này người đó đã đắp một hơi ấm thân thuộc như bao bọc lấy thân thể của cô, cảm giác này thật sự rất quen thuộc mùi hương này cô đã từng ngửi

Shou !! Là anh phải không .. có phải anh luôn ở bên cạnh em không .. cho dù em mãi mãi không thể nào nhìn thấy được anh .. hơi thở của anh những mùi hương trên cơ thể những cảm giác ấm áp quen thuộc đó .. có phải là anh không ??

Càng nghĩ những cảm giác đau đớn đó lại hiện về trong tâm trí cô ánh mắt đó nụ cười đó cô nhớ cô rất nhớ, nhưng để rồi sao cả hai mãi mãi mất nhau anh không trở về - cô phải thực hiện hôn ước của gia tộc .. nhưng tình yêu của cô dành cho anh chưa một lúc nào ngừng lại tất cả cô không thể quên quãng thời gian đó những ngày thánh hạnh phúc đó .. Anh có nghe thấy không ?? Nghe thấy rằng cô nhớ anh biết bao .. tại sao mùi hương này lại giống anh thế này cảm giác ấm áp trên chiếc giường này cũng giống anh như thế này ??

Cô vô thức ôm lấy chiếc chăn bông trắng vùi đầu vào bên trong chiếc chăn dù chỉ một lần thôi xin hãy để cô cảm nhận được rằng anh đang ở bên cô .. tất cả chỉ là do cô quá nhớ anh mà thôi !!

“Giá như rằng anh đang ở bên cạnh em thì tốt quá giá như mà mỗi sáng thức dậy em luôn được nhìn thấy anh bên cạnh được ngắm nhìn gương mặt của anh ngắm nhìn khuôn mặt đẹp rạng ngời đó - để rồi em được

anh ôm - vùi đầu vào lồng ngực ấm áp đó thì hạnh phúc biết bao giá như anh là con người và giá như anh không phải Vampire thì có lẽ .. em đã cướp anh và đưa anh về đây rồi .. thì có lẽ cuộc hứa hôn này sẽ không xảy ra .. sẽ không xảy ra đâu” Cô chợt cười nhạt nụ cười chua chát và đậm vị đắng mặn ánh mắt thần thờ nhìn ra cửa sổ và cô cũng rất muốn biết .. chủ nhân căn phòng này là ai ?? Anh là ai vậy ?? Sao tới giờ tôi vẫn chưa thấy anh xuất hiện ?? Từng hơi thở nặng nhọc và những điều cô đang suy nghĩ

Cô đứng dậy bước tới bên chiếc cửa sổ trắng nhìn ra bên ngoài những bông tuyết rơi nhẹ nhàng từ bầu trời kia phủ lên những ngọn cây và con đường lát gạch trắng mùa đông năm nay đôi với cô nó còn lạnh lẽo hơn mùa đông năm ngoái - mùa đông năm ngoái cô vẫn còn là một nữ sinh cấp 3 chưa hề biết suy nghĩ và trưởng thành không phải lo lắng bất cứ vấn đề gì chỉ học và chơi cảm giác vẫn còn như là một đứa trẻ con - còn mùa đông năm nay cô đã là sinh viên 20t đã trưởng thành hơn à chín chắn hơn còn lạnh lẽo hơn vì cô mãi mãi không thể ở bên người cô yêu - mỗi người ở một thế giới khác nhau .. !! Và thêm một điều nữa là cô sắp phải trở thành vợ thành vợ của một người cô không hề quen biết - cô phải cưới người cô không yêu phải chăng đây là trò đùa của số phận cả đời này cô sẽ phải sống .. sẽ phải sống với người đàn ông mà cô không hề yêu sao ?? Và trở thành của người đó mãi mãi ... !! Căn phòng lạnh lẽo này càng khiến cô thêm một mối cô ôm lấy hai cánh tay mình tựa đầu vào bức tường ánh mắt thơ thần nhìn lên bầu trời kia rồi từ từ nhắm mắt lại khoe mắt trần ngập lên một cảm giác cay cay và ngập nước

- Ở nơi đó .. !! Liệu rằng anh có nhớ em không Shou .. !! Hay người đã vội quên đi em .. !! Nụ cười nhạt khinh chính bản thân mình ánh mắt vô tình hướng nhìn những bông tuyết trắng xóa rơi trên bầu trời lạnh lẽo xa xôi kia

Bên này Yul tỉnh dậy trong một không gian yên tĩnh của căn phòng những ánh nắng và hơi lạnh chỉ len lỏi vào một chút của căn phòng vì nó được che lại bởi 4 chiếc rèm cửa màu vàng nhạt ren, Yul thất thần ngồi dậy quan sát mọi thứ xung quanh chủ căn phòng này hẳn ta có vẻ thích đọc sách quá nhìn 4 bức tường trong căn phòng đều chứa đựng những cái giá sách thật cao và chật kín tủ bộ bàn ghế Salon màu tím đậm những tách trà được sắp xếp gọn gàng ngăn nắp căn phòng này có mùi hương rất lạ nha là mùi hương thơm ngát của vị bạc hà thoang thoảng đâu đây bao phủ cả không gian căn phòng

Yul đứng dậy đi thính sát căn phòng vì có lẽ hôm qua mệt quá nên cô đã đánh chén một giấc tới luôn sáng nay đến cả trời sắp thì cũng chẳng hay biết gì, cô đi tới tủ quần áo và những vật dụng được để quanh đó, một hàng dài những bộ vest sang trọng và lịch lãm chiếc tủ quần áo này tỏa ra những mùi hương của exmen toàn là những mùi hương nam tính thật dễ chịu thoang thoảng mùi nước hoa hồng những tủ sách chứa đựng bạt ngàn quyển - không thể nào đếm được hết

“Nhiều sách thật mình sưu tập cả đời chắc không bằng một nửa hẳn ta quá .. giống y hệt cái tên Rain đó !! .. Rain .. !!” Yul chợt dừng lại ánh mắt tròn xoe ngơ ngác lại ?? Rain sao cô lại nhắc đến tên anh vậy .. ?? Sao tự dưng lại nhắc chứ con ngốc này .. !! Yul khựng lại tay cánh tay chặn lại ở bức tường .. sao cô lại nhắc đến anh cô bị gì vậy hả ?? Rain anh đã bỏ cô lại lâu rồi mà .. anh đâu còn bên cô nữa với anh cô cũng đâu còn quan trọng nữa đâu

“Em đã đợi anh mà .. đợi anh quay trở về mà tại sao anh lại thất hứa .. anh lại thất hứa với em anh coi em là trẻ con sao Rain ??” Cô tự lẩm bẩm tự nói như một con ngốc nhu muội nhắc đến tên anh cô lại không thể nào kiểm soát lại được bản thân mình

Là vì điều gì vậy ?? Phải chăng là do cô quá yêu anh nên mới trở nên căm ghét anh đến như vậy ?? Anh đã không giữ lời hứa với cô - cũng chỉ vì anh đã nói hãy chờ anh rồi một ngày nào đó anh sẽ quay trở về bên cạnh cô

Nếu như không quay về thì anh hứa .. hứa làm gì .. nếu không quay về thì thà đừng khiến em nuôi hy vọng .. hy vọng rằng một ngày nào đó anh sẽ trở về - cô ngốc quá cô lại bị anh lừa rồi .. một Vampire thì làm sao có thể trở thành con người được mãi mãi không thể đâu anh chỉ nói vậy là để cô đi thôi .. chỉ nói như vậy để cô yên tâm và sống một cuộc sống thật hạnh phúc thôi có phải không ?? Tại sao anh không thể hiểu rằng cô cần anh cô yêu anh biết bao nhiêu .. xa nhau chỉ làm cả hai thêm đau đớn một mối để dẫn vật cùng nổi đau ?? Xa em rồi liệu rằng anh có hạnh phúc không còn em thì không .. không ổn đâu anh à

Yul ngồi bệt xuống sàn đất lạnh lẽo ánh mắt vô thức nhìn xung quanh - không thể suy nghĩ bất cứ điều gì được nữa càng nghĩ thì càng đau thà đừng quên cũng đừng nhớ vì khi đã quên thì trong lòng ta sẽ càng nhớ

thêm mà thôi

“Đã hứa là sẽ không khóc ... thì chắc chắn sẽ làm .. chắc chắn sẽ không bao giờ khóc đâu” Cô ngồi dậy thẩn thờ đi vào căn phòng tắm những làn nước nóng phủ ra từ chiếc vòi hoa sen khiến cô cảm thấy ổn hơn rất nhiều những làn nước nóng chảy dọc xuống cơ thể mảnh mai cùng hòa quyện vào những làn nước nóng chỉ khi tắm mới không ai phát hiện được rằng cô đang khóc cô đang rất yếu đuối, cô tự cười nhạt với chính bản thân mình với ánh mắt vô cảm nhìn từng dòng nước cuốn trôi đi cũng giống như lời nguyện thề đó - RẰNG CẢ HAI SẼ MÃI MÃI BÊN NHAU ... !!

“Con ngốc này đến bao giờ mày mới có thể quên đi - quên đi những việc đã xảy ra trong quá khứ với mày - mày nhất định phải quên chắc chắn sẽ phải quên .. quên hết ”

Misa đã thức dậy từ bao giờ cô dãi bước trên con đường lát gạch trắng xóa với màu trắng của những bông tuyết trên bầu trời - nhờ những hơi ấm của căn phòng đó mà cô có thể ngủ thật ngon giấc tới như vậy .. cảm giác như có người bên cạnh che chở - ôm cô lại !! Và người cô muốn được nằm gọn trong vòng tay không ai khác chính là anh - Tamaki - chỉ có anh thôi .. chỉ có anh mới được chạm vào cơ thể cô mới được ôm cô những buổi sáng thức dậy cô đã từng mơ rằng sẽ luôn có anh bên cạnh người đầu tiên cô thấy khi mở mắt chỉ có anh thôi riêng một mình anh

Càng nghi lòng cô càng đau càng mệt mỗi đôi chân nhỏ dãi bước trên con đường rẽ vào tới khu vườn hoa hồng của Dinh thự từng bông tuyết trắng cứ rơi mãi không thôi thật lạnh lẽo chạm lên những bông hoa hồng đỏ rực trong vườn , con đường vào khu vườn được lát những viên gạch tách nhau tạo thành từng viên một tương đương với mỗi bước đi khu vườn được bao bọc bởi hàng rào trắng được xây dựng 1 cách tinh tế vườn hoa hồng được trồng theo hình dấu cộng hai hàng ngang dài và hai đường thẳng chính giữa trung tâm là một khu nhà nhỏ được xây dựng bằng kính trong suốt bên trong có xích đu và những chiếc vòi tưới nước cho những hàng hoa hồng dài

“Đẹp quá” Misa phải thốt lên thật ngạc nhiên vì một không gian hoàn toàn khác của khu vườn này những bông tuyết rơi trên cánh hồng trắng xóa những bông hồng đều nở rộ thơm ngát cả một khu vườn

Misa chạy nhảy khắp nơi thật thoải mái và dễ chịu cho dù có lạnh thì vào khu vườn này cảm giác lạnh lẽo như biến mất hết khu vườn này chắc chắn là của người mang danh “ chồng tương lai” của cô nhưng sao cả sở thích cũng giống Tamaki thế này điều này cô không phủ nhận anh ta càng khiến cô muốn gặp hơn xem rằng anh ta là người như thế nào có tốt không ?? Và cô còn rất nhiều điều muốn hỏi anh anh ngay lúc này .. bao nhiêu thắc mắc cô muốn biết muốn được hỏi

Những cảm giác thân thuộc .. ngay cả những mùi hương vẫn mang mác tên người con trai đó - những người đã từng thân thuộc từng quen biết Haruhi và Rin thì ở hai không gian không kém gì bọn nó những không gian quen thuộc những hơi ấm lạ thường như ôm lấy thân thể nhỏ bé của bọn nó càng khiến bọn nó trở nên thắc mắc tột cùng .. !! Rõ ràng là chưa từng quen biết chưa từng gặp chưa từng quen chưa từng biết mà luôn có những cảm giác thật lạ lùng và thân quen khiến bọn nó càng được gặp 5 vị tổng tài bí ẩn đó và thật ra các anh là ai ?? Là ai ??

(t.g xin lưu ý với các bạn đọc một chút là mình sẽ không miêu tả trực tiếp cảm giác hay tâm trạng của bọn nó nữa như thế sẽ rất phức tạp và kéo dài chấp nếu để miêu tả hết một lũ một lượt thì sẽ mất hết chấp và bản thân mình viết cũng sẽ rất chán nản cho nên những nv sau thì mình sẽ kể thoáng qua thôi nhé khi cần quan trọng mình sẽ viết trực tiếp còn chủ yếu là Yuki với Shou vì hai anh chị ý là nv chính của chuyện mà mong các bạn thông cảm cho tớ nhé ^^ vì nv chính trung tâm lúc nào cũng được viết nhiều hơn mà)

“Tiêu thư Yuki-chan mới cô xuống ăn sáng” SanDy gõ cửa phòng Yuki

“Sandy hả cô cứ xuống đi tý nữa tô sẽ xuống ngay” Yuki nói vòng ra trong phòng tắm

“Dạ được” Sandy nói xong thì biến mất khỏi phòng Yuki

Yuki uể oải vươn người ra khỏi phòng tắm với mái tóc ướt nhèm và bộ áo khoác tắm lúc này nhìn nhỏ mới quỵến rũ chứ ?? Dù mới chỉ vào đây thôi mà cô có cảm giác như mình có thể thích nghi hết với những gì ở đây thật nhanh chóng

Yuki khoác lên người chiếc quần Jeans và chiếc áo phông trắng rộng xõa nhòa tóc rồi thong thả đi xuống dưới biệt thự dưới đây lại tấp nập người hơn những bà quản gia đang dọn dẹp căn phòng khách - những cô giúp việc đang cùng phụ lau dọn cầu thang lau nhà rồi làm đủ thứ Yuki ngơ ngác đi tìm căn phòng bếp

“Sandy - Yuri sao hôm nay có nhiều người lau dọn vậy” Yuki bước vào ngồi xuống đối diện Yuri đang cắt bánh mì nướng

“À tiểu thư vẫn chưa biết gì hả hôm nay là ngài tổng tài kết thúc chuyến công tác ở mỹ và trở về Nhật đây ạ” Yuri hí hóp nói

“HỂ” Yuki gương mặt ngơ ngác nhìn hai người

“Có gì lạ đâu tiểu thư tổng tài cũng đi khá lâu rồi lên hôm nay ngài ấy mới quay trở về vì biết rằng “ Vợ Yêu” đang ở nhà chờ mình đây ạ” Sandy cười đều huých huých tay Yuki

“SANDYYYYYYYYYYYYY”Yuki đỏ chín mặt không giấu được đâu nữa >

“He he em đang rất nóng lòng muốn xem cuộc gặp mặt của hai người đó” Yuri thò đầu vào cười

“Nhưng .. có gì đâu .. mà gặp” Yuki ấp úng cúi mặt xuống nói vì bây giờ mặt cô đỏ đến mức như muốn nổ tung ra

“Có đấy nhiều lắm em chắc chắn rằng cô gặp cô sẽ phải ngạc nhiên và há hốc mồm trước nhan sắc của tổng tài á ” Sandy nháy mắt tinh nghịch

“ Hờ == ’ Hấn .. ta đẹp đến thế sao” Yuki cười hờ xem ra hai con nhỏ này cũng mê trai đẹp không kém ha

“Chắc chắn rồi phải nóng rằng tổng tài quá đẹp ấy chứ ngài ấy là thần tượng của tất cả bọn con gái đây ngay cả em cũng phải nể phục vì độ đẹp của ngài ấy chẳng khác gì con gái hết .. cô cũng biết là ngài ấy là một doanh nhân đa tài trong thương giới vừa đẹp và có tài chỉ mới 22 tuổi thôi ngài ấy đã có những bước đột phá mà khiến tất cả những người trong thương giới phải ngả mũ nể phục ngài ấy chiếm trọn hết những cổ phần quan trọng trong các công ty lớn nhỏ trong và ngoài nước trẻ như vậy mà có cả một gia tài đồ sộ vừa có tài vừa có sắc vừa giàu có thì thử hỏi không ai yêu mới lạ đó nhưng lại để lọt vào mắt xanh của ngài ấy thì là một chuyện hoàn toàn khác thì tỷ lệ thành công chỉ là 0.0001% thôi đó ngay cả những siêu mẫu ngôi sao hàng đầu hay cả những cô ca sỹ trẻ nổi tiếng là cực kỳ xinh đẹp và tài năng cũng không thể lọt được vào mắt xanh của ngài ấy - ngài ấy thì cực kỳ lạnh lùng và máu lạnh vì ngài ấy chưa bao giờ quan tâm đến hai từ Tình Yêu làm gì cả vì mục đích của ngài ấy chỉ là công việc mà thôi nếu như ai biết được cô lại là vợ của ngài ấy thì chắc cô sẽ RẤT NỔI TIẾNG LUÔN ĐÂY ” Sandy vừa nói với vẻ mặt hăm dọa Yuki rồi cười phá lên

“Bọn họ sẽ truy nã cô - và cô sẽ tiêu đời là cái chắc” Yuri dí sát mặt Yuki cười đều thêm mắm thêm muối vào cứ tưởng Yuki sẽ sợ và run bần bật chứ nhưng Yuki lại tỏ ra rất điềm tĩnh và đầy khí thách thức

“Còn tôi thì lại đang rất muốn gặp tổng tài của các cô đây - xem hấn ta HOÀN HẢO tới mức nào mà có thể làm được những việc đó” Yuki ngậm bánh mì bơ nhìn hai người với ánh mắt thách thức - xem ra mọi chuyện sẽ lại càng thú vị rồi đây - càng nghe thì cô lại càng muốn gặp con người bí ẩn đó .. rất muốn gặp

Sandy và Yuri thì ngẩn tò te ra không thể hiểu nổi người con gái này đang nghĩ cái gì nữa ánh mắt tím lại tỏ ra rất điềm tĩnh như không hề có chuyện gì xảy ra - cuộc gặp gỡ của tổng tài và người con gái này sẽ ra sao đây - Vào đêm nay ?? ... Đêm nay ngài ấy sẽ trở về !!

Yuki dãi bước chân trên con đường lát gạch trắng muốt bước đi từng bước trời đã chiều rồi mà những bông tuyết này vẫn không thôi ngừng rơi mùa đông năm nay đúng thật là khác lạ và lạnh lùng bầu trời phủ lên một màu trắng và những đám mây xám kéo cùng đến là những cơn gió lạnh có vẻ như trời sắp mưa, không khí trong đây như là một thế giới hoàn toàn khác bên ngoài thì nặng nề tới khó thở nhưng bên trong này lại nhẹ nhàng và thoáng mát

“Yuki-chan ” Từ xa vang lên một tiếng gọi xa hình như giọng nói này của con nhỏ Yul thì phải

“Yul” Yuki quay ra Yul đang đi tới cùng với đám bọn nó

“Chúng ta ra khu vườn sau của biệt thự chỗ Misa đi” Yul khoác vai Yuki nháy mắt tinh nghịch

“Quãng thời gian nghỉ đông này chúng ta sẽ phải tự nhốt mình trong đây sao ??” Rin thở dài một cách tuyệt vọng

“Biết sao được giờ hazz thật là chán quá đi .. quãng thời gian tươi đẹp của chúng ta sẽ biến mất một cách vô nghĩa sao” Haru ngược mặt lên trời thở mết mỏi

“Nghe mấy người hầu trong biệt thự nói rằng tối nay bọn họ sẽ kết thúc chuyến công tác ở mỹ và trở về Nhật trong đêm nay” Misa khoanh tay dúi mày nói

“Hôm nay tao cũng nghe cái nhố trong biệt thự nói rằng hôm nay hazz cũng sẽ về” Yuki ngồi xuống chiếc xích đu trắng trong khu vườn những mùi hương thơm nhẹ nhàng cùng gió thoảng bay phấp phới một khu vườn thật thú vị

“Rốt cuộc bọn họ là ai vậy” Yul chột nói

“Có cảm giác như là họ rất thân thuộc rất thân quen dường như chúng ta chẳng thể nào đoán ra được mùi hương đó và ngay cả những cảm giác trong căn phòng cũng không thể sai được nếu theo tao đoán thì ..” Haruhi chậm rãi nói

“Không phải là họ đâu .. làm sao mà có thể được .. bọn mày đừng nghĩ lung tung nữa không phải đâu .. cảm giác cũng vẫn chỉ là cảm giác mà thôi” Rin vô cảm nói

“Nhưng .. cũng có thể hoặc không .. hay là do tất cả chỉ là chúng ta ảo tưởng và chưa thể nào quên được họ mà thôi ” Misa cười nhạt nói cũng phải thôi cảm giác chỉ là cảm giác không hơn không kém có lẽ tình yêu của bọn nó dành cho họ quá lớn quá nhiều .. nên lúc nào cũng ảo tưởng cứ chờ trong vô vọng để rồi nhận lại được gì ?? Niềm đau - và tổn thương 1 mình không ai biết cũng không ai hay

“Cứ nói là tối chắc phải đem mới bay về tới Nhật ” Haruhi nói

Bọn nó cười nhạt thoáng trên bờ môi người cũ - nhắc lại làm gì ?? Càng nhớ càng thêm đau nhưng lại không thể ngừng yêu không thể ngừng nhớ dù biết người đó đã mãi mãi xa rồi không trở về nữa đâu - đừng đau nữa tim ơi - hãy để tình yêu này - nỗi đau này nó cuốn theo cơn gió bay về phương trời xa xôi kia đi

Tại sao đến bây giờ anh vẫn chưa quay về với em - LÀ MỘT CÂU HỎI MÀ MÃI MÃI EM KHÔNG BAO GIỜ CÓ ĐƯỢC CÂU TRẢ LỜI .. MÃI MÃI !!

“Cũng tối rồi - cũng sắp mưa rồi mọi người về biệt thự đi sẽ rất lạnh đây” Yuki đứng dậy rồi quay ngoắt lại “ Đừng nhắc lại chuyện quá khứ nữa nó sẽ chỉ làm bọn mày đau thêm thôi - hãy cứ để nó trôi đi một cách nhẹ nhàng - không nhớ cũng không quên .. cứ để nó diễn ra theo cách tự nhiên” Yuki mỉm cười nhẹ rồi quay bước về biệt thự cảm giác của một tình yêu vẫn còn đang dang dở và cuối cùng lại kết thúc một cách thật nhạt nhẽo - Cô sai thật rồi

“Có lẽ Yuki nói đúng đấy .. nó nói rất đúng không bắt mình cố quên không bắt mình phải thôi nhớ cứ để thời gian làm mờ nhòa đi tất cả” Yul đứng dậy nhìn vươn lên bầu trời trắng xám đục những đám mây màu đen

“Chúng ta sẽ làm được có lẽ là chúng ta cần thời gian” Misa mỉm cười với ánh mắt vô hồn

“Chúng ta phải bắt đầu với cuộc sống mới - một cuộc sống mới ở nơi đây quá khứ xin hãy để nói được ngủ yên ” Haru nhìn bọn nó bằng ánh mắt thần thờ như không hề có bất cứ cảm xúc gì trong đôi mắt đó - phải học cách quên đi một người thì chúng ta mới có thể tiếp tục mà bước đi trên con đường phía trước

Thế rồi 4 bóng dáng cũng dần biến mất khỏi khu vườn mỗi gương mặt mỗi cảm xúc - Yuki trở về phòng với gương mặt mệt mỏi cô mở tủ lấy lên một cốc sữa dâu rồi nhẹ nhàng lên phòng trong không gian yên ắng của biệt thự - Cô đặt nhẹ cốc sữa xuống rồi đi vào căn phòng tắm mở ảo bởi những làn nước nóng tắm trạng mệt mỏi đã biến mất một nửa mái tóc nâu ánh đỏ ướt nhèm chảy xuống trên gương mặt cô - cô sẽ để những tâm trạng đó hòa quyện cùng căn phòng này Yuki bước ra khỏi phòng tắm trong bộ dạng khoác chiếc áo tắm - siêu - cấp mỏng và mỏng

Đôi mắt tím ngả nhòa về chiếc giường lớn cả thân thể như rời rụng bởi những làn nước và tâm trạng của cô - đôi mắt vô hồn sắc tím thẫn thờ nhìn một màu trắng nhòa trước mặt

Cần nơi anh một lời giải thích thật lòng

Đừng lặng im biến mất để tình càng nhạt phai trôi theo tháng ngày

Tại vì sao người thay đổi tại vì sao người nói đi

Anh cho em bao nghĩ suy

Còn lại đây câu hỏi anh chưa trả lời

Mà giờ đây em bước đi xa vời

Em vẫn còn chờ Anh - Em vẫn còn đợi Anh

Người em yêu à nếu còn yêu thì xin anh hãy trở về đây

Giọng hát của Yuki vang lên trong căn phòng tối yên tĩnh - yên lặng từng giọt hát cao và trong như những giọt nước rơi tít tách giờ anh đang nơi đâu có biết em nơi này vẫn luôn yêu anh vẫn luôn chờ anh - những câu nói của anh - lúc ta sắp chia ly - Có Lẽ Mãi Mãi Em Không Thể Hiểu Được

Cứ như vậy Yuki thiếp đi vào trong giấc ngủ sâu yên bình - dù chỉ trong mơ thôi xin hãy cho em được một lần gặp anh - để em biết rằng anh vẫn ổn anh vẫn sống rất tốt ngay cả khi em không còn bên cạnh nữa - giọt nước mắt nhỏ tí tách rơi xuống chiếc gối trắng

-Ngay cả trong mơ thôi xin hãy cho bọn cô được gặp bọn anh dù chỉ trong 1s bọn cô cũng can lòng - !!

Mưa đổ xuống trên bầu trời xám đục ngầu những tiếng âm âm của sấm chớp rạch ngang bầu trời ở sân bay quốc tế 5 bóng hình dãi bước trên trung tâm của sân bay chiếc kính đen che mất đi một nửa gương mặt của họ những mái tóc nổi bật lên thật rực rỡ họ kéo đằng sau chiếc vali và những chiếc áo vest được cầm trên tay - từng người mang một sắc thái - người t1 đeo chiếc phone trắng với gương mặt lạnh lẽo không hề có chút cảm xúc toát - Lạnh lùng

Người t2 toát ra một sắc thái Lịch Lãm rồi cứ thế người t3 - 4 -5 trang trọng - lãng tử - đậm chất mê hoặc trên gương mặt đẹp đó

“Kính chào các tổng giám đốc” Một đám người mặc đồ đen cúi đầu cung kính chào 5 người con trai đó

“Xe tới rồi chứ” 1 Giọng nói cất lên đầy lạnh lẽo

“Xe của 5 ngài đã được chuẩn bị sẵn sàng xin mời các ngài lên xe” 5 tên đứng dày nghiêm trang rẽ đường và dẫn lối cho bọn hắn

Bọn hắn lạnh lùng không nói nửa lời bước ra xe yên vị trên những chiếc xe đen bóng 5 vị tổng tài bí ẩn cuối cùng đã trở về

Trong đêm nay anh sẽ gặp lại em - người con gái anh yêu thương nhất - anh chỉ muốn ôm lấy em và nói rằng thời gian qua anh nhớ em biết chừng nào ??

5 chiếc xe đuổi theo nhau di chuyển với những tốc độ cực nhanh tiến về Dinh Thự Của Gia Tộc Kell Henzill bóng tối bao phủ lấy những gương mặt đẹp đó chiếc kính vẫn không rời khỏi mắt từng hạt mưa như chút xuống nặng hạt hơn - mở màn ột mối tình dang dở đang tìm về với nhau

Chiếc xe di chuyển vào tòa thành cao tiến vào bên trong Dinh Thự 5 chiếc xe rẽ về từng biệt thự của riêng từng người - bọn hắn bước xuống - bước vào bên trong ngôi biệt thự - nơi những người con gái ấy đang ở - Em đang ở đâu ??

Anh bước vào trong biệt thự tiến thẳng về phía bên cầu thang - ngày hôm nay là một ngày thật sự mới đối với anh - biệt thự yên lặng đến mức đáng sợ từng bước chân của anh nghe rõ càng nhiều hơn

Cánh cửa phòng được mở ra trong yên tĩnh - một luồng sáng chiếu vào trong căn phòng đó một mùi hương nhẹ nhàng và mê hoặc của một người con gái đang nằm bên trong chiếc giường lớn của anh

Nụ cười nửa miệng chợt hiện ra chiếc vali được kéo vào bên trong cánh cửa đóng chặt lại anh tiến tới bên cạnh chiếc giường thật nhẹ nhàng

Một gương mặt quen thuộc - gương mặt đã mê hoặc anh khiến anh điên lên vì cô - điên cuồng đến mức không thể kìm nén lại những cảm xúc - làn mi dài cong vút chiếc môi mỏng hồng tự nhiên cong cong nơi khóe miệng - mái tóc nâu đỏ mềm mại phủ xuống gương mặt

Cảm xúc như ủa về trong trái tim anh - người mà anh luôn nhớ luôn khao khát chờ đợi cuối cùng cũng đã ở trước mặt anh đây rồi - thời gian qua anh đã nhớ cô biết bao nhiêu .. !!

Anh đứng dậy bước vào phòng tắm - một thân thể cường tráng các cơ hiện rõ lên một cơ thể hoàn hảo không thể khiến ai thoát khỏi - những hạt mưa nặng hạt hòa quyện vào những dòng nước nóng - bước ra ngoài anh đi tới bên cạnh người con gái của anh chạm lên gương mặt nhỏ nhắn ôm gọn lấy cô vào lòng cơ thể nhỏ bé cứ ngửa nguậy vào cơ thể anh không chịu nằm yên một cảm giác nóng rực lan tỏa khắp người người con gái này đang định quyến rũ anh sao??

“Anh về rồi đây Yuki - anh đã trở về bên em rồi đây Yuki - thời gian qua em có đau - em có khóc không khi không có anh bên cạnh” Đáp trả lại anh là một gương mặt thiên thần đang say nồng trong giấc ngủ

Anh cúi xuống ôm chặt lấy cơ thể cô hôn lên bờ môi nhỏ của cô hôn lấy mà điên cuồng chiếm đoạt - tất cả như nóng rực lên trong một không gian tràn ngập những hương vị của tình yêu- anh đã xa cô rất nhiều thời gian rồi .. bây giờ anh đã trở về rồi .. !! Thì người con gái này sẽ mãi mãi là của anh .. của riêng mình anh thôi Shou này ... !! Em chỉ là của một mình anh thôi

Thời gian qua anh đã quá nhớ cô nhớ đến mức bản thân anh không thể kiềm chế được - ngay bây giờ cô đang ở trước mặt anh - vòng tay này sẽ ôm chặt lấy em - sẽ luôn giữ em bên cạnh để em không thể thoát khỏi anh - em nhất định phải là của anh của riêng mình anh thôi

Anh lên chiếc cổ trắng ánh mắt lạnh lùng nhìn cô từng hơi thở nặng nề của cả hai người vì lý do gì mà Yuki không thể tỉnh dậy cô chìm đắm trong vòng tay anh trong nụ hôn của anh - thân thể nhỏ bé cứ nằm gọn trong lồng ngực anh - ôm anh thật nhẹ nhàng

“Hôm khác anh sẽ chiếm đoạt em sau Yuki-chan - anh rất nhớ em em có biết không” Anh cười ẩn rồi nằm xuống ôm gọn cô trong lồng ngực cơ thể rắn chắc bảo vệ người con gái trong lồng ngực - người quan trọng hơn cả sinh mệnh của anh anh vuốt nhẹ mái tóc cô mềm mại hôn lên bờ môi ngọt ngào giữa những hạt mưa rào của mùa đông - một nụ hôn mang nhiều nỗi nhớ và tất cả những tình yêu dành cho người con gái anh yêu thương nhất

“YUKI À !! ANH ĐÃ VỀ VỚI EM RỒI ĐÂY ... !!”

(Diễn biến tình cảm của 4 người kia chap sau sẽ viết ạ !! mời m.n cùng đón xem chap tiếp theo nhé ^^)

69. Chương 70 - Kết Thúc - Hạnh Phúc Trở Về

Chiếc xe ô tô đen dừng lại chiếc Dinh thự màu đen khói -1 tên vệ sỹ nhanh nhẹ mở cửa xe cho người con trai đang ngồi trên xe , người đó bước ra với khuôn mặt vô cảm hư vô với tất cả mọi thứ ánh mắt tím hồng lạnh lẽo hướng tới chiếc cửa Dinh thự phách bước bởi vì bên trong nó có người quan trọng nhất với anh - người anh yêu thương nhất đang ở bên trong đó ?? Anh chỉ muốn chạy thật nhanh vào biệt thự tìm bóng dáng cô rồi ôm cô vào lòng thật chặt - chẳng thể xa rời

Anh điềm tĩnh kéo Vali bước vào bên trong biệt thự hơi ẩm của căn phòng khác phả vào cơ thể anh lan tỏa hết đi những hơi lạnh lẽo chỉ còn lại những cảm giác ấm áp đang bao phủ xung quanh anh và có lẽ hạnh phúc hơn là người con gái đó .. !!

“Tổng tài ngài đã về” 2 nhỏ người hầu cúi đầu chào anh

“Mọi chuyện trong Dinh thự vẫn ổn hết chứ” Anh gật đầu với ánh mắt sắc hồng vô cảm

“Tất nhiên rồi thưa ngài và cô ấy cũng đã tới đây” Người t1 mỉm cười nói

“Cho dù mới tới đây lần đầu nhưng em lại chưa bao giờ thấy cô ấy tỏ ra sợ hãi hay nhốt mình lại trong im lặng và ngược lại cô ấy lại rất cởi mở và đáng yêu mạnh mẽ và hoạt bát đúng là một cô gái hết sức đáng yêu và dễ gần” Ng t2 cười híp mắt hai tay chấp lên vẻ ngưỡng mộ Yul

“Vậy sao ?? Không sợ cũng không e ngại” Nụ cười cong cong nơi khóe môi chợt hiện ra trên mặt người con trai đó

“Tất nhiên rồi ạ tuy chỉ mới tiếp xúc với cô ấy thôi mà em đã hiểu rất rõ về con người của cô - cô chưa bao giờ buồn hay khóc từ lúc về đây thậm chí cô còn luôn tươi cười những nụ cười của hạnh phúc và hoạt bát - rất mạnh mẽ và cô ấy lại càng rất muốn được gặp ngài”

“Cô ấy đang ở đâu” Anh chợt nói

“Dạ cô ấy đang ở trên phòng của ngài chắc có lẽ giờ cô ấy đã ngủ say rồi - vì cô ấy chờ ngài suốt từ chập tối tới tận khuya như thế này chắc cũng lẫn ra ngủ rồi” Hai nhỏ ngược nhìn đồng hồ cũng đã hơn 11 giờ rồi còn gì quá nửa đêm rồi

“Được rồi cảm ơn hai cô giờ hai cô có thể lui về nhà sau” Anh nói xong rải bước lên chiếc cầu thang lớn từng bước chân vang lên thật rõ xen lẫn với những tiếng mưa vì đơn giản không riêng chỉ căn biệt thự này mà Tòa Dinh Thự của Gia Tộc Kell này đều rất yên tĩnh và không có một chút động vào ban đêm lại càng yên tĩnh và im lặng hơn

Chiếc Vali dừng lại cánh cửa phòng được mở ra phủ ánh sáng vào gương mặt người con trai ấy - một nụ cười thỏa mãn xuất hiện trên môi người con trai này một đường cong trên gương mặt thật hoàn mỹ và tuần tú khó có thể miêu tả được vẻ đẹp mê hồn người này

Người con gái đó đang say nồng trong giấc ngủ - và trong giấc ngủ đó cô gái nằm trước mặt anh muốn gì anh có biết không ?? Là muốn được gặp lại anh ... !!

Gương mặt của cô lúc này như là một thiên thần của thượng giới làn mi đen dày cong vút chiếc mũi cao thanh tú mái tóc dài mềm mại chạm vào cánh tay phủ trên gương mặt nhỏ của cô xòa xuống trên chiếc váy dài gương mặt của người con gái này lúc thì một mỗi hai hàng lông mày dúi lại rồi giãn ra cảm giác như sắp khóc từng khung bậc cảm xúc tràn về trên gương mặt nhỏ nhắn đang thiếp đi trong giấc mơ

Chiếc áo Vest được đặt xuống ghế chiếc áo sơ mi trắng hở vài cúc trước bộ ngực rắn chắc khỏe mạnh anh bước tới bên người con gái xinh đẹp đang ngủ trên chiếc giường kia ôm cô thật nhẹ nhàng vùi đầu vào trong cơ thể bao nhiêu thứ gọi là cảm xúc chợt ùa về nơi con tim bình yên bao nhiêu tháng qua anh đã nhớ bao biết bao .. luôn lo lắng rằng ở nơi này cô có sống tốt không ?? Cô có mạnh mẽ không - cô có cười như cô đã từng hứa với anh không ?? Cứ chỉ sợ nước mắt luôn tuôn trực nơi hàng mi đẹp và người con gái này sẽ phải khóc trong lặng thầm sợ trở về của anh đã là quá lâu như anh đã từng nói với cô

Nhưng để rồi anh biết rằng em vẫn luôn cười anh vẫn mạnh mẽ khi quay trở về cảm ơn em vì đã thực hiện lời hứa - rằng em sẽ không khóc em sẽ không buồn mà em luôn mạnh mẽ luôn vui vẻ khi không còn có anh bên cạnh đủ để anh biết được thời gian qua người con gái của anh đã hạnh phúc đến đâu ?? Một nụ hôn thật nhẹ nhàng được đặt xuống bờ môi nhỏ của người con gái đó nụ hôn này là tất cả những nỗi nhớ mà thời gian anh đã cách xa cô cứ thế mà ôm lấy ôm chôn lấy cô khiến cho hai hàng lông mày thanh tú dúi lại trong giấc mơ của người con gái đó - Yul cô đang mơ cái gì anh có biết không ?? Là cô đang đứng trước mặt anh được anh ôm vào lòng bao nhiêu cảm xúc làm đau nhói con tim dù biết chỉ trong mơ thôi nhưng cô muốn thiếp đi mãi mãi để có thể bên được anh mãi mãi còn hơn thức dậy sớm mai này cô sẽ không thể nào nhìn thấy bóng hình thân thuộc đó nữa

Yuk đáp trả lại nụ hôn đó một cách nhẹ nhàng hai hàng mi lay động nhưng lại không thể mở mắt vì điều gì ?? Cô càng như vậy càng khiến anh muốn chiếm đoạt cô có lẽ anh điên rồi điên cuồng vì cô rồi hôn lên chiếc cổ trắng thật mịn màng từng hơi thở của cả hai trở nên nặng nhọc hơn lúc này đây hai hàng nước mắt của Yul chảy nhẹ xuống gương mặt nhỏ nhắn

Anh chợt nhìn lên tại sao cô lại khóc ?? Có chuyện gì xảy ra vậy, hàng mi ả run run miệng chợt gọi tên một người con trai ngày xưa - người cô yêu thương nhất trên đời

“Rain ... !! Em nhớ anh ..; thật sự rất nhớ .. phải anh nói rằng em mạnh mẽ em mạnh mẽ lắm nhưng anh

có biết tim em khóc em đã mệt mỗi tối mức phải tự đứng lên mà mạnh mẽ ... em vẫn cứ tin rằng một ngày nào đó anh sẽ trở về .. nhưng anh đã không làm được - em biết rằng em phải quên đi anh quên hết những tại sao em vẫn không thể nào làm được .. rằng chỉ một lần thôi cho em được nhớ anh .. rằng chỉ duy nhất một lần thôi ” Cô chợt quay lưng đi không thôi gọi tên anh giọt nước mắt chảy nhẹ xuống thấm vào chiếc gối trắng

Lúc này đây anh thật sự rất bất ngờ và ngạc nhiên những lời cô nói thì ra cô không hề quên anh không hề thôi nhớ anh rằng bao năm tháng qua cô vẫn đợi anh vẫn chỉ yêu mình anh .. cô mạnh mẽ như vậy là vì lời hứa của cả hai là vì anh không muốn thấy cô khóc

Anh ôm chặt lấy cô hôn lên đôi môi thật điên cuồng ôm chặt lấy thân thể nhỏ bé đó “ Yul à .. anh xin .. lỗi em .. anh sai rồi sai vì đã không thể trở về bên em sớm hơn nhưng hôm nay anh đã trở về rồi đây .. trở về với em rồi đây em sẽ không còn phải khóc thêm một lần nào nữa .. anh xin lỗi”

Anh sẽ bù đắp tất cả những tổn thương những niềm đau trong trái tim cô người con gái này là sinh mệnh là tất cả cuộc sống niềm hy vọng của anh anh sẽ không buông tay cô thêm một lần nào nữa ... !!

Màn đêm phủ xuống càng dày đặc những hạt mưa không thôi ngừng rơi những làn gió lạnh đến cắt da thịt tiếng sấm tiếng sét xé rạch ngang bầu trời đêm kia - người con trai đó lặng lẽ bước lên từng bậc thang dài những tấm thảm đỏ vô tận - ánh mắt xanh lạnh lẽo tìm kiếm người con gái ấy - em đang ở đâu ??

“Tổng tài ngài đã trở về” Hai người quản gia trẻ cúi xuống chào anh nghiêm nghị

“Mọi chuyện trong biệt thự vẫn ổn chứ - vườn hoa các anh có chăm sóc thường xuyên không” Anh quay lại lạnh lẽo nói mái tóc bạc che mắt đi nửa gương mặt

“Mọi chuyện trong nhà vẫn rất ổn và vườn hoa của ngài thì từ lúc tiểu thư Misa-chan về đây cô ấy luôn làm việc đấy ạ”

“Misa sao ??” Anh cúi mắt nhìn chằm chằm vào bọn họ

“Vâng từ lúc cô chuyển về đây thì cô luôn thức dậy vào sáng sớm cho dù lạnh đến mấy cô ấy vẫn xuống tưới và chăm sóc vườn hoa không những không lạnh mà cô ấy còn cười tươi rất vui vẻ nữa”

“Tại sao ??” Vườn hoa của anh là do chính tay cô bao nhiêu ngày qua chăm sóc sao ?? Sao cô lại làm vậy anh ấn danh tính cô không hề biết anh sao cô lại tự nguyện chăm sóc cho vườn hoa mà không hay biết chủ của nó sao ??

“Thưa ngài hình như lúc đấy chúng tôi có ngăn cô ấy lại và hỏi cô ấy lý do gì mà cô ấy lại làm thế thì cô ấy quay lại cười rất hiền cô ấy nói rằng vườn hoa hồng này nó giống với vườn hoa của một người trước đây cô ấy từng quen biết và cô ấy cảm thấy rằng vườn hoa này rất quen thuộc và cô ấy còn bảo rằng nhìn thấy vườn hoa này cô ấy cảm thấy mình rất yêu chúng và thậm thuộc cho dù không hề hay biết chủ nhân của nó là ai những cổ nhất định sẽ tự tay mình chăm sóc”

Anh cười nhẹ thì ra cô gái này vẫn chưa hề quen được những kỷ niệm với những bông hoa hồng này - bao nhiêu ngày tháng qua em vẫn ổn chứ Misa - em vẫn cười vẫn hạnh phúc chứ - còn anh anh thì không thể nào thôi ngừng nhớ về em và những tình yêu của chúng ta ...

“Cô ấy đang ở đâu ”

“Hình như cô đang ở phòng hương được của ngài vì lúc trước ngài có dặn tôi là hãy đưa chiếc chìa khóa này cho cổ tổi nào cô cũng tới hình như cô ấy có vẻ rất yêu khu vườn và căn phòng đó”

“Được rồi các anh lui đi ta mệt ta cần nghỉ” Anh nói xong thì quay bước đi thẳng tới phòng Hương Được - tới với người con gái anh yêu thương nhất Misa .. !!

Từng bước chân vang lên thật thanh so với sự yên tĩnh của biệt thự bóng đêm như bao chòm vô tận chiếc Vali dừng lại ở cửa căn phòng bí mật hương được của anh .. từng ánh đèn sáng nhòa mờ ảo tạo nên một cảm giác thật yên tĩnh và huyền bí mùi hương thơm rực của căn phòng này lan tỏa khắp mọi góc gác và chân đây những hơi sương thoáng mát từ những cánh hồng đỏ rực - một bóng hình thân quen đang nằm

ngủ gục trên chiếc bàn chế hương - một gương mặt lúc ngủ cũng không ngừng quyến rũ người nhìn đôi môi mỗi như cánh hoa anh đào khẽ cong lên chiếc cửa sổ trắng mở toang ra những làn gió mát lạnh ủa vào thân thể người con gái đó mái tóc khẽ bay theo làn gió cùng với những cánh hoa anh đào mọi thứ hiện lên như một bức tranh ảo mộng

Anh chợt đi tới bên cạnh cô mỉm cười thật ấm áp “ Em đây rồi Misa ..!!” Tất cả những nỗi nhớ và tình yêu năm xưa chợt ủa về trong anh bập nhiều năm tháng qua anh nhớ người con gái này biết bao nhớ từng hơi thở từng nụ cười từng cái nắm tay yêu thương của cô mỗi lần nhìn lên bầu trời ngàn sao đó thì gương mặt của người con gái này lại hiện lên với ánh mắt to tròn và nụ cười hạnh phúc trên môi như một đứa trẻ cần được yêu thương cần được bảo vệ lúc đó anh chỉ ước mình có thể ôm chặt lấy cô được chạm lên gương mặt cô - đêm nào cũng vậy nỗi nhớ chưa bao giờ là nguôi

Nhưng ngay bây giờ cô đang ở trước mặt anh đang ngủ thật ngon giấc “ Anh đã về với em rồi đây Misa .. !! Những ngày tháng qua em ổn chứ em vẫn cười chứ vẫn mạnh mẽ chứ” Anh cầm chiếc áo vest choàng lên người cô với ánh mắt bao trùm nỗi nhớ anh nhắc cô lên ôm chặt vào ngực mình rồi bước ra khỏi căn phòng

Từng bước chân là từng hơi thở của người con gái này cô nằm ngoan ngoãn như một chú mèo con nằm gọn trong tay anh - anh chỉ muốn biết không có anh cô vẫn ổn vẫn sống tốt chứ hay cô đã khóc khóc trong bóng tối lạng lạng lạng lạng

“Misa à anh xin lỗi .. vì đã không thể ở bên cạnh em vì đã bỏ em đi để em phải một mình tự đứng dậy tự bước tiếp đi chắc có lẽ em giận anh lắm hận anh lắm đúng không còn anh thì luôn nhớ em luôn mong chờ ngày được trở về đoàn tụ bên em... đúng như người ta nói có duyên có nợ chúng ta sẽ trở về bên nhau thì bây giờ anh đã về rồi đây anh xin lỗi từ bây giờ anh sẽ đánh đổi cả cuộc đời này để yêu em để bên em trọn kiếp .. sẽ không rời xa .. như một lời hứa năm xưa của chúng ta .. rằng chúng ta sẽ mãi không xa rời ” Anh cúi xuống hôn vào đôi má hồng ửng của cô ánh mắt cô khẽ dao động hai hàng lông mày dúi lại với nhau đôi môi nhỏ khẽ khẽ gọi tên một người trong cơn mơ

“Tamaki ... !! Em nhớ anh”

Anh khẽ bật cười người con gái này thật đúng là lúc nào cũng chỉ biết làm anh yêu hơn thôi yêu đến mức không thể nào ngừng lại được anh cúi xuống tai cô khẽ nói những lời yêu thương nhất dành cho người con gái này “ Anh cũng nhớ em Misa của anh” Một nụ cười thật hạnh phúc hiện lên trên gương mặt lạnh lùng cuốn hút đó của anh một nụ cười xuất hiện trên gương mặt 1 người mà người ta nghĩ rằng không hề biết cười - vì đơn giản khi ở bên người con gái này anh không thể không cười được - Người vợ của anh - Người mà anh yêu thương nhất thế gian này ... !! Là cô

“Tổng tài ngài đã về” 2 nhỏ người hầu được mệnh danh là hắc ám và lạnh lẽo nhất Dinh Thự của Gia Tộc này gọi là hắc ám và lạnh lẽo vì hai nhỏ quá lạnh lùng và ít nói một khi đã nói thì toàn là những mùi dao sắc nhọn rất thông minh phi thẳng trúng và đôi phương hai ánh mắt đen lấy một màu đen đậm vô cảm lạnh lùng

“Cô ấy chắc cũng đã tới đây rồi chứ” Anh quay lại gật đầu với hai nhỏ

“Cô ấy ?? Ý ngài là Haruhi- chan”

“Phải ý ta là cô gái ấy” Anh thở dài gật đầu sau chuyến bay dài và những cô việc nhiều vô kể

“Theo chúng tôi thì cô ấy đang ở trong thư viện của biệt thự vì hôm nay cô ấy nói là sẽ đợi ngài ở đó và muốn trực tiếp gặp ngài”

“Gan lớn vậy sao ??” Anh nhếch khóe môi với ánh mắt xám ngầu lạnh lẽo

“Theo tôi thấy thì cô ấy quả là con người thú vị và rất ngốc nhếch trẻ con”

“Sao hai cô lại nghĩ như vậy ??” Anh chăm chăm nhìn hai nhỏ xem ra từ lúc Haru chuyển vì căn biệt thự này thì có thật là nhiều chuyện thú vị xảy ra

“Lần đầu bước chân vào đây nhìn thấy chúng tôi thì hét lên như gặp ma rồi lần sợ đủ thứ trên trời dưới đất tóm lại là một cô nàng khá thú vị”

“Ha ha các cô cũng nghĩ vậy sao ?? Được rồi các cô nghỉ đi ta sẽ tới thư viện gặp cô ấy” Anh nói xong vội quay người đi dẫu bước tới căn phòng phía đông và một tủ thư viện lớn của anh có rất nhiều cuốn sách cổ đại hay và nhiều những thú vị và bí mật bí ẩn sâu trong những cuốn sách được ghi trong nó mà chỉ có mình anh là người được sở hữu

Cánh cửa lớn mở ra ánh sáng của thư viện chiếu sáng ánh mắt xám đục ngầu trên gương mặt mê hồn người đó tất cả hiện lên thật đẹp và mê hoặc anh bước trên vào bên trong căn phòng lớn có rất nhiều kệ và tủ sách cao ngất ngưỡng thậm chí phải bắc thang cao lắm mới có thể với được tới - anh đảo mắt nhìn một lượt cô gái nhỏ này chốn ở đâu rồi ý nghĩ anh bước đến chiếc cửa sổ lớn nhất của thư viện ở đó rất mát và thoáng rất tiện lợi có việc đọc sách vì nó có ánh đèn sáng mờ ảo được lắp đặt riêng của khu này và đây chính là chỗ ngồi lý tưởng nhất của anh mà nah thường lui thường tới ngồi đọc khi rảnh

Và quả nhiên rằng người con gái đó đã ở đó - và tất nhiên rằng đang trong tình trạng thiếp say trong cơn mê - anh mỉm cười bước tới bên cạnh chiếc bàn ngồi đối diện cô chống tay nhếch khóe môi “ Tìm ra rồi nhé - Haruhi - chan ”

Làn gió thổi lùa nhẹ khẽ bay mái tóc của Haruhi phủ lên gương mặt đang ngủ hàng mi dài cong vút ả sâu bên trong là đôi mắt nâu trong veo to tròn như thiên sứ một ánh mắt trong veo tinh khiết đã mê hoặc lòng anh - anh cứ thế mà nhìn người con gái này ngủ ngon giấc - tình yêu của anh đã trở về rồi đây anh đã rất nhớ em nhớ rất nhiều và anh không thể ngăn cản mình thôi nhớ em - anh xin lỗi và cũng cảm ơn em vì tất cả xin lỗi vì đã bỏ em đi vì đã không thể trở về sớm như lời hứa và cũng cảm ơn vì cả hai chúng ta đã thực hiện một lời nguyện thề năm xưa là cả hai sẽ trở về bên nhau - sẽ không xa rời nữa

“Giờ đây anh đã trở về rồi - anh sẽ không bỏ em lại một mình nữa - anh hứa .. ” Anh chạm nhẹ lên mái tóc mềm mại của cô đôi môi nở một nụ cười ấm áp hạnh phúc đã trở về là sẽ không ra đi nữa và lại một lần nữa anh sẽ giữ người con gái này bên cạnh anh và bù đắp lại những năm tháng cả hai đã phải đau khổ rời xa nhau trong lặng thầm

Anh tiến tới bế cô dậy ôm gọn cô trong lồng ngực “ Nào về phòng với anh thôi - hư thật đấy dám chốn ở đây rồi ngủ một mình !! Ngốc !! Em đúng là đồ đại ngốc ” Anh khẽ cười - ôm chôn cô vào lòng

Bàn tay nhỏ này anh sẽ .. không bao giờ buông nữa - mà từ giờ anh sẽ nắm thật chặt .. để đi cùng cô đến hết cuộc đời này

Anh mở cửa biệt thự kéo vali vào sâu bên trong lúc này cảm giác ấm áp một chút đã trở lại anh vươn đôi mắt xanh lá tìm kiếm xung quanh người con gái thân thuộc với những hơi thở nặng nhọc

“Tổng tài chào mừng ngài trở về” Hai tên quản gia trẻ bước tới kính chào anh nghiêm trang

“Mọi chuyện ở đây sao rồi vẫn ổn chứ” Anh gật đầu r

“Tất nhiên là vẫn luôn ổn ạ hôm nay mọi người đã lau dọn sạch sẽ biệt thự của ngài”

“Người con gái ấy đang ở đâu” Anh mệm mòi nói

“Ý ngài là Rin - chan”

“Phải cô ấy đâu rồi”

“Có lẽ ở trên phòng của ngài ạ vì hôm nay cô ấy có vẻ mệt mỏi nên không chịu ăn cơm tối xong đã lên phòng từ sớm rồi”

“Không thêm ăn uống gì luôn sao ??”

“Vâng thưa ngài” Hai tên đó cúi đầu nói

“Được rồi các anh có thể lui về gian nhà sau” Nói xong anh kéo Vali xoay bước lên chiếc cầu thang rộng lớn bây giờ anh chỉ muốn anh đi tới căn phòng ngủ của hai người - nơi có người anh yêu thương nhất

Cánh cửa khe khẽ được mở ra trong im lặng ánh sáng mờ ảo của căn phòng xưa dịu đi cái mệt mỏi của anh cứ thế mà bước tới bên chiếc giường lớn ngập tràn mùi hương nhẹ của cánh hoa hồng phảng phất khắp người con gái đang nằm trước mặt anh - như một thiên thần đang say giấc trong vòng tay của thượng đế

Hàng mi cong dày rủ xuống trên đôi mắt phượng xanh lá lạnh lùng làn môi cong cong nở một nụ cười thảo mãn chút hết được bao nhiêu mệt mỏi ánh mắt không thể rời khỏi người con gái trước mặt

“Rin à ... !! Anh về rồi đây !! Fin của em đã về rồi đây” Anh chạm bàn tay lên gương mặt nhỏ nhắn của cô hiện ra bao nỗi nhớ bao kỷ niệm cũ đang dang dở mà bỗng dưng phải xa cách của hai người -Người con gái này đã khiến anh nhớ da diết vì quá yêu cô

“Thời gian qua không có anh em vẫn mạnh mẽ chứ - em vẫn ổn chứ - có khóc không ??” Ánh mắt xanh u buồn hiện ra bao nỗi nhớ anh cúi xuống đặt lên đôi môi đó một nụ hôn thật nhẹ nhàng

Làn mi cong khẽ lay động nhưng lại không thể tỉnh giấc vì điều gì ?? Chúng ta yêu nhau là do định mệnh sắp đặt chúng ta rời xa nhau cũng do định mệnh và chúng ta gặp lại - quay trở về bên nhau một lần nữa tất cả cũng là do định mệnh

“Thời gian qua em chịu đựng đủ rồi và tới bây giờ anh sẽ bù đắp .. bù đắp lại tất cả những nỗi nhớ tình yêu - và tổn thương cho em ” Anh ôm chôn cô vào lòng quàng thời gian chúng ta xa nhau đã là quá dài phải không đôi lúc anh tự hỏi có phải rằng anh quá vô tâm khi để em một mình tại nơi này nhưng bây giờ anh đã về rồi thì nhất định anh sẽ mãi mãi không bao giờ xa người nữa

Một sợi dây vô hình đã vô tình 1 lần cho con người và Vampire gặp nhau và yêu nhau nhưng lại vô tâm cắt đứt đi sợi dây đó để rồi họ phải cách xa nhau mãi mãi mỗi người trở về một thế giới riêng cứ tưởng rằng sẽ mãi mãi không thể nào quay lại hay gặp nhau được nữa nhưng vì một điều kỳ lạ gì đó sợi dây đó đã được nối lại tìm lại nhau - đi tìm nhau giữa bao dòng người để rồi định mệnh đã mỉm cười với tình yêu của họ - họ lại một lần nữa gặp nhau - nhưng lại trong một thân phận khác - để rồi tình yêu năm xưa đã trở về - lời hứa năm xưa đã được thực hiện - rằng CẢ HAI SẼ MÃI MÃI BÊN NHAU - TRỌN ĐỜI TRỌN KIẾP

Một buổi sáng sớm ban mai ánh nắng mờ nhạt len lỏi chiếu rọi sáng căn phòng lớn chiếu vào hai gương mặt hai con người đang nằm trong vòng tay nhau trên chiếc giường lớn hai gương mặt tuyệt sắc mê hoặc hết được lòng người hai con người đó như sinh đã để dành cho nhau - và không có một cái gì có thể cách xa được họ

Shou díu mắt tỉnh dậy trong ánh nắng của sớm mai - trước mặt anh bây giờ là gương mặt của người con gái anh yêu thương nhất thế gian - một người con gái xinh đẹp tuyệt trần - trong tuổi thanh xuân 20. Anh mỉm cười ôm lấy cô thật chặt - đây không phải mơ chứ !! Rằng bây giờ anh đã mãi mãi có cô bên cạnh anh rồi

“Tổng tài - ngài dậy rồi sao” Nam quản gia mở cửa cung kính bước vào

“Anh đến rồi sao vào đây ” Shou đứng dậy đắp chăn nhẹ cho Yuki mỉm cười thật ấm áp một vẻ đẹp dịu dàng tựa mặt trời tinh khiết của muôn vạn vật

“Ngài có chuyện gì sao ??” Người đó cung kính nói

“Ngày hôm nay ta cần gặp nhà thiết kế Kazumi Santozi hãy sắp đặt lịch với cô ấy tới tập đoàn gặp ta”

“Không lẽ ngài định đặt mẫu váy cưới của cô ấy sao ??” Anh ta ngạc nhiên

“Anh thông minh hơn ta nghĩ rồi đấy”

“Không phải thưa ngài là vì hôm nay ngài Rain - Rui - Tamaki với ngài Fin cũng đều liên hệ với cô ấy gặp riêng ở văn phòng - để mặt mẫu váy cưới cho các vị hôn thê của các ngài ấy” Anh ta ngược lên mỉm cười nói

“Tiến triển hơn ta nghĩ - được rồi hãy đi nói với họ và Santozi gặp ở đại sảnh ở Dinh thự lớn của Gia Tộc vào trưa nay chúng ta sẽ cùng bàn” Shou cười khẩy nhếch khóe môi “ Và còn nữa hãy đi nói với Yuri và Sandy tối nay hãy chuẩn bị cho Yuki thật tốt và hãy đưa cô ấy tới vườn hoa hồng của Gia Tộc”

“Vâng thưa ngài - tôi sẽ báo ngay” Anh ta gật đầu rồi quay lưng bước đi cánh cửa đóng lại

Shou quay lại ánh mắt xanh dương lạnh lẽo nhìn người con gái vẫn đang ngủ trên chiếc giường kia - tối nay Yuki à .. !! Anh sẽ cầu hôn em ...!! Hãy chờ anh nhé

“YUKI-CHANNNNNNNNNN À” Một tiếng ói như vang trời vang đất vang len trong căn biệt thự của Yuki - cánh cửa bật mở một cách dã man

“Hả .. ả .. ả động đất .. động đất hả” Yuki mắt nhắm mắt mở bật dậy xuống khỏi giường

“Yuki dậy dậy chưa” Yul chạy tới ôm chầm lấy Yuki với gương mặt CỰC KỲ ĐÁNG YÊU

“Sao sao động đất hả hả ” Yuki vẫn chưa hoàn hồn chân vẫn cuốn trên người

“Động đất cái đầu mày á giọng tao mờ HAHAHA” Yul nói xong cười hớ hớ một nụ cười cực kỳ sáng khoái nhưng với Yuki thì đúng là nụ cười vô duyên nhất quả đất - đây mà là con gái sao ?? Con gái sao - Không hề con trai thì có chắc bà bầu nặn nhầm nó thành con gái mất rồi (t.g: Hự ==’ đúng đây chị Yu ơi *vô tay ủng hộ *Yul: *hầm hầm* con mụ tg với con heo Yu hai người có vẻ như muốn đi gặp ông cố nội bà cố tổ quá nhỉ - hay để Yul ta tiễn hai người 1 đoạn nhé *cầm ao băm thịt* T.g - Yuki : Á Á Chị tha em T^T *quỳ xuống - chấp hai tay *nài nài cầu xin* mắt ngấn lệ*)

“Thay quần áo đi rồi xuống nhà ăn sáng cùng bọn tao hôm nay lại tự nhiên muốn ăn cùng mày cơ” Yul nháy mắt tinh nghịch rồi mở cửa đi xuống dưới

Yuki thở dài đầu tóc thì như tổ quạ cứ thế này chắc cô điếc khi trẻ quá hazzì !!

Yuki bước xuống nhà trong bộ dạng đặc lòi thôi - trong một không gian cực kỳ sang trọng và quyền quý - Cô cũng cảm thấy khá thoải mái vì đã quen như thế này rồi . Yuki ngồi xuống bàn ăn trong tiếng nói chuyện ầm ầm như cái chợ vỡ của quỳ quỳ bạn cô

“Hôm qua ngủ ngon thật đấy chưa lúc nào tao cảm thấy mình ngủ ngon như thế” Yul vươn vai

“Còn tao thì rõ ràng hôm qua ngủ trong phòng hương được mà sáng tỉnh dậy tao lại nằm ở trong phòng là thế quái nào” Misa khó hiểu uống sữa

“Tao cũng thế đấy - sáng dậy thì lại ở trong phòng mà rõ ràng hôm qua có ngủ trong phòng đâu” Haru nói

“Me too” Rin khoanh tay ngắm bánh mì

“Ồ == sao lại thế” Đồng thanh tập 1

“Vì Tổng Tài đã đưa các cô về phòng mà” Sandy từ trong bếp đi ra với một đĩa bánh mì kẹp bơ

“WHAT” Đồng thanh tập 2 trở mắt nhìn Sandy

“Ơ thế hôm qua các cô không biết gì sao đêm qua các ngài ấy từ New York về - đã lên phòng ngay để tìm các cô vào hôm qua ngài ấy đã ngủ với các cô mà tôi nghe mấy nhỏ giúp việc trong biệt thự của các cô nói thế” Yuri cười tươi rói

“HẢ .. Ả .. Ả NGỦ CÙNG” Cả lũ mắt chữ A mồm chữ O há hốc mồm công với những gương mặt đỏ như trái cà chua

“Vâng ?? Các cô không biết sao” Sandy đáp mặt tỉnh bơ

“Á ..Á Á .. MẤY TÊN KHỐN KIẾP ĐÓ DÁM NGỦ VỚI CHÚNG TA SAO ??” Yul hầm hầm đứng dậy đập bàn đập ghế

“Thì ra mấy cái cảm giác ảm áp đó là của bọn họ sao” Misa khoanh tay nói

“Misa sao .. mày có thể tỉnh bơ như vậy hả” Haru đổ lừ mặt hét vào mặt Misa

“Đúng là mấy tên cơ hội nhân lúc chúng ta ngủ ” Yuki và Rin đồng thanh nhưng gương mặt vẫn rất chi là BÌNH THƯỜNG

“THẬT KHÔNG THỂ CHẤP NHẬN ĐƯỢC MÀ” Yul mặt hầm hầm sát khí

“À tôi quên còn chuyện nữa tối nay các cô phải chuẩn bị để tới Khu Vườn Hoa Hồng của Dinh thự lớn của gia tộc - sẽ có một bí mật lớn bất ngờ cho các cô” Yuki nháy mắt

“Chuyện gì sao ??” Tiếp tục đồng thanh

“Sao phải tới đi vậy Yuri” Yuki khoanh tay tựa lưng vào ghế

“Em không biết em chỉ nhận được lệnh tối nay sẽ phải chuẩn bị cho các cô vào đưa các cô tới đó còn phần còn lại em xin được giữ bí mật”

“Tối nay sao ??” Yul nói

“Vâng vậy nên xin các cô hãy chuẩn bị thật tốt cho tối này - một buổi tối hạnh phúc nhất của cuộc đời các cô” Yuri bí ẩn giọng nói càng nhỏ dần làm cho bọn nó không khỏi hết thắc mắc chỉ còn lại một dấu hỏi chấm to đùng ?? Không thể hiểu nổi

Sau 2h làm tóc rồi trang điểm thì bước ra ngoài với ánh mắt ngưỡng mộ ở ạt kinh ngạc của hàng loạt người hậu tới quần gia cũng phải khao khao và bị mê hoặc bởi những sắc đẹp tuyệt trần đó - 5 tiên nữ mang vẻ đẹp của mặt trăng sáng và mặt trời

Từng gương mặt quá xinh đẹp - khoác trên người những bộ đầm được thiết kế dài riêng cho họ và những đôi giày của nhãn hiệu thời trang nổi tiếng của Pháp

“Nhiệm vụ của bọn em đã hoàn thành giờ bọn em giao các cô lại cho Hezin và Keiri” Sandy - Yuri cúi đầu quay bước vào trong

“Mời các tiểu thư lên xe” Henzi nhẹ nhàng mở cửa xe với nụ cười cực kỳ “lãng tử” bọn nó phải công nhận rằng ở cái gia tộc này nam quản gia hay nam hầu cận đều rất chỉ là đẹp trai và lãng tử

Bọn nó gật đầu đáp lễ rồi bước lên xe - trong lòng không khỏi nôn nao vì chuyện gì sẽ sắp xảy ra với bọn nó đây !!

Chiếc xe dừng lại ở Khu Vườn Hoa Hồng của Dinh thự lớn - Dinh thự này đẹp và to lớn hơn của bọn hần gấp 10 lần đi mãi đi mãi cũng không thể hết được vì nó quá rộng lớn . Ở khu vườn này có 5 lối đi được lát bằng gạch trắng ngọc cao cả những bông hồng khoa sắc bên lối đi được rải những cánh hoa hồng cả không gian bao trùm lên mùi hương thoang thoảng của hoa hồng , những ánh đèn mờ ảo lung linh sắc màu từng ánh sáng chiếu vào từng bước đi của bọn nó

Bỗng một tiếng nhạc ở đâu đó vang lên trong không gian lung linh này bay vút theo cùng làn gió tiếng đàn của Piono và bọn nó càng ngạc nhiên hơn là 5 giọng hát cất lên cùng 1 lúc - mang nhiều nét khác nhau - ấm áp - cuốn hút - trong veo - nhẹ nhàng - thanh cao vút theo cùng làn gió mát lạnh trên bầu trời kia

Đếm qua bao nhiêu khó khăn, đi qua bao nhiêu nỗi thăng trầm.

Đôi lúc anh mệt mỏi, chỉ có em ở bên là người mang đến cho anh những tiếng cười.

Em ơi lại gần anh nữa đi, em hãy nhìn thẳng mắt anh này.

Anh sẽ rất hạnh phúc...

Nếu sớm mai tỉnh giấc, người đầu tiên anh trông thấy chính là em....

Làm vợ anh nhé, anh có một bờ vai đủ rồi.

Một vòng tay ấm, một trái tim luôn thấu hiểu em.

Làm vợ anh nhé, anh sẽ luôn là người che chở.

Mang đến cho em sự bình yên.. niềm vui tiếng cười và hạnh phúc

Dù mai mưa nắng, anh sẽ luôn là người dẫn lối..

Buồn vui gian khó đã có anh ở đây sẽ chia..

Chẳng cần em phải lo lắng hay bận tâm điều gì..

Và giờ hãy hứa: Trọn đời yêu anh nhé em.

Làm vợ anh nhé - đây là lời cầu hôn sao ?? Bọn nó không nghe nhầm đấy chứ nhưng đó là ai ?? Không lẽ là 5 con người bí ẩn đó - Tổng Tài !! Là các anh sao ??

5 ánh sáng chiếu vào 5 bộ váy cưới trắng trong bóng tối hiện ra 5 bộ váy cưới đẹp và thật hoàn hảo như 5 bộ váy đẳng cấp của nữ hoàng của nhà thiết kế Santozzi nổi tiếng và nhiều danh tiếng khắp thế giới. Những chiếc khăn trắng trùm đầu dài chạm đất và những chiếc vương miện bạc ánh kim sáng lấp lánh dưới ánh đèn kia. Bên cạnh là những cặp nhẫn đính kim cương sáng rực chiếu rọi dưới ánh đèn

Bọn nó quá ngạc nhiên và thốt thức váy cô dâu -nhấn cười- lời cầu hôn ?? ‘ Là ai ?? Hãy bước ra đi‘ Bọn nó nắm chặt tay ‘ Là ai tôi muốn .. biết”

5 bóng hình thân quen - 5 tình yêu xưa - 5 nụ cười - ánh mắt thân quen xuất hiện trước mắt bọn nó - là bọn hấn chính là bọn hấn rồi, sao bọn hấn lại ở đây ??

“Tại sao??” Bọn hấn lại trở về còn ở trước mắt bọn nó - bọn nó không mơ chứ phải không - 5 tổng tài chính là bọn hấn - người năm xưa mà bọn nó yêu đây sao ?? Vẫn đẹp vẫn nụ cười vẫn ánh mắt xưa - nay đã trở về bên bọn nó ??

Bọn hấn bước tới trên môi nở những nụ cười thật dịu dàng - ấm áp không còn lạnh lẽo - ngang tàn như xưa kia nữa, bước chân tới với người con gái đang ở trước mặt - 5 người mà bọn hấn yêu thương nhất - cuối cùng cũng đã được đối mặt - và trở về bên nhau

Bọn nó như sắp khóc không thể kìm lại được cảm xúc bấy giờ được - nỗi nhớ như trực trào tuôn hết ra - bao năm tháng qua em nhớ anh đến nhường nào ?? Cứ tưởng rằng chúng ta đã mãi mãi mất nhau - không thể gặp nhau được nữa nhưng giờ đây anh đã trở về - đứng trước mặt em và bên em ... !! Là anh thật rồi

“Yuki”

“Yul”

“Misa”

“Haruhi”

“Rin”

“ANH ĐÃ TRỞ VỀ RỒI ĐÂY !!! ..” 5 nụ cười lại một lần nữa xuất hiện trên những gương mặt tuyệt sắc đó - bọn nó chạy đến thật nhanh ôm chặt lấy bọn hấn tuôn trào bao nhiêu thứ gọi là cảm xúc - nỗi nhớ - và tình yêu - hứa năm xưa đã trở về rồi - bọn nó sẽ không để bọn hấn đi nữa - giữ chặt lấy bọn hấn - vì nếu như bọn nó thả tay ra bọn hấn sẽ biến mất - mãi mãi mất

ANH ĐÃ TRỞ VỀ RỒI .. !! EM SẼ MÃI MÃI GIỮ LẤY ANH LÀ CỦA RIÊNG MÌNH ...!! HẠNH PHÚC CỦA CUỘC ĐỜI EM CHÍNH LÀ ANH .. CẢM ƠN ANH VÌ ĐÃ TRỞ VỀ !! BÊN CẠNH EM ... !! CẢM ƠN ĐỊNH MỆNH - LẠI MỘT LẦN NỮA CHO CHÚNG TÔI TÌM LẠI NHAU .. !!

ANH SẼ KHÔNG ĐI Đâu NỮA !! ANH SẼ MÃI MÃI BÊN CẠNH EM - ĐƯỢC NHÌN THẤY EM CƯỜI - THẤY EM HẠNH PHÚC LÀ LÝ DO ANH MUỐN TỒN TẠI TRÊN THẾ GIỚI NÀY !! ANH YÊU EM ...!!

- Em có bao giờ tin vào định mệnh không ??-

-HẾT-

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoc-vien-ma-ca-rong-vampire-academy>